JOEL BEEKE

AİLE İBADETİ REHBERİ 4

JOEL BEEKE

AİLE İBADETİ REHBERİ

4
YENİ ANTLAŞMA

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Aile İbadeti Rehberi 4: Yeni Antlaşma
Joel R. Beeke, Genel Editör
Michael P. V. Barrett, Eski Antlaşma Editörü
Gerald M. Bilkes, Yeni Antlaşma Editörü
Paul M. Smalley, Editoryal Asistan

Çevirmen: Samet Şahin
Çeviri Editörü: Toğrul Salamzade
Düzeltmen: Göksel Erdoğdu
Mizanpaj: Aysun Alsancak

ISBN:
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2016 by Reformation Heritage Books. All rights reserved. Originally published by Reformation Heritage Books. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Basım: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Ağustos 2025

İÇİNDEKİLER

Giriş *7*
Müjdeler'e ve Elçilerin İşleri'ne Giriş *15*
Matta *21*
Markos *41*
Luka *57*
Yuhanna *79*
Elçilerin İşleri *95*
Mektuplara Giriş *117*
Romalılar *125*
1. Korintliler *139*
2. Korintliler *151*
Galatyalılar *163*
Efesliler *173*
Filipililer *183*
Koloseliler *191*
1. Selanikliler *199*
2. Selanikliler *207*
1. Timoteos *215*
2. Timoteos *225*
Titus *233*
Filimon *241*
İbraniler *245*
Yakup *257*
1. Petrus *265*
2. Petrus *273*
1. Yuhanna *281*
2. Yuhanna *291*
3. Yuhanna *297*
Yahuda *303*
Vahiy *309*

Giriş

Aile İbadeti Nasıl Yapılmalı

Aile ibadeti zor zamanlar geçiriyor. Ebeveynler genellikle bunun için çok meşgul olduklarını söylüyor ya da kendi ebeveynleri bunu yapmadığı için nasıl yapacaklarını bilmiyorlar. Bu kitap, aile ibadetini yapmanıza ve/veya daha iyi yapmanıza yardımcı olmak için yazıldı. Bunun sizin için büyük bir fayda sağlayacağını dua ederek ümit ediyorum.[1]

Ebeveynlerimin ellinci evlilik yıldönümünü kutladıklarında, beş çocuktan her birimiz, birbirimize danışmadan, annemize ve babamıza tek bir şey için teşekkür etmeye karar verdik. İlginç bir şekilde, hepimiz annemize duaları için, babamıza ise pazar akşamları düzenlediği özel aile ibadetindeki liderliği için teşekkür ettik. Kardeşim, "Baba, en eski hatıram, pazar akşamları bize *Çarmıh Yolcusu* kitabından nasıl Kutsal Ruh'un imanlıları yönlendirdiğini öğretirken gözyaşlarının yüzünden süzüldüğünü görmek. Üç yaşında, Tanrı seni kullanarak bana Hristiyanlığın gerçek olduğunu gösterdi. Daha sonraki yıllarda ne kadar uzaklaşmış olsam da Hristiyanlığın gerçekliğini asla ciddi şekilde sorgulayamadım ve sana bunun için teşekkür etmek istiyorum," dedi.

Hristiyanlar uzun zamandır Tanrı'nın genellikle aile ibadetini, kilisede reform ve uyanış getirmek için kullandığını kabul etmektedir. Örneğin, 1677 yılında Massachusetts, Dorchester'daki Püriten cemaatinin kilise antlaşmasında şu taahhüt yer alıyordu: "Ailelerimizi ıslah etmek, kendimize Tanrı'nın ibadetini önümüze koyup onu ailelerimizde muhafaza etmeye özen göstereceğimize dair bilinçli bir sorumluluk yüklenmek ve evlerimizde mükemmel bir yürekle sadık bir şekilde tüm ailevi görevleri yerine getirmek, çocuklarımızı ve hane halkımızı Rab'bin yollarını tutmaya eğitmek, öğretmek ve onlara bunu emretmek."

Aile ibadetinin, çağlar boyunca sayısız insanı Müjde gerçeğine kazandıran güçlü bir araç olduğu göz önünde bulundurulduğunda, Tanrı'nın aile reislerinden, ailelerini yaşayan Tanrı'ya ibadet etmeye yönlendirmek için ellerinden geleni yapmalarını istemesi şaşırtıcı değildir. Yeşu'nun şu beyanında olduğu gibi: "Ben ve ev halkım

[1] Bu kitap, *The Reformation Heritage KJV Study Bible*'dan (Grand Rapids: Reformation Heritage Books, 2014) her bir Kutsal Kitap bölümü için Thoughts for Personal and Family Worship bölümlerini almaktadır. Bildiğimiz kadarıyla bu türdeki ilk kitaptır. Artık kullandığınız Kutsal Kitap çevirisinden bağımsız olarak Kutsal Kitap okumanıza eşlik etmesi için kullanabilirsiniz.

RAB'be kulluk edeceğiz" (Yşu. 24:15). Buradaki "kulluk" kelimesi, Kutsal Yazılar'da birçok kez *ibadet* olarak çevrilmiştir.

Aile ibadeti biraz hazırlık gerektirecektir. Bu ibadet için Tanrı'nın bereketini dileyerek dua etmelisiniz. Kutsal Kitaplarınız'ı hazır bulundurun ve bir kutsal metin seçin. Çocuklar için hazırlanmış kateşizmler ve soru-cevap kitapları oldukça faydalıdır. Bazen John Bunyan'ın *Çarmıh Yolcusu* veya *Kutsal Savaş* gibi bir kitabını okuyup birlikte tartışabilirsiniz. Söylemesi ve ezberlemesi kolay mezmurlar ve ilahiler seçin. Ailecek toplanacağınız bir yer belirleyin; akşam yemeği masası veya oturma odası uygun olabilir. Aile ibadeti için belli saatler belirleyin; genellikle kahvaltı ve akşam yemeği vakitleri en uygunudur, ancak ailenizin ihtiyaçlarına göre düzenleyebilirsiniz. Hangi saatleri belirlerseniz belirleyin, o vakitleri değerli bir mücevher gibi özenle koruyun.

Aile ibadetinde kısa ve öz olmaya özen gösterin. Çocuklarınızı zorlukla karşı karşıya bırakmayın. Eğer günde iki kez ibadet ediyorsanız, sabahları on dakika, akşamları yirmi beş dakika ayırmaya çalışın. Tutarlı olun. Haftada birkaç kez uzun süreli ibadet yapmaktansa, her gün yirmi dakika boyunca aile ibadeti yapmak daha iyidir; örneğin, pazartesi kırk beş dakika ibadet edip salı günü hiç yapmamak yerine düzenli bir rutin oluşturun.

Aile ibadetinden kaçınmak için bahanelere sığınmayın. Yorgun olsanız bile, Tanrı ve ailenize duyduğunuz sevgi uğruna nefsinize hâkim olun. Aile ibadeti vaktinden yarım saat önce öfkenize yenik düşseniz bile, sahte bir alçakgönüllülükle bu ibadeti ihmal etmeyin. Bunun yerine, aile ibadetine günahlarınızı itiraf ederek ve Tanrı'nın huzurunda ailenizden bağışlanma dileyerek başlayın. A. W. Pink'in dediği gibi, "Hristiyan'ın işlediği günahlar değil, itiraf edilmemiş günahları bereketin yollarını tıkar ve çoğu insanın Tanrı'nın en iyisini kaçırmasına neden olur."

Aile ibadetini sağlam, babacan bir liderlikle ama yumuşak ve tövbekâr bir yürekle yönlendirin. Umut dolu bir ciddiyetle konuşun. Bu vakitlerde doğal ama saygılı bir üslup kullanın, sanki derin saygı duyduğunuz bir dostunuzla ciddi bir konu hakkında konuşuyormuş gibi davranın. Antlaşmasına sadık büyük bir Tanrı'dan büyük şeyler bekleyin.

Kutsal Yazılar'a göre, Tanrı bugün ailelerde özel ibadetlerle şu üç şekilde hizmet edilmelidir.

Tanrı Sözü'nde Günlük Eğitim

Tanrı, günlük olarak O'nun Sözü'nü okumayla ve öğretileriyle yüceltilmelidir. Anne babalar ve çocuklar, sorular, cevaplar ve öğretiler aracılığıyla her gün kutsal hakikatler üzerine birbirleriyle etkileşimde bulunmalıdır. Yasanın Tekrarı 6:6–7'de şöyle yazılmıştır: "Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun. Onları çocuklarınıza

benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin."

Bu sözler ilk kez yazıldığında, çoğu imanlının Kutsal Yazılar'ın değerli bir tomarına erişimi yoktu. Çocuklarına, duydukları ve ezberledikleri kutsal metinlerden öğretmek zorundaydılar! Oysa günümüzde çoğu imanlı, Kutsal Kitap'a kendi ana dilinde sahip olma ayrıcalığına sahiptir. Bu ayrıcalıktan tam anlamıyla faydalanalım ve Kutsal Kitap'ı ailecek okuyalım. Aile olarak Kutsal Kitap'ı okurken ve öğretirken şu önerileri göz önünde bulundurun.

1. Bir okuma planınız olsun. Sabahları Eski Antlaşma'dan on veya yirmi ayet, akşamları ise Yeni Antlaşma'dan on ila yirmi ayet okuyun. Veya bir dizi benzetme, mucize veya tarihî bölümleri okuyabilirsiniz. Önemli olan, belirli bir zaman dilimi içinde tüm Kutsal Kitap'ı okuduğunuzdan emin olmaktır. J.C. Ryle'ın dediği gibi: "Zihinlerini Kutsal Yazılar'la doldurun. Söz onların içinde bol bol yaşasın. Daha küçük yaşlardayken bile onlara Kutsal Kitap'ı, tüm Kutsal Kitap'ı verin."

2. Aileyi sürece dâhil edin. Okuyabilen her aile üyesinin bir Kutsal Kitap'ı olmalı ve okunanları takip etmelidir. Kutsal Yazılar'ı, yaşayan ve "nefes alan" bir kitap olarak anlamlı bir şekilde okuyarak ortamı siz belirleyin. Eşinize ve çocuklarınıza çeşitli bölümleri okuyacak şekilde görevler verin. Çocuklarınıza anlaşılır ve ifadeli okumayı öğretin. Onların mırıldanmasına veya aceleyle okumalarına izin vermeyin. Saygılı bir şekilde okumayı öğrenmelerini sağlayın. Okuma sırasında, küçük çocukların anlayış seviyesine göre kısa açıklamalar yapın.

3. Anlamı açıkça ifade edin. Çocuklarınıza okuduklarınızı anlayıp anlamadıklarını sorun. Kutsal Yazılar'daki metinleri açık bir şekilde uygulayın. 1647 İskoçya Kilisesi Aile İbadeti Rehberi, şu hikmetli öğüdü verir: "Eğer Söz'de bir günah kınanıyorsa, aileyi ona karşı uyanık olmaya çağırın; eğer bir yargı tehdidi varsa, onları uyarın; eğer bir görev buyuruluyorsa, onlara bunu uygulamalarını söyleyin; eğer bir vaat sunuluyorsa, o zaman ona güvenmelerini ve ondan teselli bulmalarını teşvik edin."

4. Tanrı'nın Sözü etrafında aile diyaloğunu teşvik edin. Mısır'dan Çıkış 12:26–27 ve 13:14–15'te görüldüğü gibi, İbrani evlerinde uygulanan soru-cevap yöntemiyle Tanrı'nın Sözü üzerine aile içinde sohbet edin. İşte bu noktada Aile İbadeti Kutsal Kitap Rehberi size yardımcı olabilir. Her gün, ailenizle birlikte Kutsal Kitap'ın her bölümüne dair açıklamaları yüksek sesle okuyun. Okunan konular hakkında sohbet edin. Sorulan sorulara cevap verin. Özellikle gençleri soru sormaya teşvik edin; onları düşünmeye yönlendirin. Cevapları bilmiyorsanız, bunu kabul edin ve birlikte cevapları araştırmalarını teşvik edin. Jean Calvin, Matthew Poole ve Matthew Henry gibi güvenilir yorumları elinizin altında bulundurun. Unutmayın, eğer çocuklarınıza doğru cevapları siz vermezseniz, onlar başka yerlerden cevaplar arayacaklar ve çoğu zaman yanlış bilgilere maruz kalacaklardır.

5. Öğretide saf olun. Titus 2:7 şöyle der: "İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle." Küçük çocuklara öğretirken doktrinsel doğruluktan ödün vermeyin; basit ama sağlam temeller üzerine inşa edin.

6. Uygulamada güncel olun. Yerinde ve uygun olduğunda kendi deneyimlerinizi paylaşmaktan çekinmeyin, ancak bunu basit ve öz bir şekilde yapın. Somut örnekler kullanın. Mümkünse, Kutsal Kitap'tan aldığınız dersleri, en son duyduğunuz vaazlarla bağdaştırarak pekiştirin.

7. Şefkatli olun. Süleyman'ın Özdeyişleri, sürekli olarak "oğlum" ifadesini kullanarak Tanrı'dan korkan bir babanın öğretilerinde sıcaklık, sevgi ve aciliyet olduğunu gösterir. Çocuklarınıza bazen bir baba olarak dostça uyarılarda bulunmanız gerekebilir; bunu içten bir sevgiyle yapın. Onlara Tanrı'nın tüm öğütlerini aktarmanız gerektiğini ve sonsuzluğu onlarsız geçirmek istemediğinizi söyleyin. Babam sık sık gözyaşlarıyla bize şöyle derdi: "Çocuklar, sizin hiçbirinizi cennette eksik görmek istemem." Çocuklarınıza şunu söyleyin: "Açık bir Kutsal Kitap'ın bize izin verdiği her ayrıcalığı size tanıyacağız, ancak size 'hayır' dersek, bilin ki bu, size olan sevgimizden kaynaklanıyor." Ryle şöyle der: "Sevgi, başarılı eğitimin en büyük sırrıdır. Ruhsal sevgi, tüm sevginin özüdür."

8. Dikkatli olmalarını sağlayın. Süleyman'ın Özdeyişleri 4:1 şöyle der: "Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız." Anne babalar olarak çocuklarınıza aktarmanız gereken önemli hakikatler vardır. Evinizde Tanrı'nın hakikatlerine kulak verilmesini sağlamalısınız. Bunun için bazen ibadet başında şu tür hatırlatmalar yapmanız gerekebilir: "Oğlum, dik otur ve konuşurken gözlerime bak. Tanrı'nın Sözü'nden bahsediyoruz ve Tanrı işitilmeyi hak ediyor." Aile ibadeti sırasında çocukların yerlerinden kalkmasına izin vermeyin.

Tanrı'nın Tahtı Önünde Günlük Dua

"Sürekli dua edin" (1.Se. 5:17) buyruğu, ailemizle birlikteyken de geçerli değil midir? Aileler, lütufkâr Tanrı'nın günlük rızkını sofralarında yer ve içerler. Bunu Mesih'e yaraşır bir şekilde yapmak için bir ailenin 1 Timoteos 4:4–5'i uygulaması gerekir: "Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır."

Yine, aileyi duada yönlendirmek için bazı özel rehberlikler sunmak istiyorum.

1. Kısa tutun. Bazı istisnalar dışında, dualarınız beş dakikayı geçmesin. Uzun ve sıkıcı dualar, faydadan çok zarar getirir. Duanızda öğretmeye çalışmayın; Tanrı'nın öğretilere ihtiyacı yoktur. Öğretirken gözleriniz açık olsun; dua ederken gözlerinizi kapatın.

2. Basit ama derin olun. Çocuklarınızın anlayabileceği konular için dua edin, ancak dualarınızı yüzeysel ve önemsiz hâle getirmeyin. Dualarınızı bencil, sığ dileklerden ibaret kılmayın.

3. Dolambaçlı konuşmayın. İhtiyaçlarınızı Tanrı'nın önüne koyun, davanızı sunun ve merhamet dileyin. Gençlerinizi ve çocuklarınızı isimleriyle anarak onların özel ihtiyaçları için her gün dua edin. Bu, onların üzerinde büyük bir etki bırakır.

4. Doğal ama ağırbaşlı olun. Açık ve saygılı bir şekilde konuşun. Yapay, tiz bir ses tonu veya tekdüze bir üslup kullanmayın. Çok yüksek ya da çok kısık sesle, anlaşılmayacak kadar hızlı ya da dikkati dağıtacak kadar yavaş dua etmeyin.

5. Çeşitlilik katın. Her gün aynı şeyleri tekrarlamayın; bu sıkıcı hâle gelir. Dualarınıza çeşitlilik katmak için gerçek duanın temel unsurlarını hatırlayın ve vurgulayın: Tanrı'ya sizi duyması için yakarmak, O'nun isimlerini ve sıfatlarını yüceltmek, alçakgönüllü bir şekilde O'na bağımlılığınızı ve ihtiyaçlarınızı dile getirmek, ailevi günahları itiraf etmek hem maddi hem manevi aile nimetleri için dua etmek, dostlar, kiliseler ve uluslar için aracılık etmek, Tanrı'nın bereketleri için şükretmek ve O'nu krallığı, görkemi ve gücü için yüceltmek. Farklı günlerde farklı kişiler ve organizasyonlar için dua etmeyi hatırlamak adına bir dua listesi oluşturun. Dualarınıza çeşitlilik katmak için bu unsurları farklı oranlarda karıştırın.

Her Gün Tanrı'ya Övgüler İlahiler Söyleyin

Mezmur 118:15 şöyle der: "Sevinç ve zafer çığlıkları çınlıyor doğruların çadırlarında: 'RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!' " Bu, açıkça ilahi söylemeye bir göndermedir. Her Hristiyan ailesi, ezgi ve müzikle düzenlenmiş mezmur kitapçığının (Psalter) ve ilahilerin bulunduğu birkaç iyi ilahi kitabına sahip olmalıdır. Eğer ailenizden biri piyano çalabiliyorsa, bu daha da iyi olur. Ama kaydedilmiş müzik bile faydalıdır. Ailenizin birlikte Tanrı'yı övmesini sağlamak için elinizdeki tüm imkânları kullanın.

1. Öğreti açısından saf ilahiler söyleyin. Melodisi ne kadar çekici olursa olsun, doktrinsel hatalar içeren ilahiler söylemek için hiçbir mazeret yoktur.

2. Öncelikle ve en önemlisi Mezmurları söyleyin, ancak sağlam ilahileri de ihmal etmeyin. Calvin'in "ruhun tüm yönlerinin bir anatomisi" olarak adlandırdığı Mezmurların, bugün elimizde bulunan en derin, en canlı, en deneyimsel ve en Kutsal Kitap'a dayalı dindarlık hazinesi olduğunu unutmayın.

3. İçtenlikle ve hissederek söyleyin. Koloseliler 3:23'te şöyle denir: "Her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın." Söylediğiniz sözler üzerine düşünün. Bazen, söylenen bir ifadeyi ailecek tartışın.[2]

---

[2] Aile ibadetinin nasıl yapılacağı konusunda daha ayrıntılı bilgi için Joel R. Beeke, Family Worship (Grand Rapids: Reformation Heritage Books, 2005) adlı kitaba bakınız. Bu giriş bölümünün büyük bir kısmı bu kitabın kısa bir özetidir.

Sonuç

Mesih'e iman edenler, İbrahim'in imanının izinden gittikleri gibi, onun ailesine önderlik etme konusundaki itaatkâr adımlarını da takip etmelidirler. Tanrı şöyle dedi: "Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim" (Yar. 18:19).

John Paton, bir asırdan fazla bir süre önce, Güney Pasifik Okyanusu'ndaki yamyam bir halka Müjde hizmetkârı olarak hizmet etti. Bu insanlar, Paton'dan önce gelen Müjde hizmetkârlarını, varışlarının birkaç dakikası içinde öldürüp yemişlerdi. Paton, büyük zorluklar ve sıkıntılarla karşılaştı. Ancak, Mesih'in adı uğruna sabırla devam etti. Tanrı'nın onu bu hizmete hazırlamak için kullandığı yeryüzündeki en önemli araçlardan biri, İskoçya'daki babasıydı. John Paton, ilerleyen yıllarda babasına büyük bir minnettarlıkla baktı.

Paton'un babası, evlerinde bulunan bir dükkânda çalışıyordu. Ailelerinin, dua odası olarak kullandıkları küçük bir odaları vardı. John, babasının o odadaki düzenli dua yaşamından derinden etkilendi. Şöyle hatırlıyordu: "Her gün ve sık sık, genellikle her öğünden sonra, babamızın oraya çekilip 'kapıyı kapattığını' gördük ve biz çocuklar zamanla anladık ki, orada bizim için dualar ediliyordu; tıpkı eski çağlarda Başkâhin'in En Kutsal Yer'de perde arkasında yaptığı gibi." Paton çocukları bazen, babalarının lütuf tahtı önünde onlar için yakarırken sesiyle dile getirdiği duyguları duyabiliyorlardı.

Paton ayrıca babasını şu sözlerle hatırlıyordu: "Dizlerinin üzerine çöktüğünde, hepimiz aile ibadeti sırasında onun çevresinde diz çökmüşken, putperest dünyanın İsa'nın hizmetine dönmesi için ve her kişisel ve ailevi ihtiyaç için gözyaşları içinde ruhunu tamamen Tanrı'ya döktüğünde, hepimiz kendimizi yaşayan Kurtarıcı'nın huzurundaymış gibi hissederdik ve O'nu İlahi Dostumuz olarak tanımayı ve sevmeyi öğrenirdik."

John Paton, teoloji eğitimi almak ve şehir müjdeciliği yapmak üzere Glasgow'a gitmek için evinden ayrıldığında, tren istasyonuna ulaşmadan önce kırk mil yürümek zorundaydı. Babası, onunla ilk altı mili yürüdü. Yol boyunca Rab hakkında konuştular ve babası ona öğütler verdi. Son yarım mil boyunca ise sessizlik içinde yürüdüler. Babasının dudakları hâlâ hareket ediyordu, ancak artık sessizce oğluna dua ediyordu ve gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Ayrılacakları yere geldiklerinde, baba oğlunun elini sıkıca tuttu ve "Tanrı seni kutsasın, oğlum! Babanın Tanrısı seni bereketli kılsın ve her türlü kötülükten korusun" dedi. Duygularına hâkim olamayan baba, daha fazla konuşamadı, ancak dudakları sessiz dua etmeye devam etti. John Paton, yıllar sonra bu anı üzerine düşünerek şu sözleri yazdı: "Tanrı'nın bana lütfettiği böyle bir anne ve babayı asla üzmemek veya onlara utanç getirmemek için, Tanrı'nın yardımıyla yaşamaya ve hareket etmeye derinden ve sıkça ant içtim."

Tanrı, bu Aile İbadeti Kutsal Kitap Rehberi aracılığıyla sizi ve beni, böylesine iman dolu ebeveynler hâline getirsin!

* * *

Kutsal Kitap'taki çoğu kitap için bu aile ibadeti düşüncelerini yazmama yardımcı olan ve bu çalışmanın çeşitli bölümlerinde benimle birlikte editörlük yapan Michael Barrett, Jerry Bilkes ve Paul Smalley'e teşekkür etmek istiyorum. Bu eserde kalan herhangi bir hata tamamen benim sorumluluğumdadır. Ayrıca, Kutsal Kitap'ın geri kalan kitapları için aile ibadeti düşüncelerinin ilk taslaklarını yazan şu katkıda bulunanlara teşekkür ederim: Geoff Banister, Charles Barrett, Brian DeVries, Ian Golligher, John Greer, Jerrold Lewis, Alan Macgregor, Andy McIntosh, Pooyan Mehrshahi, Colin Mercer, Gerald Procee, Maurice Roberts, David Silversides, John Thackway ve Malcolm Watts. Tanrı, bu sevgi emeğine harcanan tüm çabaları bereketlesin.

Joel Beeke

MÜJDELER'E VE ELÇİLERİN İŞLERİ'NE GİRİŞ

MÜJDELER'E VE ELÇİLERİN İŞLERİ'NE GİRİŞ

Yeni Antlaşma dört Müjde'yle ve Elçilerin İşleri'yle başlar. Birlikte bu kitaplar Mesih'in doğumundan O'nun kendi kilisesini ve dünyayı yönetmekte olduğu cennete yükselişine kadarki hizmetinin tarihinin izini sürmektedir.

İlk dört kitap Müjdeler olarak adlandırılmaktadır. "Müjde" ifadesi (Mar. 1:1, 14; bkz. Rom: 1:16), Yeşaya 40:9 ve 52:7'de geçen ve tam olarak "mutlu havadis" ya da "iyi haber" anlamına gelen İbranice bir sözcüğün çevirisidir. Dört Müjde bize kuşkusuz Mesih'in yaşamının, öğretişinin, ölümünün ve dirilişinin iyi haberini vermektedir. Bir Müjde'yi, bugün kullanageldiğimiz şekliyle, Mesih'in yaşamının, ölümünün ve dirilişinin sıralı bir anlatısı olarak tanımlayabiliriz. Bunun yanında, sahip olduğumuz dört Müjde, Ruh tarafından esinlenmiş, görgü tanıkları tarafından yazıya geçirilmiş ya da doğrulanmış olup tarihsel olarak gerçek olan anlatılardır (bkz. 1.Yu. 1:1-4). Elimizdeki dört kanonik Müjde'ye ek olarak, bazen *Tomas Müjdesi* (ya da Tomas İncili) denen, Mesih'in kilisesi tarafından güvenilir olarak kabul edilmemiş olan bir apokrif ve yanlış atfedilmiş eserin bahsini de duyabilirsiniz.

Müjdeler arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları izah etmek için çeşitli teoriler geliştirilmiştir. Uzmanlar özellikle Matta, Markos ve Luka arasındaki benzerlikleri vurgulamışlardır ve bunlara sinoptik Müjdeler denmiştir (*sun-opsis*: harfiyen, "bir arada görme"). Uzmanlar karşılıklı bağımlılığa ilişkin karmaşık teoriler geliştirmişlerdir. Teorileri mevcut delille bağdaştırmak için birçok şey yazılıp çizilmiştir. Elçiler ve Söz'ün erken dönemdeki diğer hizmetkârları belirli bir düzeyde şüphesiz birbirleriyle müzakere etmişlerdir (bkz. Lu. 1:2). Ancak Müjdeler arasındaki benzerliklerin temelinde yatan gerçek, bunların görgü tanıklıkları olması ya da görgü tanıklığına dayanması ve Ruh'un bunları yazıya geçiren yazarları bu süreçte esinlemiş olmasıdır. Müjdeler arasındaki sözcük seçimi ya da sıra farklılıkları, yazarların, kendi amaçlarına ve görgü tanıklığının onlara ulaşma şekillerine göre, eldeki verileri farklı biçimde ele almalarıyla ilgilidir. Ancak her noktada, Müjdeler'in güvenilirliğinden kuşku

duymak gereksizdir. Farz edilen farklılıkların hiçbiri çelişki teşkil etmez. Görünürdeki her zorluk için iyi bir bağdaşım ortaya konmuştur.

Esasında, Kutsal Yazılar'ın doğruluğu; Mesih'in yaşamına, öğretişine, ölümüne ve dirilişine yönelik dört yazılı tanıklık olmasından dolayı daha da açıktır. Anlatıların güvenilirliğine gölge düşürmenin aksine, Mesih'in gerçeğine yönelik çok yönlü tanıklıklar bütün dünyada olumlu bir etki yapmıştır. Sadece bir değil, üçten fazla tanığımız vardır. Bir şeyin doğruluğunun iki ya da üç tanık tarafından sınanması gerekiyorsa (Yas. 17:6; 19:15), insanlar bu dört tanığın iddialarını değerlendirebilirler. Yalnızca kusur arayan kişiler imanlıların kanıt buldukları yerde sorunlar bulacaklardır.

Matta, Eski Antlaşma Kutsal Yazıları'na yönelik birçok referans ve bağlantıyla birlikte dört Müjde'ye uygun şekilde önderlik etmektedir. Bu Müjde'nin bir soy kütüğüyle başlayış şekli dahi (Mat. 1:1-18) Mesih'in gelişini Eski Antlaşma tarihi ve vaatleriyle bağlamaktadır. Matta'nın Müjdesi Mesih'in Öğretmen ve Kurtarıcı olarak Eski Antlaşma peygamberliklerini yerine getiren kurtarış hizmetini vurgulamaktadır. Mesih öğrencilerini çağırdıktan, onlara öğrettikten ve kilisesi için öldükten sonra, İbrahim'le yapılan antlaşmayı yerine getirmek üzere (Yar. 12:1-3), halkına tüm uluslardan öğrenciler yetiştirme görevini vermiştir (Mat. 28:18-20). Dünyanın sonuna dek onlarla olacağını vaat etmiştir (Mat. 28:20).

Markos'un Müjdesi krallığın Kralı olarak Mesih'in yüceliğini vurgulamaktadır. O'nun yüceliği öyle düzeydedir ki, cinleri titretir ve düşmanları dolaplar çevirip düzenler kurar. Ancak yine de, Mesih'in öğrencileri çoğu zaman O'nun kimliğini ve tasarısını anlamakta yavaş kalırlar. Öğrenciler Mesih'in öğretimi ve mucizeleri aracılığıyla, yavaş yavaş, Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu ikrar ederler. O'nun Rab'bin Kulu olarak sahip olduğu misyon O'nu günaha karşılık bir fidye (Mar. 10:45) ve Tanrı'nın yapısında köşenin baş taşı olarak (Mar. 12:10) çarmıhta ölüme götürür. Yücelik içinde, üçüncü günde dirilir ve Tanrı'nın sağında ihtişam yerine yükselir (Mar. 16:19).

Yuhanna'nın Müjdesi ezelden başlamakta ve Mesih'in ulu karakterine odaklanmaktadır. O birçoklarının kendisini yol, gerçek ve yaşam olarak görmeyi reddettiği günahlı bir insanlığın arasında ikamet eden, beden almış Söz'dür ancak bu insanlığın bazıları O'nu kabul eder ve böylelikle yukarıdan doğduklarını gösterirler (Yu. 1:12-13). Mesih'in yüceliği Yuhanna'nın seçtiği yedi mucize ya da belirtide ve aynı zamanda kayda geçirdiği göksel konuşmalarda görülür. O'nun çarmıhtaki ölümü Baba'yı hoşnut etmek ve birçoklarını kendisine çekmek içindir (Yu. 12:23-34). Yuhanna güttüğü amacı şöyle belirtmiştir: "Yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır" (Yu. 20:31).

Yeni Antlaşma'nın tarihsel dokusu açısından Luka ve Elçilerin İşleri önemli bir iki ciltlik derlemedir. Özünde, bu iki ciltlik eser Yeni Antlaşma'ya o temel tarihsel omurgasını verir. Kutsal Ruh'un esinlemesi altında Luka, Mesih'in yaşamını ve işini iki ana evre kapsamında düzenlemiştir: (1) Mesih'in göğe yükselişine doğru ilerleyip orada doruğa ulaşan evre (Luka); ve (2) Mesih'in göğe yükselişinin akabinde doğan olayların izini süren evre (Elçilerin İşleri). Hekim Luka kendi Müjdesi'nde, Mesih'in yaşamıyla, hizmetiyle ve ölümüyle günahlardan özgürlük getiren kurtarış gücünü resmeder (Lu. 1:68-75). Luka Elçilerin İşleri'ndeyse, Mesih'in İsrail'den ve diğer uluslardan birçoklarını kurtarmak, kendisine sonsuz yaşama tayin edilmiş bir kilise toplamak üzere gerçekleştirmiş olduğu kurtarışı nasıl uyguladığını gösterir (Elç. 2:47).

Luka ve Elçilerin İşleri boyunca kayda geçirilen olaylar neredeyse yetmiş yılı kapsamaktadır. En iyi tahminimizle Mesih, Hirodes'in M.Ö. 4 yılındaki ölümünden önce, M.Ö. 6 ila 4 yılları arasında doğmuştur. Elçilerin İşleri, Pavlus'un devam eden tutukluluğuyla sonlanır ki bu da muhtemelen M.S. 60'lı yılların başlarındadır. Büyük oranda Yahudi tarihçi Josephus sayesinde, bu dönemdeki Yahudiye hakkında pek çok şey bilmekteyiz. Siyaset tarihindeki birçok dönemde olduğu gibi, bu dönem de entrika, iktidar kavgaları, cinayet, tuzaklar ve hayal kırıklığıyla sonuçlanan bir hırs dönemiydi.

Hirodes'in ve ailesinin yükselişi Mesih'in gelişi için önemli bir zemindi. Hirodes, Esav'ın soyundan bir Edomluydu. Roma'nın ona vermeyi uygun gördüğü şöhret, dünyanın sunmakta olduğu her şeyin bir temsiliydi. M.S. 4 yılındaki ölümünün ardından Hirodes ailesi, Yahudi vilayetleri üzerindeki hükmünü sürdürdü. Hirodes'in oğullarından üçü Roma altındaki toprakları yönetti. Arhelas, Yahudiye'yi yönetiyor (Mat. 2:22); Hirodes Antipas, Celile'yi ve Perea'yı yönetiyor ve Filipus da Şeria Irmağı boyunca uzanan bölgeleri yönetiyordu (Lu. 3:1). Elçilerin İşleri kitabında Hirodes I. Agrippa (Elç. 12) ve Hirodes II. Agrippa (Elç. 26) dahil olmak üzere başka Hirodesler de yer alır. İsimler değişmiştir ancak sorunlar değişmemiştir. Mesih bunu şöyle özetlemiştir: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler" (Mar. 10:42).

Oysa Mesih'in krallığında durum ne kadar da farklıdır! Esav'ın değil, Yakup'un soyundan olan Mesih bedende Tanrı olarak geldi. Kendi isteğinin değil, Babası'nın isteğinin peşinden gitti. O'nun krallığı mütevazı başlangıçları olan yüce bir krallıktı. O yumuşak huyluydu ve birçoklarına rahat verdi (Mar. 11:28-30). O'nun işi nihayetinde siyasi düşmanlar ve doğal güçler üzerinde değil, ancak doğaüstü güçler ve şeytani düşmanlar üzerinde bir zafer getirdi. Ancak bu zafere giden yol ölümden, Tanrı tarafından tayin edilmiş Aracı olan Rab Mesih İsa'nın ölümünden geçmektedir. Müjdeler gerçekten tarihtir; ancak tarihten daha fazlasıdır. Tanrı'ya şükürler olsun ki, Müjdeler bize Tanrı'nın İsa Mesih aracılığıyla olan kurtarış faaliyetini sunmaktadır. Bu gerçekten iyi haberdir.

MATTA

MATTA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Matta'ya Göre Müjde açık bir şekilde Elçi Matta'yı yazar olarak tayin etmemektedir. Bazıları Matta'nın adını taşıyan bu Müjde'nin yazarının Matta olduğuna kanaat getirmiş olan köklü geleneği sorgulamıştır. Birçok çağdaş uzman bu Müjde'nin daha geç tarihli bir düzenleme olduğuna ve büyük oranda başka kaynaklara dayandığına inanmaktadır. Ancak Matta'yı yazar olarak tanıyan geleneğin doğru olmadığına inanmak için hiçbir iyi neden yoktur. Ayrıca, Matta'nın "vergi parası" ifadesini kullanması (bkz. 22:19) ve İsa'nın ve Petrus'un iki dirhemlik tapınak vergisini ödeme hikâyesi (17:24-27) gibi içsel kanıtlar da Matta'nın yazarlığını ima etmektedir. Nitekim bunlar bir vergi görevlisinin iyi bileceği şeylerdir.

Matta, Yeni Antlaşma boyunca beş kez geçmektedir (9:9; 10:3; Mar. 3:18; Lu. 6:15; Elç. 1:13). Ayrıca Levi olarak bilinir ve kendisi, İsa onu bir öğrencisi olarak çağırmadan önce vergi görevlisiydi. Matta 9:9-13'te İsa, Matta'yı "vergi toplama yerinde" oturmaktayken çağırmıştır ve İsa'nın Levi'ye, "Rab'bin armağanı" anlamına gelen Matta adını verdiğine inanılmaktadır. Matta bir vergi görevlisi olarak, iyi yazılı eser ortaya koymak için gereken kâtiplik tekniklerinde iyi eğitilmiştir.

TARİH:

Matta'nın Müjdesi, ilk yüzyılın sonlarına veya ikinci yüzyılın başlarına tarihlenen İgnatius'un yazılarında, Didake'de, Polikarp'ın yazılarında, "Sözde" Barnaba İncili'nde ve Eusebius'un yazılarında bahsedilen Papias'ın tanıklığında alıntılanmıştır. Bu referanslarından bazılarında Matta, Eski Antlaşma'yla aynı yetkiye sahip şekilde alıntılanmaktadır.

24 ve 25. bölümlerin peygamberliğe dayalı içeriğine bakıldığında, Matta'nın bu Müjde'yi, Yeruşalim'in yıkıldığı M.S. 70 yılından sonra yazmadığına emin oluruz. Benzer şekilde, Matta M.S. 70 yılından kısa bir süre sonra varlığını kaybetmiş bir siyasi grup olan Sadukiler'e göndermelerde bulunmaktadır. Erken dönemdeki kilise babası İreneus, Matta Müjdesi'ni hem Petrus'un hem de Pavlus'un Roma'da olduğu zamana, yani 60'lı yıllarında başlarına tarihlendirmektedir.

TEMA:

İsa hem Mesih hem de İmmanuel'dir; yaşamı, ölümü ve dirilişi aracılığıyla kadim vaatleri yerine getirmekte ve Tanrı'nın hükümdarlığını yeryüzüne taşımaktadır.

AMAÇ:

İsa'nın nasıl Eski Antlaşma'da vaat edilmiş olan ve ölümünde ve dirilişinde kendi halkını günahlarından kurtaran Mesih olduğunu göstermek.

TOPLU BAKIŞ:

Matta'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Matta devam eden hususlarda görülebileceği üzere kristolojiye (Mesih öğretisine) odaklanmaktadır. *İlk olarak,* Matta İsa'nın nasıl Tanrı halkının beklenen Mesihi olduğunu gösterir. 1. bölümün kronolojisi İsa'nın "Kral Davut'un" (6. ayet) kraliyet soyuna ait olduğunu gösterir. İsa'nın doğuşu, "Kral Hirodes"i (2:1) rahatsız eder çünkü din bilginleri Tanrı'nın, "halkım İsrail'i güdecek önder senden çıkacak" diyen peygamberliğinden bahsetmektedirler (2:6). Mesih vaftizinde, denenmesinde, öğretilerinde ve mucizelerinde, göklerin krallığını duyurur ve ortaya çıkarır. Çarmıhta İsa'nın başının üzerinde O'nun krallığını duyuran yafta asılıdır (27:37). İsa'nın kendi öğrencilerine Son Görev'de verdiği buyruk, "gökte ve yeryüzünde bütün yetki"nin O'nda olmasına bağlıdır (28:18). O Kral'dır, kendi halkını günahlarından kurtarmak için dünyaya gelmiş olan Mesih'tir.

İkinci olarak, Rab'bin meshedilmişi olarak, İsa ayrıca İmmanuel, yani "Tanrı bizimle"dir (1:23) ve "Davut oğlu"dur (1:1). Vaftizinde gökler açılır ve Tanrı şu beyanda bulunur: "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" (3:17). Mesih yeryüzündeki hizmeti boyunca, Tanrı'nın kendi halkıyla buluştuğu yerin artık tapınak olmayacağını, ancak Tanrı'nın şimdi kendi halkıyla Mesih'te paydaşlık ettiğini gösterir. Matta, Mesih'in ölümünde tapınağın perdesinin nasıl ortadan ikiye yırtıldığını vurgular (27:51). İsa kendi halkının arasında ikamet eden Tanrı'dır.

Üçüncü olarak, İsa "İbrahim oğlu"dur (1:1). Mesih, Tanrı'nın İbrahim'e vermiş olduğu, bütün ulusların onun aracılığıyla kutsanacağı vaadinin sonucudur. Vaftizci Yahya, Ferisilere İbrahim'le olan akrabalıklarına güvenmemelerini, tövbe aracılığıyla Tanrı'yı aramalarını nasihat eder (3:8-9). Benzer şekilde, İsa diğer uluslardan olanlara kurtuluş kapısını açar (8:10-12; 15:27-28).

Dördüncü olarak, İsa yeni Musa'dır. Birçok konuşma, özellikle de Dağdaki Vaaz (5-7. bölümler), Mesih'i Tanrı tarafından gönderilen Peygamber olarak resmeder. O, yasayı ortadan kaldırmaya değil, onu tamamlamaya gelmiştir (5:17). Yeni ant-

laşma Musa'nın yasasının bir iptali değildir. Aksine, İsa'nın öğretişi lanetlerin ve kutsamaların ciddiyetini göstererek Musa'nın yasasının doğru yorumlanışını sunar. Dönüşüm Dağı'nda Baba, "O'nu dinleyin" der (17:5) ki bu da Musa'nın, Tanrı'nın "çıkaracağı" büyük Peygamber'e dair söylediklerini çağrıştırmaktadır (Yas. 18:15).

GENEL HATLAR:

I. Mesih İsa'nın Kimliği (1:1-4:11)
- A. Davut ve İbrahim Oğlu İsa'nın Kronolojisi (1:1-17)
- B. İsa'nın Doğumu (1:18-2:23)
- C. Çölde Hazırlık (3:1-4:11)
  - 1. Vaftizci Yahya'nın Vaazı (3:1-12)
  - 2. Mesih'in Vaftizi (3:13-17)
  - 3. Mesih'in Denenmesi (4:1-11)

II. Mesih İsa'nın İlanı (4:12-16:28)
- A. İsa Vaaz Etmeye Başlıyor (4:12-7:29)
  - 1. İsa'nın İlk Öğrencileri ve İlk Mucizeleri (4:12-25)
  - 2. Dağdaki Vaaz (5:1-7:29)
- B. İsa'nın Celile'deki Hizmeti: Öğretiler ve Mucizeler (8:1-11:1)
  - 1. Celile'de Yapılan Mucizeler (8:1-9:38)
  - 2. Mesih Öğrenciliğinin Doğası Üzerine Öğretiş (10:1-11:1)
- C. İsa'nın Mesih Olarak İşi (11:2-30)
- D. İsa'nın Yetkisi Sorgulanıyor (12:1-50)
- E. Göklerin Krallığı'na Dair Benzetmeler (13:1-58)
  - 1. Tohum Benzetmesi (13:1-9)
  - 2. Benzetmelerin Amacı (13:10-17)
  - 3. Tohum Benzetmesi Açıklanıyor (13:18-23)
  - 4. Deliceler Benzetmesi (13:24-30)
  - 5. Hardal Tanesi Benzetmesi (13:31-32)
  - 6. Maya Benzetmesi (13:33)
  - 7. Benzetmelerin Amacı (13:34-35)
  - 8. Deliceler Benzetmesi Açıklanıyor (13:36-43)
  - 9. Define ve İnci Benzetmeleri (13:44-46)

10. Ağ Benzetmesi (13:47-50)
11. Reddedilen Peygamber İsa (13:51-58)

F. Vaftizci Yahya'nın Ölümü İsa'ya Bildiriliyor (14:1-13)
G. Yapılan Bir Dizi Mucize (14:14-36)
H. Mesih Öğrenciliğine Dair İlave Öğretiş (15:1-20)
I. Yapılan Bir Dizi Mucize (15:21-39)
J. İsa'nın Mesajı Reddediliyor ve Kabul Ediliyor (16:1-28)

1. Ferisilerin ve Sadukilerin İsa'yı Reddi (16:1-12)
2. Petrus'un Mesih'i İkrarı (16:13-20)
3. İsa Ölümünü Önceden Bildiriyor (16:21-28)

III. Mesih İsa'nın Çilesi, Ölümü ve Dirilişi (17:1-28:20)

A. İsa'nın Görünümü Değişiyor (17:1-13)
B. İsa'nın Devam Eden Hizmeti (17:14-27)
C. Kilisenin Doğası ve Yetkisi (18:1-35)
D. İsa'nın Yahudiye'deki Hizmeti: Öğretiler ve Mucizeler (19:1-25:46)

1. İsa'nın Boşanmaya Dair Öğretişi (19:1-12)
2. Krallık'taki Çocukları (19:13-15)
3. Mesih Öğrenciliği ve Hizmet (19:16-20:28)
4. İsa İki Kör Adamı İyileştiriyor (20:29-34)
5. İsa Yeruşalim'de (21:1-23:39)
6. Zeytin Dağı Konuşması (24:1-25:46)

E. İsa'nın Ölümü ve Dirilişi (26:1—28:20)

1. İsa'nın Ayaklarının Meshedilmesi (26:1–13)
2. Yahuda'nın İsa'ya İhaneti (26:14–16)
3. Son Akşam Yemeği (26:17–29)
4. İsa'nın Tutuklanması (26:30–56)
5. İsa'nın Duruşması ve Ölüme Mahkûm Edilişi (26:57—27:31)
6. İsa'nın Ölmesi ve Gömülmesi (27:32–66)
7. İsa'nın Dirilişi ve Son Görev (28:1–20)

1. BÖLÜM

1. Kutsal Kitap'taki uzun kronolojik listeleri üstünkörü okumak çoğu zaman ayartıcıdır. Oysa bu bizim Mesih'in Eski Antlaşma'da hâlihazırda öngörüldüğünü anlamamıza yardımcı olur (Lu. 24:44-46). İbrahim'i, Boaz'ı, Davut'u, Süleyman'ı ve diğerlerini okuduğumuzda, onların daha büyük Oğlu'nun şimdi dünyaya geldiğini görürüz. Artık gölge zamanı bitmiştir. Oğul bizzat gelmiştir. Bu yerine gelmiş peygamberlik, imanınızı nasıl güçlendiriyor?

2. İsa'nın kurtaran işi Müjdeler'in ön planındadır. Matta meleğin sözlerini kaydeder: "Meryem bir oğul doğuracak. Adını İSA koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak" (21. ayet). Her türlü günahkâr bu Tanrı-insanda nitelikli ve kadir bir Kurtarıcı bulabilir. O'nun kusursuz itaat yaşamı ve günah için ödediği bedel eksiksiz ve etkili bir kurtuluşla sonuçlanmıştır. Sizi günahtan kurtarması için Mesih'e güveniyor musunuz?

3. Mesih'in kişisel adı İsa olsa da, O'nun kraliyet unvanı İmmanuel, yani "Tanrı bizimle"dir. İsa'nın kimliğinde ve işinde Tanrı kendi halkının arasında ikamet etmeye ya da çadır kurmaya gelmekteydi. İsa bunu yeryüzündeki yaşamı boyunca gözle görülür biçimde yaptı ancak aynı zamanda sonsuza dek kendi halkıyla birlikte olacağını vaat etmektedir (28:20). Mesih şu anda cennetteyken, hâlâ "Tanrı bizimle" olmaya nasıl devam ediyor?

2. BÖLÜM

1. Yeruşalim'in, Mesih'in doğumunun ilanına olan tepkisi bizim günahlı yüreklerimizin gerçekliğini gösterir. Kutsal Ruh bizim kulaklarımızı ve yüreklerimizi açmadığı sürece iyi haber iyi olarak görünmez. Doğamız gereği Tanrı'ya olan düşmanlığımız derinlere uzanır. Hirodes gibi, Mesih bize günahımızı göstermesin diye O'na karşı hiddetleniriz. Yine de insanın fazlasıyla kötü olan düşüncelerine rağmen, Tanrı kendi tasarısını gerçekleştirecektir (Yşa. 46:10). İnsanın Mesih'e olan karşıtlığı bugün kendini nasıl gösteriyor?

2. Matta, Yusuf'a (19. ayet; 1:20) ve yıldızbilimcilere (12. ayet) Tanrı tarafından verilen birkaç rüyaya değinir. Günümüzün dünyasında Rab'den, O'nun kişisel isteğini açıkladığı rüyalar aldığını söyleyen birçok insan vardır. Ancak şimdi kurtuluş gerçekleştirilmiş ve Tanrı sonunda Oğlu'nda konuşmuş olduğundan (İbr. 1:1-4), Tanrı'nın lütufkâr kurtarış tasarısını ve yaşamlarımız için olan isteğini açıklama aracı Kutsal Yazılar'dır.

3. Yusuf'un hem 1. hem de 2. bölümde Tanrı'ya gösterdiği sarsılmaz itaate dikkat edin. Bir günahkâr olarak, Yusuf bu itaati Tanrı'nın Mesih aracılığıyla, kendisinin evlatlık Oğlu aracılığıyla gerçekleştirdiği işinin bir meyvesi olarak gösterdi. İtaat ken-

di yaşamımızda ne kadar kişisel çatışma doğurursa doğursun (İbr. 11:26), bizim de hazır olmamız ve Tanrı'nın buyruklarına itaat etmeye istekli olmamız gerekir. Yusuf için itaat etmek nasıl zor olmuş olabilir? Sizin için nasıl zordur?

3. BÖLÜM

1. Tövbe, yaptığımız ya da söylediğimiz şeyler hakkında kötü hissetmekten ibaret değildir. Ya da belirli kötü alışkanlıkları bırakmaktan ibaret de değildir. Gerçek tövbe Tanrı'nın bir günahkârın yüreğindeki lütfundan doğar ve bu o kişiyi günahının yasını tutmasına, ondan nefret etmesine ve ondan dönüp Tanrı'ya ve O'nun yollarına yönelmesine sebep olur. Bu bölümdeki Ferisiler gibi, birçok kişi tövbe etmek istiyor ya da ediyor gibi görünür ancak hiçbir gerçek meyve yoktur çünkü hiçbir gerçek kök yoktur. Sizin yaşamınızda nasıl tövbe meyvesi vardır?

2. Mesih'in Yahya'ya vaftiz olmak için gelmesinin sebebi onun tövbe vaftizine ihtiyacı olması değil, her yönden kardeşlerine benzer olabilmesiydi (İbr. 2:17). Günahkârlara benzer oldu ki günahkârları kendisine daha çok benzer kılabilsin. Daha da iyisi: O günah oldu ki günahkârlar O'nun aracılığıyla Tanrı'nın doğruluğu kılınabilsinler (2.Ko. 5:21).

4. BÖLÜM

1. Mesih'in denenmesi bize İblis'i alt etmek için hem model hem de güç vermektedir. Model: İblis'in bizi nasıl Tanrı'nın Sözü'nden ve iyiliğinden kuşku duymak üzere ayarttığını fark etmek ve İblis'e karşı Kutsal Yazılar'ın spesifik gerçeklerine iman göstererek direnmek. Güç: İlk Adem denenme altında başarısız olmuş ve tüm insanlığı İblis'in gücüne bırakmış olsa da Mesih sağlam durmuştur ve böylece bize günahı alt etmede etkili biçimde önderlik edebilir (İbr. 2:18; 4:15; 1.Yu. 3:8). O'nda denenme karşısında nasıl zafer buluyoruz?

2. Bu adamlar Mesih tarafından özellikle elçilik için eğitilmiş olsalar da (10. bölüm), Mesih'in çağrısı esasında her çağda aynıdır: "Ardımdan gelin." Mesih öğrenciliği Mesih'in öğretişine tabi olmayı, O'nunla paydaşlığı, O'nun yollarını örnek almayı ve O'na bağlılığımıza engel olan her şeyi kenara koymayı içerir (18-22. ayetler). O her birimizin yaşamında hak sahibidir. Yalnızca O izlenmeyi hak eder. İman yaşamı Kuzu'nun bizi götürdüğü yere gitme yaşamıdır (Vah. 14:4). Bu şu anda sizin yaşamınızda ne anlama geliyor?

5. BÖLÜM

1. Mesih, 5:1-12 ayetlerini söylerken, bir tür mükemmeliyetçiliği teşvik etmiyor veya zaten kurtulmuş olanlara daha yüksek bir ruhsallık düzeyi sunmuyordu; bun-

dan ziyade, Tanrı tarafından kutsanmış olanların karakterinin kısa ve öz bir tanımını veriyordu. İsa'nın kendi krallığının bir üyesi olduğunu söylediği kişiyi siz nasıl özetlerdiniz? Bu karakter özellikleri Ruh'un sizin yüreğinizdeki işleyişini fark etmenize ve kurtuluş güvencesine sahip olmanıza nasıl yardımcı olabilir?

2. Hristiyan olmanın her türlü ahlaki buyruktan veya Tanrı'nın yasalarına itaat yükümlülüğünden özgür olmak olduğunu sanan birçok insan vardır. Bu yasa-karşıtlığıdır. Bazıları Hristiyanların Kutsal Kitap'a dikkat etmek yerine çoğunlukla ruhsal deneyimler ve duygular tarafından yönlendirilmesi gerektiğine inanır. Bu, Kutsal Kitap'a aykırı bir mistisizmdir (gizemcilik). Bazıları ise yaşamlarını, büyük ölçüde insanlar tarafından icat edilmiş bir dizi davranış kuralına uymanın verdiği gurur ve kendini beğenmişlik üzerine kurar. Bu da yasacılıktır. İsa tüm bu yanlışları reddetmekte ve şunu öğretmektedir: Gerçek kutsallığın özünde Tanrı'nın yasalarına alçakgönüllülük ve sevgiyle itaat etmeye çalışmak üzere O'nun krallığının gücüyle özgür kılınmış bir yürek vardır. Eski Antlaşma'da vaat edilen ve uygulanan (Mez. 40:8; 119:16), kilisenin nihai Peygamberi sayesinde çok daha büyük berraklık ve güçle açığa çıkarılan dindarlık budur. Gerçek dindarlığın peşinden giderken, Tanrı'nın gerçeğine dair çarpıtmaları reddetmek üzere nasıl mücadele edebilirsiniz?

3. Eğer yüreğiniz Mesih'in öğretilerinden zevk alıyorsa, bu öğretiler sizi günahlarınızdan ötürü alçaltıyorsa, o hâlde bu sizin Hristiyan olduğunuza dair bir işarettir. İmanlı kişi iç varlığında Tanrı'nın yasasından zevk alır; bir yandan da kendisinde gördüğü yasa itaatsizliğinden ötürü keder duyar. Eğer bu sizi tanımlıyorsa, Mesih'in sözlerinin sizi tövbede büyümeye teşvik etmesinin bir yolu nedir? Eğer Mesih'in sözlerini gücendirici veya yasacı buluyorsanız, o hâlde bu sizin O'nunla olan ilişkiniz hakkında ne açığa çıkarmaktadır?

6. BÖLÜM

1. Kişisel dualarımız, ondalığımız ve orucumuz, gizlilikle örtülmelidir. Bu, insanlar tarafından övülme hırsını bastıracaktır. Tanrı kendisini, Kutsal Ruh'un etkin işleyişi sayesinde imanla arayanları ödüllendirir. Bir Hristiyan'ın Mesih'in yüceliği için yaptıklarının göz ardı edilmediğini veya unutulmadığını bilmek rahatlatıcı değil midir? Bu sizi kişisel ibadetinizde nasıl motive edecektir?

2. Bu bölümde imanın doğurduğu pratik sonuçlara dikkat edin. İsa kendi öğrencilerini, günahlı kaygıya teslim olmamaları konusunda uyarmaktadır (25-32. ayetler). İsa'nın 30. ayette söylediği üzere, böylesi günahlı kaygıya sahip olmak, Tanrı'nın yaşam üzerindeki sağlayıcı ilgisine az iman etmenin sonucudur. Siz korku ve endişenin üstesinden gelebilmeniz için Mesih'in vaatlerine nasıl iman sergileyebilirsiniz?

3. İsa kendi öğrencilerine Tanrı'ya "Babamız" demeyi öğretti. Mesih'in işi, O'na iman eden günahkârların Tanrı'nın ailesinin bir parçası olmaları için Tanrı'nın onla-

rı evlat edinmesiyle sonuçlanır. Tanrı'yı "Babanız" olarak görmek, sizin paraya, mala mülke ve ihtiyaçlarınıza bakışınızı nasıl değiştirebilir

7. BÖLÜM

1. Yargılayıcı bir ruh, yani kendi yüreklerimizi yargılamamışken insanları ikiyüzlü bir şekilde yargılamak, yaşamlarımızın tahtından inmediğimizin kanıtıdır. Lütuf krallığı, Tanrı'nın Ruhu'nun, altında bulunduğumuz yargıyı görmemize yardım etmek, Mesih'in ölümü aracılığıyla merhamet aramaya ve birbirimize merhamet göstermeye teşvik etmek üzere Söz'ü kullandığı bir yerdir. Siz başkalarını yargılamak üzere nasıl ayartılıyorsunuz? Bunun yerine nasıl önce kendinizi yargılamalısınız?

2. İkiyüzlü yargıda bulunmamamız gerekse de, İsa bize iki tür insan olduğunu ancak bunlardan yalnızca birinin sonsuz yaşamın tadına varacağını öğretmektedir. Mesih insanlığı geniş yolda ve dar yoldaki gezginler, kötü ağaçlar ve iyi ağaçlar, bilge ve budala yapıcılar olarak ikiye ayırmaktadır. O'nun sözleri bize her şeyin yolunda olduğunu varsaymamaya itmektedir. Siz dar yolda mısınız? Tanrı'nın lütfuyla iyi bir ağaç mısınız?

3. Mesih halka Ferisilerin öğrettiği gibi öğretmedi; onlar sürekli başka insanların fikirlerini tekrar ediyorlardı. Bunun yerine, O yetkiyle öğretti. Tanrı Sözü'nü okuduğumuzda, kulaklarımız okşansın diye geriye yaslanıp duramayız. Söz bizim günahımızı ifşa etmeli, bize Mesih'te Tanrı'yı göstermeli ve bizi bu Kral'dan merhamet dilemek üzere kendimizin dışına itmelidir. Siz yalnızca "işitici" değil de "uygulayıcı" olmak üzere nasıl yürekte ikna edildiniz (Yak. 1:21-25)?

8. BÖLÜM

1. Mesih yetkiyle öğreten ve mesajını mucizelerle doğrulayan yüceltilmiş Kral'dır. Bununla birlikte, Mesih aynı zamanda halkının yerine geçip onların günahını taşıyan (17. ayet) ve başını koyacak yeri olmayan mütevazı kuldur (20. ayet). O bir Kral olarak yüce, bir kul olaraksa yaklaşılabilirdir. Mesih ne gerekli ve uygun bir Kurtarıcı'dır! Bu sizi O'na güvenmeye nasıl teşvik ediyor?

2. Mesih hastalıkları, felaketleri ve cinleri tek bir sözüyle kovabilir. O'nun varlığı ve gücü insanları şaşırtır. O'nun öğrencileri, "Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" (27. ayet) diye haykırırlar. Cevap şudur: Mesih; Tanrı, yüce Yaratıcı'dır. Bununla birlikte, O'nun yüceliğini fark etmek O'na güvenmekle aynı şey değildir. Cinler de inandılar ve titrediler, uzaklaştırılmak için yalvardılar. Öteki uluslar O'nun uzaklaşması için yalvardılar. Siz Mesih'in haşmetini biliyor musunuz? Bu sizi nasıl etkiliyor: Sevgiyle ve arzuyla O'nunla olmak üzere mi, yoksa O'ndan kaçmak üzere mi?

9. BÖLÜM

1. Mesih yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahiptir (6. ayet). Bugün insanlar kendini bağışlamaktan bahsediyorlar ancak Yargıç'ın kendileri olmadığını göremiyorlar. Ancak ve ancak Mesih mahkûm etme veya bağışlama yetkisine sahiptir. Bu bölümde O'nun felçli adam gibi zayıf ve değersiz günahkârlara ve vergi görevlisi Matta gibi büyük günahkârlara af bahşettiğini görüyoruz. Barizdir ki O'nun bağışlaması parayla veya iyi işlerle satın alınamaz. Aksine, imanla alınır; tıpkı İsa mucizeler yaptığında şifanın da imanla alındığı gibi (2, 22, 28-29. ayetler). Şunu unutmayın: Mesih doğruları kurtarmaya değil, günahkârlar için bir ruh doktoru olarak geldi. Siz Mesih'in günahlarınızı bağışlamaya kadir olduğuna inanıyor musunuz? Sizi gerçekten bağışlaması için O'na güveniyor musunuz?

10. BÖLÜM

1. Eğer Mesih ve O'nun elçilere verdiği görev olmasaydı, hepimiz tamamen putperestliğin karanlığında olurduk. Kilisenin temeli elçiler üzerine kurulmuştur (Ef. 2:20). Mesih'in göğe yükselişinden sonra kilise, Tanrı halkı İsrail'in genişlemesi olarak, elçiler tarafından bütün halklara yayıldı. Bu, Tanrı'nın İbrahim'e vaat ettiği şeydi. Şöyle ki, onda bütün uluslar kutsanacaktı (Yar. 12:3; bkz. Gal. 3:8). Bu bölüm bize Müjde hizmetleri hakkında ne öğretmektedir? Siz ve kiliseniz bu ilkeleri nasıl uyguluyorsunuz?

2. İnsanların genellikle yaşamlarının sorunsuz geçmesini istedikleri bu günlerde, Mesih'in öğrencilerinden yaşayacakları acıların gerçekliğini saklamadığını hatırlayalım (24, 38. ayetler). İnsanlık gurur ve isyanda o kadar kök salmıştır ki, kaybolmuş günahkârları iyileştirmekle, vaaz etmekle ve kurtarmakla ilgilenen İsa Mesih'i öldürmüşlerdir. Hristiyan mesajı ve Hristiyan yaşamı bugün de zulme ve acıya yol açabilir. Eğer İsa'yı izleyecekseniz, hangi şekillerde çarmıha gerilmeniz gerekecek? Mesih'in bu bölümdeki hangi öğretileri size çıkış cesareti verebilir?

11. BÖLÜM

1. Yahya, Rab'de kuvvetli olsa da, kendisinde zayıftı. İnsanların en iyileri bile sonuçta insandır. Ancak Mesih herhangi bir insandan daha iyidir. O, Yahya'nın zayıflayan yüreğini kendisine yönlendirdi. Yahya'nın şunu öğrenmesi gerekiyordu: Tahammül, deneyimi; deneyim, umudu oluşturur; ve umut da utandırmaz (Rom. 5:4-5 – Bünyamin Candemir Çevirisi). Mesih'in büyük hizmetkârları zayıflık dönemlerine düştüğünde şaşırmayın. Bunun yerine, onlar için dua edin ve onları Mesih'e yönlendirin; O, bütün şüphelerimize ve korkularımıza yanıttır.

2. Müjde, onu işitenlere büyük sorumluluk yükler. Kefarnahum o dönemde İsrail'deki en ayrıcalıklı yerlerden biriydi; şöyle ki, Mesih her yerden çok orada zaman geçirmiş, öğretmiş ve mucizeler yapmıştı. Mesih'in hizmeti aracılığıyla, neredeyse "göğe yükseltilmiş" gibiydi (23. ayet). Ancak imansızlıklarından ötürü cehenneme indirileceklerdi. Şöyle diyebiliriz: Cehennemin en "sıcak" yerleri, Müjde ayrıcalıklarına en yakın yaşamış ancak günahta yaşamaya devam etmiş olan kişiler için saklıdır. Bunun, Kutsal Kitap'ı vaaz eden kiliselerde olan bizler için doğurduğu sonuçlar nelerdir?

3. Birçokları Tanrı'nın egemenliğiyle insanın sorumluluğunu bir arada tutmayı zor bulmaktadır. 25-30. ayetler, Tanrı'nın kurtuluştaki yüce egemenliğini ve Müjde'nin işiten herkese yaptığı şefkatli çağrısını göstermektedir. Egemenlik ve sorumluluk hakkında kibirli bir şekilde tartışmak yerine, Mesih'in öğrettiği her şeye inanmak, Tanrı'nın egemenliğinin güzelliğini görmek ve sorumluluğumuzu kabul etmek için, ruhsal "bebekler" olarak kendimizi alçaltmamız gerekiyor.

12. BÖLÜM

1. Mesih, Şabat'ın diğer günlerden farksız olduğunu beyan etmedi; kendisinin Şabat'ın Rabbi olduğunu beyan etti ve öğrencilerine onu doğru bir şekilde tutmayı öğretti. Yasacılar Şabat Günü'nü ağır gelenekleriyle mahvederlerken, Mesih Şabat'ı sevdi ve en büyük mucizelerinden birkaçını Şabat Günü'ne sakladı. Hristiyanlar da Şabat'ı sevmeli ve Rab'bin Günü'nü tutmalılardır. Mesih'in örneği ve öğretisi bize Şabat'ın gerçekten nasıl tutulacağı hakkında ne öğretmektedir?

2. Mesih ezilmiş kamışı kırmayacak ve tüten fitili söndürmeyecektir (20. ayet). Tanrı'nın gerçek halkı çoğunlukla bu yaşamda ezilmiş ve hırpalanmış bir hâlde olurlar. Her şey ve herkes, özellikle de günahları onlara karşıymış gibi görünebilir. Mesih narin bir Kurtarıcı'dır. Yürekte iman alevini besleyip büyütebilir. O'nun çarmıhtaki işi, en zayıf imanlı için dahi tam bir zafer garantiler. O'nun yumuşak ruhu sizi günaha karşı kendi mücadelenizde nasıl cesaretlendiriyor?

3. Mesih kendi gerçek ailesine işaret etti: "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur" (50. ayet). Bu, O'nun sonradan iman edecek olan kardeşlerine yönelik kutsal bir azarlamaydı. Nihayetinde önemli olan şey et ve kan (akrabalık) bağlantıları değildir. Bununla birlikte, Mesih'in Sözü'ne itaat edenler şununla teselli bulsunlar: O onları Tanrı'nın ailesi olarak kucaklamaktadır. Bu, imanlılar için neden büyük bir tesellidir?

13. BÖLÜM

1. Mesih yüreklerimizi araştırır ve O'nun benzetmeleri bizi yüreklerimizi araştırmaya çağırmaktadır. Siz hangi topraksınız? Gerçekte, Şeytan'ın, günahın ve dünyanın

bütün olumsuz etkileri imanlıların yüreklerinde yer etmeye devam etmektedir. Ancak Tanrı'nın lütfu üstün gelir ve onlar bir iyi işler hasadı verirler. Söz'ü duymak ve okumakla yetinmemeliyiz. Başkaları da aynı ayrıcalığa sahip olmuş ancak nihayetinde verimsiz olduklarını göstermişlerdir. Söz'ün üzerimizde bir miktar etkisinin olduğuna da itibar edemeyiz. Ağa yakalanan birçok balık daha sonra atılmıştır. Tanrı Sözü'nün bir günahkârı kurtardığının tek kesin işareti, değişen bir yaşamdır. İçsel yaşamı değiştirir çünkü iman edenler Mesih'i en büyük sevinçleri ve hazineleri olarak görürler. Dışsal yaşamı değiştirir çünkü iman edenler meyve verirler. Müjde sizi nasıl değiştirdi ve sizi şu anda nasıl değiştiriyor?

2. Göklerin Krallığı küçük bir tohum ya da küçük bir maya parçası kadar önemsiz görünebilir. Ancak bu çağın sonunda diğer tüm krallıkların üzerinde yükselecektir. Kötülerin ağlayıp dişlerini gıcırdattığı cehennem ateşine mi, yoksa doğruların güneş gibi parladığı cennetin yüceliğine mi gidileceği gibi büyük bir sorunun yanında, başka hiçbir şeyin önemi kalmayacaktır. Bu gerçek kendimiz, diğer insanlar ve yaşamlarımız hakkındaki düşüncelerimizi nasıl değiştirmelidir?

14. BÖLÜM

1. Vaftizci Yahya, Rabbi'ne olan sadakati nedeniyle öldü. Gerçeği saklamadı ve günahkârlara uyarıda bulunmaktan vazgeçmedi. Ölümü bir trajedi değildi. Kendisi derhal Hirodes'in zindanından Tanrı'nın taht odasına, Rableri'nin huzurunda kusursuz kılınan doğru insanların ruhlarının şölenine taşındı. Onun örneği sizin Rab için acı çekmekten ya da ölmekten korkmamanıza nasıl yardımcı olabilir?

2. İsa, Rab ve Tanrı'dır. O, Rab'bin denizi böldüğünü ve İsrail'e man sağladığını gören Musa gibi bir peygamber olsa da, Musa'dan çok daha büyüktür. Çünkü Mesih denizin üzerinde yürüdü ve Petrus'un da aynı şeyi yapmasını sağladı. Bu nedenle, dualarımızda ve övgülerimizde O'na ibadet etmemiz doğrudur. Siz Mesih'e kutsal bir korkuyla ibadet etmekten zevk alıyor musunuz? Eğer öyleyse, en büyük ibadet eyleminizin O'na güvenmek olduğunu unutmayın. Mesih'i imanla onurlandırmak konusunda Petrus'tan ne öğrenebiliriz?

15. BÖLÜM

1. Günahın özünde, yüreğin günahı yatmaktadır. Din bilginleri ve Ferisiler dışsal günahlara, özellikle de dikte ettikleri ritüellere odaklanmışlardı. Ancak Rab İsa insanlığın tüm ahlaki kötülüklerinin yürekten kaynaklandığını söyledi (19. ayet). Tanrı yüreklerimizde çalıştığında, bize günahın ne kadar derinlere kök saldığını ve yüreklerimizin ne kadar yozlaşmış ve aldatıcı olduğunu görme yetisi verir. Kurtuluşumuz sadece yaşamlarımızın dışını giydirip süslemek ya da temizlemek olamaz. Mesih kör-

lüğümüzü iyileştirmelidir. Yeniden doğuşa ihtiyacımız vardır. Tanrı içimize yeni bir yaşam yerleştirmelidir. Bu sizi nasıl alçaltıyor ve Kurtarıcı'yı nasıl yüceltiyor?

2. Mesih'in Kenanlı kadına olan muamelesi sert görünmektedir. Ancak Mesih'in sessizliği ve görünürdeki itirazları, kadının imanının Davut'un bu yüce Oğlu karşısında ışıl ışıl parlamasına neden olmuştur. William Cowper ne güzel söylemiştir: "Çatık kaşlı bir ilahi takdirin ardında, O, gülen bir yüz gizliyor." Kenanlı kadının imanındaki sebatı ve alçakgönüllülüğü örnek alalım. Rab dualarınıza yanıt vermediğinde, değersizliğinizi kabul edin, ancak Mesih'e daha da çok sarılın.

16. BÖLÜM

1. Mesih, öğrencilerinin yüreklerindeki Ferisilerin sahte dinini yerinden sökmek zorundaydı (12. ayet). Maya gibi, sahte öğreti yaşamlarımıza kolaylıkla nüfuz edebilir. Kilise ve pastörleri, kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman için savaşmalı ve sahte öğretmenleri ifşa etmelidirler (Yah. 1:3-4). Bu neden Tanrı'ya sadakatimizin önemli bir parçasıdır?

2. Bütün zamanların en büyük sorusu şudur: "Ya siz, ben kimim dersiniz?" (15. ayet – Bünyamin Candemir Çevirisi). Dünyanın Mesih'e dair kendi fikri vardır. Dinin kendi fikri vardır ve yaşamlarımız Mesih'in kim olduğuna dair sürekli hüküm bildirmektedirler. Belki de eylemleriniz Mesih'in ihtiyaç duyduğunuzda koştuğunuz bir kişi olduğunu söylerken, geri kalan zamanlarda Mesih'in sizin programınıza ve yaşamınıza uyması gerekiyordur. Belki de Mesih hakkında doğru bir görüşe sahipsiniz ama O'nun taleplerine kulak vermiyorsunuzdur. Yaşamınız İsa'nın kim olduğu hakkında ne beyan ediyor?

3. Petrus, İsa'nın yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu itiraf etmesine rağmen, yine de Mesih'in kurban olarak çekeceği acıları ve ölümünü ahmakça ve boş yere engellemeye çalıştı. Çarmıh Müjdesi insanlar için saçma ve gücendiricidir. Mesih öğrenciliği çağrısı bir ölüm çağrısıdır. Mesih'in sizin yerinize lanetli bir ölümle ölmesine olan ihtiyacınızı anlıyor musunuz? Kendi çarmıhınızı yüklenip O'nu izliyor musunuz?

17. BÖLÜM

1. Mesih'in ilahi yüceliği ve görkemi, O'nun insanlığı aracılığıyla harika bir şekilde parlamakta ve Eski Antlaşma'daki birçok vaadin odağını doğrulamaktadır. Yine de, O dünyaya örtülü olarak, yüceliği büyük ölçüde gizlenmiş hâlde geldi. Mesih'in görünümün değişimi, çektiği acılar ve ölümüyle ilgili duyurular arasında gerçekleşmiştir (22-23. ayetler; 16:21). Eğer Mesih'in alçalması ve ölümünden bağımsız bir şekilde Tanrı'nın önünde yücelik arıyorsak, o zaman kendimizi hâlâ insanın işleri, bilgeliği

ve yüceliğiyle kurtulmuş olarak görüyoruz demektir. Mesih giydiği tacı çarmıhtan bağımsız olarak almamıştır ve biz de alamayız. Mesih'in çarmıhla ilgili sözlerini dinlemeli ve O'nun çarmıhtaki ayak izlerini takip etmeliyiz. Bu, bir Hristiyan için yücelik peşinde koşmanın ne anlama geldiğini anlamanıza nasıl yardımcı oluyor?

2. Mesih yücelik dağından indiğinde, Şeytan'ın atölyesine girdi. Bu cin çocuğun babasının ve İsa'nın tüm çabalarına engel oluyordu ancak Mesih'in gücüyle boy ölçüşemezdi (14-21. ayetler). Hristiyanların Şeytan'dan korkmalarına gerek yoktur; yeter ki, Mesih'e imanla sarılalım; çünkü içimizde olan Mesih dünyada olandan daha büyüktür. Bu bizi nasıl rahatlatabilir?

18. BÖLÜM

1. Kurtulmak istiyorsak, Mesih'e dönmek kesinlikle şarttır. Bu bizim için, çocuklarımız için, ebeveynlerimiz için, arkadaşlarımız için ve komşularımız için, kilisede büyümüş olanlar ve olmayanlar için geçerlidir. Mesih burada bu dönüşü kişinin tuttuğu yoldan geri dönmesi ve çocuksu bir alçakgönüllülük takınması olarak tanımladı (3-4. ayetler). Mesih'in her gerçek öğrencisinin yüreğinde, oraya lütufla ekilmiş bir tövbe ve alçakgönüllülük kökü vardır. Ancak imanlılar olarak gururumuzu öldürmek için devamlı çalışmak zorundayız. Yaşamınızda bu konuda nasıl çalışıyorsunuz?

2. Alçakgönüllülüğümüz, büyük oranda, şunu fark etmekten geçmektedir: Günahlarımızın suçu, Tanrı'nın adaletine borçlu olduğumuz milyarlarca dolarlık bir borç gibidir (24. ayet). Günahımızın gerçek anlamda farkına varmak bize hem Tanrı'nın korkunç cezasını hak ettiğimizi hem de benzetmedeki kölenin aksine, ne kadar uzun ve sıkı çalışırsak çalışalım, kendimizi bundan kurtaramayacağımızı gösterir. Bu da bizi Tanrı'nın önünde, tek umudu karşılıksız ve bol lütuf olan bir dilenci konumuna sokar (5:3). Tanrı'ya karşı işlediğiniz günahların gerçekten ne kadar kötü olduğuna inanıyorsunuz? Mesih'in lütfuna ne kadar değer veriyorsunuz?

3. Gerçek Hristiyan alçakgönüllülüğünün uygulamadaki etkileri şunlardır: günahtan nefret etmek (7-9. ayetler), diğer Hristiyanlara sevgi duymak (5. ayet), özellikle bize haksızlık edenlerle barışmaya çalışmak (15. ayet), Mesih'in bedeninin saflığını korumak için çalışmak (16-20. ayetler) ve başkalarını bize karşı işledikleri günahları için bağışlamaktır (21-35. ayetler). Kutsal Ruh sizi bu yürek sorunları konusunda nasıl yola getiriyor?

19. BÖLÜM

1. Evlilik, bizim istediğimiz gibi tanımlayabileceğimiz bir sözleşme değil, Yaratıcı'nın egemen bir eylemidir ve O'nun isteği dahilinde tanımlanır. Evlilik dışı cinsel ilişkiye girmeyi, eşcinselliği ve isteğe bağlı boşanmayı normal hâle getirme çabalarına rağ-

men, Tanrı'nın evlilik standartları değişmemiştir. O'nun kutsamasını arzu ediyorsak, hatalarımızdan tövbe etmeli ve cinsel sadakatin sevinci içinde yaşamak zorundayız. Bekâr veya evli olun, bu kutsal ilişkiyi nasıl onurlandırabilirsiniz?

2. Çocuklar Tanrı'nın kilisesinde önemli bir yere sahiptir. Tanrı'nın vaatleri İbrahim'in soyuna, yani imanlı ebeveynlerin çocuklarına aittir (Elç. 2:39). Bu onların yeniden doğma ihtiyacını ortadan kaldırmaz. İsa'nın öğrencilerine söylediği sözler ("Bırakın çocukları. Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir" – Mat. 19:14) imanlıları dua ve öğretim yoluyla çocukları Rab'be getirmeye ve onların Mesih'e gelişlerini engellememeye dikkat etmek üzere teşvik etmektedir. Siz çocukları İsa'ya nasıl getirebilirsiniz?

3. Zengin genç adamın Mesih'e verdiği cevap, birçok insana bulaşan ölümcül bir ruhsal hastalığı ortaya koymaktadır. Birçokları İsa'ya saygı duysa da ve sonsuz yaşamı arzulasa da, insanlığı özünde iyi olarak, kendilerini Tanrı'nın yasalarına itaatkâr olarak ve Mesih'i de cenneti kazanmak için kendilerine ne yapmaları gerektiğini gösteren bir öğretmen olarak görmektedir. Adem'in düşüşünden önce Aden Bahçesi'ndeki işler antlaşmasının altındalarmış gibi hareket etmektelerdir. Ancak Son Adem, Söz'ü ve Ruhu'yla günahımızı ifşa etmeye kadirdir. Eğer zengin adam Mesih'in sözlerini yürekten kabul edip O'na dönseydi, Mesih'e nasıl farklı yaklaşabilirdi ve ne söyleyebilirdi?

20. BÖLÜM

1. Mesih temel krallık modelini bir hizmetkârlık modeli olarak açıklamaktadır. Mesih canını fidye olarak veren büyük Hizmetkâr'dır (28. ayet). O'nun öğrencileri de başkalarına hizmet etmek için kendilerini alçaltarak yüceliğin peşinden gitmek zorundalardır. Başkalarını kıskanma ve Tanrı'nın yollarını eleştirme eğilimimizden vazgeçmek, bunun yerine, O'nun bize verdiği her şeyi şükranla kabul etmek zorundayız. Siz, Tanrı sizi nerede ve nasıl kullanmak isterse istesin, Tanrı'ya hizmet etmekten sevinç ve hoşnutluk duyabiliyor musunuz?

2. Mesih, Yakup'la Yuhanna'nın annelerine ve körlere aynı soruyu sordu: "Ne istiyorsun?" (21, 32. ayetler). Verdikleri yanıtlar ise tam bir tezat örneğidir. Çünkü biri gurur ve hırsla kişisel yücelik peşinde koşarken, diğerleri merhamet dileyip gözlerinin açılmasını istediler. İronik olan şey şu ki burada gerçekten önemli olana karşı kör olan öğrencilerdi. Siz dualarınızda Tanrı'dan ne istiyorsunuz? Bu sizin ruhunuz hakkında ne açığa çıkarıyor?

21. BÖLÜM

1. Mesih, Zekeriya'nın önceden bildirdiği gibi, yüce ancak uysal ve alçakgönüllü bir Kral olarak Yeruşalim'e geldi. Günahkârların böyle bir Kurtarıcı'ya ihtiyacı vardır! O Yeruşalim'e nasıl geldiyse, Müjde'nın ilanında da öyle gelir. Biz Söz'ü duymaya, "Hozanna", yani "Rab, lütfen bizi kurtar" diye dua ederek geliyor muyuz?

2. Güzel yaprakları olan ama meyvesi olmayan incir ağacı, Tanrı'ya inandığını iddia eden insanlar arasındaki ikiyüzlü dini temsil etmektedir. İkiyüzlü kişi kendini dış dünyaya güzel göstermeyi sever. Ancak Tanrı gerçek tövbenin meyvelerini koparmaya geldiğinde, hiçbir meyve yoktur. İkiyüzlü, Rab'be söylediği tüm güzel sözlere rağmen, itaatsiz kalmaya devam eder. Günahkârlığımızı Rab'be dürüstlükle itiraf etmek ve sonra tövbe edip içtenlikle itaate dönmek çok daha iyidir. Mesih'in, diğer birçok dindar insandan önce "Tanrı'nın Egemenliği'ne girdiklerini" söylediği (31. ayet) vergi görevlilerinden ve fahişelerden ne öğrenebiliriz?

22. BÖLÜM

1. Tanrı Oğlu'nun evlilik yemeğine çağrısı son derece açık ve ayrım gözetmeyen bir çağrıdır. Ancak kurtuluşu miras alan herkes dar kapıdan, yani İsa'dan geçip gelmiştir (Yu. 14:6). İsa Mesih'e tövbe ve iman yoluyla gelmeyenler, O'nun doğruluğuyla giyinmiş hâlde bulunmazlar. Nihayetinde, Tanrı'nın doğruluğuna boyun eğmeyenler olarak dışarı atılacaklardır. Düğün giysisi giyip giymediğinizi nasıl anlarsınız?

2. Birçok insan, dini, Mesih'ten uzak durmak için bir pelerin olarak kullanır. Tartışmaları severler. Şu parti ya da bu tarikatla özdeşleşmeyi severler. Sonunda temel tutumları Mesih'i "denemek"tir (35. ayet). Kutsal Yazılar'ı bilmek, hatta Kutsal Yazılar'ın bazı yönlerini tartışmak başka bir şeydir. Kutsal Yazılar'ı dinlemek ve Oğul'a boyun eğmek başka bir şeydir (Mez. 2:12). Hangisini yaptığınızı nasıl anlayabilirsiniz?

23. BÖLÜM

1. Ferisilerin sorununun kaynağı gururlarıydı (6-7. ayetler). Gurur, günahlarımızı görmemizi engeller. Gurur, Tanrı'nın önünde kendimizi haklı çıkarmamıza yol açar (Lu. 16:15). Kendimizi olması gerekenden daha fazla yüceltiriz (Rom. 12:3). Bu sırada da kendimizi ve çevremizdekileri, Kutsal Yazılar'da açıkça belirtilmemiş olan geleneklere, törenlere ve kurallara bağlarız. Ancak yasa sadece içimizde günahı uyandırabilir ve bizi Tanrı'nın mahkemesi önünde mahkûm edebilir. Tek çare Müjde'dir. Doğru olmayışımız, kurtuluşumuzun önünde kendi kendimizi doğru görmemiz kadar büyük bir engel değildir. Ferisiler gibi olma tuzağından nasıl kaçınabiliriz?

24. BÖLÜM

1. Güzel binalara ne kadar hayran olsak da, en iyi mimari bile Mesih'e karşı isyan ve imansızlık barındırıyorsa, Tanrı'nın yargısı altında kalacaktır. Tek güvenliğimiz Mesih'i sonuna kadar izlemektir. Mesih bunun kolay olacağına dair söz vermemiştir. O, imanlıların savaşlar, ulusal felaketler ve zulümler de dahil olmak üzere birçok sıkıntı görecekleri konusunda uyarıda bulunmuştur. Sahte öğretmenlere ve sahte mesihlere karşı durmaları gerektiğini söylemiştir. Bununla birlikte, kendisinin geri döneceğini ve seçmiş olduğu kişileri güvenli bir şekilde kendisine toplayacağını vaat etmiştir. O'nun ikinci gelişinin umuduna yaslanarak, Mesih'le birlikte sebat etmek için nasıl güç bulabiliriz?

2. Roma ordusu M.S. 70 yılında Yeruşalim'i nasıl kesinlikle yerle bir ettiyse, İnsanoğlu da melekleriyle birlikte dünyayı yargılamak için öylece geri dönecektir. Bu, kötüler için ani bir yıkım günü, oysa Rab'bin sadık hizmetkârları için lütufkâr bir ödül günü olacaktır. Bunun ne zaman olacağını bilemeyiz ancak hazırlıklı olmalıyız. Hepimiz, en başta kesinlikle ruhlarımızın kâhyası kılındık ve çoğumuz çok daha fazlasının kâhyası kılındı. Siz Rab'be sadık mısınız? Mesih'in gelişi için hazır mısınız?

25. BÖLÜM

1. Akılsızlar ve akıllılar arasında, koyunlar ve keçiler arasında orta bir kategori yoktur. Ya biriyiz ya da diğeriyiz. Bu bölümdeki benzetmeler bize gerçekten Rab'bin halkı olup olmadığımıza dair üç test sunmaktadır. İlk olarak, Mesih geri dönmeden önce uzun bir bekleyişe katlanmak üzere Tanrı'nın Ruhu tarafından hazırlandınız mı? İkinci olarak, O'nun size verdiği kişisel ve maddi kaynakları alıp bunları O'nun yüceliği için mesleğinizde kullanarak şu anda aktif olarak O'na hizmet ediyor musunuz? Üçüncü olarak, Mesih'te bir olmuş ailenin üyeleri olarak çevrenizdeki diğer Hristiyanların ihtiyaçlarına şefkatle karşılık veriyor musunuz? Bunlar Mesih'in yargı gününde kullanacağı testlerdir ve kendimizi şimdi bunlarla yargılamalıyız.

2. Hristiyanların Mesih'in geri gelişinden korkmalarına gerek yoktur çünkü Tanrı'nın Oğlu, Tanrı'nın çocuklarının merhametli ağabeyi olarak gelecektir. Eğer Mesih'i insanlara haksızca davranan sert bir efendi olarak görüyorsak, O'na iman edip etmediğimizi sorgulamak zorundayız. Bununla birlikte, gerçek imanlılar da bazen Yargı Günü'ne korkuyla bakabilirler. Bu benzetmeler onlara nasıl teselli ve umut sağlayabilir?

26. BÖLÜM

1. Mesih bizim her şeyimizi hak eder. Özellikle O'nun günahkârlar uğruna ölme istekliliği, Meryem'de olduğu gibi, bizim de tüm sevgimizi, hayranlığımızı ve bağlı-

lığımızı ortaya çıkarmalıdır. Meryem sadece bir fikre ya da davaya değil, kendisini seven ve onun için ölen Kişi'ye adanmıştı. Siz İsa Mesih'i seviyor musunuz? O'nun kilisesine yönelik fedakâr sevgisi sizi O'nun için yaşamınızı dökmeye nasıl yöneltti?

2. Mesih din önderleri ve yöneticiler tarafından istismar edilen çaresiz bir kurban gibi görünmüş olsa da, Rab'bin Sofrası'nı tesis etmesi O'nun çektiği acıların ve ölümünün bir kaza ya da trajedi olmadığını göstermektedir. O'nun ölümü, günahtan ve günahın gerektirdiği cezadan kurtuluşu gerçekleştirmek için tayin edilmişti. Mesih'in başına gelecekleri bilmesi ve Babası'nın isteğine boyun eğmesi O'na olan sevginizi nasıl artırıyor?

27. BÖLÜM

1. Yahuda'nın sahte tövbesine dikkat edin. Onun tövbesi, Pavlus'un daha sonrasında kutsal üzüntü olarak adlandıracağı şey değildi; dünyanın ölüm getiren üzüntüsüydü (2.Ko. 7:10-11). Yaptığımız şeyden ötürü pişman olmak sadece doğal vicdanımızın işleyişi de olabilir. Gerçek tövbe günaha ölmeyi ve Tanrı'nın içimizde etkin olan lütfuyla yaşam yeniliğine dirilmeyi içerir. Siz gerçek tövbeye götüren kutsal üzüntüyü nasıl deneyimlediniz?

2. Mesih'in insanların elinden çektiği acıları korkunçtu. Ancak Babası tarafından terk edilmiş olmak Mesih'in acılarının en kötü parçasıydı. O, halkının suçunu taşıdı ve bunu herkesin önünde, halkının başı olarak yaptı. Yahudi veya öteki uluslardan olsun, inanan herkese kutsama gelsin diye O lanet oldu (Gal. 3:10-14). Mesih'in bu bölümdeki acıları bizim günahlarımızın hak ettiklerine dair ne söylüyor ve Tanrı'nın sevgisini nasıl gösteriyorlar?

3. Kutsal Yazı, Mesih'in acılarının birçok yönü hakkında peygamberlikte bulundu. O'nun ölümü, Tanrı'nın kendi vaatlerine sadakatinin harika bir tasdikiydi (Rom. 15:8). Doğanın kendisi bu olayın büyük önemine tanıklık etti. Ancak o zaman orada bulunan insanların büyük bir çoğunluğu, olanlara karşı kördü; sadece çarmıhta acı çekmekte olan bir adam gördüler. Mesih'in çektiği acılara ve ölümüne baktığınızda, bizzat neyi hak ettiğinizi görmeniz için Ruh gözlerinizi açtı mı? Tanrı'yla günahkârlar arasındaki perdenin yırtıldığını (51. ayet) ve böylece günahkârların Mesih'in kanı aracılığıyla Tanrı'ya erişebilir olduğunu imanla gördünüz mü?

28. BÖLÜM

1. İsa yaşıyor. Dirilişin doğruluğu Tanrı Sözü'ndeki görgü tanıklarının ifadeleriyle kanıtlanmıştır. Bu bir peri masalı ya da efsane değil, tarihin bir gerçeğidir. Yine de Mesih bir gerçekten daha fazlasıdır; O, Sözü ve Ruhu aracılığıyla bizimle buluşan, yaşayan bir Kişi'dir. O bizim ibadetimizi, sadece bedenlerimizin eğilmesini değil, yü-

reklerimizin güvenini ve yaşamlarımızın itaatini hak eder. İsa Mesih'le kişisel düzeyde nasıl bir ilişkiniz var? O'nun sonsuz yetkisi (18. ayet) yaşamınızda nasıl beliriyor?

2. Mesih gökte ve yeryüzünde tüm yetkiye sahiptir. Ne cinler ne de herhangi bir dünyasal güç O'nun krallığının ilerleyişini durdurabilir. O her ulustan insanları, kendi kanıyla satın alıp öğrencileri olarak kabul etmektedir. O kilisesini, elçilerden başlayarak ve bugün de devam edecek şekilde, tüm ulusları öğrencisi yapmakla görevlendirmiştir. O'nun bu doğrultudaki başlıca araçları yasa, Müjde ve Sözü'nde emredilen ibadet törenleridir. O, Ruhu aracılığıyla daima kilisesiyle olacağını vaat etmiştir. Bu gerçekler kilisenin vicdanına, Mesih'in gerçeğiyle dünyaya ulaşma görevini nasıl dayatmalıdır? Bu gerçekler kiliseyi, görevini umutla, güvenle ve azimle yapması için nasıl teşvik edebilir? Bu gerçekler bize kilisenin görevini sadakatle yerine getirmek için kullanması gereken yöntemler hakkında ne öğretiyor?

MARKOS

MARKOS'A GİRİŞ

YAZAR:

Bu Müjde, yazarından bahsetmese de kilise tarihi istikrarlı biçimde bu ikinci kanonik Müjde'yi Markos denen Yuhanna'yla bağdaştırmıştır. Kilise babası Papias (M.S. 70-150) belki de bu Müjde'ye dair Markos denen Yuhanna'nın yazarlığı konusundaki en erken referans kaynağıdır. İustinus (Justin Martyr), İreneus ve Eusebius gibi daha sonraki kilise babalarının hepsi bu erken referansı doğrulamışlardır. Yeni Antlaşma'da Markos denen Yuhanna hakkında az şey biliyoruz. Kendisi ilk kez, Yeruşalim'de kendi varlıklı annesinin evinde, erken dönemdeki kiliseyle birlikte toplananların arasında geçmektedir (Elç. 12:12-17). Markos'un Pavlus, Barnabas ve Petrus'un yakın ortaklarından biri olduğunu biliyoruz (Elç. 15:37, 39; Kol. 4:10; 2.Ti. 4:11; Flm. 1:24).

Markos'la Petrus arasındaki ilişki büyük ilgi konusudur. Aktarılanlara göre, Markos'la Petrus M.S. 50'lerin sonunda veya 60'ların başlarında birlikte Roma'da hizmet etmişlerdir (1.Pe. 5:13). Markos'un Petrus aracılığıyla İsa'nın yeryüzündeki hizmetine dair bilgi sahibi olduğu düşünülmektedir. Elbette kendisi hâlâ hayattayken de İsa'yla bazı bağlantıları olmuş olabilir. Petrus'un Elçilerin İşleri 10:34-43'teki vaazıyla Markos'un Müjdesi arasındaki benzerlikler, Markos'un bize esasen Petrus'un, Mesih'in yaşamı, ölümü ve dirilişiyle ilgili kayıtlarını aktardığına dair destekleyici kanıtlar olarak gösterilmektedir.

TARİH:

Markos'un tarihlendirilmesi, kilise tarihi boyunca bazı zorluklar teşkil etmiştir. Buradaki kilit nokta, Kutsal Kitap dışındaki bir kaynağın nasıl yorumlandığıyla ilgili gibi görünmektedir. Şöyle ki, Kutsal Kitap dışı bir kaynakta Markos'un kendi Müjdesi'ni, Pavlus'la Petrus'un "çıkışı"ndan sonra yazdığından bahsedilmektedir. Bazıları bu çıkışın "ölüm" (M.Ö. 67-68) anlamına geldiğini düşünürken (ki bu gerçek bir ihtimaldir), diğerleri bunu onların Roma'dan ayrılışına yapılan bir atıf olarak görmektedir. Erken dönemdeki kilise kaynaklarında iki görüş de savunulmaktadır.

İreneus, Markos'un kendi Müjdesi'ni Pavlus'la Petrus'un ölümünden sonra yazmış olduğu görüşünü desteklemiştir. Vardığı sonuçlar, Papias ve *The Anti-Marcionite Prologue* (Markion Karşıtı Önsöz) başlıklı Kutsal Kitap dışı bir belge tarafından savunulmaktadır. Bununla birlikte, İskenderiyeli Klement ve Origenes, Markos'un bu Müjde'yi Petrus hâlâ hayattayken yazdığını öne sürmüşlerdir. Bu Müjde'yi tarihlendirme meselesi nispeten karmaşıktır.

Markos'un kendi Müjdesi'ni Roma'dan yazmış olması ihtimal dahilindedir. Zaman zaman, öteki uluslardan oluşan dinleyici kitlesine Yahudi geleneğini açıklarken de olmak üzere, Grekçe terimler yerine Latince terimler kullanmaktadır (Mar. 3:17; 5:41; 7:11, 34 vb.). 15:21'de Rufus'a atıfta bulunmaktadır ki onun Roma'da yaşadığını ve Roma'daki kilisenin bir üyesi olduğunu biliyoruz (Rom. 16:13). Bu, Markos'un yazım tarihini Petrus'un zamanı ve Markos'un Roma'daki hizmeti çerçevesine yerleştirmektedir. Ancak bu yine de tarihlendirme meselesini çözmemektedir. Kabul edilen genel tarih M.S. 65-68 arasıdır; ancak bazıları M.S. 45-60 gibi erken bir tarih öne sürmektedir.

TEMA:

Tanrı Oğlu, İnsanoğlu ve Rab'bin Acı Çeken Kulu olarak, kendi yüceliğini sözleriyle, işleriyle ve halkını kurtarmak üzere acı çekişi aracılığıyla açığa çıkaran İsa Mesih'in Müjdesi.

AMAÇ:

Günahkârları tövbe etmeye ve kendilerini günahtan kurtaracak olan Tanrı'nın güçlü Oğlu'na iman etmeye çağırmak.

TOPLU BAKIŞ:

Markos'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Markos kendi eserini açıkça "Müjde" olarak tanımlamaktadır (1:1) ki bu da "iyi haber" anlamına gelmektedir. Matta Müjdesi birtakım büyük parçalar hâlinde İsa'nın öğretilerini sunarken, Markos Müjdesi büyük oranda öğretiden değil (elbette öğreti de vardır; bkz. 4:1-41; 13:1-37), eylemden oluşmaktadır. Başka bir deyişle, Markos'ta sunulan Müjde belirli bir soyut ilkeler dizisi değil, bir Kişi'nin ve O'nun yaptıklarının tarihidir ki bu tarih de imanımız ve itaat için taşıdığı zengin anlam ve önemiyle burada sunulup açıklanmaktadır. Markos'un anlatısı hızlıdır ve Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla ilahi işini yerine getirme gayretini ifade etmek üzere sık sık "hemen" sözcüğünü kullanır. Bu yaklaşık kırk kez geçer; 12, 13 ve 16. bölümler hariç her bölümde yer almaktadır.

Vaftizci Yahya, İsa'nın gelişini peygamberliğin yerine gelişi olarak duyurur ve tövbe çağrısında bulunur. İsa'yı vaftiz eder ki O da imanlıları Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecektir. İsa, Şeytan tarafından ayartılır ancak bu ayartıdan güçle Müjde'yi duyurarak ve mucizeler gerçekleştirerek çıkar. O öğreterek ve şifa vererek krallığın yüceliğini duyurdukça, karşıtlık da artar. Şabat üzerine veya kimin günahları bağışlama yetkisine sahip olduğu üzerine çıkan tartışmalarla birlikte, bazıları O'nu, cinlerin önderi Baalzevul'un gücü aracılığıyla işlemekle suçlar. Mesih, güçlü olanın evine girip onu bağlamış olan Daha Güçlü Kişi olduğunu kanıtlar. Benzetmeler kullanarak öğretmeye başlar ve bunlar aracılığıyla kimin içeride ve kimin dışarıda olduğunu daha bariz hâle gelir.

Ne var ki, O'nun öğrencileri bile anlamakta yavaş kalırlar. Mesih'in beş bin ve dört bin kişiye ekmekleri çoğaltması, öğrencilerin yürek katılığını açığa çıkaran olaylar olur. Petrus, Mesih'in Tanrı Oğlu olduğunu ikrar etmiş ve Dönüşüm Dağı'nda (Mar. 9) Baba, Mesih'in yüceliği göstermiş olsa da öğrenciler o yüceliği, özellikle Mesih'in acı çekmesinden ve ölümünden geçen yüceliği daha göremezler. Mesih, Yeruşalim'e Davut Oğlu olarak giriş yapar ancak gizemli bir şekilde, öğrencilerine tapınağın sonunu bildirir. Mesih'in çektiği acıların önemi, Mesih'in Meryem tarafından meshedilmesi ve öğrencileriyle birlikte Rab'bin Sofrası'nı tesis etmesiyle ortaya konur. Mesih'in tutuklanması, yargılanması ve çarmıha gerilmesi hızla ilerler ve Romalı bir yüzbaşının O'nun gerçekten Tanrı'nın Oğlu olduğunu ikrar etmesiyle doruğa ulaşır (15:39). Müjde, Mesih'in dirilişinin ve görünmesinin haberiyle sona erer; ta ki, O'nun gökte Tanrı'nın sağında oturduğunu (16:19), vaaz verip belirtiler sergileyen öğrencileri aracılığıyla işlemekte olduğunu görene kadar (20. ayet).

GENEL HATLAR:

I. İsa'nın Halka Hizmetine Giriş (1:1–13)

II. Celile Dönemi: Celile Gölü Çevresinde Hizmet (1:14—5:43)

A. İsa'nın Vaazının Başlangıcı (1:14–15)

B. İlk Öğrencilerin Çağrılması (1:16–20)

C. Mucizeler ve Vaaz (1:21—2:12)

D. Levi'nin Çağrılması (2:13–17)

E. Celile'deki Tartışmalar (2:18—3:6)

F. İsa'nın Takipçileri (3:7–19)

G. İlerleyen Karşıtlıklar (3:20–35)

H. Benzetmelerle Öğretiş (4:1–41)

I. Cine Tutsakların İyileştirilmesi (5:1–20)
J. İsa Celile'ye Dönüyor (5:21–43)

III. Celile Dönemi: Celile'de Devam Eden Yolculuklar (6:1—9:50)
A. İsa Nasıra'da Reddediliyor (6:1–6)
B. İsa Onikiler'i Gönderiyor (6:7–13)
C. Vaftizci Yahya'nın Kafası Kesiliyor (6:14–29)
D. Beş Bin Kişi Doyuruluyor (6:30–44)
E. Ginnesar'da Şifa (6:45–56)
F. Ferisiler İsa'yı Suçluyor (7:1–23)
G. Sur, Sayda ve Dekapolis'te Hizmet (7:24—8:9)
H. Ferisilerin Dalmanuta'daki Meydan Okuması (8:10–12)
I. Ferisilerin Mayası (8:13–21)
J. Beytsayda'da Şifa (8:22–26)
K. Filipus Sezariyesi'nde Hizmet (8:27—9:32)
L. Kefarnahum'a Dönüş (9:33–50)

IV. Yahuda Dönemi (10:1—13:37)
A. İsa Yeruşalim'e Seyahat Ediyor (10:1–52)
B. Zafer Girişi (11:1–26)
C. Halka Öğretiş ve Sorular (11:27—12:44)
D. Son Zamanlar (13:1–37)

V. Tanrı Oğlu'nun Çilesi, Ölümü ve Dirilişi (14:1—16:20)
A. İsa'yı Öldürme Tasarısı (14:1–2)
B. İsa Beytanya'da Meshediliyor (14:3–9)
C. Yahuda'nın İhaneti (14:10–11)
D. Son Akşam Yemeği (14:12–31)
E. İsa'nın Tutuklanması (14:32–52)
F. İsa'nın Yargılanması (14:53—15:20)
G. İsa'nın Ölümü ve Gömülmesi (15:21–47)
H. İsa'nın Dirilişi ve Göğe Yükselişi (16:1–20)

1. BÖLÜM

1. Tanrı kendi Sözü'ne sadıktır. Peygamberler yüzlerce yıl önce yaşamış ve ölmüş olsalar da Tanrı'nın Sözü yaşıyor, güçlüdür ve O'nun isteğini yerine getirecektir. İsa'nın zamanında gelmesi gibi, vaat edilen bu haberci de (Yahya) zamanında geldi. Müjde bir bildiridir; şöyle ki, Tanrı kendi Sözü'nde sadıktır ve O'nun vaatleri İsa Mesih'te yerine gelir. Tanrı'nın sadakati bizi de O'nun Sözü'ne sadık olmaya çağırmaktadır; onun yerine gelmesi ne kadar uzak veya hatta imkânsız görünürse görünsün. Tanrı'nın Mesih'teki sadakati bizi sadık olmak üzere nasıl güçlendirebilir?

2. Mesih, Ruh'un meshedişini ve Baba'nın takdirini alır almaz, güçle olmasa da ayartıyla birlikte, Şeytan'la çatışmaya sürüklendi. Adem'in aksine, İsa sadık kaldı ve Şeytan'ı kusursuz itaatle fethetti (İbr. 4:15). Hemen sonrasında cinlerin İsa'nın önünde ezilip büzülmesi tesadüf değildir. O bizi Şeytan'ın gücünden kurtarabilir çünkü O, Şeytan'ın ayartılarını alt etmiştir (2:18).

3. Mesih bugün de adamları Söz hizmetine çağırdığında, onlara hâlâ, "Ardımdan gelin. Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım" demektedir. (17. ayet). Hiçbir adam kendisini Söz'ün gerçek bir hizmetkârı yapamaz. Ancak Mesih çağrıda bulunduğunda, donatır. Çağrılanlara düşen görev, İsa'yı itaat ve model almayla takip etmek ve balıkçıların amacının balık tutmak olduğunu asla unutmamaktır. Bunun pastörlük hizmeti için doğurduğu sonuçlar nelerdir?

2. BÖLÜM

1. Mesih herkesin Rabbi, bedendeki Tanrı'dır. O, insanların yüreklerindeki imanı ve imansızlığı gören ve iman eden günahkâra bağışlama sunan egemen Yargıç'tır (5-11). O, İsrail'in ruhsal kocasıdır; O'nun varlığı halkının sevinci, yokluğuysa onların en büyük elemidir (19-21. ayetler). O, Yasa Koyucu'dur ve Şabat'ın Rabbi'dir; O'nun kanunları yetkili ve yeterlidir. Ne eklemeye ne de ihmale yer vardır. Mesih'in bu bölümdeki tasvirleri O'nun halkını nasıl O'na karşı daha büyük bir sevgiye ve teslimiyete sevk etmelidir?

2. Bu yüce Rab, hor görülen bir günahkârı ve vergi görevlisini, kendi öğrenci takımına aldı. Mesih günahkârları sever ve böylelikle onların günahlarını aklamak için değil, ancak onları sonsuz yaşama çağırmak için, onlarla memnuniyetle yemek yemiştir. Dolayısıyla, O'nun Müjdesi kendini doğru sayan insanların yasacılığıyla asla bağdaştırılamaz. O'nun lütfu bizim gururumuz için neden fazlasıyla gücendiricidir? Çevremizdeki günahkârlara O'nun lütfunu göstermek için nasıl yaşamalıyız?

3. BÖLÜM

1. Tanrı'ya yaraşır yaşamlar süren herkes çile çekecektir (2.Ti. 3:12). Bu, Mesih için geçerliydi ve Hristiyanlar için de geçerlidir. Dünya bizi sadece izlemekle kalmamakta, aynı zamanda bizi kendilerine kazanmanın, imanımızı ve Söz'e itaatimizi yok etmenin yollarını aramaktadır (Mar. 4:17). Onların gözünde deli gibi görünmekteyiz. Hatta, en büyük zulüm en dindar insanlardan gelebilir çünkü onların gururlu ve ikiyüzlü dini, Mesih'in sevgi ve itaat yollarıyla doğrudan çatışmaktadır. Bununla birlikte, Mesih'te Tanrı, imanlılara yeni, Tanrı Sözü'ne itaatleriyle bir olmuş bir ruhsal aile verir. Kilisenin üyeleri zulüm altında sadık kalmak üzere birbirlerini nasıl güçlendirip cesaretlendirebilirler?

2. Mesih'ten ayrı hâlde, günaha ve Şeytan'a köleyizdir. Bu güçlü adama kendi gücümüzle karşı koyamayız. Güçlü adamdan daha güçlü Biri'ne muhtacız. Mesih'in dünyaya gelişi, O'nun itaatkâr yaşamı ve O'nun vekaleten ölümü tutsak günahkârları özgür bırakır. Bir kişinin Şeytan'ın kölesi olduğunun işaretleri nelerdir? İsa'nın bir kişiyi özgür bıraktığının işaretleri nelerdir?

4. BÖLÜM

1. Dört toprak farklı türdeki dinleyicileri temsil ediyor olsa da bize aynı zamanda Söz vaazını duyan herkesin içinde Söz'e direnen ruhsal etkiler hakkında bilgi vermektedir; ve bunlar Şeytan, yürekteki günah ve dünyadır. Mesih'in bu benzetmeye dair açıklamasına göre (14-20. ayetler), her biri Tanrı Sözü'ne verimli bir cevap verilmesine karşı nasıl çalışmaktadır? Bu kötü etkileri Tanrı'nın lütfuyla nasıl alt edebiliriz ki, Kutsal Yazı vaazından faydalanabilelim?

2. Ekinciler içeren iki benzetme, Söz'ün vaizleri hakkında çok şey söylemektedir (14-20, 26-29. ayetler). Bunlardan pastörler için ne dersler çıkarıyorsunuz? Bu dersler onları nasıl alçaltmalıdır? Onları nasıl cesaretlendirmelidir?

3. Burada öğrencilerin, gemi batma tehlikesiyle karşı karşıya kalmadan önce Mesih'e danıştıklarını okumuyoruz. Yine de sonunda O'na yakardıklarında, Rab'bi ilgisizlikle suçluyor gibiydiler. Siz bu resimde kendinizi görebiliyor musunuz? Siz benzer denenmelere nasıl karşılık verdiniz? İsa'nın her şeyi sadece sözüyle yöneten Rab olduğu gerçeğinin ışığında nasıl karşılık vermeliyiz?

5. BÖLÜM

1. Rab İsa en umutsuz durumlarda dahi kurtarmaya kadirdir. Bizi ne hâlde bulursa bulsun, gerek Şeytan'ın güçlerinin altında eziliyor olalım, gerek hiç kimsenin iyileştiremeyeceği bir sorundan mustarip olalım, gerekse de ölümün kaçınılmazlığıyla yüzleşiyor olalım, Mesih bize yardım etmeye kadirdir. O, bu çağda günahkârları

günahın suçundan ve cezasından ve günahla Şeytan'ın egemenliğinden kurtarır. Gelecek çağdaysa halkını ölümden, hastalıktan ve her türlü perişanlıktan kurtaracaktır. Ancak kurtuluş ne otomatiktir ne de evrenseldir; kanaması olan kadının bize gösterdiği üzere, kurtuluş imanla alınır.

2. İnsanlar İsa Mesih'le karşılaştıklarında çok farklı şekillerde yanıt verirler. Gerasalılar gibi bazıları O'nun kendilerinden uzaklaşmasını ister çünkü onları rahatsız etmekte ve dehşete düşürmektedir. Ölü kızın evinde yas tutanlar gibi bazılarıysa O'nunla alay ederler çünkü O'nun Sözü onların imansız akıllarında hiçbir anlam ifade etmez. Ancak cin grubundan kurtarılan adam gibi bazılarıysa O'na yakın olmaz ister çünkü O onları kurtarmaya kadirdir ve onlar da başkalarına O'nun yaşamlarındaki kurtaran işi hakkında anlatmaya isteklidir. Siz İsa'yla O'nun Sözü'nde karşılaştınız mı? O'na nasıl yanıt verdiniz?

6. BÖLÜM

1. Yahya için ölüm, onun yüceliğe girişi anlamına geldiyse de ölümü içler acısıydı. Çok daha içler acısı olan şeyse Hirodes'in dünyasal ihtişam içinde, suçlu bir vicdan ve tövbesiz bir yürekle yaşamaya devam etmesiydi. Siz hangisi gibi olmak isterdiniz: ölü Yahya gibi mi, yoksa hayatta olan Hirodes gibi mi? Neden?

2. Öğrencilerde binlerce insanı besleyecek kaynak yoktu ancak kalabalığa yiyecek vermesi için Mesih'e sormaya gittiler (37. ayet). Mesih bizden çoğu zaman bizim açımızdan imkânsız olan şeyler yapmamızı ister ki, biz zorluk, iman ve dua aracılığıyla O'nun her şeye yeterli olduğunu öğrenebilelim.

3. Öğrenciler Mesih'i takip ettilerse de yürekleri hâlâ katıydı (52. ayet). Tanrı'nın Kutsal Sözü'nde ve ilahi takdiri aracılığıyla size verdiği her şeye rağmen, siz Rab'be karşı nasıl katı yüreklilik gösteriyorsunuz? Bu konuda ne yapmalısınız?

7. BÖLÜM

1. İmanda, ibadette ve itaatte ilahi kural ancak ve ancak Kutsal Yazılar'dır. Birçok insan ve kilise, öğretileri ve ibadeti Tanrı Sözü'ne dayanmak yerine insan fikirlerine dayanan bir dinin ardından gitmektedir. Nadiren durup, "Tanrı bunun hakkında Kutsal Kitap'ta ne diyor? Tanrı buyurduğu iman ve itaat bu mu?" diye düşünürler. Oysa Kutsal Yazılar şunu göstermektedir: Tanrı, istemediği bir tapınmanın O'na getirilmesine şiddetle karşı çıkar çünkü bu, O'nun kutsallığını onurlandırmaz (Lev. 10:1-3). Genel konuşacak olursak, bu tür insan yapımı din, belirli bir ritüeli takip etmek veya bir duayı tekrar etmek gibi dışsal eylemlere odaklanırken, yürekteki kutsallığı ihmal etmektedir. Sonuç olarak, Tanrı Sözü ihmal edilir ve birçok günah insanı içeriden kirletir. Bir kişi kendi kilisesini veya kişisel imanını, Mesih'in "yalnız Kutsal Yazılar" standardını uygulayarak nasıl sınayabilir?

2. Mesih'in Suriye-Fenikeli kadına muamelesi sert görünebilir; oysa bu Mesih'in, onun imanını olgunlaştırma yoluydu. Rab'bin bize yönelik yolları da sert görünebilir ancak gücenmek üzere ayartıldığımızda, kendime şöyle sormalıyız: "Rab'bin önünde kendimi tamamen alçaltmaya razı mıyım? O'nun yolları zorlu olduğunda bile O'na tutunmaya devam edecek kadar güçlü bir şekilde O'na olan ihtiyacıma inanıyor muyum? Benim uygun gördüğüm değil, O'nun uygun gördüğü şartlara göre bana ne veriyorsa boyun eğecek miyim?

8. BÖLÜM

1. Mesih kör adamı iki evrede iyileştirdi ki, bize şunu göstersin: Tanrı günahkârları tövbe ve imanla kendine döndürdüğünde, onlar kendi günahkârlıkları veya Mesih'in yüceliği hakkında görmeleri gereken her şeyi görmezler. Ne yazık ki, gerçekten kurtulmuş olanlar bile ruhlarında hâlâ körlük ve katılık barındırmaktadır; o kadar ki, bu bazen bizim Tanrı'nın yollarına karşı, özellikle de bizi gururdan ve kendini beğenmişlikten mahrum bırakan çarmıh yoluna karşı savaşmamıza yol açmaktadır. İmanlılar Tanrı'nın kendilerine daha fazla aydınlanma vermesi için düzenli olarak dua etmeli ve Tanrı Sözü'yle kavga etme eğilimlerine karşı savaşmayı öğrenmelidirler.

2. Hepimizin cevaplamak ve yaşamımız ve eylemlerimizle cevaplamak zorunda olduğu en belirleyici soru şudur: "Siz İsa kimdir dersiniz?" Başkalarının görüşlerini sözlü olarak tekrar edebilmek yetmez. O'nun kimliğine dair içsel bir iknaya gelmek zorundasınız. O Mesih'tir, bizim bilgisizliğimizi Tanrı'nın bilgisiyle dolduracak olan, Tanrı'nın meshettiği Peygamber'dir; Tanrı'nın yasasını çiğnememizden gelen suçumuzu ortadan kaldıracak ve bize O'nun önünde doğruluk konumu verecek olan Kâhin'dir; ve günahlarımızı fethedecek ve bizi bize zarar verebilecek her şeyden koruyacak olan Kral'dır. Siz İsa kimdir dersiniz? Yalnızca ve yalnızca O'na güveniyor musunuz? O'nu insanların önünde ikrar ediyor musunuz?

9. BÖLÜM

1. Tanrı'nın Oğlu'nu dinlemek için neden çoktur. O, şimdi Dönüşüm Dağı'ndakinden daha büyük bir yüceliğe sahiptir çünkü şimdi gökte yücelik ve görkemle taçlandırılmıştır. Tanrı O'nun hakkında hâlâ, "O'nu dinleyin" demektedir (7. ayet). O, Tanrı'nın kilise için atadığı Peygamber, Söz'ün tüm sadık öğretmenleri aracılığıyla konuşan Öğretmen'dir. Vaiz ya da öğretmen Kutsal Kitap'ı sadakatle açıkladığı ve uyguladığı takdirde Rab İsa Mesih'in kişisel olarak bizimle konuştuğunu bilmek, vaaz ve öğretişe karşı tutumumuzu nasıl değiştirmelidir?

2. İman ve imansızlık yeniden doğmuş yürekte egemenlik için mücadele eder (24. ayet). Bazen imansızlık, imanı boğazından yakalayıp boğmaya çalışacakmış gibi gö-

rünebilir. Ancak iman yardım için Mesih'e yakarır ve Mesih de ona yardım eder. Babanın duası, ("İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et") bizi dua etmek üzere nasıl yüreklendirir?

3. Mesih'in yüceliği görmüş olmalarına karşın, öğrencilerin kimin en büyük olduğu üzerine tartıştıklarına inanmak güçtür (34. ayet). Ancak günahlı insanlar olarak – ruhsal yaşantılar hakkında bile– övünüp böbürlenmeye ne kadar da yatkınız! 35-36. ayetlerdeki dersi tekrar tekrar almamız gerekir.

10. BÖLÜM

1. Evlilik Tanrı'ya ait bir kurumdur; yaratılışta O'nun tarafından tanımlanmış, karı koca arasındaki bağ dahilinde O'nun tarafından oluşturulmuş ve yine O'nun tarafından kıskançlıkla gözetilmektedir. Bu nedenle evliliğe büyük saygı gösterilmeli ve evlilik ne reddedilmeli ne de çarpıtılmalıdır. Evlilik sizin ulusunuzda nasıl saldırı altındadır? Mesih'in öğretileri (2-12. ayetler) Hristiyanların evliliği Kutsal Kitap'a uygun bir şekilde savunmalarını nasıl sağlar?

2. İnsan yüreği doğası gereği aldatıcı ve kendini beğenmiştir; dıştan çok dindar görünebilsek bile, günahlarımızın ciddiyetini küçümser (17-27. ayetler). Gururumuz bizi Tanrı'nın buyruklarını yerine getirdiğimiz ve O'nun Krallığı'na girmek için gerekenleri yapabildiğimiz konusunda pohpohlar. Bu korkunç kibir özellikle zenginlik ve refahtan beslenir; iyi olduğumuz için Tanrı'nın bizi kutsadığına dair sahte bir güvence verir. Mesih bize gururumuzla nasıl yüzleşeceğimizi göstermektedir: Tanrı'nın yasalarının yüreğe araştırılarak uygulanması, Mesih'i izlemeye yönelik Müjde çağrısı ve kurtuluşta insanın yetersizliğinin ve ilahi egemenliğin ilan edilmesi aracılığıyla. İnsanlar bu gerçekleri gücendirici bulabilir ve kederli bir şekilde ayrılabilirler ancak bunlar sevgi dolu Kurtarıcı'nın insanları gerçek öğrenciliğe kazanmak için kullandığı yöntemlerdir (21. ayet).

3. Mesih, Kör Bartimay'a da Yakup'la Yuhanna'ya sorduğu sorunun aynısını sordu: "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" (bkz. 36, 51. ayetler). Onların verdikleri yanıtlar bariz biçimde farklıydı. Elçiler insanlar arasında kişisel onur ve yücelik ararken, dilenci merhamet ve şifa arıyordu. Eğer Mesih size bu soruyu sorsaydı, O'ndan en çok ne istediğinizi söylerdiniz? Cevabınız sizin yüreğiniz hakkında ne gösterirdi?

11. BÖLÜM

1. İkiyüzlü din "-mış gibi" yapar ancak Mesih onun iç yüzünü ortaya çıkaracaktır. Birçok yaprağı olan ama meyvesi olmayan bir ağaç gibi, dindar ikiyüzlü de dünyaya birçok etkileyici adanmışlık ve öz veri faaliyeti sergiler. Oysa bu dışsal dindarlığın yaprakları altında Rab meyvelerin olmadığını, yani Tanrı'ya ve insana yönelik Hris-

tiyan sevgisinin, Rab'de sevincin veya Mesih'in kanı aracılığıyla esenliğin olmadığını görmektedir. Rab İsa sabırlıdır ama hepimizi yargılayacağı zaman gelecektir. Eğer dindarlığımız temelde O'nun gücü olmaksızın sadece bir şekilden ibaretse, O bizi köklerimizden kurutacak olan doğaüstü bir yargı sözüyle lanetleyecektir. Bu söz ışığında kendinizi sorgulayın. Dindarlığınız sadece yapraklardan mı ibaret? Mesih sizde hangi ruhsal meyveleri üretiyor?

2. Dua, Tanrı'nın kudretli elini çağırdığı için muazzam güce sahip bir araçtır. Dua öyle bir silahtır ki, Tanrı bu silahı kullanarak gerçek Tanrı ibadetinin önüne engel olarak dikilen her dağı devirmektedir. Biz de buna inanarak, duayı cesaretle elimize yüklenmeliyiz. Tanrı'nın iyiliğine ve çocuklarına karşı cömertliğine iman ederek dua etmeli ve diğer imanlılarla birlikte sevgi, bağışlama ve birlik ruhu içinde dua etmeliyiz. Şu anda dua yaşamınızı nasıl tanımlarsınız? Bu bölüm sizi daha derin bir dua yaşamı arzulamaya nasıl teşvik ediyor?

12. BÖLÜM

1. Bağ kiracıları benzetmesi, oğlun ölümüyle birlikte trajik biçimde sona eriyor gibi görünmektedir. Ulusun Tanrı'nın Oğlu'nu onurlandırmaması gerçekten de korkunç bir günahtır ve hepimiz doğamız gereği Mesih'i reddederiz. Ancak Tanrı, Mesih'in reddedilmesini O'nun yüceltilmesine giden yol olarak tasarlamıştır. Mesih yalnızca çarmıhta öldürülerek ve gömülerek Tanrı'nın yeni tapınağının, insanlardan oluşan canlı bir binanın temel taşı olabilirdi; onlar ki, ruhlarının tüm ağırlığını, kendilerini günahtan kurtarması için yalnızca Mesih'e yüklerler. Mesih, Tanrı'nın sağında oturan, Davut Oğlu ve Tanrı Oğlu olarak mutlak güç ve yücelikle hüküm süren Kral'dır. O'nun ölümü zafere dönüşmüştür ve peygamberleri Mesih hakkında yazmaya sevk eden aynı Kutsal Ruh şimdi de günahkârları O'nun hükümranlığına boyun eğmeye sevk etmektedir. O'nun yüreklerdeki hükümranlığının en büyük meyvesi sevgidir; Tanrı'nın tüm buyruklarına itaate can veren, her şeyden önce Tanrı'ya ve kendimiz gibi komşularımıza duyduğumuz sevgidir. Bu bölüm size Kral İsa'nın güzelliğini ve yüceliğini nasıl gösteriyor?

2. Gururlu insanların İsa'yı sözleriyle tuzağa düşürmeye yönelik ahmakça girişimleri, O'nun ilahi bilgeliğinin daha da parlamasına neden olmuştur. İsa büyük Öğretmen'dir, Tanrı'nın kendisini açıklamaya gelmiş bedendeki Tanrı'dır. Ne yazık ki Ferisiler, Hirodes yanlıları ve Sadukiler O'nun öğretisinden yararlanamadılar çünkü O'nun yetkisini reddettiler. Gerçeği öğrenmek için içten bir istekle değil, kötü niyetlerle soru sormaya gelmişlerdi. Kutsal Kitap anlayışı itibarıyla krallıktan "uzak" olmayan din bilgini bile henüz Mesih'e iman ederek krallığa girmemişti. Bütün bu adamların önündeki temel engel, gururları ve insan onuruna duydukları sevgiydi (38-40. ayetler). Dul kadın onlardan çok farklıydı; alçakgönüllülükle iki bakır

parasını Rab'be verdi. Tanrı Sözü'nün vaazına; Rab İsa'ya boyun eğmek, O'ndan öğrenmek ve tüm varlığınızla O'na alçakgönüllülükle hizmet (veya kulluk) etmek için mi geliyorsunuz? Yoksa tartışmaya ve kendinizi Rab'mişsiniz gibi yüceltmeye mi geliyorsunuz?

13. BÖLÜM

1. Tıpkı Rab İsa'nın uyardığı gibi, kutsal Yeruşalim şehri M.S. 70 yılında Romalı birliklerin eline geçti ve Mesih'in sözlerini yerine getiren korkunç bir katliam yaşandı. Tanrı'nın yargısı geldi ve kendi tapınağını yok etti. Ancak Tanrı'nın tasarısı başarısız olmamıştı. İsa aynı peygamberlik sözünde Tanrı'nın seçtiklerinin tüm bu sıkıntılardan kurtuluşundan söz etmekteydi. Tanrı şu anda bile Yahudiler ve diğer uluslar arasından seçtiklerini Müjde'nin duyurulması aracılığıyla Mesih'e iman etmeleri için bir araya getirmektedir. Her ne kadar Yeruşalim'in yıkılışı ilk yüzyıldaki Yahudi imanlıları sarsmış olsa da onlar Mesih'in krallığı asla sarsılamayacağı için sevinebilirlerdi. Kilisenin zulüm altında olduğunu ve büyük Hristiyan kurumlarının ciddi sadakatsizlik yüzünden Tanrı'nın yargısı altına girdiğini gördüğümüzde, bu bizi nasıl teselli edebilir?

2. İsa, öğrencilerinin Tanrı'ya hizmet ettiklerini iddia eden din önderlerinin elinden bile çok sıkıntı çekmeleri ve şiddetli zulümlere katlanmaları gerektiğini söylemiştir. Hristiyan yaşamı baskı altında sebat etme yaşamıdır. Ancak İsa imanlıların tüm acılarımıza değecek bir şeyi beklediklerini de söylemiştir. Mesih, krallığını kurmak için görünür bir güç ve görkemle gelecektir. Bu ne büyük bir sevinç ve temize çıkma günü olacaktır! Sonuna kadar dayanmak üzere kendimizi güçlendirmek için bu umuttan nasıl yararlanabiliriz?

3. Mesih kendi öğretisinin sonunda öğrencilerini tekrar tekrar uyanık kalmaya, uyanık kalmaya ve uyanık kalmaya çağırmıştır. Mesih'in ikinci gelişiyle ilgili Kutsal Kitap öğretisi, olayların zaman çizelgesi hakkında merak ve spekülasyon uyandırmak için değildir. Rab'bin ne zaman ortaya çıkacağını bilmediğimiz için, ruhsal uyanıklığa ve sürekli duaya bir çağrıdır. Ruhsal olarak uykuda olmak ne demektir? Bir Hristiyan nasıl günlük bir uyanık kalma disiplini geliştirebilir?

14. BÖLÜM

1. Mesih bu bölümde, Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta tasarladığı ve açıkladığı gibi, ölümüne doğru bilinçli bir şekilde yürüyen egemen Rab olarak görünmektedir. O, vaat edilen kralların Kralı olarak tüm dünyayı yönetmek üzere dirileceğini biliyordu. Ama aynı zamanda yükünün ağırlığı altında sendeleyen, ancak Babası'na "benim değil, senin istediğin olsun" diye dua eden itaatkâr bir Hizmetkâr olarak da görünmektedir

(36. ayet). O'nun itaati imanlılar için her şeydir çünkü O onların kusursuz Kefili olarak çarmıha gitmiş, borçlarını ödemiş ve günahlarına karşı Tanrı'nın gazabının korkunç kâsesini içmiştir. Böylece Rab'bin Sofrası'nda, bedenini kurban olarak veren ve günahkârları Tanrıları'yla lütufkâr bir antlaşmaya kavuşturan sevgi dolu Kurtarıcı olarak kendisini sunmaktadır. Bu bölüm bize İsa'nın güvenimize ve sevgimize sonsuz derecede layık olduğunu nasıl göstermektedir?

2. Başkâhinler ve Yahuda, İsa'yı öldürmek üzere hazırlandılar. Öğrenciler hiçbir hazırlık yapmadılar. Ancak Meryem acı çeken Kurtarıcı'nın güzelliğini ve değerini anladı ve O'na olan sevgisiyle, dünyasal hazinesini dökerek hazırlandı (9. ayet). Mesih, Meryem'in örneğinden bir şeyler öğrenebilmemiz için onun yaptığı iyi işi bize övmektedir. Mesih'in fedakâr sevgisi sizi O'nu sevmek üzere nasıl harekete geçirdi? Bu sevgiyi maliyetli adanmışlık eylemleriyle nasıl gösterebilirsiniz?

15. BÖLÜM

1. Çarmıh insanın Tanrı'ya olan nefretini ortaya koymaktadır. Tanrı'ya karşı düşmanlığımız evrenseldir. Mesih, dinî ve siyasi önderler, Yahudiler ve diğer uluslardan olanlar, üst düzey yetkililer ve kalabalıklar, askerler ve siviller tarafından reddedilmiş ve aşağılanmıştır. Bizim Tanrı'ya karşı düşmanlığımız da şiddetli ve canidir. Tanrı bizim gibi günahkârları sevmek için insan bedeninde aramıza geldiğinde, biz O'na işkence ettik ve O'nu öldürdük. Bu bölüm bize günahın kederini yaşamamız, kendimizi alçaltmamız ve tövbe etmemiz için ne gibi nedenler vermektedir?

2. Çarmıh, Tanrı'nın insan üzerindeki egemenliğini ortaya koymaktadır. Günahkârlar Tanrı'nın Oğlu'na karşı en korkunç vahşeti işlerlerken bile, aslında Tanrı'nın yüzyıllar önce peygamberleri aracılığıyla duyurduğu hükmünü yerine getiriyorlardı. O'nun giysileri için merhametsizce kumar oynarlarken bile Tanrı'nın onlar için önceden belirlediği şeyi isteyerek yapıyorlardı (krş. Elç. 4:27-28). Çarmıhın kendisinin İsa'nın Kral olduğunu ilan etmesi tesadüf değildi (Mar. 15:26). Bu bölüm bize Tanrı'nın tahtının önünde eğilmeyi ve her şeye hükmeden Kral olarak Mesih'e ibadet etmeyi nasıl öğretmektedir?

3. Çarmıh Tanrı'nın doğruluğunu ve günahkârlara olan sevgisini ortaya koymaktadır. Tanrı tüm günahkârları günahlarından dolayı sonsuza dek cehennemde lanetlemek yerine, Oğlu'nu ölmesi için gönderdi. Biz karanlığa atılmayı hak ediyoruz ancak ilahi gazabın karanlığı O'nun üzerine geldi. Tanrı'yı reddettiğimiz için sonsuza dek reddedilmeliydik ancak bunun yerine Tanrı, Mesih'in Tanrı tarafından yalnız bırakılmasına neden oldu. Tanrı'nın kendi halkına yönelik adaleti Mesih'te yerine geldi ve Mesih çarmıha gerildiği için imanlılar da Barabba gibi mahkûmiyetten ve cezadan kurtuldular. Bu bize Tanrı'nın sevgisi hakkında ne göstermektedir? Neden bizi hiç tereddüt etmeden Mesih'e güvenmeye itmelidir?

16. BÖLÜM

1. İsa Mesih günahkârlar için ölmüştür ancak bugün yaşamaktadır. Günah için tam ödeme yapılmıştır ve şimdi Mesih kurtarışının sonuçlarını kayıp günahkârların kurtuluşu için uygulamaktadır. Yaşayan Rab, Tanrı'nın sağında oturarak meleklerin Kralı olarak hüküm sürmektedir. O'nun krallığı göksel yücelikle gelmiştir ve Müjde'nin gücüyle işlemektedir. O'nun krallığının yeryüzüne gözle görülür bir yücelik içinde gelmesini hâlâ bekliyor olsak da imanlılar sevinebilirler. İsa yaşıyor! İsa hüküm sürmektedir! Karşılaştıkları kötülük ne olursa olsun, bu, Hristiyanlara nasıl umut verebilir?

2. Mesih'in elçilere verdiği son görev geniş bir kapsama sahiptir: "bütün yaratılışa" (15. ayet). Elçiler Müjde'yi birçok ulusa yaymak için çalıştılar ve Hristiyanlık ilk yıllarında dikkate değer bir şekilde yayıldı. Ancak kilise bu elçisel göreve hâlâ sahiptir. Küçük ya da büyük, eğitimli ya da eğitimsiz, zengin ya da fakir, genç ya da yaşlı, herkesin Müjde'yi duymaya ihtiyacı vardır. Kiliseniz dünyaya Müjde'yi ulaştırma konusunda ne yapıyor?

LUKA

LUKA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Luka Müjdesi'yle Elçilerin İşleri'ni aynı yazarın yazdığı açıktır (1:3; Elç. 1:1). Kitaplar teknik olarak anonim olsa da, hem içsel hem de dışsal kanıtlar göstermektedir ki, kilise geleneğinin yazar olarak Hekim Luka'yı göstermesi isabetlidir.

Luka, İsa'nın yaşamındaki olaylara birinci elden tanık olmadı; nitekim şöyle yazmaktadır: "Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize ilettiler" (Lu. 1:2). Luka, Kutsal Ruh tarafından esinlenmiş bir örnek olarak durmaktadır; gerçek olayları görgü tanığı kaynaklardan araştırmıştır ki bu da, ilahi egemenlikle insan etkinliğinin güzel örtüşmesini göstermektedir.

Elçilerin İşleri'nden öğrendiğimiz üzere, yazar Müjde hizmeti seyahatlerinde Pavlus'un yakın yoldaşıydı ki bu, birçok bağlamda "biz" dilinin kullanımıyla ortadadır (Elç.16:10–17; 20:5–15; 21:1–18; 27:1—28:16). Birden fazla adam yakın yoldaşların arasına girmektedir: Markos, Dimas, Yeşu Yustus, Epafroditus, Epafras ve Luka. Bunlar arasında Luka her iki kitabı da yazmış olabilecek tek seçenektir. İreneus (M.S. yaklaşık olarak 130-200) *Against Heresies* (Sapkın Öğretilere Karşı) adlı kitabında, Pavlus'la Luka'nın "ayrılmaz" olduklarını yazmıştır. Erken dönemdeki kilise ve Yeni Antlaşma'nın ilk el yazmaları bu Müjde'yi ve Elçilerin İşleri'ni sevgili hekim Luka'ya atfetmektedir. M.S. 200 yıllarından itibaren, Luka'nın bu Müjde'yi yazmış olması tartışmaya yer vermeksizin kabul görmüştür ve 1. ve 2. Klement, İustinus, Muratori Kanonu, İreneus, Markion Karşıtı Önsöz, Tertullianus ve Eusebius, Luka'nın yazarlığını doğrulamaktadır.

Luka Yeni Antlaşma'da üç kez adıyla geçmektedir (Kol. 4:14; 2.Ti. 4:11; Flm. 1:24). Bu kısa alıntılardan ve Luka'yla Elçilerin İşleri'nin yazılış tarzından anlıyoruz ki, Luka bir hekimdi, öteki uluslardandı, eğitimliydi, muhtemelen varlıklıydı ve Pavlus'un Roma'daki tutukluluğu süresince onunla kalmıştı.

TARİH:

Luka'nın tarihi büyük oranda Elçilerin İşleri'nin tarihine bağlıdır. Neredeyse evrensel bir kanı şudur ki, Elçilerin İşleri, Luka Müjdesi'nden sonra yazılmıştır. Elçilerin İşleri muhtemelen 60'lı yıllarından başlarında veya ortalarında yazılmıştır ki bu öncelikle, Pavlus'un hapisten çıkışını kaydetmediği gerçeğine dayanmaktadır. Dahası, Elçilerin İşleri Yeruşalim'in düşüşünü kaydetmemektedir (M.S. 70).

TEMA:

İsa Mesih'in yaşamı, ölümü, dirilişi ve göğe yükselişindeki sergilenişiyle, Üçlübirlik Tanrısı'nın kurtuluştaki amacıdır.

AMAÇ:

Luka açık bir şekilde yazma amacını şöyle ifade etmiştir: "öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin" (Lu. 1:4); yani, amacı imanda eğitilenleri, imanlarını ve tövbelerini doğrulamak için İsa Mesih'in yaşamına dair gerçek bir anlatıda köklendirmektir.

TOPLU BAKIŞ:

Luka'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Luka, İsa'nın hizmetini kurtuluş tarihinin yerine gelişi olarak sunmaktadır. Kurtuluş tarihi boyunca, Tanrı dünyayı, kendi Oğlu İsa Mesih'in beden alışını kabul etmek üzere hazırlamaktadır. Kutsal Kitap'ın başlangıcından Yuhanna'nın hizmetinin sonuna kadar, Tanrı antlaşmaya dayalı kurtuluş tasarını yerine getireceğini vaat ediyordu. İsa yeryüzündeki hizmetine ve sonrasında gökteki hizmetine başladığında (Elçilerin İşleri), Tanrı, Adem'le Havva'nın zamanından beri verdiği vaatleri yerine getiriyordu ki buna İbrahim'e yapılan, yeryüzündeki bütün ulusların O'nda kutsanacağı vaadi de dahildi (Lu. 2:32; 7:1-10; 10:25-37; 24:47). Luka bunu Mesih'in kimliğine ve işine dair anlatısında açıkça ortaya sermektedir (3:38; 9:20-22). Luka'nın, kurtuluş tarihini yerine getiren İsa'ya ilişkin sunumu, İsa'nın Peygamber, Kâhin ve Kral olarak üç yönlü görevine odaklanmaktadır (bkz. 1:31–33,69; 4:18,40; 5:13–14; 24:51; vb.).

Luka sadece İsa'nın kurtuluş tarihinin zirvesi olduğunu göstermekle kalmamakta, aynı zamanda önceki bütün Tanrı vahyinin İsa'nın kimliğine ve hizmetine merkezlendiğini göstermektedir. Musa'dan peygamberlere kadar bütün Kutsal Kitap yazarları İsa hakkında yazmış ve tanıklık etmiştir. Luka bütün Tanrı vahyinin aslında Tanrı'nın antlaşma halkına İsa'nın vahyedilmesiyle ilgili olduğunu göstermektedir

(24:27, 44-49). Bununla bağlantılı olarak, Mesih'i Tanrı'nın önceden bildirilen (acı çeken) Kulu, Mesihi ve Peygamberi olarak resmetmektedir (4:18–19; 7:16; 9:7–9,20; 11:47–51; vb.).

Luka bir doktor olarak özellikle İsa'nın şifa hizmetiyle ilgilenmiştir. İsa'nın halka hizmeti körleri iyileştirmekle ve ezilenleri özgürleştirmekle ilgiliydi (4:18). Luka'nın Müjdesi boyunca İsa hastaları iyileştirirken, kötü ruhları kovarken, farklı hastalıklara şifa verirken ve hatta ölüleri diriltirken gösterilmektedir. Elçilerin İşleri devamında İsa tarafından verilen Kutsal Ruh'un gücü sayesinde elçilerin sergilediği mucizelerden birçoğunu göstermektedir. İsa'nın mucizeleri ve şifası O'nun her şeyin üzerindeki yetkisine tanıklık etmektedir.

Luka ayrıca İsa'nın, yoksullar, günahkârlar ve vergi görevlileri olmak üzere birçok dışlanmış kişiye yönelik hizmetini de vurgulamaktadır (4:25–27; 8:1–4; 10:30–37; 18:15–17; 19:5; vb.). Diğer Müjde yazarlarından çok daha fazla olarak, Luka Mesih'in kadınlarla olan etkileşimlerine dikkat vermektedir (örn., 7:11–17,36–50; 8:1–3; 10:38–42; 13:11–17; 18:1–8).

Mesih'in hizmeti Kutsal Ruh'un işleyişiyle sürdürülmektedir. İsa, Kutsal Ruh'tan rahme düştü (1:35) ve Bakire Meryem aracılığıyla dünyaya geldi. Vaftizinde İsa Kutsal Ruh'la doldu ve Ruh tarafından çöle götürüldü (4:1).Ruh'un gücünde halka öğretti (4:14) ve Rab'bin Ruhu'nun kendisini meşhetmiş olduğuna dair kalabalıklara tanıklıkta bulundu (4:18). İsa, Luka'da yeryüzündeki hizmetini öğrencilerine Ruh'u bekleme çağrısında bulunarak sonlandırmıştır (24:49) ki Kutsal Ruh kurtuluş işini bireysel yüreklere uygulamada olmazsa olmaz bir yol oynamaktadır (1:17; 11:13).

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–4)

II. İsa'nın Erken Tarihi (1:5—2:52)

A. Yahya'nın ve İsa'nın Doğumları Önceden Bildiriliyor (1:5–80)

B. İsa'nın Doğuşu (2:1–21)

1. İsa Doğuyor (2:1–7)
2. Çobanlar İsa'yı Ziyaret Ediyor (2:8–21)

C. İsa'nın Çocukluğu (2:22–52)

1. İsa Tapınakta Adanıyor (2:22–40)
2. Çocuk İsa Tapınakta (2:41–52)

III. İsa'nın Hizmet İçin Hazırlığı (3:1—4:13)

A. Yuhanna Yolu Hazırlıyor (3:1–22)
B. İsa Mesih'in Soyağacı (3:23–28)
C. İsa'nın Çölde Denenmesi (4:1–13)

IV. İsa Celile'deki Hizmetine Başlıyor (4:14—9:50)
A. İsa Celile'ye Çıkıyor (4:14–15)
B. İsa Celile'de Reddediliyor (4:16–30)
C. İsa Kefarnahum'da ve Yahudiye Çevresinde (4:31–44)
D. İsa İlk Öğrencilerini Çağırıyor (5:1–11)
E. İsa Cüzzamlıyı ve Felçliyi İyileştiriyor (5:12–26)
F. İsa Levi'yi Çağırıyor (5:27–32)
G. İsa Oruç Hakkında Sorgulanıyor (5:33–39)
H. İsa Şabat'ın Rabbi'dir (6:1–11)
1. İsa Öğrencilerinin Şabat'ta Başak Koparmasını Savunuyor (6:1–5)
2. İsa Şabat Günü İyileştirilen Adamı Savunuyor (6:6–11)
I. On İki Elçi (6:12–16)
J. Mutluluk Sözleri ve Mesih'in Diğer Öğretileri (6:17–49)
K. İsa Öteki Uluslardan Bir Adamla ve Kadınla İlgileniyor (7:1–17)
1. İsa Yüzbaşı'nın Uşağını İyileştiriyor (7:1–10)
2. İsa Dul Kadının Tek Oğlunu Diriltiyor (7:11–17)
L. Yahya'nın Öğrencileri İsa'yı Sorguluyor (7:18–35)
M. İsa Günahkâr Kadını Bağışlıyor (7:36–50)
N. Kadınlar İsa'yı Takip Ediyor (8:1–3)
O. İsa'nın Benzetmelerle İlgili Öğretişi (8:4–18)
P. İsa'nın Annesi ve Kardeşleri ve Tanrı'nın İsteği (8:19–21)
Q. İsa Dört Mucize Yapıyor (8:22–56)
1. İsa Fırtınayı Dindiriyor (8:22–25)
2. İsa Cine Tutsak Adamı İyileştiriyor (8:26–39)
3. İsa Bir Kadını İyileştiriyor (8:40–48)
4. İsa Yair'in Kızını İyileştiriyor (8:49–56)
R. İsa ve Öğrenciler (9:1–50)
1. İsa Elçileri Görevlendiriyor (9:1–6)
2. Hirodes İsa'dan Korkuyor (9:7–9)

3. İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor (9:10–17)
4. Petrus İsa'yı Mesih Olarak İkrar Ediyor (9:18–20)
5. İsa Kendi Ölümünü Önceden Bildiriyor (9:21–22)
6. İsa Öğrencilerine Acı Çekmeyi Öğretiyor (9:23–27)
7. İsa'nın Görünüşü Değişiyor (9:28–36)
8. İsa Kirli Bir Ruha Sahip Bir Çocuğu İyileştiriyor (9:37–43)
9. İsa Kendi Ölümünü İkinci Kez Önceden Bildiriyor (9:44–45)
10. Krallıkta Büyüklük (9:46–48)
11. Krallıkta Uysallık (9:49–50)

V. Yeruşalim Yolunda (9:51—19:27)

A. İsa'nın Yeruşalim Seyahatinin İlk Evresi (9:51—13:21)

1. Samiriyeliler İsa'yı Reddediyor (9:51–56)
2. İsa Öğrenciliğinin Bedeli (9:57–62)
3. İsa Yetmişleri Görevlendiriyor (10:1–24)
4. Benzetmeler ve Çeşitli Öğretiler (10:25—13:21)

B. İsa'nın Yeruşalim Seyahatinin İkinci Evresi (13:22—17:10)

1. Dar Kapı (13:22–30)
2. İsa Yeruşalim İçin Yas Tutuyor (13:31–35)
3. İsa Şabat'ta Bir Adamı İyileştiriyor (14:1–6)
4. Benzetmeler ve Öğretiler (14:7—17:10)

C. İsa'nın Yeruşalim Seyahatinin Üçüncü Evresi (17:11—19:27)

1. İsa On Cüzzamlıyı İyileştiriyor (17:11–19)
2. Krallığın Gelişi (17:20–37)
3. Israrcı Dul Benzetmesi (18:1–8)
4. Ferisi ve Vergi Görevlisi (18:9–14)
5. İsa Çocukları Kutsuyor (18:15–17)
6. Zengin Genç Yönetici (18:18–30)
7. İsa Kendi Ölümünü Üçüncü Kez Önceden Bildiriyor (18:31–34)
8. İsa Kör Bir Adamı İyileştiriyor (18:35–43)
9. İsa Zakkay'a Kurtuluş Getiriyor (19:1–10)
10. On Para Benzetmesi (19:11–27)

VI. Yeruşalim'de (19:28—24:53)

A. İsa Yeruşalim'e Giriyor (19:28–48)

B. İsa'yla Yetkililer Çatışmada (20:1—21:4)

C. İsa Sona Dair Öğretiş Veriyor (21:5–38)

D. İsa'nın Son Akşam Yemeği, İhaneti ve Tutuklanması (22:1—23:56)

1. Son Akşam Yemeği (22:1–46)
2. İsa'nın Tutuklanması ve Ölümü (22:47—23:56)

E. İsa'nın Dirilişi ve Göğe Yükselişi (24:1–53)

1. İsa'nın Dirilişi (24:1–12)
2. İsa'nın Öğrencilere Görünmeleri (24:13–49)
3. İsa'nın Göğe Yükselişi (24:50–53)

1. BÖLÜM

1. Luka bu Müjde'yi, her bireyin kendisine öğretilen şeylerin kesinliğini bilmesi için yazmıştır. Onu Tanrı'nın gerçeği olarak okuyun çünkü Tanrı tarafından esinlenmiştir. Bu Müjde'yi kişisel olarak, size hitap ediyormuş gibi okuyun. Bu bir efsane ya da sadece ilginç bir tarih anlatısı değildir. İsa Mesih'e dair gerçek bir kayıt ve sizi imana ve tövbeye çağıran bir mesajdır. Bu, onu okuma şeklinizi nasıl etkilemelidir?

2. Burada büyük bir kişinin gelişi duyurulmaktadır; öyle büyük ki Kutsal Ruh'un gücünde O'nun önü sıra kudretli bir peygamberin gitmesi gerekmiştir. Bu kişi Tanrı'nın Oğlu'dur ve O krallığını sonsuza dek yönetmek üzere gelmektedir. O aynı zamanda Davut'un Oğlu'dur ve Tanrı'nın antlaşmalarındaki tüm eski vaatleri yerine getirir. Kutsaldır, günahsızdır ve anne rahmine düştüğü andan itibaren Tanrı'ya adanmıştır. O, gerçeğin parlayan ışığıdır. Yine de günahkârlara karşı şefkat, merhamet ve bağışlayıcılıkla doludur. Bu bölümde İsa'yla ilgili anlatılanlar sizi O'na güvenmeye nasıl teşvik ediyor?

3. Bu bölümde Meryem, Zekeriya ve Elizabet'in ilahileri ve övgüleri yer almaktadır. Yahya bile annesinin karnında sıçrar. İsa Mesih'in gelişi insanları neden sevinmeye ve Tanrı'yı övmeye sevk eder? Kutsal Ruh İsa'dan dolayı sizin yüreğinizde de sevinç yarattı mı? Neden evet veya neden hayır?

2. BÖLÜM

1. Mesih'in doğumu hakkında okurken, birçok kişi çobanlara ve meleklere odaklanmaktadır. Kuşkusuz onlar hakkında bize anlatılanlarda ve yaptıklarında birçok ders vardır. Ancak en önemlisi Mesih'in kendi doğumunda yaptığı şeydir: O, bu kayıp dünyaya Kurtarıcı olmak için gelmiştir. Baba Tanrı'nın, Oğlu'nun doğumunda yaptığı şey de aynı derecede önemlidir. Oğlu'nu, bu çobanlar gibi kayıp ve zavallı günahkârların kurtuluşuyla kendisini yüceltmek için göndermiştir. Tanrı'nın, Oğlu'nu günahlı bedenin benzeyişinde ve günaha karşılık göndererek ne kadar alçaldığını düşünün (Rom. 8:3). Rab'bin bir kralın beşiğinde değil de bir yemlikte yatacak kadar aşağılanarak gelmesi niçin gerekliydi? Bu, Mesih'in günahkârları nasıl kurtaracağının habercisidir?

2. İsa doğduğunda Tanrı'nın melekleri "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun" diye ilahi söylediler ve çobanlar da duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltiyor ve övüyorlardı. Tanrı'ya yaraşır Şimon, Kutsal Ruh tarafından Tanrı'ya övgüler sunmak üzere harekete geçirildi ve sadık Anna Rab'be şükretti ve birçok kişiye Kurtarıcı'nın doğumunu anlattı. Mesih'in gelişi Hristiyanları neden Tanrı'yı övmek ve ilahiler söylemek üzere harekete geçirmelidir? Eğer yüreklerimiz ibadet konusunda soğuk ve miskinse, bu bizim hakkımızda neyi açığa çıkarıyor olabilir?

3. BÖLÜM

1. Yahya günahtan tövbe etmeyi vaaz ederek İsa'ya giden yolu hazırladı. Bu, Tanrı'nın düşmüş insanla çalışma düzenidir. Günahlarımızı tanımadığımız ve kabul etmediğimiz sürece, günahların bağışlanması bizim için hiçbir şey ifade etmeyecektir. Tövbe, Tanrı'nın onuruna saldırıda bulunduğumuz için yürekten üzülmemiz, günahlarımızı Tanrı'nın önünde içtenlikle ve dürüstçe itiraf etmemiz ve bu günahları lütufla terk etmemiz anlamına gelir. Yahya'nın kendisine gelen insanlara belirttiği üzere, tövbenin spesifik olması gerekir. Günahlarımızdan tövbe etmeden İsa'ya iman etmek ve O'nun tarafından kurtarılmak niçin imkânsızdır?

2. Mesih'in soy ağacı "Tanrı'nın oğlu" Adem'e kadar uzanmaktadır (38. ayet). Günaha ve sefalete düşerek tüm insan ırkını kendisiyle birlikte taşıyan bu oğuldan söz edilmeden önce, Mesih'le ilgili göksel sözleri duyduk: "Sen benim sevgili Oğlum'sun; senden hoşnudum" (22. ayet). Kayıp ve suçlu olan ilk Adem'de "kalıp" bu kadar uzun bir zaman geçirdikten sonra, umudumuzu doğru ve sevgili olan Son Adem'e bağlamalıyız. İsa'ya, Davut'un büyük Oğlu, sizi doğrulukla yönetebilecek Kral olarak iman edin. İsa'ya, günahları nedeniyle Tanrı'nın laneti altında olanlara Tanrı'nın kutsamasının Aracısı olan İbrahim'in vaat edilen Oğlu olarak güvenin. Hepimiz sonsuz laneti hak etmişken, Tanrı'ya itaat eden ve sonsuz yaşamı kazanan Son Adem olarak İsa'ya güvenin.

4. BÖLÜM

1. Mesih beden almış Tanrı Sözü olmasına rağmen, Şeytan'ın saldırılarını savuşturmak için Kutsal Yazılar'daki Tanrı Sözü'nü kullanmayı seçmiştir. O, Tanrı Sözü'nü bir kılıç olarak kullandıysa, biz onsuz savaşmaya kalkışmalı mıyız? Söz'ü yakından tanımak zorundayız. Onun gibi ruhsal bir silah yoktur ve o olmadan haklı olarak savunmasız kalırız. Günah ya da imansızlık ayartmalarıyla karşılaştığınızda Kutsal Kitap'ı kullanabileceğiniz bazı yollar nelerdir?

2. Mesih'in yeryüzündeki hizmeti bir lütuf hizmeti olacaktı. Ruh O'nu ruhsal tutsaklara özgürlük vaaz etmesi ve körlerin gözlerini açması için meshetti. Zavallı günahkârların neye ihtiyacı vardır? İsa onlara bütün bunları nasıl sağlar? İhtiyacımızı fark etmek neden önemlidir?

3. Mesih'in gerçekleştirdiği mucizeler O'nun görkemini, lütfunu ve gücünü gösteren işaretlerdi. O sadece birkaç insanı iyileştirsin, böylece onlar yeryüzünde daha rahat edebilsinler diye gelmedi. Bunun yerine, O'nun mucizeleri, lütfunun bugün hâlâ yaptığı şeyi tasvir ediyordu. Şöyle ki, O günahı ve Şeytan'ı geri püskürtmekte ve sefil ve hak etmeyen günahkârlara yeniden esenlik ve paydaşlık vermektedir.

5. BÖLÜM

1. Bu büyük balık avı mucizesi Petrus'u o kadar etkilemiştir ki, sanki Mesih'le asla bir araya gelemeyecekmiş gibi hissetmiştir. Ancak Müjde'nin gerçeği bunun tam tersidir. Doğası gereği kutsal bir Tanrı'yla kutsal olmayan bir günahkâr arasındaki tezat en büyük tezat olsa da, Mesih'in sayesinde kutsal Tanrı'yla kutsal olmayan günahkâr gerçekten de barıştırılabilir ve bu süreçte Tanrı'nın izzeti yücelir. İsa günahları bağışlama hakkına sahiptir. İsa Mesih'in kutsallığını hissederek O'nun önünde alçaldınız mı? O'nun lütuf mesajı ruhunuza esenlik getirdi mi?

2. Cüzzamlının temizlenmesi ve felçlinin iyileştirilmesi, Mesih'in gelişindeki Müjde amacının iki önemli parçasını yansıtmaktadır. O'nun lütfu günahın kirliliğinden arındırdığı gibi, günahın gücünden de kurtarır. Mesih günahkârları temizler ve kendisine hizmet edebilecek duruma getirir. O, lütfu ve Müjdesi'yle her ihtiyacımızı karşılayarak tam bir iş yapmaya kadirdir.

6. BÖLÜM

1. Mesih dördüncü emrin gerçek niyetini göstermiştir. Tanrı Rab'bin Günü'nde çalışmayı yasaklarken, Yasa insanların merhamet göstermesini ve gerekli işleri yapmasını emretmektedir. Tanrı'nın yasasının harfine uyup ruhunu veya yüreğini ihmal etme yönündeki evrensel insan eğilimine karşı kendimizi korumak zorundayız (Yşa. 58:13-14). Şabat'la ilgili insan gelenekleri Tanrı'nın Sözü'nü nasıl geçersiz kılabilir? Şabat Günü'nü Mesih'in rabliği altında tutmak neden bir kutsamadır?

2. Mesih'in öğretisi gerçek dinin içsel ve gerçek doğasını göstermektedir. Gerçek dinin en büyük düşmanı sadece doğal imansızlığımız değil, aynı zamanda kendimizi kandırmamıza neden olan kibirli gururumuzdur. Tanrı'nın Ruhu sizi ruhsal açıdan yoksul ve aç kıldı mı? Sizi günahtan ötürü ve günahın Tanrı'ya karşı suçu ve suçluluğundan ötür yas tutan biri kıldı mı? Bu sadece bir kerelik bir deneyim değildir. Eğer Tanrı sizde bunu yarattıysa, O sizi ayakları dibinde yakın ve muhtaç hâlde tutmaktadır ki Mesih'te her şeyde her şeyiniz olsun (Kol. 3:11).

3. İsa'nın, evini kaya üzerine kuran adama yaptığı övgüye dikkat edin: Bu adamın evi sıkıntı ve dert gününde ayakta kalacaktır. Her iki adam da Tanrı Sözü'nü işitmesine rağmen, sadece bilge adam Tanrı Sözü'nü yerine getirecek lütfu almıştır. Yaşamınız, Mesih'in ana kayası –Sözü, işi ve değeri– üzerine mi inşa ediliyor?

7. BÖLÜM

1. Mesih'in gücü o kadar büyüktür ki ölmek üzere olan bir genci uzaktan iyileştirebilir ve zaten ölmüş olan başka bir genci diriltebilir. Topalları iyileştirir ve körlere görme yetisi verir. İsa, günahkârları günahlarından ve sefaletten kurtarmak için gelen

Rab Tanrı ve her şeye yeten Kurtarıcı'dır. Hiç kimsenin umutsuzluğa kapılmasına gerek yoktur. Herkes bu çağda ruhlarının ve gelecek çağda da tüm benliklerinin iyileşmesi için Mesih'ten lütuf istemelidir.

2. Kadın Mesih'i çok seviyordu çünkü çok bağışlanmıştı. Eğer Mesih'i hiç sevmiyorsanız, O'nun bağışlamasını tatmadığınızdan emin olabilirsiniz. Yüreklerimizde günah ne kadar da derindir! Ancak Tanrı'nın sevgisi sonsuzlarca daha derindir. O'nun sevgisini deneyimlediğinizde, bu, yüreğinizde Mesih'e ve Baba'ya akan bir sevgi pınarı hâline gelir. Mesih'e karşı sevgiyle sonuçlanacak türde bir imanınız var mı?

8. BÖLÜM

1. Ekinci benzetmesi dört temsilî insan yüreğinin resmini çizmektedir. Bu benzetme ışığında kendi yüreğinize bir göz atın. Dikenler mi, sıkıştırılmış toprak mı, solmuş bitkiler mi yoksa meyveler mi buluyorsunuz? Durum ne olursa olsun, 18. ayetteki öğüdü yürekten kabul edin: "Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin." Söz'ün vaazına, vaizin tüm işi yapmasını bekleyerek gelmemeliyiz. Söz'ü dinleyenler olarak nasıl bir sorumluluğumuz var?

2. Mesih denizdeki fırtınayı dindirdiğinde büyük gücünü ve yüceliği gösterdi. Gerasalı adamdan cinleri kovduğunda da aynı şeyi yaptı. Tedavi edilemez bir hastalığı olan kadını iyileştirdi ve bir kızı ölümden diriltti. Ancak bu kız diriliş deneyimini yaşarken, fiziksel ölümü tekrar deneyimleyecekti. Bu mucizeler bize İsa'nın tüm fiziksel sorunlarımızı iyileştirebileceğini göstermekten (ki yücelik içinde geri döndüğünde böyle yapacaktır) daha fazlasını yapmaktadır. Luka'nın iyileşen kadınla bağışlanan kadın arasında bağlantı kurma şekli (48. ayet; 7:50) bize en acil ihtiyacımızın ruhsal kurtuluş olduğunu hatırlatmaktadır. Mesih'in ruhlarımızı iyileştirmesine ihtiyacımız vardır; öyle ki, Gerasalı adam gibi O'nun ayaklarının dibinde, giyinik ve aklı başında bir şekilde, O'nun huzurunda yaşamaya ve O'nun yüceliğini başkalarına duyurmaya istekli olarak durabilelim. Neden en büyük şifa budur?

9. BÖLÜM

1. Mesih acı çekmek ve günahın bedelini ödemek üzere ölmek için çarmıha gitti. O'nun öğrencileri de, günaha karşılık kefaret için olmasa da, kendilerini Önderleri'ne ve Efendileri'ne benzer kılmak için acı ve kendini inkâr dolu bir yaşam sürdürmek üzere hazırlanmak zorundadır. Bu sırada Mesih'in yüce parıltısı –Dönüşüm Dağı'nda sergilediği üzere– onları acıyla ve ölümle yüzleşmek için güçlendirmelidir. Hatta, onları insan büyüklüğünü arzu etmekten uzat tutmalıdır (38. ayet); aksine, bu dünyada uysallık içinde, ne pahasına olursa olsun Mesih'i izleyerek O'nun krallığında gerçek büyüklük yolunda yaşamalılardır. Çarmıhınızı yüklenme ve İsa'yı izle-

me çağrısına cevabınız nedir? Mesih öğrenciliği yaşamı, neden Mesih'in 20. ayetteki sorusuna ("Siz ben kimim dersiniz?") vereceğimiz cevaba bağlıdır?

2. Dönüşüm Dağı'ndaki deneyimden sonra, Mesih ve öğrencileri, cinli çocuk, babası ve Rableri olmadan çok güçsüz olan diğer öğrencilerle karşılaştıklarında, cennetin sınırlarından cehennemin sınırlarına doğru yola çıkmış gibiydiler (37-42. ayetler). Mesih'in deneyimi birçok iniş ve çıkışlar içeriyordu ve İsa'nın takipçilerininki de öyle olacaktır. Çıkışların bizi aşırı coşturmaması ve inişlerin cesaretimizi kırmaması için Mesih'te nasıl istikrar bulabiliriz?

10. BÖLÜM

1. Cinlerin kovulduğunu görseydik hepimiz etkilenirdik. Ancak Mesih kendi öğrencilerine sevinç ve mutluluğun gerçek yerini tanımalarını öğütlemiştir. Bu ruh hâlleri bizim yapabildiklerimizde, hatta O'na hizmette bile yatmamaktadır; bundan ziyade, yalnızca Tanrı'nın yaptıklarının ve yapabileceklerinin nesnesi olmamızda yatmaktadır. Adlarımızın cennette yazılı olup olmadığını ancak gerçek iman ve tövbe yoluyla keşfedebiliriz. Eğer yaşam için bir hakkınız ve kutsallar arasında bir mirasınız olup olmadığını bilmiyorsanız, tövbe etmeli ve Tanrı'yı aramalısınız. Gerçek sevince giden tek yol budur.

2. Marta'nın sorunu hizmet ediyor olması değil, hizmet ederken "telaş içinde" dikkatinin dağılmasıydı (40. ayet). Bizi Mesih'le gerçek bir paydaşlıktan alıkoyan, sadece kötü şeyler değildir; çoğu zaman iyi şeylerle aşırı meşguliyet, endişe ve dikkat dağınıklığıdır da. Her şeyden önce gerekli olan tek bir şey vardır: dudaklarından "lütuf" dökülen Kişi'nin ayaklarının dibinde oturmak (Mez. 45:2). Bugün O'nun ayaklarının dibinde nasıl oturuyoruz? Bunu yaşamlarımızda bir öncelik hâline getirmek için ne yapabiliriz?

11. BÖLÜM

1. Bize nasıl dua edeceğimizin öğretilmesi gerekir çünkü doğamız gereği bunu bilmeyiz. Bu farkındalık bu yönde atılacak ilk adımdır. Rab'bin Duası dua için yüce bir model olsa da, dua etmenin kendisi, imanlıların isteme, arama ve kapıyı çalma sanatını öğrenmeleri gereken bir iman egzersizidir (9-10. ayetler). İmanla Baba Tanrı'nın merhametinden ve lütfundan bir şeyler almadıkça asla gerçekten dua edemeyiz (13. ayet). Tanrı'dan, özellikle Kutsal Ruh'un daha fazla çalışmasını istemeliyiz (13. ayet) çünkü Ruh, Mesih'in tamamladığı işle satın alınan tüm kutsamaları inanlılara getirir. Bu bölümden dua konusunda çıkarmak istediğiniz ve uygulamaya koymak istediğiniz bir ders nedir ve bunu nasıl yapacaksınız?

2. Şeytan güçlüdür. Mesih onu "silahlanmış güçlü bir adama" benzetmektedir (21. ayet). Tanrı'ya şükürler olsun ki, "ondan daha güçlü biri" vardır (22. ayet). O sizi özgür kıldı mı? Sadece dışsal olarak dindar olmakla ya da Mesih'in dediği gibi "süpürülmüş, düzeltilmiş" olmakla yetinmeyin (25. ayet). Eğer böyle biriyseniz, özellikle de kendinizi beğenmişlik gözünüzü kör etmişse, büyük bir tehlikeyle karşı karşıyasınız demektir (26. ayet). Şeytan'ın içimizdeki gurur ve kendini beğenmişlik eserini nasıl fark edebiliriz?

12. BÖLÜM

1. Benzetmedeki zengin budala, rahat olup keyfine bakmak istiyordu (19. ayet). Bu, günümüzün ve çağımızın en büyük günahlarından biridir. Birçok kişi uzun, lüks ve kolay bir emeklilik hayal eder. Tanrı'nın verdiği armağanların tadını çıkarmakta yanlış bir şey yoktur; yeter ki yeryüzünde bulunmamızın gerçek nedenini ihmal etmeyelim. Bu gerçek neden de şudur: gelecek yaşama hazırlanmak ve bu süre zarfında sahip olduğumuz ayrıcalıkları Tanrı'ya yaraşır bir şekilde kullanmak. Gücümüz yettiği sürece hizmet etmek zorundayız.

2. Tanrı'nın kendi halkıyla ilgilenmesi, gereksiz ya da yersiz tüm kaygı ve endişeleri ortadan kaldırmalıdır (22-30. ayetler). Aşırı endişe illa imanımızın olmadığı anlamına gelmez; Mesih'in dediği gibi, bu en azından "kıt imanın" bir işaretidir (28. ayet). Eğer bu sizseniz, dua edin: "Rab, imanımı artır." Tanrı, Sözü'ne ve vaatlerine daha sıkı bir şekilde dayanmamız için bizi teşvik ettiğinde, Ruhu aracılığıyla imanımızı artırmaktadır. Tanrı bağlılığımızı ve sevgimizi kıskanır. Kaygılar ve endişeler, kaygılarımızı O'nun üzerine atmamız ve O'nun ilgisini bulmamız için çok sayıda davettir (1.Pe. 5:7). Mesih'in kuşlar ve çiçeklerle ilgili öğretileri bizi Tanrı'ya daha fazla güvenmeye nasıl teşvik edebilir?

3. Mesih'in 31-59. ayetlerde vurguladığı en önemli konu uyanıklıktır. Dünyamız meteorolojiye veya hava durumunu tahmin etmeye çok yatırım yapmıştır. Mesih bize, O'nun geri dönüşüne hazır olmak için "şimdiki zamanın anlamını" ayırt etmenin (56. ayet) çok daha önemli olduğunu söylemektedir. Bazı korku tüccarlarının iddia ettiği gibi, tam günü veya saati asla önceden bilemeyiz; ancak her gün bir gün daha yaklaştığımızdan emin olabiliriz. Bu bizi Mesih'in yaklaşan gelişi ışığında yaşamaya yeniden odaklar. Her gün Mesih'in dönüşünü bekleyerek yaşamak tutumlarınızı ve alışkanlıklarınızı nasıl değiştirirdi?

13. BÖLÜM

1. Yaşam belirsizliklerle doludur. Doğal afetler ve insan şiddeti her an her yerde karşımıza çıkabilir ve çoğu zaman insanları tamamen gafil avlayarak kısa bir süre içinde binlerce kişinin ölümüne yol açabilir. Yaşamın belirsizlikleriyle gerçekten yüzleşebilmemizin tek yolu günahlarımız için tövbe içinde yaşamaktır. Tövbe, kişinin yaşamının belirli bir noktasında verdiği bir karar değil, Mesih'in lütfuna iman ederek günaha karşı ömür boyu süren bir çaba, mücadele ve savaştır. Müjde'yi duyan pek çok kişi Mesih'e hayranlık duyar ve O'nun merhametine güvenir ancak Yargı Günü'nde kendilerini dışlanmış bulacaklardır. Bu özellikle düzenli olarak kiliseye giden ve kendilerini diğerlerinden daha iyi görme eğiliminde olanlar için nasıl bir uyarıdır?

2. Kadının uzun süreli hastalığından iyileşmesi, Mesih'in Müjde'de günahkârlar için yaptıklarının bir işaretiydi. O'nun lütfu onları günahlarının yükünden ve insani kuralların, beklentilerin ve törenlerin ağır yükünden kurtarır. Mesih bir zorba değil, günahkârlar için tatlı bir sevgiyle doludur. O'na gelmeye istekli olan herkesi kurtarmaya isteklidir. Günahkârları kurtarma isteğini Yeruşalim'e gidip onların günahları için ölme kararlılığıyla kanıtlamıştır. Bu bölümde günahkârların Mesih'e gelmeleri ve O'na tamamen güvenmeleri için hangi nedenler verilmektedir?

14. BÖLÜM

1. Lütuf insanı alçaltır. Toplumda en üst yerleri hak ettiğimizi düşünmek yerine, bizi başkalarına hizmet etmeye ve kendimiz için en alt yeri seçmeye hazır hâle getirir. Mesih, yaşamı boyunca bu ruhu gösterdi ve Ruhu aracılığıyla bunu tüm halkına öğretmektedir (7-9. ayetler). Mesih'in tüm halkını yücelteceği ve "Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?" diyeceği gün ne güzel bir gün olacaktır (10. ayet)! Yakup'un yazdığı gibi, "Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir" (Yak. 4:10). Tanrı'nın yücelikteki ödülüne olan umut, Hristiyanları bu yaşamda alçakgönüllü, fark edilmeyen şekillerde hizmet etmeye nasıl istekli hâle getirebilir?

2. Mesih, benzetmedekiler krallığa daveti duyduklarında, "Hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar" demektedir (18. ayet). İnsan doğası gereği, Mesih'in çağrısını reddetmesini makul gösterecek bir düşünce ağı örmeyi sever. Bazıları Müjde'ye yüzeysel bir tepki verirler ama bedelini hesaplayamazlar ve Mesih öğrenciliği çok zor göründüğü için mazeret bulurlar. O'nun gerçek öğrencilerini tüm bu mazeretlerden vazgeçip ne pahasına olursa olsun Mesih'in ve O'nun krallığının ardından gitmeye motive eden nedir? Dualarımızda bu tür bir yanıtı nasıl arayabiliriz?

15. BÖLÜM

1. Benzetmenin üç sahnesinin her biri, kaybolan koyun, kaybolan para ve kaybolan oğul bulunana kadar Tanrı'nın sevgiyle çarpan yüreğini göstermektedir. Kaybolmuş günahkârların kurtuluşu için Tanrı'nın Mesih'teki sevgisinden başka bir neden yoktur. Yuhanna bunu çok güzel ifade etmektedir: "Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi." (1.Yu. 4:19). Mesih'in sözleri bize Tanrı'nın sevgisinin yüceliğini nasıl göstermektedir?

2. Kaybolan Oğul gibi, günahımızla Tanrı'ya sırtımızı döndük ve Tanrı'nın armağanlarını alıp kendi zevkimiz ve yüceliğimiz için kullandık. Bu bize yokluk, sefalet ve tövbe etmediğimiz sürece sonsuza dek cehennemde lanetlenmekten başka bir şey getirmeyecektir. Sevgili günahkâr, kendi yüreğinin sesini dinlemek sana ne getirdi? Kendinize gelmenin ve Tanrı'nın iyiliğini hatırlamanın zamanı gelmedi mi?

3. Günahkârların kurtuluşuna karşı yüreklerimizin tutumu, kendimizin Tanrı'nın lütfunu deneyimleyip deneyimlemediğimizin bir göstergesidir. Ferisiler de büyük oğul gibi sevinç ve mutluluğun dışında kaldılar çünkü yürekleri Tanrı'nın lütfuna hâlâ kapalıydı. Buradaki babanın sözleri (32. ayet), neden insanların en kötüsünün iman edişi karşısında yüreklerimizi sevinçle eritmelidir?

16. BÖLÜM

1. Kurnaz kâhya benzetmesinin ana dersi, tövbe ve iman yoluyla sonsuzluk için akıllıca hazırlanmamız gerektiğidir. Bu kurnaz kâhyanın geleceği için yaptığı hazırlık, bunu adaletsiz yollarla yapmış olsa bile, bizi kendi geleceğimiz için hazırlık yapmaya teşvik etmelidir çünkü doğamız gereği hepimiz Tanrı'nın bize emanet ettiği kaynakları kötü yönettik ve yeryüzündeki kâhyalık görevimiz de yakında sona erecek. İki efendiye birden kulluk edemeyeceğimizi anlamalı ve parayı sevmekten vazgeçip Tanrı'yı tek bir yürekle sevmeye yönelmeliyiz. Her gün kendi efendilerimiz olarak değil de zamanımızın, kaynaklarımızın, ayrıcalıklarımızın ve benzerlerinin emanetçileri olarak yaşamak ne anlama gelmektedir?

2. Zengin adam ve Lazar benzetmesi bize bu yaşamdaki refahın bir sonraki yaşamda refah anlamına gelmediğini veya bu yaşamdaki zorlukların bir sonraki yaşamdaki zorlukların habercisi olmadığını öğretmektedir. Burada bir süreliğine acı çekmek, sonsuza dek azap çekmekten daha iyidir. Kilit soru Kutsal Kitap'a nasıl yanıt verdiğimizdir. Kutsal Yazılar yaşam ve kutsallık için yeterlidir. İnsanları Tanrı'nın gerçeğine ikna etmek için, ölümden dirilen birinden daha büyük bir ağırlığa ve yetkiye sahiptir (31. ayet). Kutsal Yazılar'ın, hem Eski hem de Yeni Antlaşma'nın yüceliğine gereken değeri veriyor musunuz? Bunu yaparsanız, Mesih'e iman ederek, günahtan tövbe ederek ve insanlara merhamet ederek yaşarsınız.

17. BÖLÜM

1. Mesih'in öğrencileri birbirlerine olan davranışlarıyla kendilerini gösterecek, gerektiğinde birbirlerini azarlayacak (3. ayet), ancak aynı zamanda Mesih'in kendilerini bağışladığı gibi birbirlerini bağışlayacaklardır (4. ayet). Hristiyan yaşamına kendileri için değil, Mesih'e ve birbirlerine hizmet etmek için girmişlerdir. Yine de alçakgönüllülükle hizmet etmelilerdir çünkü her şeyi doğru yapabilseydik bile –ki asla yapamayız– yine de sadece "değersiz kullar" olurduk (10. ayet). Diğer Hristiyanlara kızmaya başladığımızda veya kilisenin ya da Mesih'in biz olmadan yapamayacağını düşündüğümüzde, bu gerçekler bize nasıl yardımcı olabilir?

2. Bir cüzzamlı Mesih'e teşekkür etmek için geri döndüğünde, Mesih de kendisini yüceltmek için iyileşmiş olan diğer dokuz kişiyi aradı ancak onları hiçbir yerde bulamadı. Fiziksel ihtiyaçlarımız ve sorunlarımızla ilgili olarak Tanrı'nın yardımından daha fazlasına ihtiyacımız vardır. Bizi gerçekten minnettar kılacak lütfa ihtiyacımız var; öyle ki, Tanrı'ya yücelik getirelim. Tanrı'nın bir kutsamasını deneyimlediğinizde neredesiniz? Tanrı'yla mı, yoksa o dokuz kişiyle mi? Nasıl daha minnettar olabilirsiniz?

3. Hristiyanlar arasında olduğunuz için her şeyin yolunda gideceğini sanmayın. Mesih'in uyardığı gibi, "Lut'un karısına olanları hatırlayın" (32. ayet). Kurtulmaya çok yaklaşmıştı ancak kurtuluşa kavuşmak için her şeyi kaybetmeye hazır olmadığı için arkasına baktı ve yok oldu. Kadının akıbeti Mesih'in uyarısının çarpıcı bir görüntüsüdür: "Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir" (9:62). İnsanlar Mesih'i izlemeye başladıktan sonra neden dünyaya doğru geriye bakarlar?

18. BÖLÜM

1. Ferisi ve vergi görevlisi benzetmesinde Ferisi, Tanrı'nın lütfuna ihtiyacı olduğunu göremedi. Kendini aklanmış saydı ve aklanmak için Tanrı'nın merhametine dayanmadı. Bu adam kendi kendini kandırıyordu. Bu ne kadar tehlikeli bir durumdur! Zengin genç yönetici de doğruluk için Mesih'e dayanmamıştı. Hâlâ kendi doğruluğunun sonuna gelmemişti. Davut'un büyük Oğlu'ndan merhamet dileyen ve bunu alan ise kör dilenciydi. Onun duası vergi görevlisininkine oldukça benzemektedir (13, 38. ayetler). Sonunda Tanrı'yı yüceltmesine şaşmamalı (43. ayet). İsa Mesih tarafından kurtarılmak istiyorsak, neden Ferisi ve zengin yöneticinin tuttuğu yollardan tövbe etmek ve kör bir dilenci gibi olmak zorundayız?

2. Kendi başımıza kurtuluş mümkün değildir. Ancak Mesih'in sözleri ne kadar teselli edici ve yakarış doludur: "İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür" (27. ayet). Mesih bunu bir sonraki bölümde Zakkay'la kanıtlayacaktır (19:1-10). Kurtuluş insan için neden imkânsızdır? Tanrı imkânsızı nasıl başarır?

19. BÖLÜM

1. Mesih'in yaptığı her şeyin ardında tanrısal bir amaç yatıyordu. İsa ona, "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dediğinde (5. ayet), bu gerçek Zakkay'a çok değerli gelmiş olmalıdır. Mesih'in seçtiği her günahkârın kurtuluşu için yapmayı planladığı ve amaçladığı hiçbir şey başarısızlığa uğramayacaktır. Bu, Müjde'yi en kötü günahkârlarla paylaşmak için içimize nasıl güven aşılayabilir?

2. Parasını saklayan adam, "Çünkü senden korktum; sert adamsın" diye açıkladı (21. ayet). Ne yazık ki, bu adam Tanrı'ya karşı eksik, isyankâr bir bakış açısına sahipti ve bunu uygun gördüğü gibi yaşamak için bir bahane olarak kullanıyordu. Tanrı'ya dair gerçek görüşümüz neyse, ona göre hareket ederiz. Tanrı'ya karşı sert ve haksız bir bakış açısı bizi nasıl günaha sürükler? O'nun sevgisi ve doğruluğuyla ilgili deneyimsel bir bilgi bizi nasıl sadakat dolu bir yaşama yönlendirecektir?

3. İsa gözyaşları içinde, "Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin" dedi. (42. ayet). Mesih kente girdiğinde halkın O'nu karşılamasına rağmen, Mesih onların davranışlarına bakarak onların gerçekte neyle ilgili olduklarını gördü. Halk, Tanrı'nın günahlarına duyduğu öfkeyi dindirecek, onları Tanrı'nın önünde aklayacak ve onları Tanrı'ya adayacak bir Kurtarıcı'ya duydukları ihtiyacı anlamıyordu. Esenliğinize giden yolu biliyor musunuz? İsa'ya neden ihtiyacınız var?

20. BÖLÜM

1. Dinî önderler, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun?" diye sordular (2. ayet) ancak bu soruyu kendilerine sormaları gerekirdi. Doğru yetki altında olmak önemlidir ve ironik olan şudur ki, bu dinî önderler Mesih'in yetkisini reddederken, Mesih Baba'nın mükemmel itaatkâr Oğlu'ydu. Bununla birlikte, onlar Tanrı'nın Sözü'nü, O'nun gerçeğini ve Oğlu'nu da reddediyorlardı. İnsanlar dindar görünüp Tanrı'nın üzerlerindeki egemenliğini ve Tanrı'nın Oğlu'nu Rab olarak reddedebilirler.

2. İsa'nın, oğlu için "onu sayarlar" (13. ayet) diyen toprak sahibinin tasvir ettiği gibi, Rab de Oğlu'na ibadet ve itaat etmemizi bekleme hakkına sahiptir. 2. Mezmur bizi şöyle yönlendirmektedir: "Oğulu öpün ki öfkelenmesin; yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz" (Mez. 2:12). Siz Mesih'i sayıyor musunuz? Yaşamınızın her alanında O'nun yetkisine boyun eğiyor musunuz? Yoksa O'nun sizi yönetme hakkını sorguluyor ve Sözü'ne isyan mı ediyorsunuz?

3. Çarmıha gerilmiş Mesih'in Müjdesi, doğal insan için tökezletici bir engel veya aptallıktır. Pavlus bunu 1. Korintliler 1:23'te belirtiyor. Tanrı, Mesih'in günahlı ruhunuz için ne kadar gerekli ve uygun olduğunu, yaşamınızın her ihtiyacı ve durumu için ne kadar değerli ve güzel olduğunu görmenizi sağladı mı? Kendi temeliniz üzerine inşa etmeye çalışıyorsanız, zavallı hâldesinizdir. Tanrı'ya teslim olun. Ken-

di doğruluğunuzdan vazgeçin. Mesih'ten ayrı olarak denediğiniz her şeyin sizi hem şimdi hem de sonsuza dek mahkûm edeceğini anlayın. Öte yandan, iman edenler için Mesih değerlidir (1.Pe. 2:7).

21. BÖLÜM

1. Bu dul kadın, iki bakır parasının milyonlarca kişiye örnek, ilham ve meydan okuma olarak tarihe geçeceğini çok az bilebilirdi. Elbette, Mesih onun yüreğini ayırt edip gerçeği söylemeseydi, onun armağanından asla haberimiz olmayacaktı. Üçlübirlik Tanrısı'nın yargı gününde, izleyen dünya karşısında yüreğin en içteki düşüncelerini açıklaması ne büyük bir olay olacaktır (8:17)! Ruh'un size kendi yüreğinizi açıkladığı ölçüde, o gün sizin hakkınızda ne açıklayacaktır?

2. Mesih tekrar geliyor. Yeruşalim'in üzerine çöken kimsesizlik, gecikmeden güvenliğe kaçmayı gerektirdiyse, İnsanoğlu'nun yargısı bizi Mesih'in kurtaran merhametine gecikmeden kaçmaya ne kadar daha fazla çağırıyor? Yargı Günü sizi İsa'da güvende bulacak mı? Mesih insanların aldanmasını istemez (8. ayet) ancak imanlıların dehşete düşmesini de istemez (9. ayet). Mesih'in geri gelişi beklentisi, Hristiyanları umutla başlarını kaldırmaya yöneltmelidir (28. ayet). O özellikle bizi sürekli tetikte ve ruhsal uyanıklık içinde yaşamaya çağırmaktadır (34-36. ayetler). Mesih'in geri gelişi öğretisi sizi nasıl etkiliyor?

22. BÖLÜM

1. Fısıh, kurbanın kanının dökülmesi yoluyla ilahi kurtuluştan söz ediyordu. Kuzunun kanının akıtılması, Tanrı'nın ölüm cezasının evin içinde saklananların üzerinden geçmesine neden olarak, Mesih'in çarmıhtaki işinin habercisi olmuştur. Mesih'in ölümü bize uygulanırsa, Tanrı'nın gazabı üzerimizden geçecektir çünkü O'nun günaha karşı adil gazabı tatmin edilmiştir. Mesih'in kanı günahkârlara nasıl uygulanmaktadır ki böylece günahkârlar O'nda saklanıp kurtulabilsinler?

2. Tetikte kalmak ve dua etmek, ayartılmaya direnmenin anahtarıdır (46. ayet). Tanrı'nın halkındakiler kendi içlerinde o kadar zayıflardır ki, Tanrı'nın lütfu olmadan Şeytan'ın oyunlarına karşı bir an bile duramazlar. Şeytan onları sık sık hazırlıksız, zırhları olmadan yakalar ve onlar da geriye dönüp baktıklarında, "Tetikte kalmadım ve dua etmedim" diye düşünürler. Tanrı'ya şükürler olsun ki, İsa burada başarısız olmadı. Şeytan, Mesih'in öğrencilerini elekten geçirdiğinde, Mesih kendisini duaya adadı ve iradesini Tanrı'nın gazabının kâsesine teslim etti. Çölde olduğu gibi (4:1-11), şimdi de bahçede İsa hem taklit etmemiz gereken örneğimiz hem de zaferi çoktan kazanmış olan kahramanımızdır. Şu anda karşı karşıya olduğunuz ayartmalarda O'na nasıl bakmanız gerekiyor?

23. BÖLÜM

1. Mesih bir çete tarafından öldürülseydi veya karanlık bir sokağa atılsaydı, yaptığı iş aynı olmazdı. Tanrı'nın iradesine ve Eski Antlaşma'daki peygamberliklere göre, O'nun resmî yönetim tarafından bir suçlu olarak mahkûm edilmesi gerekiyordu. Pilatus, Hirodes ve dinî yetkililerin hepsi bu infazın yasallığını onaylayarak insanlığın ne kadar günahkâr olduğunu göstermişlerdir. Biz de dahil olmak üzere hiç kimse masum olduğunu iddia edemez. Günahın körleştirdiği bizler, özünde, onların yaptıklarından farklı bir şey yapmazdık. Tanrı kendimizi tamamen adaletsiz, Tanrı Oğlu'nu ise yüce bir şekilde adil olarak görmemiz için bizi alçakgönüllü kılsın. Seçilmişlerin özgürce aklanabilmeleri için, Tanrı'nın adaleti Oğlu'nun üzerinde gerçekleşecekti. Bu şekilde Tanrı hem adil kalacak hem de İsa'ya inananları aklayacaktı (Rom. 3:26). İsa'nın çarmıhı nasıl hem günahlarımız için bizi alçaltmalı hem de Mesih'te tam bir bağışlanma için bize umut vermelidir?

2. Çarmıh sadece adaletten değil, aynı zamanda kurtuluştan da söz etmektedir. Mesih çarmıhta günahkârlar için dua etmiş ve yanı başında ölen hırsızı kurtarmıştır. Perde yırtıldı ve insanlığın sonsuz antlaşmanın kanı aracılığıyla Tanrı'ya erişmesi sağlandı. Romalı bir yüzbaşı da kurtuldu. Böylece tarihin en karanlık gününde Rab İsa'nın en iyi işleri yaptığını görüyoruz. Çarmıh, Tanrı'nın iradesinin gizemini ve mucizesini nasıl ortaya çıkarmaktadır?

24. BÖLÜM

1. Tanrı'nın yolları ve düşünceleri insanlarınkinden daha üstündür (Yşa. 55:8). Bu kadınlar ve diğer öğrenciler ölü bir İsa'ya rağmen yaşamaya devam etmeyi kabul ediyorlardı. Eğer öykünün sonu bu olsaydı, biz imanlılar da onlarla "herkesten çok acınacak durumda" olurduk. "Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir" (1.Ko. 15:19-20). O'nun dirilişi Tanrı'nın yanılmaz Sözü tarafından ilan edilmiş, melekler tarafından bildirilmiş, boş mezar tarafından kanıtlanmış ve görgü tanıkları tarafından doğrulanmıştır. İman ettikten sonra Mesih'in dirilişi yaşamlarımızda nasıl bir fark yaratmalıdır?

2. Mesih, Şam'a giden yolda ne güzel bir Kutsal Kitap çalışması sundu! "Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı" (27. ayet). Mesih'in öğrencilerini Kutsal Yazılar'a odaklamak için ne kadar istekli olduğuna dikkat edin. Bu adımı atlamayı ve sadece kendisini açıklamayı seçebilirdi ancak O, Kutsal Kitap'ı sevmekte ve halkının kendisini, yaşayan Söz'ü, yazılı Söz olan Kutsal Kitap'ta görmesini istemektedir. Kutsal Yazılar her türlü konu hakkında önemli vahiylere sahip olsa da, birincil amacı Tanrı'yı İsa Mesih'in yüzünde vahyetmektir. Kutsal Kitap'ı okurken bunu her zaman hatırlamak zorundayız. Yine de Mesih'in gözlerimizi açmasına ihtiyacımız olduğunu, aksi tak-

dirde Kutsal Kitap'ta O'nun yüceliğini göremeyeceğimizi de unutmamalıyız. Kutsal Kitap'ın tamamının Mesih'i açıkladığı bazı yollar nelerdir? Söz'ü okurken ve işitirken Mesih'in bizi aydınlatması için neden düzenli olarak dua etmeliyiz?

3. Luka'nın Müjdesi, Zekeriya'nın bir melek görüp Rab'den gelen mesajdan şüphe ettiği için susturulduğu ve halkı kutsayamadığı bir tapınak sahnesiyle başlamaktadır. Luka yine Müjdesi'ni tapınakta, bu kez öğrencilerin Tanrı'yı övüp kutsamalarıyla bitirmektedir (53. ayet) çünkü dirilmiş olan Mesih onları sürekli yaşayan Kâhinleri olarak kutsamak üzere ellerini kaldırmış olarak göğe yükselmiştir. Kendi ulusal halkı, öğretmenler, yöneticiler ve kâhinler tarafından reddedilmiş olsa da, Rab İsa ruhsal halkının büyük Peygamberi, Kâhini ve Kralı'dır. Kurtarıcı, halkını kutsamak için yaşamaktadır. Bu, imanlılara Tanrı'yı övmeleri için ne gibi nedenler verir? Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla sizin de Rab'bi övebilmeniz için bu nedenleri kendi yüreğinize nasıl uygulamanız gerekmektedir?

YUHANNA

YUHANNA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Bu Müjde'nin yazarı kendisini adıyla değil, sadece "İsa'nın sevdiği öğrenci" olarak tanıtmaktadır (21:20, 24). Ancak onun Zebedi'nin oğullarından biri olan Elçi Yuhanna olduğuna dair güçlü kanıtlar mevcuttur. Kendisi İsa Mesih'in yaşamının görgü tanığıdır (1:14) ve Son Akşam Yemeği'nde bulunmuş, yemekte İsa'nın yanında durmuştur (13:23). Bu onu on iki elçiden biri olarak tanımlamaktadır (Mar. 14:17). Ayrıca kendisi Mesih'e özellikle yakın olan elçilerden biri olduğuna işaret ediyor da olabilir. Bu Müjde, yemekte bulunan diğer elçilerin adını vererek, adı verilmeyen öğrencinin Tomas, Filipus ya da diğer Yahuda olmadığına işaret etmektedir (Yu. 14:5, 8, 22). Mesih, annesi Meryem'e bakması için sevgili öğrencisini seçmiştir (19:26) ki bu da onun Rab'be özellikle yakın olduğunun başka bir işaretidir. Kendisi Petrus'tan açıkça ayırt edilir (13:24; 21:20). Zebedi'nin oğlu Yakup da çok erken yaşta ölmüştür (Elç. 12:1-2) ve dolayısıyla bu Müjde kitabını onun yazmış olması pek muhtemel değildir. Daha az bilinen elçilerden birinin bu Müjde kitabını yazmış olması teorik olarak mümkün olsa da eldeki kanıtlar büyük oranda kitabın yazarı olarak Zebedi'nin diğer oğlu olan Yuhanna'nın lehinedir (21:2, 7). Bu, İreneus (M.S. 2. yüzyıl) gibi daha sonraki yazarların tanıklığıyla da doğrulanmıştır.

Kutsal Kitap içindeki kitapların yazarından söz ederken, yazarların Kutsal Ruh tarafından harekete geçirildiğini her zaman kendimize hatırlatmalıyız (2.Pe. 1:21). Bu kitapların nihai yazarı Tanrı'dır. Yuhanna Müjdesi gibi yüce bir kitap ancak Tanrı esininin meyvesi olarak açıklanabilir. Kutsal Kitap yazarları bu şekilde değerlendirilmelidir. Yazdıklarında Tanrı tarafından öylesine yönlendirilmiş ve kontrol edilmişlerdir ki yazıları insanlar tarafından yanılmaz ve dolayısıyla her yönden güvenilir olarak kabul edilmelidir.

TARİH:

Elçi Yuhanna, M.S. 1. yüzyılın sonlarında ölmüştür. Bu Müjde'yi ne zaman yazdığı kesin olarak bilinmemekle birlikte, yaşamının son yıllarında (M.S. 90-100) yazmış olması muhtemeldir.

TEMA:

İsa, Baba'nın kendisine vermiş olduklarına sonsuz yaşam vermek üzere Baba tarafından gönderilen, beden almış Tanrı, Tanrı Oğlu, Mesih'tir.

AMAÇ:

İnsanları Mesih'e inanmaya ve böylelikle sonsuz yaşama sahip olmaya çağırmak (20:30-31).

TOPLU BAKIŞ:

Yuhanna'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Yeni Antlaşma'nın ilk üç Müjdesi'nden Sinoptik Müjdeler olarak bahsetmekteyiz, çünkü bunların birçok ortak noktası vardır (Grekçede *synopsis* sözcüğü "birlikte görmek" anlamına gelir). Yuhanna'nın Müjdesi diğer üçünden belirgin bir şekilde farklı olmakla birlikte, onlarla çelişmez. Yuhanna Müjdesi, üç Sinoptik Müjde'yi tamamlamakta ve Rab İsa Mesih'in göksel ve yüce kimliğine harika bir ışık tutmaktadır.

Nasıralı İsa hem Tanrı hem de insandır (1:1, 14). Yüceliğini mucizeleriyle (2:11; 11:39-44) ve ölümden dirilme gücüyle göstermiştir (10:17-18; 20:1-31). Kendisinin Baba'yla tek bir ilahi özü, gücü, bilgiyi ve yaşamı paylaşacak kadar eşsiz bir ilişki içinde olan Oğul olduğunu öğreterek, kendi kimliğini açıklamıştır (1:18; 5:17-20, 26; 10:28-30). O, Baba'nın öncesiz (ezelî) Sözü'dür (1:1) ve O'nu görmek Baba'yı görmektir (14:9). Dolayısıyla, İsa yargı ve diriliş gibi, Tanrı'nın işlerini yapmaktadır (5:21-22) ve Tanrı olarak (20:28) Baba'ya rakip değil, ancak aracılığıyla Baba'yı tanıyıp onurlandırabileceğimiz Kişi olarak kendisine edilen ibadeti kabul eder (5:23; 14:9; 17:3).

İsa bize lütfunun ve kurtarıcı gücünün yönlerini öğretmek üzere, "Ben ..." sözleriyle başlayan basit örneklemeler kullanmıştır. Örneğin, "Ben dünyanın ışığıyım" der (8:12). Yine de bu kadar basit sözlerle çok derin gerçekler aktarmıştır. Bu Müjde kitabının kilit noktalarında tekrarlanan, "Ben'im" (Grekçe *egō eimi*) ifadesi, Mesih'i, adı "BEN BEN'İM" olanla özdeşleştirmektedir (Çık. 3:14). Bu ifade Mesih'in doğaüstü güç ve bilgi sergilediği zamanlarda ağzından çıkar (4:26; 6:20; 13:19; 18:5-6). Dolayısıyla, İsa "Ben'im" ifadesini kullanarak Yaşam Ekmeği; Dünyanın Işığı; Kapı; İyi Çoban; Diriliş ve Yaşam; Yol, Gerçek ve Yaşam; ve Gerçek Asma (6:35; 8:12; 10:7, 11; 11:25; 14:6; 15:1) olduğunu ilan ettiğinde, kendisinin halkının ihtiyaçlarını her yönden gidermek üzere gelen Tanrı'nın doluluğu olduğunu ilan etmekteydi (4:14; 6:35; 7:37).

Baba ve Oğul'la birlikte Kutsal Ruh da bu Müjde kitabında büyük dikkat çekmektedir. İsa Ruh'tan, hizmeti Mesih'inkine benzeyecek ve Baba'ya döndükten sonra O'nun işini sürdürecek olan (16:7) "başka bir Yardımcı" olarak söz etmiştir (14:16). İsa, Ruh'un Baba'dan O'nun adıyla geldiğini (14:26), bağımsız bir üçüncü taraf olarak değil, Mesih'in yüceltilmesi için Oğul'un Baba'dan aldıklarını insanların ruhlarına getiren Biri olarak geldiğini söylemiştir (16:13-14). Ruh, Rab ve Yaşam Veren olarak hareket eder (6:63), günahkârları Ruh'un egemen iradesine göre yeniden doğuşa kavuşturur (3:3-8), böylece bir zamanki kötüler, dünyevi arzularını Tanrı'da sonsuz tatminle değiştiren ibadet eden kimselere dönüşürler (4:10, 14, 23-24; 7:37-39). Kutsal Ruh bu işi Sözü aracılığıyla yapar (6:63), çünkü O gerçeğin Ruhu'dur (14:17; 15:26; 16:13). O, dünyayı suçlu olduğuna ikna eden tanık (16:8-11) ve imanlılara Tanrı'nın bütün bildirisini öğreten rehberdir (16:13). Yuhanna bize müjdeleme, ibadet ve Hristiyan yaşamıyla oldukça yakından alakalı olan yüce bir Üçlü-Birlik teolojisi vermektedir.

Üçlü-Birlik Tanrısı, Yuhanna'nın Müjdesi'nde Müjde hizmetkârı bir Tanrı olarak görünür. Yuhanna'nın Tanrı hakkındaki dikkat çekici öğretileri soyut bir teolojik inceleme bağlamında değil, mahvolmakta olan bir dünyaya ilahi görevin müjdesi olarak gelmektedir. Bu, Yuhanna'nın her ikisi de "göndermek" ya da "gönderilmek" olarak çevrilen iki Grekçe sözcüğü (yaklaşık altmış kez) kullanmasında görülür. Baba, mahvolmakta olan günahkârları dünyadan kurtarması için Oğul'u *göndermiştir* (3:16-17; 6:38-39); ve Ruh da Mesih'i işinde mesheder ve O'na yardımcı olur (1:32-33; 3:34). Baba ve Oğul, Kutsal Ruh'u Oğul'u açıklamak ve yüceltmek için *göndermektedir* (14:26; 15:26; 16:7). Oğul da öğrencilerini Ruh'un gücüyle kendisine tanıklık etmeleri için dünyaya *göndermektedir* (15:26-27; 17:18; 20:21-22). Dolayısıyla, kilisenin misyonu Üçlü-Birlikçi ve Tanrı merkezlidir; Tanrı'dan gelir, Tanrı tarafından yerine getirilir ve Tanrı'nın yüceliğini amaçlar (17:1-5,10).

Bu kitap birçok yüce ve aşkın öğreti içermesine rağmen, İsa'yı çok kişisel bir şekilde tasvir eder ve O'nun bir dizi kişiyle yaptığı konuşmaları kaydeder. İsa kendisini sürekli genişleyen bir insan grubuna açıklamıştır. Bu genişleme önce öğrencilerine (1:1-51), rabbi (öğretmen) Nikodim'e (3:1-16), Samiriyeli kadına (4:1-54), Beytesta denen havuzdaki adama (5:1-47) ve benzeri olmak üzere ilerler. Mesih insanlarla konuşurken açıkça şunu belirtmiştir: Yeniden doğanlar ve böylece kendisinde kurtaran imana sahip olanlar dışında, hiç kimse sonsuz yaşama sahip değildir. Şekilci din kendi başına Tanrı'yı hoşnut etmez. Tanrı'nın sevgili Oğlu olarak Mesih'e karşı gerçek bir sevgi duymadan iman ikrarında bulunmak nihayetinde değersizdir. Dolayısıyla Müjde, Yuhanna'nın açıkça belirttiği gibi, İsa Mesih'e kişisel bir yanıt verilmesini gerektirir: "Yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır" (20:31).

GENEL HATLAR:

I. Sonsuz Tanrı Oğlu Mesih (1:1–18)

II. Mesih Halka Açık Hizmetinde Kendi Yüceliğini Sergiliyor (1:19—12:50)
- A. Mesih'in Hizmetinin İlk Zamanları (1:19—4:54)
- B. Mesih İmanızlar Tarafından Reddediliyor (5:1—6:71)
- C. Çardak Bayramı'nda (7:1–53)
- D. Zinada Yakalanan Kadın ve Dünyanın Işığı (8:1–59)
- E. Kör Doğan Adamın İyileştirilmesi (9:1–41)
- F. İyi Çoban (10:1–42)
- G. Lazar'ın Dirilişi (11:1–57)
- H. Halka Açık Hizmetin Sonlanışı (12:1–50)

III. Mesih Kendi Yüceliğini Çilesi, Ölümü ve Dirilişiyle Sergiliyor (13:1—21:25)
- A. İsa Kendi Öğrencilerinin Ayaklarını Yıkıyor (13:1–38)
- B. İsa'nın Yukarı Odadaki Konuşması ve Başkâhinlik Duası (14:1—17:26)
- C. İsa'nın Tutuklanışı, Yargılanışı, Çarmıha Gerilişi ve Gömülüşü (18:1—19:42)
- D. İsa'nın Dirilişi ve Görünmeleri (20:1—21:25)

1. BÖLÜM

1. Yuhanna, İsa'yı "Söz" olarak adlandırdığında, Mesih'in bize sadece Tanrı'dan bir mesaj getirmekle kalmadığını, bizzat Mesaj'ın kendisi olduğunu ima etmiştir. İsa beden almış Tanrı'dır; Baba'nın bir insan bedeninde, insanlar arasında ikamet eden sonsuz yüceliği ve lütfudur. Dolayısıyla, Mesih'e iman etmek, O'nun bize sağladığı öğretiye ya da yardıma güvenmekten çok daha fazlasıdır. Kurtaran iman O'nu Tanrımız, yaşamımızın ta kendisi olarak kabul etmektir. Mesih'in Tanrı olması Hristiyan imanı için ne gibi bir fark yaratmaktadır?

2. Vaftizci Yahya bize göstermektedir ki bir vaizin görevi kendisinden uzaklaşarak Mesih'e yönelmek ve Kurtarıcı'yı insanların gözleri önünde yüceltmektir. Bir vaiz bunu ancak kendisini alçakta ve Mesih'i yüksekte görerek yapabilir. Mesih merkezli bir hizmet, özellikle çarmıh merkezli bir hizmettir ve –özellikle olmasa da– düzenli olarak Mesih'in Tanrı Kuzusu olarak ölümüne odaklanır. Bu şekilde Yahya gibi olmaları adına pastörler için nasıl dua edebilirsiniz?

3. Mesih'i bulmak keşiflerin en harikasıdır. Bu, kişinin kendisine saklayamayacağı kadar güzel bir şeydir. Ailelerine ve arkadaşlarına hevesle İsa hakkında anlatan bu ilk öğrencilere nasıl daha çok benzeyebilirsiniz?

2. BÖLÜM

1. Mesih tarafından gerçekleştirilen mucizeler O'nun Tanrı olduğunu gösteren kanıtlar veya işaretlerdir. Öğrencilerin imanı bu ilk mucizeyle güçlenmiştir çünkü bu mucize, Mesih'in Yaratıcı'nın yarattıkları üzerinde güce sahip olduğunu göstermiştir (1:3). Suyu şaraba dönüştürme mucizesi aynı zamanda Mesih'in dışsal dinin ritüellerini (ki su kapları bu amaçla kullanılıyordu; bkz. 2:6) kutsanmış sevinç ve yaşamla nasıl değiştirdiğini de göstermektedir. Mesih'e güvenmek, dinin dışsal şeklinin ötesine geçmek ve O'nun gücüyle içte yeni bir yaratılışı deneyimlemek anlamına gelir.

2. Benlikte yaşayan insanlar Tanrı'ya ibadeti daima şu ya da bu şekilde bozarlar. İbadet, Tanrı'nın kutsal Sözü tarafından düzenlenmek zorundadır. Tanrı'nın evindeki toplu ibadeti ticaretle veya eğlenceyle bozmak günahtır. İbadet saygılı olmak zorundadır. Mesih ayrıca burada sadık bir kilise için disiplinin şart olduğunu da göstermektedir. Mesih yeryüzündeki alçalma konumundayken bile tapınağı temizleyebildiyse, yükseltilmiş ve görkemli Rabbi olarak kendi kilisesini ne kadar daha fazla terbiye edebilir? Bu, niçin ibadetimizi kutsal bir korkuyla yürütmemize sebep olmak zorundadır? Tanrı'ya ibadetin paklığı için gösterdiği gayrette Rab'bi nasıl izleyebiliriz?

3. BÖLÜM

1. Kilisede önderlerin akademik olarak iyi eğitilmiş olmaları ya da üyelerin iyi öğretime sahip olmaları yetmez. Yeniden doğuş olmadıkça insanlar Tanrı'nın krallığı için tamamen uygunsuzdur. Yeniden doğuş sayesinde ölü günahkârlar diriltilir ve sonunda O'nunla cennetin yüceliğinde oturmak üzere ölümden diriltileceklerdir. Yeniden doğuş kurtuluş için neden kesinlikle şarttır? Siz yeniden doğdunuz mu?

2. Tanrı'nın dünyayı mahkûmiyetten kurtarmak üzere Oğlu'nu göndermesi, tüm insanlık tarihindeki en büyük sevgi gösterisidir. Tanrı, kendisinden nefret eden ve kendisini reddedenler için kendisinin en iyisini, kendi doğasını paylaşan eşsiz Oğlu'nu vermiştir. Mesih suçlu günahkârların Tanrı'yla sonsuza dek ilişki içinde yaşayabilmeleri için çarmıha gerilerek ölmüştür. Nasıl bir sevgi bu! O'nun sevgisi neden günahkârları O'na iman etmeye yöneltmelidir?

3. Bir pastörü diğerinden üstün tutma yönündeki bilgisiz ve dünyevi eğilimimize karşı direnmek zorundayız. Her birinin yeteneği ve başarısı cennetten gelen armağanlardır. Vaftizci Yahya gibi, kendimizi alçakta görmeli ve bütün sevgimizi ve hayranlığımızı Güvey'e vermeliyiz. Rab'bin halkıyla evliliği ne kadar harikadır! İsa'yı ruhsal Kocamız olarak sevmek bizi sıradan insanları yüceltmekten nasıl koruyabilir?

4. BÖLÜM

1. Mesih'in burada nazikçe yaptığı gibi, Hristiyan da iman etmemiş kişilerle konuşurken, konuyu kurtuluşa getirmeyi öğrenmelidir. Bilgece Mesih fiziksel, görünür şeylerle başladı ama bunları Tanrı'nın armağanına ve ruhsal ihtiyacımıza bir giriş olarak kullandı. Vaazlarımızda ve müjdelemelerimizde dinleyicileri Tanrı'ya karşı günah işlediklerine ikna etmeye çalışmalıyız. Günahkârın vicdanı, vaizin dostudur. Ancak günah hissiyatı, dünyanın Kurtarıcısı'nın bilgisi olmadan hiç kimseye fayda etmez. Bu bölümde kendinizi en çok nerede görüyorsunuz? Günahıyla yüzleştirilen biri olarak mı, günahına ikna olmuş biri olarak mı, yoksa tövbe edip Kurtarıcı'ya dönmüş biri olarak mı?

2. Tapınma "ruhta ve gerçekte" olmadıkça Tanrı tarafından kabul edilemez (23. ayet). Bu da şu anlama gelir: tapınan kişi ruhsal olarak yeniden doğmuş ve Ruh'ta yürüyor olmak zorundadır ve sunulan tapınmanın içeriği ve biçimi Tanrı Sözü'ne uygun olmak zorundadır. "Ruhta" yapılmayan bazı tapınma örnekleri nelerdir? "Gerçekte" sunulmayan tapınma örnekleri nelerdir?

5. BÖLÜM

1. Mesih kötürümü, o daha iyileşmek istemeden kutsadı. Ancak tövbe etmesi için de güçlü bir çağrı yaptı (14. ayet). Mesih'ten fiziksel ya da maddi kutsama alan birçokları vardır ki, tövbe ederek Tanrı'yı kabul etmezler. Siz bugüne dek Mesih'ten gelen dünyasal kutsamaları nasıl deneyimlediniz? Mesih'in "Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" (14. ayet) sözünü duymak sizin için ne anlama geliyor?

2. Mesih'in, Tanrı'nın beden almış ezelî Oğlu olduğunu kabul etmedikçe, hiç kimse O'nu doğru bir şekilde onurlandıramaz. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh sonsuzluktan beri tek bir irade ve güç içinde tek bir ilahi doğayı paylaşmışlardır. Tek Tanrı'da üç Kişi olarak güzel bir ilişki içinde iş birliği yaparlar. Oğul'u Tanrı olarak onurlandırmak Baba'yı küçültmez çünkü Oğul'un onurlandırılması, Baba'nın onurlandırılmayı arzuladığı yoldur. Sonsuz yaşamı veren olarak Oğul'u nasıl onurlandırabiliriz? Peki ya, Yargıç olarak O'nu nasıl onurlandırabiliriz?

6. BÖLÜM

1. Kalabalıklar Mesih'in mucizelerinden etkilenmiş, ancak O'nun ruhları kurtarma gücünden etkilenmemişlerdir. Aynı şekilde "sağlık ve zenginlik" müjdesi de pek çok kişiyi cezbetmekte, ancak tövbe ve imanla Mesih'e gerçekten dönme ihtiyacını vurgulamamaktadır. İnsanlar ancak bu şekilde Mesih'e döndükleri zaman yaşamlarında ruhsal ve göksel değerlere öncelik verir hâle gelirler. İsa kalabalıklara meydan okuduğunda, görünür takipçilerinin çoğunu kaybetmiştir. Neden kiliseler, böyle yaparken sayıları azalsa bile, insanların dünyeviliğine meydan okumaya istekli olmalıdır?

2. Tanrı'nın kendisinin çektiği kişiler dışında hiç kimse kurtuluş için Mesih'e gelemez. Müjde'nin gerçekleri, iman etmemiş olanlar için her zaman rahatsız edici olacaktır. Rabbimiz'in kendisinin burada mükemmel örneğiyle gösterdiği gibi, bir vaiz imansız günahkârların beğenisini kazanmak için gerçeği değiştirme özgürlüğüne sahip değildir. Bunun yerine kilise, hiçbir insanın yapamayacağı şeyi yapması için Tanrı'nın Ruhu'na güvenmek zorundadır. Bu bizi nasıl Söz'ün vaazı için hararetli ve düzenli bir şekilde dua etmeye çağırmaktadır?

7. BÖLÜM

1. İsa'nın kardeşlerinin imansızlığı, gerçeğe yakın olup da gerçek imandan yoksun olabileceğimize dair önemli bir ders ortaya koymaktadır. Mesih'in dirilişinden sonra O'nun kardeşlerini iman edenlerin arasında bulmamız bir merhamettir. Onların imansızlığı Hristiyan ailelerde ve kiliselerde yetişenler için nasıl bir uyarıdır? İman etmeleri Tanrı'nın neler yapabileceği konusunda nasıl bir teşviktir?

2. Mesih, Müjde aracılığıyla hâlâ şöyle demektedir: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin" (37. ayet). O, Müjde'yi duyan herkese kendisini tanıtır, kendisine iman eden herkesin Tanrı'nın Ruhu'ndaki sonsuz yaşamı alacağını ve Ruh'un başkalarına taşmasına aracı olacağını vaat eder. Ne yazık ki, birçok insan gururlarına yenik düşerek O'nu reddetmektedir. Diğerleriyse Mesih hakkında kulaktan dolma bilgilere güvenmekte ve O'nun mesihliğini ve tanrılığını doğrulayan gerçekleri araştırmamaktadır. Mesih'in O'na gelmeniz için yaptığı çağrıya siz nasıl karşılık verdiniz?

8. BÖLÜM

1. Mesih günahkârları mahkûm etmek için değil, onları kurtarmak için gelmiştir. Bu yaşamdaki en kötü günahkâr bile, eğer tövbe eder ve Mesih'e iman ederse, kurtulabilir. Günahkârları gurur ve ikiyüzlülükle yargılamak yerine, onları İsa'ya getirmeliyiz ki, O'nun lütfunu öğrensinler. Oğul, günahkârları gerçekten ve kalıcı bir şekilde özgür kılmaya kadirdir!

2. Mesih, günahları yüzünden henüz kırılmamış olan günahkârlara sert şeyler söylemekten geri durmadı. Onları geçmişlerine ve yetiştirilme tarzlarına dayanan dinî kibirlerinden arındırdı. Onları günaha olan kölelikleri konusunda uyardı ve kendisine iman edemeyecek kadar kötü olduklarını söyledi. Hatta, onların büyük katil ve yalancı olan Şeytan'ın çocukları, onun suret taşıyıcıları olduklarını söyledi. İsa kendisine inanan dindar insanlara neden böyle şeyler söyledi? Neden zina ederken yakalanan kadınla bu şekilde konuşmadı? Siz Tanrı'nın sizin hakkınızda söylediklerine boyun eğdiniz mi?

9. BÖLÜM

1. Tanrı her kuluna çalışması için bir gün vermiştir. Ne var ki, gece yaklaşmaktadır. Rab geri dönene dek hepimiz öleceğiz. Bu nedenle, zamanımızı değerlendirmeyi öğrenelim. Bu düşmüş dünyanın acıları bile Tanrı'yı yüceltmek için birer fırsattır.

2. Mesih'in Sözü bize karşı koyar ve tarafsızlık diye bir şey yoktur. İyileşen ve İsa'nın ayaklarına kapanmak ve insanların önünde O'nu ikrar etmek üzere gerçeği cesaretle izleyen adam gibi olabiliriz; insan korkusu içinde bu dünyanın tehditlerine boyun eğen anne babası gibi olabiliriz; ya da tuttukları yollardan dönmesinler diye apaçık gerçeği reddedecek kadar kör olan Ferisiler gibi olabiliriz. Bu kişi ya da gruplardan sadece biri görebiliyordu; diğerleri Mesih'in yüceliğinin ışığına karşı kördü. Siz en çok hangisine benziyorsunuz?

10. BÖLÜM

1. İsa, Tanrı halkının büyük Çobanı olduğunu iddia etmiştir. O, halkını seven ve onlarla yakından ve bireysel olarak ilgilenen Kral'dır. O'nu dinlemeyen ve O'nu izlemeyen hiç kimse Mesih'in sürüsünde gerçekten bir koyun değildir. Bu benzetme bize gerçek İsa öğrenciliği hakkında ne öğretiyor?

2. Çoban tasviri rahatlatıcı olsa da İsa bu tasviri hırsızların, soyguncuların ve vahşi kurtların ortasında insanları kendisini izlemeye çağırmak için kullanmıştır. Gerçekten de İsa, koyunları için ölerek sürüsünü koruduğu için sıra dışı bir Çoban'dır. İsa bu benzetmede hangi ruhsal tehlikeleri tarif etmiştir? Onlara karşı nasıl güvende olabiliriz?

3. Tanrı, İsa'ya kurtarması ve sonsuz yaşama kavuşturması için belirli bir halkı, "koyunlarını" vermiştir (27-29. ayetler). Mesih onları özel bir şekilde tanır (14. ayet); çünkü özellikle onlar için ölmüştür (11, 15. ayetler). Kutsal Yazılar'da O'nun sesini duyacak ve O'na itaat edeceklerdir (4, 16, 27. ayetler) ve sadece onlar O'na inanacaklardır (26. ayet). Tanrı'nın gücü onları güvende tuttuğu için, Tanrı onları asla kaybetmeyecektir (28-29. ayetler). Bu ayetler seçilmişlik, kısmi kurtuluş, etkin çağrı ve kutsalların sona dek dayanması öğretilerini özetlemektedir. Bu gerçekler imanlılara nasıl teselli verir ve müjdelemeyi nasıl teşvik eder?

11. BÖLÜM

1. Mesih'in ölümü, O'nun tüm halkı için ölümün ölümüdür. Dolayısıyla, ölümle yüzleştiklerinde aşırı üzüntü duymalarına gerek yoktur. Büyük günde İsa'nın sesi tüm imanlıları yücelik içinde diriltecektir. İmanlılar fiziksel olarak ölseler de ruhsal veya sonsuz olarak asla ölmeyecekler, Rab'bin ikinci gelişinde O'nunla havada buluşmak üzere dirileceklerdir (1.Se. 4:13-16). Bu gerçekler ölümle yüzleşme şeklinizi nasıl etkiler?

2. Mesih sonsuz ve diri Tanrı olmasına rağmen, aynı zamanda bizim gibi insan zihnine ve duygularına sahip bir insandır. Bu nedenle, O'na yaklaşmaktan korkmamalıyız; yüreklerimizi O'na dökebiliriz ve O'nun Tanrı'ya karşı isyankâr olanlar dışında herkesle yakınlık kuracağını bilebiliriz. İşte, ayartılarımızda bize yardım edebilecek bir kâhin! Düşünün, "İsa ağladı" (35. ayet). Bu sizi, yakınlık kurabilen Başkâhin olarak O'nu aramaya nasıl teşvik ediyor (İbr. 4:15)?

12. BÖLÜM

1. Mesih'i sevenler ve O'nu onurlandıranlar, sadece sözde Hristiyan olanlar tarafından eleştirilip yanlış değerlendirilmeyi beklemelilerdir. Bu onları, kendileri için ölen Kişi'ye olan sevgileri içinde yaşamlarını ortaya koymaktan vazgeçirmemelidir. Meryem'in bedel dolu adanmışlığını nasıl örnek alabilirsiniz?

2. Mesih'in ölümü, Tanrı'nın kendisini yüceltmek için yaptığı işlerin en yücesidir. Mesih ölürken Tanrı'nın sevgisini, adaletini ve bilgeliğini eşsiz bir şekilde ortaya koymuştur. Çarmıhta Şeytan'ın gücü kırılmış ve uluslar kurtarılmıştır. Mesih'in çarmıhı tüm seçilmiş günahkârların yüreklerini kırar ve yaşamlarını O'na adamalarına yol açar. Çarmıha gerilen Mesih'te Tanrı'nın yüceliğini ne şekilde görüyorsunuz? Bu sizi Kurtarıcı ve Rab olarak Mesih'e nasıl çekiyor?

13. BÖLÜM

1. Mesih'in çarmıhın ötesindeki, yakında giyeceği taca baktığı gibi, imanlılar da dünyevi denenmelerinin ötesindeki, sonunda kendilerinin olacak olan yüceliğe bakmalılardır. Bu umut sizi Mesih'in yaptığı gibi, başkalarına alçakgönüllülükle hizmet etmeniz için nasıl güçlendirebilir?

2. Tanrı her durumu kontrol etmektedir. Yahuda'nın gözü kendisine vaat edilen paradaydı. Ama Tanrı'nın amacı Mesih'in dökülen kanı aracılığıyla çok sayıda günahkârı kurtarmaktı. Petrus'un Pentikost Günü'ndeki vaazında söylediği şu sözler ne kadar derindir: "Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz" (Elç. 2:23). Tanrı kurtuluş sağlamak için bir haini bile kullanabiliyorsa, şimdi denenmeleriniz konusunda O'na güvenmek için nasıl motive oluyorsunuz?

3. Bir Hristiyan'ın kendi zayıflığı hakkında öğrenmesi gereken birçok şey olabilir. Merhametiyle Tanrı, gerçek imana sahip olan herkesi bağışlamaya hazırdır. Petrus, Tanrı'nın gerçek bir çocuğuydu ama aşırı öz güveni yüzünden düştü. Yahuda Tanrı'nın gerçek bir çocuğu değildi; ikiyüzlü biriydi ve kendi yerine gitti. Herkes kendi yüreğini araştırsın ve "Ya Rab, ben miyim?" diye sorsun (Mat. 26:22 – Kitab-ı Mukaddes Çevirisi).

14. BÖLÜM

1. İsa öğrencilerinin ayaklarını yıkayarak sevgisini gösterdiği gibi (13:1-38), tutuklanıp öldürülmeden hemen önce de yukarı odada onlara öğreterek büyük merhametini göstermiştir (14:1-17:26). Ölümü yaklaşırken kendi içine dönmek yerine, Mesih kendisini başkalarına hizmet etmeye daha çok adadı. Rahatlık talep etmek yerine, bunu başkalarına dağıttı. O'nu nasıl örnek alabiliriz?

2. 6. ayet Mesih'in en sevilen ifadelerinden biri olup O'nun halkı için ne olduğunu birkaç sözcükle özetleyen değerli bir ifadedir. Nasıl oldu da Mesih'i yolunuz olarak, gerçeğiniz olarak, yaşamınız olarak tanıdınız? Neden Baba'ya giden tek yol O'dur?

3. İsa öğrencilerini ayrılışına hazırlarken, onlara defalarca ayrılışından sonra Mesih'in hizmetini aralarında sürdürecek olan ilahi Kişi'ye, yani Kutsal Ruh'a işaret etti. Bu bölüm bize Ruh'un işi hakkında ve O'na neden ihtiyacımız olduğu hakkında ne öğretiyor?

15. BÖLÜM

1. İsa asmadır; Hristiyanlar da çubuklardır. Rab olmadan Rab'bi hoşnut edecek hiçbir şey yapamayız. Mesih'le birlik ve paydaşlık, Tanrı'yı hoşnut eden verimli bir ruhsal yaşam için hayatidir. İman etmeyen Yahudiler Mesih'i reddederek, Tanrı'nın İsrail'den olmasını istediği kişi olmak üzere sahip oldukları tek umuttan kendilerini mahrum bıraktılar. Mesih'e iman eden Yahudiler ve Yahudi olmayanlar Tanrı'nın gerçek bağı olurlar. Yaşayan bir imanla Mesih'te kalıyor musunuz? Bunu gösteren hangi meyveleri veriyorsunuz? Asma'da nasıl daha derin bir yaşam geliştirebilirsiniz?

2. Hristiyanlık tarihi, Hristiyanların zulüm görmeyi beklemeleri gerektiği ilkesini açıkça ortaya koymaktadır. Dünya Mesih'ten neden nefret eder? Mesih'in hizmetkârlarından neden nefret eder? Bu bize Mesih için etkili tanıklar olabilmek üzere Kutsal Ruh'a olan ihtiyacımızı ne şekilde öğretmektedir?

16. BÖLÜM

1. Erkekler ve kadınlar günahları içinde Tanrı'nın gazabı altında mahvolmakla ve Mesih'e gelmeye aciz ve isteksiz olmakla kalmazlar, aynı zamanda bu çaresiz durumlarının garip bir şekilde farkında da değildirler. Ruh onları Tanrı'nın önündeki suçluluklarına, Kurtarıcı İsa Mesih'in mükemmelliğine ve Tanrı'nın bu kötü dünya üzerindeki yargısının Mesih'in Şeytan üzerindeki zaferiyle çoktan başlamış olduğu gerçeğine uyandırmak zorundadır (7-11. ayetler). Bu gerçek, müjdelememizde Ruh'un yardımı için dua etmede bizi nasıl teşvik etmeli ve yönlendirmelidir?

2. Ruh kilisenin Öğretmeni'dir; bize Mesih'in yüceliklerini getirir, öyle ki, Baba'nın tüm doluluğunun bizim yararımız için Mesih'te olduğunu görelim (12-15. ayetler). Mesih'in kilisesinde Ruh'un çalışması için ne sıklıkta dua ediyorsunuz? Kutsal Ruh için dualarınızda nasıl daha gayretli olabilirsiniz?

3. Hristiyan'ın yaşamı bu dünyada garip bir paradokstur; sıkıntıyla esenliğin, korkuyla cesaretin şaşırtıcı bir karışımıdır (32-33. ayetler). Bunun böyle olmasındaki sebep nedir? "Ben dünyayı yendim" sözüne tutunarak nasıl esenlikte ve cesarette büyüyebiliriz?

17. BÖLÜM

1. Mesih'in bu büyük başkâhinlik duası, önceki konuşmanın (14:1-16:33) tamamlanmasıdır. Burada Mesih'in Tanrı'nın sağındaki aracılık işinin bir örneğini görüyoruz. Mesih'in dua ettiği her şey göksel Baba tarafından yerine getirilecektir çünkü Mesih, kurtarıcı işi Tanrı'yı çok büyük ölçüde yücelten Tanrı-insandır. İsa'nın onları korumak, birleştirmek ve yüceliğe ulaştırmak için Tanrı'yla aracılık ettiğini bilmek imanlıları nasıl cesaretlendirebilir?

2. Mesih'in birlik için ettiği dua (21. ayet), öğreti ve uygulamalara bakılmaksızın hedeflenen bir kilise birliği yolunda sık sık bir argüman olarak kullanılmıştır. Ancak birliği O'nun duasını onurlandıracak şekilde aramalıyız: "Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir" (17. ayet). Kutsal Kitap'ın bozulmamış öğretilerine ortak bir iman ve ortak bir kutsallık yaşamı olmadan gerçek bir birlik de olamaz. Ruhsal birlik için bunlar neden gereklidir?

3. Mesih'in arzusu, Hristiyanların sonsuza dek O'nun yüceliğini seyretmek üzere O'nunla birlikte olmalarıdır (24. ayet). "Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler" (Mat. 5:8). Bu gerçekten sizin arzunuz mu? Eğer öyleyse, cennetin bir sevgi dünyası olduğu gerçeği üzerinde düşünün.

18. BÖLÜM

1. Büyük "BEN'İM" olarak Mesih, ilahi gücüyle düşmanlarını kolayca yok edebilirdi (6. ayet). Kendisini koruyabilecek birçok güçlü hizmetkârı (melekleri) vardı. Ama O böyle bir kral olmak için gelmedi (36. ayet). Bunun yerine, O'nun krallığı gerçeği vaaz ederek ve gerçeğe inanarak gelir (37. ayet). Bu bize kilisenin bu dünyayı nasıl alt ettiği hakkında ne öğretmektedir?

2. Mesih suç işlediği gerekçesiyle ölüme mahkûm edildi (33. ayet; 19:12) ve gerçekten suç işlemiş olan kişi serbest bırakıldı (18:40). Bu bize iki ders vermektedir. Nitekim burada hem insanın günahı hem de ilahi takdir etkindi. Birincisi, düşmüş insanların yüreklerindeki nefret ve katılık o kadar derindir ki, bir katili Tanrı'nın doğru Oğlu'na tercih ederler (Elç. 3:14). İkincisi, Tanrı'nın sevgisi o kadar derindir ki, Oğlu'nu halkının günahlarına karşılık ölmesi için göndermiştir; öyle ki, onlar, yani suçlular özgür kalabilsinler (Yu. 3:16-17). Bu gerçekler bizi nasıl alçaltmalı ve şükranla doldurmalıdır?

19. BÖLÜM

1. Pontius Pilatus, Tanrı'nın Oğlu'nun öldürülmesi sürecinde izin verdiği büyük adalet ihlaliyle sonsuza dek hatırlanacaktır. Vicdanen yanlış olduğunu bildiğimiz bir şeyi yapmak için kendimize zorbalık edilmesine asla izin vermemeliyiz. İnsan

korkusu neden insanları vicdanlarına karşı gelmeye itecek kadar güçlüdür? Bunun üstesinden nasıl gelinebilir?

2. Mesih'in böylesine korkunç acılara kendi rızasıyla katlanmasına bakıldığında, O'nun hem göklerdeki Babası'nı hem de kendi sevgili halkını sevdiği ne kadar da açıktır! O'nun annesine söylediği sözlerden de anlaşılacağı gibi, O ölürken bile başkalarıyla ilgileniyordu. Bununla birlikte, O'nun son sözleri, ("Tamamlandı" – 30. ayet) şunu göstermektedir: O çaresiz bir şehit olarak değil, çarmıhtaki levhanın de belirttiği gibi, fetheden Kral olarak öldü. Bir anlamda çarmıh, lütuf Kralı'nın kendisine zulmeden herkese karşı zafer kazanmak için bindiği savaş arabasıydı. Yine de O, Tanrı'nın Kuzusu olarak, Tanrı'nın günahkârlara yönelik adil yargısını geri çevirmek üzere acı çekerek ve ölerek fethetti. Bu bölüm bizi neden sonsuz lütfun bu Kralı'nı sevmeye, bu Kral'a güvenmeye, hayranlık duymaya ve teslim olmaya yöneltmelidir? Bu bölüm sizi nasıl etkiliyor?

20. BÖLÜM

1. Mesih'in dirilişinin öğrencilerin uydurması olduğunu iddia etmek saçmadır. Dirilen İsa'nın kanıtları tarafından zorlanana kadar hepsi aslında buna inanmama eğilimindeydi. Mesih'in bu elçileri bize efsaneler veya mitler değil, Rabbimiz hakkında sağlam, tarihsel açıdan güvenilir anlatılar vermişlerdir. Bize düşen bilgelik onlara inanmak ve yaşamlarımızı onlar üzerine inşa etmektir. İsa ölümden hiç dirilmemiş olsaydı, bu sizin için ne gibi bir fark yaratırdı? Bu sizin imanınız hakkında ne söylüyor?

2. İsa'nın dirilişinden sonraki görünümleri O'nunla öğrencileri arasındaki sevgiyle yankılanmaktadır. Bunu Petrus'la Yuhanna'nın boş mezara koşmalarında ve Mecdelli Meryem'in gözyaşlarında görüyoruz. İsa'nın "Meryem" diyerek ona olan basit hitabında ve Meryem'in de "Rabbuni!" (Öğretmenim) şeklindeki sadık hitabında bunu görüyoruz. İsa'nın kendisini terk edenlere "kardeşlerim" diye seslendiğini ve onlara Tanrı'nın "Babanız" olduğunu hatırlattığını duyuyoruz. İsa onlara "Size esenlik olsun!" diyerek göründü ve tenezzül edip Şüpheci Tomas'la buluştu. Tomas da Kurtarıcı'ya hayranlıkla, "Rabbim ve Tanrım" diye haykırdı. Yaşayan Rab İsa'nın sevgisini biliyor musunuz? Eğer öyleyse, O'nun sevgisi sizde O'na nasıl karşılık veren bir sevgi yarattı?

21. BÖLÜM

1. Beş bin kişinin doyurulması gibi, yüz elli üç balığın yakalanması mucizesi de Mesih'in her şeye yeten gücünün bir işaretidir. Şöyle ki, O elçilerin (ve diğer Müjde vaizlerinin) insanların balıkçıları olarak büyük başarılar elde etmelerini sağlar (Mar.

1:17; Lu. 5:10). Bununla birlikte, onların bütün gece balık tutup hiçbir şey yakalayamamaları, bize başarının vaizden veya onun koşullarından kaynaklanmadığını, Mesih'in egemenliğine bağlı olduğunu hatırlatmaktadır. Tanrı'nın her hizmetkârının Mesih'in iradesiyle (isteğiyle) belirlenen bir geleceği vardır ki o gelecek, bazı durumlarda şehitlikle sonuçlanan bir yaşamdır. Oysa bize düşen, gelecek hakkında tahminde bulunmak değil, kendimizi imanla O'nu izlemeye adamaktır. Burada sizi Rab'be hizmet etmeye teşvik edecek ne gibi dersler yatıyor?

2. Petrus'un geri getirilmesi bu Müjde'nin sonuç bölümünde hayati bir rol oynamaktadır. Çünkü dirilmiş olan Mesih yakında göğe yükselecek (20:17) ve halkının görünürdeki önderliğini elçilere ve her kilisenin ihtiyarlarına devredecektir. Elçi Petrus, Mesih'e karşı işlediği günahlardan dolayı ezilmiş, Mesih'e duyduğu sevgiyle motive olmuş ve Mesih'in halkına çobanlık etmeye çağrılmış bir adamdı. Tüm bu nitelikler İsa Mesih'in Müjdesi'nin birer hizmetkârı olan pastörler için neden gereklidir?

ELÇİLERİN İŞLERİ

ELÇİLERİN İŞLERİ'NE GİRİŞ

YAZAR:

Elçilerin İşleri'nin yazarı, giriş sözlerinin de kanıtladığı gibi, Luka Müjdesi'nin yazarıyla aynıdır: "Ey Teofilos, ilk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi... yazmıştım" (1:1). Hem Luka hem de Elçilerin İşleri, Teofilos'a hitaben yazılmıştır (Lu. 1:3). Elçilerin İşleri, "ilk kitaba" (1:1) atıfta bulunur ve İsa'nın gökten Ruhu'yla, elçileri aracılığıyla yaptığı işlerin kaydını sürdürür. Luka Müjdesi, İsa'nın göğe yükselmesi ve öğrencilerin tapınakta Tanrı'yı övmeleriyle sona erer (Lu. 24:53). Elçilerin İşleri, İsa'nın göğe yükselişini (Elç. 1:9), İsa'nın öğrencilerine verdiği aynı buyruğu (4, 12. ayetler) ve gelecek olan Ruh'un vaadini (5. ayet) yeniden ifade ederek açılır. Benzer şekilde, İsa hem Luka'nın hem de Elçilerin İşleri'nin ana karakteridir. Ancak Elçilerin İşleri'nde İsa, Tanrı'nın sağındaki göksel yerindeyken elçileri aracılığıyla çalışmaktadır. Luka'nın sonu ve Elçilerin İşleri'nin başlangıcı arasındaki bu bağlantılar, Luka'nın hem Müjdesi'nde hem de Elçilerin İşleri'nde bulunan ortak temalarını ve yazarlığını kesin olarak ortaya koymaktadır. Bunun da ötesinde, içsel ve dışsal kanıtlar Luka'nın her iki kitabın da ortak yazarı olduğuna işaret etmektedir.

Elçilerin İşleri'nin yazarının Pavlus'un yol arkadaşı olduğunu, sonraki anlatılarda kullanılan birçok "biz" ifadesine dayanarak biliyoruz (16:10-17; 20:5-15; 21:1-18; 27:1-28:16). Ayrıca yazarın İsa'nın yeryüzündeki yaşamı sırasında O'na eşlik etmediğini de biliyoruz (Lu. 1:1-4). Böylece ihtimaller daralıyor. Luka'nın, Pavlus'un yol arkadaşı olduğunu biliyoruz (Kol. 4:14; 2.Ti. 4:11; Flm. 24). Bazı yorumcular iki kitap arasında birçok üslup farkı olduğunu belirtse de, hem Luka hem de Elçilerin İşleri'ndeki Grekçenin zorluğu ve inceliği, Tanrı'nın Eski Antlaşma boyunca yaptığı kurtarıcı iş hakkında bilgi sahibi olan iyi eğitimli bir yazara işaret etmektedir. Bir hekim olan Luka da böyle bilgili ve yetenekli bir yazar olma kriterine uymaktadır (Kol. 4:14).

Aynı şekilde, dışsal tanıklıklar da Luka'nın yazarlığı konusunda neredeyse oy birliğiyle hemfikirdir. M.S. 200 yılı itibarıyla Luka, hem Müjde'nin hem de Elçilerin İşleri'nin kabul edilen yazarıdır. Kilise tarihi boyunca bu kabulü doğrulayan referanslar vardır. İustinus, Muratori Kanoni, İreneus, İskenderiyeli Klement, Tertulli-

anus ve Origen'in ifadeleri olmak üzere hepsi, erken dönemdeki kilisede Luka'nın yazarlığına ilişkin inancı yansıtmaktadır.

TARİH:

Elçilerin İşleri'nin tarihi Luka'nın tarihiyle yakından bağlantılıdır. Elçilerin İşleri'nin Luka Müjdesi'nden sonra yazıldığı, neredeyse evrensel bir görüştür. Luka'nın M.S. 60'lı yılların başında yazıldığına, dolayısıyla da Elçilerin İşleri'nin daha geç bir tarihte yazılmış olduğuna inanılmaktadır. Luka'nın Elçilerin İşleri'nde hangi olaylara yer vermediğine dikkat etmek ve bazı önemli tarihsel olayları neden dışarıda bıraktığını sormak önemlidir. Bu kriterlere bakmak Elçilerin İşleri'nin tarihini yaklaşık olarak belirlememize yardımcı olacaktır.

Luka, Pavlus'un Feliks (M.S. yaklaşık olarak 52-60) ve Festus (M.S. yaklaşık olarak 60-62) önündeki vaazlarını ve M.S. 62 yılında Roma'da hapsedildiğini kaydeder (28:11-31). Ancak Luka Pavlus'un hapisten çıkışını kaydetmez ve Pavlus'un ölümünden de (muhtemelen M.S. 67 yılında) söz etmez. Aynı şekilde, Luka ilk Hristiyanların İmparator Neron (M.S. 54-68 yılları arasında hüküm sürmüştür) döneminde maruz kaldıkları zulmü de kaydetmez ve M.S. 60'ların sonundaki Yahudi savaşına dair hiçbir ipucu içermez. Luka'nın hem kurtuluş tarihinde hem de kilisenin yaşamında önemli bir olay olan M.S. 70 yılındaki tapınağın yıkılışına da yer vermediğini göz önünde bulundurmak önemlidir. Bazı uzmanlar Luka'nın bu önemli olayları kendisinin yazım amaçlarına uymadığı için atladığını iddia etse de, şu sonuca varmak en iyisi gibi görünmektedir: Luka, Elçilerin İşleri'ni M.S. 60'lı yılların başlarında veya ortalarında yazmıştır.

TEMA:

Göğe yükselişinden sonra Mesih'in, elçilerle öğrencilerin Müjde vaazları aracılığıyla kendi kilisesini tüm dünyaya yaymak üzere devam ettirdiği etkinliği.

AMAÇ:

Luka Müjdesi'nde olduğu gibi, Hristiyanlık öğretisini almış olanların imanını doğrulamak (Lu. 1:4) ve Mesih'in kiliseyi, Yahudi Yeruşalim'den Yahudi olmayan Roma'ya kadar inşa edişinin izini sürerek bu imanı derinleştirmek.

TOPLU BAKIŞ:

Elçilerin İşleri'nin Kurtuluş Vahyine Katkısı

Elçilerin İşleri, İsa'nın öğrencileri aracılığıyla yaptığı işlerin anlatısını sürdürdüğü için, Yeni Antlaşma Kanonu için önemlidir. Elçilerin İşleri öğrencilerin işlerinden çok, Mesih'in göksel yerinden devam eden işleriyle ilgilidir. Elçilerin İşleri, şu anda yücelikte oturan İsa'nın kendi Ruhu aracılığıyla ve kilisesi için kurtuluş işini sürdürdüğünü ortaya koymaktadır. Böylelikle, kitap bize ilk kilisenin yaşamına ve ilk Müjde hizmeti hareketlerine dair eşsiz bir bakış sunmaktadır. Nitekim elçiler Mesih'in Sözü'nü dünyanın öbür ucuna götürdüler.

Luka Müjdesi, İsa'nın kimliği ve yaptıkları aracılığıyla Tanrı'nın tarihteki güçlü işlerini vurgular. İsa'nın gökteki tahtına yükselmesiyle birlikte Müjde sona erer ve Elçilerin İşleri başlar. Ancak Tanrı'nın güçlü kurtuluş eylemi, İsa'nın göğe yükselişiyle sona ermemiştir. Aksine, göğe yükselmiş olan Mesih şimdi yeryüzündeki kilisesi aracılığıyla güçlü ve kurtarıcı bir şekilde çalışmaktadır. Elçilerin İşleri, Mesih'in elçileri, öğrencileri ve halkı aracılığıyla devam eden işinin bir kaydıdır.

Elçilerin İşleri Kitabı'nın merkezinde Mesih'in tüm dünya üzerinde görkemli ve yüce Tanrı olarak belirmesi yer almaktadır. Luka, Mesih'i yüceltmek üzere belirli kristolojik (Mesih öğretisiyle ilgili) unvanlar kullanır. Mesih, vaat edilen Rab'dir (2:36); dirilerin ve ölülerin atanmış Yargıcı'dır (10:42); Davut'un büyük Oğlu'dur (2:30), vaat edilen Mesih'tir (5:42); ve Baba'nın sağında durmaktadır (7:56). Mesih'in yeryüzündeki işi bitmiş olabilir ancak yüceltilmiş konumundaki işi bitmemiştir. Hastalar İsa'nın adıyla iyileşir (3:6) ve O'nun adı kurtuluşun tek yoludur (4:12). Mesih'in yücelik içindeyken bile hizmetini sürdürebilmesi için göğe yükselmesi gerekliydi. İsa'nın Tanrı'nın sağına yükselişi ve ardından Ruh'un gelişi, İsa'nın tanrılık iddiasının kanıtları olarak işlev görmektedir. Baba, Oğul'un işinden hoşnut olmuş ve vaat edilen Ruh'u göndererek Oğul'u onurlandırmıştır (5:30-32).

Mesih'in yüceltilmesiyle yakından bağlantılı olarak, Mesih'in tek başına çalışmadığına dikkat çekmek gerekir. Göğe yükseldikten sonra, İsa öğrencilerinde başlatmış olduğu işi sürdürmesi için Kutsal Ruhu'nu göndermiştir (1:8; 2:30-36; 16:7). Kutsal Ruh önce öğrencilerin (2:1-4), sonra Samiriyelilerin (8:17), sonra Yahudi olmayanların (10:46) ve sonra da Yahya'nın öğrencilerinin (19:6) üzerine indi. Ruh'un birbirini izleyen bu inişlerinin her biri Pentikost'taki ilk inişe benzemektedir ve göstermektedir ki, Mesih'in Ruhu aracılığıyla yaptığı yükselme işi sayesinde kurtuluş kapıları, O'na imanla gelen *her* türlü insana eşit derecede açıktır. Böylece Ruh, Mesih'in göksel görevine tanıklık eden belirtiler, harikalar ve mucizeler gerçekleştirmek üzere, öğrencileri aracılığıyla, gücünün kanıtı olarak çalışmaktadır (19:10-11).

Elçilerin İşleri aynı zamanda daha geniş bir amaca hizmet etmektedir. Bu da, İsa'nın hizmeti sırasında büyük ölçüde reddedilmesinin sonuçlarını ve Pentikost'tan

sonra öteki ulusların kurtuluş sürüsüne dahil edilmesini göstermektir. Elçilerin İşleri, Pavlus'un son günlerine kadar erken dönemdeki kilisenin başlangıcının tarihinin izini sürerek, kurtuluş tarihinde önemli bir geçiş görevi görmektedir. Şimdi, Elçilerin İşleri'nin bizim için kaydettiği gibi, Mesih'e iman eden ve kiliseyle birleşenler Tanrı'nın antlaşma vaatlerinin gerçek sahipleri olmaktalardır. İman sayesinde Yahudi olmayanlar bile Tanrı'nın harika özgürlük ve kurtuluş tasarısına aşılanmaktalardır.

Elçilerin İşleri 1:8, Elçilerin İşleri Kitabı'nda Müjde'nin gelişimini anlamada düzenleyici bir ilke olarak hizmet eder. İsa, elçilerine Yeruşalim'den başlayarak Yahudiye'ye, Samiriye'ye ve dünyanın en ücra köşelerine kadar kendisinin tanıkları olacaklarını söyler. Luka da Elçilerin İşleri'ni yazarken bu güzergâhı takip eder. Elçiler ilk olarak Yeruşalim'de Mesih'in diriliş mesajını duyururlar (2. bölüm). Filipus, Samiriyelilere vaaz verir (8. bölüm). Etiyopyalı bir hadım Mesih'e iman eder (8. bölüm). Pavlus Efes'e, Anadolu'nun ve Avrupa'nın diğer bölgelerine gider, hatta kurtuluş mesajını Roma'ya kadar götürür. Luka bu yapıyı izleyerek bize Müjde'nin zaferini ve vaaz edilen Söz'ün gücünü gösterir. Nitekim Müjde, dünyayı Mesih'e döndürerek ve alt üst ederek dört bir yana ulaşmaktadır.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–5)
- A. Teofilos'a İlk Sözler (1:1)
- B. İsa'nın Yeryüzündeki Son Günlerinin Özeti (1:2–3)
- C. İsa'nın Öğrencilerine Son Buyrukları (1:4–5)

II. Mesih'in Ruhu'nun Dökülüşü (1:6—2:13)
- A. Mesih'in Göğe Yükselişi (1:6–11)
- B. Dua Eden Kilise (1:12–26)
- C. Kutsal Ruh'un Gelişi (2:1–13)

III. Söz'ün Büyümesi (2:14—20:38)
- A. Yeruşalim'de (2:14—6:7)
  1. Petrus'un İlk Vaazı (2:14–36)
  2. İlk İmanlılar Tövbe Edip Vaftiz Oluyor (2:37–41)
  3. Erken Dönemdeki Kilisenin Birliği (2:42–47)
  4. Kötürüm Dilencinin İyileştirilmesi (3:1–26)
  5. Petrus'la Yuhanna Tutuklanıyor (4:1–22)

6. Kilise Güç İçin Dua Ediyor (4:23–31)
7. Erken Dönemdeki Kilisede Birlik ve Disiplin (4:32—5:11)
8. Erken Dönemdeki Kilisede Mucizeler Sergileniyor (5:12–16)
9. Elçiler Zulüm Görüyor (5:17–42)
10. İhtiyarlara Yardım Etmek Üzere Diyakonlar Atanıyor (6:1–7)

B. Yahudiye'de, Celile'de ve Samiriye'de (6:8—9:31)
1. İstefanos Şehit Ediliyor (6:8—7:60)
2. Saul'un Zulmü Ortaya Çıkıyor (8:1–3)
3. Filipus'un Hizmeti (8:4–40)
4. Saul'un Mesih'e Dönüşü ve Hizmetinin Başlangıcı (9:1–31)

C. Akdeniz'de (9:32—12:24)
1. Petrus İki Mucize Gerçekleştiriyor (9:32–43)
2. Öteki Uluslar Kutsal Ruh'u Alıyor (10:1—11:18)
3. Antakya'daki Kilise (11:19–30)
4. Yakup'la Petrus Zulüm Görüyor (12:1–24)

D. Asya'da (12:25—16:5)
1. Barnaba'yla Saul, Asya'ya Gönderiliyor (12:25—13:3)
2. Barnaba'yla Saul Kıbrıs'ta (13:4–12)
3. Pavlus'la Barnaba, Pisidya'daki Antakya'ya Seyahat Ediyor (13:13–52)
4. Pavlus'la Barnaba Konya'ya Seyahat Ediyor (14:1–7)
5. Pavlus'la Barnaba Listra'ya Seyahat Ediyor (14:8–23)
6. Pavlus'la Barnaba Suriye'deki Antakya'ya Seyahat Ediyor (14:24–28)
7. Yeruşalim Konseyi (15:1–35)
8. Pavlus'la Barnaba Ayrılıyor (15:36–41)
9. Timoteos, Pavlus'la Silas'a Katılıyor (16:1–5)

E. Avrupa'da (16:6—20:38)
1. Pavlus Makedonya'ya Çağrılıyor (16:6–10)
2. Filipi'de Hizmet (16:11–40)
3. Selanik'te Hizmet (17:1–9)
4. Veriya'da Hizmet (17:10–15)
5. Atina'da Hizmet (17:16–34)
6. Korint'te Hizmet (18:1–17)
7. Pavlus Antakya'ya Geri Dönüyor (18:18–23)

8. Apollos Efes'te Konuşuyor (18:24–28)
9. Pavlus Efes'te (19:1–41)
10. Pavlus Makedonya'da ve Yunanistan'da (20:1–38)

IV. Yöneticilerin Önünde ve Roma'da Tanıklık (21:1—28:31)
A. Pavlus Yeruşalim'de (21:1—23:11)
1. Pavlus Yeruşalim'e Seyahat Ediyor (21:1–16)
2. Pavlus'la Yakup (21:17–26)
3. Pavlus'un Tutuklanışı (21:27—23:11)
B. Pavlus Feliks'e Gönderiliyor (23:12—24:27)
1. Pavlus'u Öldürme Tasarısı Ortaya Çıkıyor (23:12–22)
2. Pavlus'la Feliks (23:23—24:27)
C. Pavlus Önderlerin Önünde (25:1—26:32)
1. Pavlus, Sezar'a Başvuruyor (25:1–12)
2. Festus, Agrippa'dan Tavsiye İstiyor (25:13–27)
3. Pavlus, Agrippa'nın Önünde Vaaz Veriyor (26:1–32)
D. Pavlus Roma'ya Seyahat Ediyor (27:1—28:31)
1. Pavlus Roma'ya Yelken Açıyor (27:1–12)
2. Pavlus'un Gemisi Fırtınada Kaza Yapıyor (27:13–44)
3. Pavlus Malta Adası'nda (28:1–10)
4. Pavlus Roma'da (28:11–31)

1. BÖLÜM

1. Luka, Müjdesi'nden İsa'nın "yapıp öğretmeye başladığı her şey" olarak söz eder (1. ayet). Bu da şu anlama gelir ki, Mesih şimdi gökte taht kurmuş (9. ayet) ve Ruhu aracılığıyla çalışan (8. ayet) Rab olarak işlemeye ve öğretmeye devam etmektedir. İsa'nın dünyada işlemeye ve öğretmeye devam ettiğini bilmek imanlıların imanını nasıl güçlendirir?

2. Öğrenciler Ruh'un gelişini hiçbir şey yapmadan pasif bir şekilde beklemediler, ancak kendilerini dua toplantılarına adadılar (14. ayet). Kutsal Yazılar'ı Tanrı'nın Ruhu'nun yanılmaz sesi olarak sevdiler (16. ayet) ve kiliseyi Tanrı'nın isteğine göre düzenlemek üzere Söz'ü uyguladılar (20. ayet). Böylece imanlıların Mesih'in gelişini nasıl beklemeleri gerektiğine dair bir örnek sunmaktalardır: yani, Kutsal Yazılar'ın buyurduğu üzere kendilerini duaya, Söz'e ve kiliseye adayarak.

3. Mesih kilisenin görevini "benim tanıklarım olacak" ifadesiyle özetlemiştir (8. ayet). Tanıklar kendi mesajlarını icat etmezler, ancak doğru olduğunu bildikleri şeyi sadakatle ilan ederler. Kilisenin tanıklığı elçilerle sona ermemiştir ve dünyanın sonuna kadar devam etmelidir. Çünkü Tanrı'nın amacı Mesih ve kurtuluşla ilgili bu mesajı tüm uluslara ulaştırmaktır. Ancak ve ancak tüm oymaklardan ve dillerden tüm seçilmişler Mesih'in tanıklarının sözleri aracılığıyla krallığa getirildiği zaman son gelecektir. Kiliseniz bu tanıklığa nasıl katılıyor? Eğer bir Hristiyan'sanız, siz bu görevin nasıl bir parçasısınız?

2. BÖLÜM

1. Üçlü-Birlik Tanrısı'nın işi tarihin her önemli noktasında açıktır: yaratılış, beden alma, diriliş ve ayrıca Pentikost. Baba tarafından yüceltilen Mesih (33. ayet), Ruhu'nu dökmüştür (33. ayet); ve Rab kiliseye başkalarını katarken (47. ayet), Ruh da Mesih'e tanıklık etmiştir (31. ayet). Üçlü-Birlik Tanrısı'na övgüler olsun (Ef. 1:3).

2. Günah için gerçek bir tövbe ve merhamet için Tanrı'ya yakarış (37-38. ayetler), Tanrı Sözü'nün vaazına verilecek tek uygun yanıttır. Tanrı'nın günahkârları kendisine döndürme gücünden asla şüphe etmeyin. O, Yeruşalim halkının yüreğini parçaladı ve korkak Petrus'u korkusuz bir vaize dönüştürdü. Siz Mesih uğruna merhamet dileyen bir günahkâr olarak Tanrı'nın huzuruna çıktınız mı?

3. Pentikost'tan sonraki kiliseye sadakat, paydaşlık, korku ve coşku hâkimdi. 41-47. ayetlerde bunları tespit edin ve bu niteliklerin sizde hâkim olup olmadığını kendinize sorun. Bu niteliklerin kendi kilisenizde artması için düzenli olarak nasıl dua edebilirsiniz?

3. BÖLÜM

1. Kutsal Kitap, Hristiyanları yoksullara cömertlik göstermeye çağırsa da, Müjde'nin duyurulması ve getirdiği tövbe ve iman, her zaman kilisenin yaşamının merkezinde olmalıdır. Petrus bu mucizeyi, sadece hastaları iyileştirmek için değil, iman etmemiz gereken Kişi olarak İsa'nın adının gücünü ilan etmek üzere bir fırsat olarak kullanmıştır. Bu mucizenin Güzel Kapı'da gerçekleşmiş olması yerindedir. Nitekim umutsuz günahkârları alıp onlara güç, sevinç ve övgü kazandıran Kurtarıcı'nın güzelliğini ortaya koymaktadır.

2. Tanrı'nın Mesih'i ölümden diriltmiş olması, insanların otomatik olarak kurtulacağı anlamına gelmez. Müjde, günahkârları tövbe etmeye ve günahlarının silinmesi için iman etmeye çağırmaktadır (19. ayet). Sadece Müjde gerçeğini duymakla, imanlıların çocuğu olmakla veya Müjde'yi bilen insanların çevresinde bulunmakla yetinmeyin. Tanrı'ya tövbe etmeden ve Rab İsa'ya iman etmeden ne kurtulursunuz, ne de güvende olursunuz. Siz tövbe ettiniz mi?

4. BÖLÜM

1. Günümüzde insanların İsa hakkında bilgi sahibi olmadan da kurtulabilecekleri sık sık iddia edilmektedir. Bazıları kurtuluş için İsa'yla ilgili açık bilginin gerekli olmadığını söylemektedir. 12. ayet bunun tam karşıtıdır. Kültürümüzdeki görecelilik akımına karşı durmaya ve bunu söylemeye hazır olmak zorundayız. İsa Mesih'e iman neden Tanrı'ya giden tek yoldur?

2. Elçiler dualarında 2. Mezmur'dan alıntı yaptılar (25-26. ayetler). Tanrı'ya kendi Sözü'nü geri getiriyorlardı. Bu, lütfun iki aracı olan dua ile Kutsal Kitap okuma arasındaki bağlantıyı görmemize nasıl yardımcı oluyor?

3. Sanhedrin'in (yani Yüksek Kurul'un) gözdağına kararlılıkla karşılık vermelerine rağmen, elçiler yine de kendilerine "cesaret" vermesi için Tanrı'ya dua etme ihtiyacı hissettiler. Kendi güçleriyle veya geçmişte aldıkları kararların gücüyle ilerlemekle yetinmediler. Tanrı'dan güç almaları gerektiğini anladılar. Duanın yaşamınızdaki bu güçlendirici gücünü biliyor musunuz? Tanrı'nın Ruhu'na ne kadar bağımlısınız?

5. BÖLÜM

1. Şeytan, insanların düşüncelerini ve duygularını açgözlülük, aldatma ve ikiyüzlülükle doldurmaya çalışarak yüreklerimizde savaş yürütür (3. ayet). Yine de günahkârlar bunu kendilerine Şeytan'ın yaptırdığını söyleyerek kendilerini mazur gösteremezler. Hananya'yla Safira bu düzeni yüreklerinde kurdular (4. ayet). Sonuç olarak, Tanrı da onları sahte bir doğruluk gösterisi yaptıkları için haklı olarak yargıladı. Bu olay bize Rab'den korkmayı nasıl öğretmelidir?

2. Elçiler "yaşam sözlerini" duyurdular (20. ayet). Müjde'nin mesajı, Kutsal Ruh tarafından kutsandığında güçlü, kurtarıcı ve etkilidir. Tanrı, ruhsal açıdan ölü olan canı hayata döndürmek ve iman eden canın içinde Mesih'in yaşamını yükseltmek üzere vaazı kullanır. Bu, Söz'ü okuma veya duyma şeklimizi nasıl etkilemelidir? Bu bizi, henüz iman etmemiş olanlara bu sözleri konuşmak için nasıl teşvik etmelidir?

3. Doğal olarak acı çekmekten kaçınırız ve Kutsal Kitap hiçbir yerde bize sırf acı çekmek için acı çekmeyi seçmemizi söylememektedir. Ancak doğru olanı yapmak acı çekmemizi gerektiriyorsa, kaçınmamalıyız; elçilerden acılarımızı Tanrı'nın amacı ışığında bir ayrıcalık olarak görmeyi öğrenmeliyiz (41. ayet). Peki, onlar neden sevindiler?

6. BÖLÜM

1. Elçiler hepimizin karşılaştığı ayartının, yani asıl görevlerimizden uzaklaşma ayartısının farkına vardılar. Şeytan bizi dikkat dağıtıcı şeylerle bombardımana tutar çünkü başka şeylerle meşgul olduğumuzda çok daha az etkili olacağımızı bilir. Her Hristiyan'ın, kendisini kararlılıkla adayabilmesi için çağrısının farkına varmak üzere Tanrı'nın bilgeliğine ihtiyacı vardır. Özellikle pastörlerin bazı görevleri başkalarına devretme noktasında alçakgönüllülüğe ve bilgeliğe ihtiyaçları vardır. Çağrınıza daha fazla odaklı olmak için ne yapabilirsiniz?

2. "Kâhinlerden birçoğu[nun] da iman çağrısına uyuyor" olmaları çok büyük bir lütuftu (7. ayet). Eski tapınağın tipleri ve gölgeleri içinde hizmet etmişlerdi. Oysa şimdi sadece fiziksel perde yırtılmamıştı. Yüreklerinin üzerindeki ruhsal perde de yırtılmıştı ve imanla Tanrı'nın İsa Mesih'teki doğruluğuna teslim oldular. Onların Mesih'e dönmesi neden sürpriz oldu (4:1-2)? Bu Mesih'in gücünü nasıl göstermektedir?

3. İstefanos, "imanla ve Kutsal Ruh'la" doluydu (5. ayet). Kutsal Ruh, Tanrı'nın bir armağanı olsa da, Kutsal Kitap bize Ruh'un etkinliğini aramayı (Lu. 11:13) ve O'nu söndürmemeyi (1.Se.5:19) veya kederlendirmemeyi buyurmaktadır (Ef. 4:30) Ruh'a neden ihtiyacımız vardır?

7. BÖLÜM

1. İstefanos'un konuşmasına, "Yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi" diyerek başladığına dikkat edin (2. ayet). Aynı şekilde konuşması, "Tanrı'nın yüceliğini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı" gördüğünü belirterek sona erer (55. ayet). İstefanos'un gözleri, Kutsal Yazılar boyunca açıklandığı gibi Tanrı'nın, İsa Mesih'in yüzündeki yüceliğine açılmıştı. Kutsal Kitap'ı, Mesih'in yüzünde Tanrı'nın yüceliğini görecek şekilde okumak ne anlama gelmektedir?

2. Ruhsal ayrıcalıklar mutlaka ruhsal sahipliğe eşit değildir. İsrail birçok yönden ayrıcalıklıydı. Bunu Tanrı'nın özel hazinesi olmakla eş değer gördükleri zaman kendilerini aldattılar; Tanrı da onları putperestliğe teslim ederek cezalandırdı (42. ayet). Tanrı'nın Sözü'ne ve O'na ibadetin dışsal şekline sahip olmalarına rağmen, "yürekleri ve kulakları" sünnetsizdi (51. ayet). Bu tehlike bizi Tanrı'nın yüreklerimizde çalışması için dua etmeye nasıl yöneltmelidir?

8. BÖLÜM

1. Birçoğumuz zulüm ve ölümden büyük korku duyarız. Şehitlerin ölümü imanlıları kederlendirmelidir (2. ayet) ve kişi görevi icabı kalmak zorunda değilse, zulümden kaçmak kesinlikle yanlış değildir (4. ayet). Ancak Mesih uğruna öldürülenlerin Mesih tarafından hemen yüceliğe kabul edildiğini unutmamalıyız (7:54-56). Aslında Saul gibi insanların kötülük için yaptıkları zulmü, Tanrı iyilik için, Müjde'yi çok uzaklara, hatta Etiyopya'ya kadar yaymak için amaçlamıştı. Bu bölüm bize zulüm hakkında dua etmemiz gerektiğini nasıl öğretmektedir?

2. Müjde Samiriye'de kutsanmış, böylece birçok kişi kurtulmuş olsa da, Simun görünürdeki her imanın hakiki olmadığını gösterir. Uygun disiplin süreçleri, ikiyüzlü olanların maskelerinin düşürülmesini ve tövbe etmeyi reddettikleri takdirde kilise üyeliğinden çıkarılmalarını sağlamak üzere işlemek zorundadır. Tanrı bir yerde güçlü bir şekilde çalışsa bile, neden görünürde iman eden herkesin kurtulduğunu varsayamayız?

9. BÖLÜM

1. İstefanos'u ölümünde karşılayan Mesih'in yüceliği (7:56), Saul'u da ruhsal yaşama kavuşturdu (3-6. ayetler). Mesih tüm halkının yaşamının başlangıcı ve sonudur. Hâlâ kendi yüceliğiniz için mi yaşıyorsunuz, yoksa Mesih'in yüceliği sizi kendinizden uzaklaştırıp O'na bakmanızı sağladı mı? Bunu sınamanın bir yolu, başkalarının O'nun yüceliğini görebilmesi için acı çekmeye ve hatta ölmeye istekli olup olmadığınızdır. Pavlus, Mesih'in adı uğruna acı çekmesi için Tanrı tarafından özel olarak seçilmiş biriydi (16. ayet). Şehit olmayabilirsiniz ancak İsa Mesih'in yüceliğini başkalarına duyurmak için bir dereceye kadar hakarete veya öfkeye maruz kalmaya ne kadar isteklisiniz?

2. Saul'un ne zamandan beri üvendireye karşı teptiğini bilmiyoruz (5. ayet; 26:14). Ancak Tanrı Pavlus'un yaşamında onu günahına ikna etmek üzere yasasını kullanıyordu (Rom. 7:7-9) ve şüphesiz Pavlus, Müjde'yi zulmettiği öğrencilerin ta kendisinden duydu. Tanrı'nın Sözü, vicdanın içsel zorlamaları ve ilahi takdirin sizi İsa'ya çağıran işleyişlerine karşı gelerek Tanrı'nın üvendiresine karşı tepiyor musunuz? "Üvendireye karşı tepmek" neden akılsızlıktır?

3. Saul'un Mesih'e dönmesi o kadar şaşırtıcıydı ki, birçok kişi bunun gerçek olabileceğinden kuşkulandı (26. ayet). Yeni iman edenler için bir sınama dönemi iyi ve gerekli olsa da (8:18-24), Tanrı'nın lütfuyla neler yapabileceği konusunda yüksek beklentilere sahip olmalıyız. Daha önceki günahlı yaşam tarzları nedeniyle gerçek imanlıları kilisenin dışında tutmanın tehlikeleri nelerdir?

10. BÖLÜM

1. Bu bölümdeki olayları değerlendirirken, hepsini Rab tarafından düzenlenmiş olarak görmeliyiz. Tanrı toprağı hazırladı (Kornelius'la ailesi), tohumu ekeni getirdi (Petrus) ve hasat (tövbeyle iman) olsun diye yağmuru (Kutsal Ruh) indirdi. Tüm yücelik insana değil, Tanrı'ya aittir. Tanrı, Kornelius'un içine bir ihtiyaç hissiyatı yerleştirdi ve onu putperest bir yaşamdan huzursuz ve hoşnutsuz kıldı. Böylece o da dua ederek Tanrı'ya yakarmaya başladı. Ruhunuz ve sonsuz kurtuluşunuz için dua etmeniz için Tanrı sizi ruhsal ihtiyaçlarınız konusunda uyandırdı mı? Kutsal Ruh sayesinde Müjde'yi benimsediniz mi?

2. İnsanlar nasıl Tarsuslu Saul'un gerçekten kurtulduğu fikri karşısında bocaladılarsa, Kornelius gibi Yahudi olmayanların kurtulabileceği fikriyle de bocalayacaklardı. Kendi ön yargılarımız genellikle o kadar köklüdür ki, Tanrı'nın Sözü'nde açıkça söylediği şeye inanmak için çokça ikna gerekir: Hiçbir günahkâr Tanrı'nın onu kurtaramayacağı kadar aşağılık, sefil veya günahta aşırı ileri gitmiş değildir. Siz (veya kilisenizdeki diğer kişiler) ne gibi insanların Mesih'e dönüşünü gerçekten kabul etmekte zorlanırsınız? Neden?

11. BÖLÜM

1. Petrus'un görümü Yahudi olmayanların kurtuluşa dahil edilmesi fikrini ortaya atmamış veya bu değişimi başlatmamıştır. Eski Antlaşma'da peygamberlik edilmiş (Mez. 72:17-19), İsa tarafından önceden bildirilmiş (Lu. 24:44- 47) ve O'nun ölümüyle tamamlanmıştır (Ef. 2:12-15). Petrus'un görümü değişimi doğrulamış ve uluslara müjdeleme ve kucak açma konusunda kiliseyi Mesih'i izlemeye teşvik etmiştir. Neden bazen Müjde'yi kendimizden farklı etnik gruplara veya kültürlere götürmekte yavaş davranıyoruz? Rab neden bunu yapmamız için bize baskı yapıyor?

2. Barnaba, Antakya'daki imanlıları ziyaret etti ve orada yapılanlarda "Tanrı'nın lütfunu" gördü (23. ayet). Bu da demek oluyor ki Barnaba, Mesih'e iman eden ve O'nun öğrencileri olarak O'nu izleyenlerin yaşamlarında Tanrı'nın lütfunun sonuçlarını gördü. "Hristiyan" adı ilk kez Antakya'daki imanlılar ve öğrenciler için kullanılmıştır (26. ayet). Bu ad, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelen Mesih ile O'nun meshedilişini Kutsal Ruh'ta paylaşan halkı arasındaki yakın ilişkiyi ifade etmektedir.

Eğer "Hristiyan" adını taşıyorsak, insanların Mesih'in Ruhu'nun lütfunu yaşamlarımızda görebilmeleri neden önemlidir?

12. BÖLÜM

1. Yakup'un neden öldürüldüğü ve Petrus'un neden birkaç yıl daha yaşamasına izin verildiği ilahi bir gizemdir. Tanrı hem Yakup'u hem de Petrus'u doğaüstü bir şekilde kurtarabilirdi. Ama Tanrı, Yakup Mesih'in huzuruna daha erken girecekken, Petrus'un yeryüzünde daha fazla iş yapmasına izin vererek egemenliğini gösterdi. Yaşam koşullarımızı başkalarınınkiyle karşılaştırma eğiliminde olduğumuzda, Yakup'la Petrus'un başına gelenler bize Tanrı'ya boyun eğmeyi nasıl öğretebilir?

2. İsa öğrencilerine, Tanrı'nın dualarımızı işiteceğini umarak, istekleri için sürekli dilekte bulunmalarını, aramalarını ve kapıyı çalmalarını buyurmaktadır. Bu nedenle, bu bölümde önümüzde duran sahne çok çarpıcıdır: Öğrenciler, duaları yanıtlandığı zaman buna inanamadılar. Çeşitli isteklerimiz için dua ederken bile, "Rab, imanımızı artır!" diye dua etmeliyiz (Lu. 17:5).

3. Yakup'la Hirodes'in ölümleri Kutsal Kitap'ın aynı bölümünde kaydedilmiştir. Ancak ikisi ne kadar farklı ölümler yaşamışlardır! Yakup bir anda hapishaneden cennete gitmişken, Hirodes bir anda dünyevi görkeminden cehennemdeki sonsuz hapishaneye gitmiştir. Şu söz ne kadar da doğrudur: "Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!" (Vah. 14:13).

13. BÖLÜM

1. Kutsal Ruh, Pavlus'la Barnaba'yı kaybolanlara Müjde'yi duyurmaları için göndermiş olsa da, Antakya'daki kilise Ruh'un onları bu hizmet için ayırdığı araçtı. Müjde hizmetkârları için dua ediyor ve onları elinizden geldiğince destekliyor musunuz?

2. Pavlus yolculuğu sırasında Müjde'nin birçok düşmanıyla karşılaştı. Büyücü Baryeşu bunlardan sadece biriydi. Mesih'in cehennemin kapılarının kiliseye karşı direnemeyeceği vaadi, böylesine cehennemvari bir çatışmanın ortasında son derece anlamlıdır (Mat. 16:18). Krallığın ilerlediğini görmek için neden Tanrı'nın Ruhu'nun gücüyle dolmamız gerekiyor?

3. Sadece imanla, karşılıksız aklanmanın çarpıcı mesajını duyduklarında, bazıları bir sonraki Şabat Günü aynı mesajın tekrar duyurulmasını istediler (42. ayet). "Eski" Müjde'den asla bıkmamak, onu her zaman yeni bulmak ne kadar kutsanmış bir şeydir. Bu bölümden Müjde mesajının içeriği hakkında ne öğreniyoruz? Onu bu kadar değerli kılan nedir?

14. BÖLÜM

1. Pavlus'u hayal edin. Listra'ya döndüğünde, belki de en son orada bulunduğu sırada taşlandığı için üzerinde hâlâ görünen çürükler ve kesikler vardı. Bu adamın, "Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir" (22. ayet) dediğini duymak nasıl bir şey olurdu? Sizin ülkenizde sıradan bir Hristiyan için Mesih'i sonuna kadar izlemek neye mal olabilir? Size neye mal oldu?

2. Pavlus'un ilk müjdeleme yolculuğuyla ilgili olan bu bölüm (13:1-14:28) uygun kilise düzeniyle ilgili bir endişeyle sona ermektedir. Pavlus'la Barnaba duayla her kiliseye önderlik edecek bir ihtiyarlar grubu atamaya önayak oldular. Müjde hizmetkârları, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla uluslar arasında yaptığı işleri rapor etmek üzere gönderildikleri kiliseye geri döndüler. Şu önemlidir ki, hem kilisedeki görevliler hem de kilisedeki Müjde hizmetkârları, kilise tarafından tayin edilen ve kilisenin dualarıyla desteklenen kişiler olarak hizmet ederler. Yerel kilise, dünya çapında Müjde hizmetleri için neden merkezidir?

15. BÖLÜM

1. Erken dönemdeki kilise sadece zulümle değil, aynı zamanda çekişme ve bölünmeyle de mücadele etmek zorunda kalmıştır. Yeruşalim'deki kilisenin nasıl tepki verdiğine bakarak önemli ilkeler öğrenebiliriz. Birincisi, kilisenin önderleri konuyu tartışmak için bir araya geldiler. İkinci olarak, tartışmaları Tanrı merkezli ve Tanrı'yı yücelten bir şekildeydi; birlikte gözlerini O'nun isteğine çevirdiler ve O'nun takdirine boyun eğdiler. Üçüncüsü, Kutsal Yazılar'ı tartıştılar ve kararlarını Ruh'un Tanrı Sözü'ndeki öğretisine dayandırdılar. Dördüncüsü, kararlarını insan geleneklerine ya da eski antlaşma törenlerine göre değil, İsa Mesih'e iman yoluyla lütufla kurtuluş ilkelerine göre yönlendirdiler. Beşincisi, kilisenin ne yapacağına tek bir kişi karar vermedi. Petrus'la Yakup diğerlerinden daha fazla yetkiye sahip olsalar da kilise fikir birliği aradı. Kiliseniz bu dersleri kendi tartışmalarında nasıl uygulamaya koyabilir?

2. Burada Barnaba'yla Pavlus arasında, bu kez kişisel nitelikte olan ilginç bir anlaşmazlık daha kaydedilmiştir (37-39. ayetler). Bu anlaşmazlık ikisinin ayrı yollara gitmesiyle çözülmüştür. Bu olaya başka bir açıdan bakacak olursak, artık iki ekip yola çıkmış ve Müjde hizmeti çabalarının etkinliği ve kapsamı iki katına çıkmıştır. Bu çatışma dahi Tanrı'nın işini durduramadı. Ortak inançları paylaşan iki Hristiyan'ın hizmette ayrı yollara gitmesi hiç gerekli olur mu? Neden?

16. BÖLÜM

1. Kutsal Ruh, kilisenin misyonunun ayrılmaz bir parçasıdır. Burada Ruh'un, Pavlus'la arkadaşlarının hizmetlerini yerine getirmelerini hem yasakladığını hem de

buna izin verdiğini okuyoruz (6-7. ayetler). Bugün Kutsal Yazılar'dan ayrı olarak Ruh'un vahyini aramasak da, kilise ve müjdelemeyle ilgili her kararda bilgelik için O'na güvenmemiz gerekir. Dahası, Lidya'nın iman etmek üzere yüreğinin açılması (14. ayet) bize hatırlatmaktadır ki, Müjde'nin duyurulması, başarıyla imanlılar yaratma noktasında tamamen Ruh'a bağlıdır. Bu gerçekler bizi dua etmek için nasıl motive etmelidir? Bu konularla ilgili olarak nasıl dua ediyorsunuz?

2. Deprem ve bekleyen kılıçla birlikte, zindancının imanı şiddetli ve güçlüydü, ancak gerçek iman ve sevinç açısından Lidya'nın imanından daha az verimli değildi (34. ayet). Tanrı'nın insanları Mesih'e getirmedeki işleyişi her insan için farklıdır. Ama gerçek, kurtaran lütuf her zaman Tanrı'nın, günahkârların yüreklerinde işlediği iman ve sevgide kendini gösterir. Her insanın Mesih'e dönüş deneyiminin tamamen aynı dışsal özelliklere sahip olmasında ısrar etmek neden bir hatadır?

17. BÖLÜM

1. Veriyalılar gerçeği ve Kutsal Yazılar'ı seven kadınlara ve erkeklere iyi bir örnek teşkil etmektedir. Elçilerin vaazlarını ve öğretişlerini dinledikten sonra, "Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı" (11. ayet). Çoğu zaman Söz'ün öğretişi ve vaazı altında pasif bir şekilde otururuz. Oysa Veriyalılar, Kutsal Yazılar'ı araştırmak ve elçilerin öğretişlerindeki gerçeği keşfetmek için gösterdikleri isteklilikten dolayı övülmektedir. Onları nasıl örnek alabiliriz?

2. Pavlus'un Kutsal Yazılar'ı bilenlere (2. ayet) ve dünyevi felsefeye dalmış olanlara (16-31. ayetler) verdiği vaaz farklıydı. Bununla birlikte, Pavlus'un Ares Tepesi'ndeki mesajı, sanki Pavlus bu fırsatı Hristiyanlık ile farklı dinler ve felsefeler arasında ortak inanç köprüleri kurmak için kullanıyormuş gibi, bazen yanlış değerlendirilmiştir. Oysa aksine, Pavlus'un mesajı her zamanki gibi keskindi; günahı, putperestliği ve bilgisizliği ifşa ediyor, gerçek Tanrı'nın ve Kurtarıcı'nın yüceliğini ilan ediyor ve insanları şimdi tövbe etmeye veya yargıyla yüzleşmeye çağırıyordu. Kilise dışındaki insanlara inancımız hakkında konuşmak için ondan ne öğrenebiliriz?

18. BÖLÜM

1. Pavlus bile korkabiliyordu (9. ayet). Mesih, Pavlus'u Korint'te geçirdiği zorlu dönemin ilk evrelerinde cesaretlendirdi. Pavlus geçimini sağlamak için çadırcılık yapıyordu (3. ayet) ve tanıklığına karşı çıkılıyordu (6. ayet). Ancak Tanrı'nın işleri O'nun için başından beri bellidir. Pavlus'a "bu kentte benim halkım çok" diye söyler (10. ayet). Bunun anlamı, bu noktaya kadar çok sayıda iman eden olduğu değil, Mesih'in onları seçilmişlik hükmüyle Kendisine ait olarak kabul ettiğidir. Yine de tövbeye ve

imana gelebilmeleri ve böylece Tanrı tarafından seçilmişliklerini onaylayabilmeleri için Müjde'nin duyurulmasına ihtiyaçları vardı (1.Se. 1:3-6). Tanrı'nın kurtuluş için birçok günahkârı seçmiş olduğu gerçeği, müjdelemeyi nasıl teşvik etmektedir?

2. Apollos, "Kutsal Yazılar'da güçlü" biriydi (24. ayet – Bünyamin Candemir Çevirisi). Hiç kuşkusuz bu, Ruh'un lütfu sayesinde Kutsal Kitap'ı sevdiği, onu dikkatle incelediği ve iyi öğretebildiği anlamına geliyordu (Ezr. 7:10). Gerçeği savunmak, imansızlığın kalelerine saldırmak ve tutsakları özgür kılmak için kullandığı bir kılıç gibiydi. Akvila'yla Priskilla'ya verdiği yanıt onun hâlâ alçakgönüllü, öğretilebilir ve bilgisini artırmaya istekli olduğunu göstermektedir (26. ayet). Onu nasıl örnek alabiliriz?

19. BÖLÜM

1. Müjde'nin yayılması birçok engel ve düşmanla karşı karşıyadır. Eksik bilgi söz konusudur. Şöyle ki, insanların kendilerini öğrenci olarak adlandıracak kadar bildikleri ancak Müjde'yi tam olarak anlamadıkları ve dolayısıyla ruhsal güçten de yoksun oldukları bir durum söz konusudur. Yürek katılığı söz konusudur; Müjde'yi kabul etmeleri beklenen insanlar kiliseyi kendilerinden ayrılmaya zorlamaktalardır. Büyü ve büyücülük söz konusudur; hatta, daha Rab'bi tanımadan "İsa'yı" başka bir ruhsal güçmüş gibi çağırarak O'nu kullanmaya çalışabilirler. Ekonomiyi yönlendirecek kadar toplumun içine işlemiş bir putperestlik söz konusudur. Şiddetli kalabalıklarla Hristiyanların yaşamlarını tehdit edebilen zulüm söz konusudur. Yine de, "Rab'bin Sözü kudretle büyüyüp üstün geldi" diye okuyoruz (20. ayet – Bünyamin Candemir Çevirisi). Tanrı'nın Sözü, Tanrı'nın amaçlarını gerçekleştirmek üzere Tanrı'nın gücünü taşır. Bu, Kutsal Kitap'ı vaaz edenleri ve öğretenleri nasıl cesaretlendirebilir?

2. Materyalizm, eğer Mesih'i izlemek istiyorsak, vazgeçilmesi gereken sahte bir tanrıdır. Efesliler için tövbe, büyük miktarda paraya mal olan büyücülük kitaplarının yok edilmesini gerektiriyordu (19. ayet). Yine de Hristiyanlar Mesih'i onurlandırmak adına bu kaybı göze aldılar. Öte yandan, para sevgisi kuyumcuları, dindar bir gayretle hareket ediyor gibi görünseler de, kilisenin şiddetli düşmanları hâline getirdi (25-31. ayetler). Para sizin yüreğinizde Mesih'e göre nasıl bir yer tutuyor? Bunu nasıl bilebiliyorsunuz?

20. BÖLÜM

1. Pavlus'un hizmeti, halkına gerçekten yarar sağlayacak hiçbir şeyi onlardan esirgemedi (20. ayet). Onlara Tanrı'nın bütün bildirisini baştan sona aktardı (27. ayet), çünkü Tanrı'nın bütün gerçekleri yararlıdır (2.Ti. 3:16). Çetin öğretileri veya çetin sözleri atlamadığı gibi, tatlı tesellileri ve teşvik edici nasihatleri de atlamadı. Denge-

siz davranmaya ve Kutsal Yazılar'ın bazı öğretilerinden kaçınmaya meyilli olabiliriz ancak bu, Tanrı'ya ve komşumuza sevgiyle hizmet etmek yerine, gururdan ve kendini sevmekten kaynaklanır. Buna karşın, Pavlus kendi hayatını sevmemiş, tüm bağlılığını Söz'e sadık kalmaya vermiştir. Kendisi pastörler, öğretmenler ve hatta hepimiz için nasıl bir örnektir?

2. Pavlus sürüye giren ve sürüyü esirgemeyen "yırtıcı kurtlar" konusunda endişelidir (29. ayet). Tanrı seçtiklerini lanetten kurtaracak ve Mesih yeryüzündeki kilisesini koruyacak olsa da, yerel topluluklar ve hatta kilise grupları yanlış öğretişler yüzünden parçalanabilirler. Bu yüzden de buna karşı korunmalı ve ihtiyarlarımızı da aynı şeyi yapmaları için teşvik etmek zorundayız. Sahte öğretmenlere karşı çıkmak neden zor ve hayatidir?

21. BÖLÜM

1. Deniz kıyısındaki dua toplantısı ne kadar güzeldi (5. ayet)! Sizce çocuklar, en azından yaşı daha büyük olan çocuklar, Müjde uğruna acı çekmek üzere Yeruşalim'e giden Elçi Pavlus'la birlikte orada diz çöktüklerini hiç unuttular mı? Arkadaşları duayla uğurlamak neden iyidir?

2. "Eski öğrencilerden" biri olarak bilinen Kıbrıslı Minason, evini Pavlus'a açtı (16. ayet). Yaşlılığa kadar uzun süre Mesih'i izlemenin kutsamaları nelerdir? Minason'un evinde tatlı bir paydaşlığın tadını çıkarmış olmalılar. Seyahat eden Müjde hizmetkârlarına ve pastörlere konukseverlik göstermek ne gibi kutsamaları beraberinde getirir?

3. Efes'teki ayaklanmada olduğu gibi (19:29-41), Yeruşalim'deki kalabalık da kargaşa içindeydi (21:30-34) ve yanlış bilgilere dayanarak düşüncesizce şiddet uyguluyordu (28-29. ayetler). Öfkeli bir kalabalığa katılmak neden akılsızlıktır? Yanlışlara parmak basmak için daha iyi bir alternatif nedir?

22. BÖLÜM

1. Tanrı bizi tövbe ve imanla Mesih'e döndürdüğünde, kalabalık içinde olsak bile, sanki bizi ayrı bir yere götürür ve bizimle kişisel olarak konuşur. O'nun sözleri, başkalarına dokunmazken, bizim zihinlerimizin ve yüreklerimizin içine işler. Mesih'e dönme Tanrı'nın, bireyin ruhundaki özel, egemen işidir. İster çarpıcı ister sessiz bir şekilde olsun, Mesih'e dönüşümüz üzerinde düşünmemiz ve Kurtarıcımız'ın yaptıklarını başkalarına anlatmamız O'nu yüceltir. Tanrı sizi kurtardı mı? Eğer öyleyse, Mesih'e dönüşünüz O'nun egemen lütfunun yüceliğini nasıl ortaya koyuyor?

2. Pavlus, bedene göre kendi halkı olanları seviyordu. Eğer bu onları kurtaracak olsaydı, Yahudi kardeşleri için ölebilirdi bile (Rom. 9:1-3). Kendisini haksız yere yakalayıp dövdüklerinde bile onları lanetlemedi, ancak onlara hem Yahudi hem de

Yahudi olmayanların Kurtarıcısı'ndan sevgiyle söz etti. Mesih'i tanımayanlar için bir yükünüz var mı? Bu yükle ne yapabilirsiniz?

23. BÖLÜM

1. Pavlus, İsrail'in umudu için hapisteydi. Zaten bir Ferisi olan Pavlus, diriliş diye bir şeyin var olduğuna inanıyordu, ancak Şam yolunda kendisine görünene kadar Mesih'in dirildiğine inanmamıştı. O zaman Mesih'in Eski Antlaşma peygamberliğini yerine getirdiğini ve İsa'nın kendisinin İsrail'in umudu olduğunu anlamıştı. Yeremya, Tanrı'nın kendisini "İsrail'in Umudu" olarak adlandırmıştı (Yer. 14:8; 17:13). Pavlus da Mesih'le karşılaştığında kendisiyle ilgili tüm umudunu yitirdi ve Mesih'i tek umudu olarak gördü. Mesih'in getireceği gelecekteki diriliş, neden imanlıların umudunun merkezidir?

2. Mesih Pavlus'a görünerek sadece Yeruşalim'de değil, Roma'da da tanıklık edeceğine dair ona güvence verdi (11. ayet). Pavlus'un işi henüz bitmemişti. İnsanlar gece gündüz onun ölümünü planlasalar da, Mesih'in Sözü geri alınamazdı. Tanrı sadece Oğlu'nun kurtuluşu satın almak için çektiği acıları değil, aynı zamanda ulusların iman etmesi için kurtuluşu duyuracak olan hizmetkârlarının başarısını da önceden belirlemiştir. Tanrı'nın geleceğimizle ilgili özel hükmünü bilmesek de O'nun egemenliğini fark etmek O'na hizmet ederken bize nasıl güven verebilir?

24. BÖLÜM

1. Pavlus tüm dinleyicilerinin önünde, "hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların" ölümden dirileceği gerçeğini ortaya koymuştur. Tekrar dirileceğimiz ve şimdiye kadar yaşamış olan tüm canların doğru veya doğru olmayanlar olmak üzere iki gruptan birinde yer alacağı ciddi bir gerçektir. Feliks "doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı günü" (25. ayet) hakkında duyunca titredi ama tövbe etmedi. Günahtan ötürü suçluluk duymak ve yargı gününden korkmak neden yeterli değildir? Feliks'in kurtulması için neyi eksikti?

2. Feliks, Tanrı'nın önünde titrerken Pavlus'un herkesin önünde bu kadar cesurca ve özgürce konuşabilmesinin bir nedeni, Pavlus'un şu zihniyetidir: "Ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum" (16. ayet). Süleyman'ın Özdeyişleri 28:1 şöyle der: "Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçar; doğrularsa genç aslan gibi yüreklidir." Açıkça görüldüğü gibi Pavlus bir günahkârdı. Ama günahları için her gün temizlenmeye ve lütufla doğru ve kutsal bir şekilde yaşamaya çalışıyordu. Temiz bir vicdanla yaşamak niçin cesaret verir? Bunu nasıl yapabiliriz?

25. BÖLÜM

1. Pavlus Müjde uğruna hapiste olmasına rağmen, Tanrı'nın Sözü zincirlenmiş değildi. Pavlus'un çektiği acılar, Müjde'nin yöneticilere ve yargıçlara ulaşması için bir kapı oldu. Büyük bir şatafat içinde gelmelerine, güçlerini ve zenginliklerini göstermelerine rağmen, feci hâlde muhtaç günahkârlardı; yakında ölümle yüzleşecek ve ardından da yargılanacaklardı. Zulüm Tanrı'nın halkını yöneticilerin ve yargıçların önüne getirdiğinde, Rab İsa'nın Müjde'yi tüm insanlara yaymak üzere her şeye hükmettiğini hatırlayalım. Bu, denemelerimize bakış açımızı nasıl değiştirmelidir? Müjdeleme fırsatları için bizi ne şekilde uyanık kılmalıdır?

2. Pavlus'u suçlayanların Pavlus'a karşı çok sayıda ağır şikâyeti vardı. Ne var ki, bunları kanıtlayamadılar (7. ayet). Mesih'in sadık hizmetkârları eksik de olsa Rableri'nin doğruluğunu yansıtırlar ve bu nedenle dünya bile onların katlandıkları zulmü hak edecek hiçbir şey yapmadıklarını kabul etmek zorunda kalır. İnsanların önüne çıkarılsaydınız, sizi sadık bir Hristiyan olmaktan başka bir suçtan suçlu bulabilirler miydi?

26. BÖLÜM

1. 18. ayet bize Mesih'in Müjde'nin vaaz edilmesi aracılığıyla gerçekleştirdiği gerçek Tanrı'ya dönüşün kısa ancak zengin bir özetini sunmaktadır. Bu ayet bize Tanrı'ya dönüşün doğası hakkında ne öğretiyor? Onun mutluluk dolu etkileri hakkında ne öğretiyor?

2. Agrippa, Kutsal Yazılar hakkında çok şey biliyordu (3. ayet), Yahudilerle ilgili her konuda uzmandı. Peygamberlere inandığı söyleniyor (27. ayet) ki bu da, Kutsal Kitap'ı en azından aklen onaylıyor olması gerektiği anlamına gelmektedir. Yine de, Kutsal Yazılar'ın Mesihi'nin önünde eğilmedi. Neredeyse ikna olacağını söyledi (28. ayet). Ama acı bir şekilde kör kaldı, pişmanlık duymadan günaha tutundu ve Şeytan'ın krallığının bir parçası olarak kaldı (18. ayet). "Neredeyse" Hristiyan olanların sonu cehennemdir. Sadece başka yollarla kurtulma umutlarını bir kenara koyarak Mesih'teki Tanrı doğruluğuna tamamen teslim olanlar kurtulacaktır. Bugün "neredeyse Hristiyan" olmak nasıl bir şey olabilir? Bu metin böyle insanlara ne diyor?

27. BÖLÜM

1. İlahi takdirden çıkarımlar yapmamaya dikkat etmeliyiz. "Güzel hava" takdirleri, planladığımız gibi ilerlemenin her zaman iyi olacağı anlamına gelmez. "Fırtınalı" takdirler de mutlaka başarısız olmaya mahkûm olduğumuz anlamına gelmez. İmanımız ve görevimiz, yönünü ilahi takdirin değişen rüzgârlarından değil, Tanrı'nın değişmeyen vaatlerinden almak zorundadır. Bugünün takdirini yarının vaadi olarak kabul etmek neden tehlikelidir?

2. Bu gemide Pavlus, itaatsizlik yolunu izleyen Eski Antlaşma peygamberi Yunus'tan çarpıcı bir şekilde farklıydı. Yunus'un olayında denizciler onun yüzünden neredeyse hayatlarını kaybediyorlardı (Yun. 1:6). Buradaysa denizciler Pavlus sayesinde kurtuldular (24. ayet). Yunus, putperest denizciler onu uyandırana kadar güvertenin altında uyuyarak saklandı. Oysa Pavlus sözleri ve dualarıyla önderlik ve cesaret sağladı. Denenmelerle karşılaştığımızda Yunus gibi olmaya ne kadar meyilliyiz? Nasıl Pavlus gibi olmalıyız?

3. Mesih'in kilisesi bazen sıkıntılarının dalgaları altında batmaya mahkûm gibi görünür ancak Rab İsa hâlâ denizlere hükmetmektedir. Pavlus'un gemide yaşadığı sıkıntılar onun Roma'daki görevini tehdit ediyor gibi görünse de, Tanrı'nın gücünü ve sevgisini 276 kişiye (bkz. 37. ayet) asla unutamayacakları bir şekilde göstermek üzere bir fırsat oldu. Bu, kiliseyi dünyaya yönelik görevinde nasıl cesaretlendirebilir?

28. BÖLÜM

1. Luka Müjdesi, Yahudiye'nin kırsal bölgesinde, imparatorun halkı vergi için kayıt yaptırmaya zorlamasının ardından, aslında farkında olmadan doğmamış olan Mesih'i Kutsal Yazılar'ın O'nun doğumunu önceden bildirdiği yere getirmesiyle başlamaktadır. Elçilerin İşleri Kitabı da Tanrı'nın hizmetkârının, Roma İmparatorluğu'nun kalbinde, Sezar'ın kentinde Mesih'i ve O'nun krallığını cesaretle duyurmasıyla sona ermektedir. Luka'nın yazdıkları başından sonuna kadar Tanrı'nın Kurtarıcı'ya ilişkin hükmünü yerine getirdiğine tanıklık etmektedir. Mesih'in ölümü ve dirilişi sayesinde kurtarışın eksiksizce gerçekleşmesinin önüne hiçbir şey geçemez ve Müjde'nin tüm uluslara duyurulmasının önüne de hiçbir şey geçemez; bir Müjde hizmetkârının elini zehirli bir yılanın ısırması bile. Bu dünyaya hükmeden, pagan tanrılar veya şans değil, Üçlü-Birlik Tanrısı'dır. Bu, ahmak olmamıza veya Tanrı'nın belirlediği araçları kullanmaktan kaçınmamıza izin vermemekle birlikte, bize Mesih'e güvenle hizmet etmeyi öğretmektedir. Elçilerin İşleri'nin kapanış sahnesi İsa Mesih'in krallığının geleceği konusunda sizi nasıl teşvik ediyor? Mesih ve O'nun krallığı noktasında siz nerede duruyorsunuz?

MEKTUPLARA GİRİŞ

MEKTUPLAR'A GİRİŞ

Anadolu'daki yedi kiliseye yazılmış bir tür mektup olan Vahiy Kitabı'nı da sayarsak, mektuplar Yeni Antlaşma'nın yüzde kırkından fazlasını oluşturmaktadır. Bu dikkat çekicidir; şöyle ki, Eski Antlaşma'da mektup tarzında yazılmış hiçbir kitap yoktur ve Yeremya'nın tutsaklara yönelik mektubu gibi (bkz. Yer. 29) sadece birkaç Eski Antlaşma kitabı mektup içermektedir. Yeni Antlaşma'daki mektupların bir nedeni de şüphesiz Roma İmparatorluğu'nun iyi işleyen bir posta sistemine sahip olması ve Akdeniz Bölgesi'ne yayılmış olan topluluklara, özellikle de uzun süre hapiste bulunan Elçi Pavlus'a posta yoluyla ulaşmanın mantıklı bir yol olmasıdır.

Yeni Antlaşma mektupları, Mesih'in elçileri aracılığıyla halkıyla konuştuğu kişisel ve düz karakterini temsil etmektedir. Mektupların çoğunun selamlarla başlayıp kutsamalarla bitmesi, Mesih'le kiliseleri arasındaki yakın paydaşlığa işaret etmektedir. Pavlus, gerçek Hristiyanların yaşamlarının, Mesih'in isteğini yansıtmalarıyla birlikte herkes tarafından okunması gerektiğini söyleyerek, mektup aracı konusunda pratik bir noktaya bile dikkat çekmektedir: "Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır" (2.Ko. 3:2-3).

Pavlus'un yazıları Yeni Antlaşma'daki mektuplar bölümünün başını çekmektedir. Bununla birlikte, hem Elçilerin İşleri'nden hem de mektupların kendisinden öğreniyoruz ki, Pavlus tek başına bir lider değildi, bir Müjde hizmeti ekibinin lideri olarak çalışıyordu. Sürekli olarak arkadaşlarını addeder, över ve selamlar. Pavlus'un yazdığı mektupların kopyalarını saklamış olması muhtemeldir. Bu, nispeten önemsiz yazılar için bile yaygın bir uygulamaydı. Pavlus'un Müjde hizmeti planı kesin bir kentsel yönelime sahipti. Kentler ortak bir dilin yanı sıra, ortak gelenekleri de paylaşıyordu. Neredeyse her kente dağılmış Yahudiler için bir merkez, sinagog ya da dua evi vardı.

Pavlus'un kentsel odağında Grekoromen toplumunun temel birimi olan hane halkına büyük önem verilmiştir. Bu birim, yakın aile üyelerinin yanı sıra köleler, özgürler, hizmetçiler, işçiler ve hatta bazen iş ortakları ve kiracılardan oluşuyordu.

Efendinin hane halkının tüm üyeleri üzerinde yetkisiyle birlikte yükümlülükleri ve yasal sorumlulukları vardı. Büyük bir hanenin ikamet ettiği bir "ev"in içinde özel konutlar değil, ön tarafında dükkanlar ve arka tarafında yaşam alanları olan büyük evler bulunurdu. Efendilerin bakmakla yükümlü oldukları kişiler ve ziyaretçiler için genellikle atölyeleri ve yaşam alanları olurdu. Pavlus, "İstefanas'ın ev (veya ev halkı)", "Kloi'nin evi", "Sezar'ın evi" gibi ifadeleri bu bağlamda kullanmaktadır. Pavlus bu ev halkı tablosunu, Tanrı'nın halkının, her şeyin Varisi olan Mesih uğruna, tek bir Rab ve Efendi olan Tanrı'nın erkek ve kız kardeşleri olarak sahip oldukları yakın ilişki bağlamında kullanmıştır (Ef. 2:19; Gal. 6:10; 1.Ti. 5:8).

Pavlus ve diğer mektup yazarları kendilerini elçi, ihtiyar veya İsa Mesih'in hizmetkârları olarak tanımlamışlardır. "Elçi" terimi, bir göreve gönderilmiş olan kişiyi ifade eder. Mesih'in kendisi "Elçi"ydi (İbr. 3:1; krş. Mar. 9:37). Bu elçiler Yeni Antlaşma kiliselerinin kurucuları olmuşlardır (Ef. 2:20; 4:11). Pavlus elçilerin sonuncusuydu (1.Ko. 15:11), ancak bu son elçiye büyük bir hizmet alanı tahsis edilmişti: Yahudi olmayan dünya (Gal. 2:7-9). Hizmeti sırasında elçiliği sorgulanmış (bkz. 1.Ko. 9:1) ve kendini elçi ilan edenler tarafından karşıtlık görmüştür (2.Ko. 11:13, 23)

Özellikle son zamanlarda, birçok uzman, mektupların bir kısmının yazar olarak isimleri geçen kişiler tarafından yazılmadığını iddia etmiştir. Bu, takma adla yazma olarak adlandırılır. Bu uzmanlar genellikle o dönemde başka biri gibi yazmanın kültürel olarak kabul edilebilir ve anlaşılabilir olduğunu savunurlar. Oysa bu Kutsal Kitap açısından kabul edilemez bir bakış açısıdır. Kutsal Yazılar Tanrı'nın (Tit. 1:2) ve Tanrı adına konuşanların (Rom. 9:1; Gal. 1:20) doğruluğundan çokça söz etmektedir. Dahası, Tanrı'nın kilisesi herhangi birinin, özellikle de başka biri gibi davranan birinin tanıklığını öylece kabul edemez. Kutsal Kitap, kilisenin üzerlerine inşa edildiği kişiler olarak elçilerin önemini vurgular (Ef. 2:20). Onlar söyledikleri şeylerin görgü tanıklarıydı. Yeni Antlaşma'nın bazı bölümlerini yazan bazı kişilerin (Luka ve Markos gibi) elçilerle birlikte çalıştıkları ve onlar adına yazdıkları açıktır. Ne var ki, hiçbirinin olmadıkları biri gibi davrandıklarını asla görmüyoruz. Bu nedenle, takma ad kavramını Yeni Antlaşma'nın herhangi bir bölümüne uygulamak hem yanlış hem de tehlikelidir.

Tüm mektupları bir arada tutan büyük tema, Mesih ve O'nun gerçekleştirdiği ve halkına uyguladığı kurtuluştur. Bu insanlar Tanrı'nın kilisesidir; sonsuz yaşama seçilmişlerdir; Tanrı, Mesih'in onlar adına ölümü ve dirilişi uğruna onları çağırarak, aklayarak, kutsayarak ve yücelterek kurtarır. Mesih tüm kurtuluş tarihini tamamlar, çünkü kurtuluş O'nda doruk noktasına ulaşır. Tanrı'nın tüm vaatleri O'nda kesindir; "evet" ve "âmin"dir (2.Ko. 1:20). O, İbrahim'in Soyu'dur (Gal. 3:16); ve O, çöldeki Kaya'ydı (1.Ko. 10:4). O, halkının Fısıh Bayramı'dır (1.Ko. 5:7) ve Yeni Adem olarak dirilişi onların dirilişini garanti eder (1.Ko. 15:40). O, imanın öncüsü

(yazarı) ve tamamlayıcısı (İbr. 12:2), koyunların Baş Çobanı (1.Pe. 5:4) ve dünyanın kuruluşundan önce boğazlanmış Kuzu'dur (Vah. 5:6; 13:8).

Mesih'le halkı arasındaki ilişki Pavlus'un Romalılar, Korintliler, Efesliler ve Filipililer gibi önemli mektuplarının merkezinde yer almaktadır. Tanrı, İsa Mesih'te yeni bir insan yaratmıştır (Ef. 2:15). Bir Hristiyan'ın ahlaki yaşamı Mesih'i giyinmekten ibarettir (Rom. 13:14; Ef. 4:25-5:2; Kol. 3:5-17). Hristiyan kocalar, karılarını Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi sevmeliler (Ef. 5:25); Hristiyan karılar da kocalarına kilisenin Mesih'e tabi olduğu gibi tabi olmalılardır. Hristiyan yaşamı bir bütün olarak "Mesih'i öğrenmek" gerçeğinde yer almaktadır (Ef. 4:20). Her şey Rab İsa'nın adıyla yapılması gerekir (Kol. 3:17).

Mesih, kendisi bir lanet hâline gelerek yasanın lanetinden kurtarır (Gal. 3:10). Günahkârları kendi doğruluklarının peşinde koştukları bir yaşamdan kurtarmak üzere yakalar. Onlara Mesih'i kazanmanın ve Mesih'i tanımanın yeni arzusunu verir (Flp. 3:9-11). Bu, yeme içme yasalarına adanmış bir yaşamdan o kadar farklıdır ki, kendi doğruluklarını oluşturmaya çalışanlar Mesih'in kendilerine yarar sağlayamayacağını görürler (Gal. 1:6-7; 5:2). Bunun yerine, Hristiyanlar Mesih'le birlik içinde yaşayabilmek üzere yasa karşısında ölülerdir ve O'nun yaşamı onların yaşamıdır.

Mesih'in ikinci gelişi mektuplar boyunca önemli bir konudur (örn., 1.Se. 1:10; 2.Sel. 2; 2.Pe. 3; Yak. 5:8-9; Vahiy'in tamamı). Mesih geri döndüğünde kutsallarla birlikte yüceltilecektir (2.Se. 1:10). İmanlılar O'nun gelişini bekleyenlerdir (2.Se. 3:5). O'nun ilk gelişi, ulusları Müjde'den uzak tutan yönetimlerin ve güçlerin icabına bakmıştır (Ef. 1:21). Bu arada, bu dünyanın şimdiki hâli geçmektedir (1.Ko. 7:31). O'nun gelecekteki gelişi Müjde vaazına aciliyet kazandırmaktadır (2.Ko. 5:10). Mesih'e iman etmek gelecek olan gazaptan kaçmak demektir (1.Se. 1:10; 5:9; 2.Se. 2:13). Mesih'in geri dönüşü Tanrı'nın tasarısını yerine getiren olaylar olmadan gerçekleşmeyecektir (2.Se. 2:1-10), ancak sonunda Mesih diğer bütün güçleri yok edecektir. Ölen imanlıların Mesih'te uyuyor olmaları gerçeği nasıl teselli sebebiyse, Mesih'in kutsallarla birlikte ve kutsallar için gelmesi de teselli sebebidir (1.Se. 4:14-18).

ROMALILAR

ROMALILAR'A GİRİŞ

YAZAR:

Bu mektup Elçi Pavlus tarafından yazılmıştır (1:1).

TARİH:

Elçi Pavlus'un bu mektubu Korint veya civarından yazdığı anlaşılmaktadır. Bu, Korint'in limanı olan Kenhere'ye (16:1) ve Korint kilisesinin bir üyesi olarak da (1.Ko. 1:14) adı geçen Gayus'a (16:23) yapılan göndermelerden çıkarılabilir. Erastus'a yapılan gönderme (Rom. 16:23), 2. Timoteos 4:20'deki Korint bağlantısıyla tutarlıdır. Pavlus Yunanistan'da (muhtemelen büyük oranda Korint'te) üç ay kalmış (Elç. 20:2-3) ve Yeruşalim'deki yoksul kutsallar için öteki uluslardan gelen kiliselerden topladığı bağışlarla Yeruşalim'e gitmiştir. Pavlus bu armağanı sadece Yeruşalim'deki Hristiyanların ihtiyacı olduğu için değil, aynı zamanda kilisenin Yahudi ve Yahudi olmayan kesimleri arasındaki birliği sağlamlaştırmadaki muazzam önemi nedeniyle de son derece değerli görüyordu. Bu mektubunda buna atıfta bulunmaktadır (Rom. 15:23-28). Bu da Romalılara yazılan mektubun yazılış tarihini yaklaşık olarak M.S. 57 veya 58 yılına denk getirmektedir.

TEMA:

Yalnız lütufla kurtuluş, özellikle de yalnız imanla aklanma ve İsa Mesih'in doğruluğunun iman eden herkese aktarılması.

AMAÇ:

İmanlının imanını, yalnız Tanrı'nın yüceliği için ve kilisenin birliği için, yalnız Mesih aracılığıyla aktarılan Tanrı doğruluğu üzerine temellendirmek.

TOPLU BAKIŞ:

Romalılar'ın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Mektup, Elçi Pavlus'un Roma'yı ziyaret etme niyetini bildirir ve kendisinin Yahudi olmayanlara gönderilen elçi olarak vaaz ettiği ve "ayrıldığı" Müjde'yi (1:1 – Bünyamin Candemir Çevirisi) sistematik bir şekilde ele alır (1:1-8:39). Tanrı tarafından her iki gruba da verilen bu tek Müjde aracılığıyla Yahudi ve Yahudi olmayanların birliğini vurgular (1:16; 3:9, 29-30; 4:16; 10:19-21; 11:30-31; 15:6; vb.) Mektup aynı zamanda Mesih'e olan imanın Hristiyan yaşamının çeşitli yönlerinde nasıl meyve vereceğine dair pratik yönlendirmelerde bulunur (12:1-15:21). Tanrı'nın iyiliği sayesinde bu mektupta Müjde'nin gerçek öğretisine dair, Tanrı'nın değişmez Sözü'nün hiçbir yerinde olmadığı kadar sistematik ve geniş bir açıklamasına sahibiz. Tanrı'nın tarihte, özellikle de Reformasyon döneminde, Sözü'nün bu kısmını gerçek Müjde'nin yeniden keşfedilmesi için kullanmış olması şaşırtıcı değildir.

Roma'daki Kilise

Tanrı'nın Roma'daki kiliseyi var etmek üzere hangi araçları kullandığına dair elimizde sağlam bir kanıt yoktur. Elçi Petrus'un bu zamandan önce Roma'ya gittiğini düşünmek için hiçbir neden yoktur. Belki de en makul açıklama, Pentikost'tan dönenlerin Roma'ya gitmiş olmasıdır. Diğer Hristiyanlar başka yerlerden göç etmiş ve imparatorluğun kalbindeki bu kiliseye katılmış olabilirler. Şüphesiz, Roma'ya sürekli bir yolcu akını vardı.

Bu kilisede hem Yahudilerin hem de Yahudi olmayanların bulunduğu açıktır. Elçi her ikisine de doğrudan hitap eder (2:17; 11:13); soydaşlarından söz eder (16:7, 11), ancak öteki uluslara ve kiliseye yönelik elçi olarak görevini öne çıkarır ve ziyaret niyetini belirtir (1:5, 13). Pavlus, kilise üyelerinden bazılarını tanımaktadır (16:3-15) ki bu da Roma kilisesinin üyelerinin ağırlıklı olarak öteki uluslardan oluştuğunu göstermektedir.

Romalılar'da "Aklanma" Sözcüğünün Kullanımı

Bu görkemli mektubu anlamak için "aklanma" teriminin Elçi Pavlus tarafından kullanımında ne anlama geldiğini net bir şekilde kavramamız büyük önem taşımaktadır. Şunları söyleyebiliriz:

1. Aklanma, Tanrı'nın bir eylemidir. "Aklayan Tanrı'dır" (8:33). Tanrı kendisinden öte hiçbir itirazın olmadığı nihai Yargıç'tır.
2. Aklanma, Tanrı'nın suçlu günahkârları doğru ilan etmesidir. O, "tanrısızı aklar" (4:5). "Aklanma" hukuki bir terim olarak kullanılır ve mahkûmiyetin karşıtıdır (8:34).

3. Tanrı bütün tanrısızları aklamaz. O, adildir ve İsa'ya iman edenleri aklar (3:26).
4. Tanrı imanlı günahkârları İsa Mesih'in doğruluğunu onlara aktararak ("onların hesabına geçirerek" ya da "onlara isnat ederek") aklar (4:25; 8:34). Bu, Mesih'in hem edilgen itaatindeki (günahkârların yerine Tanrı'nın gazabına uğraması) hem de etkin itaatindeki (onlar adına Tanrı'nın yasasını tutması) doğruluğunu içerir. Müjde'de açıklandığı üzere, "Tanrı'nın doğruluğu" (1:17; 3:22; 10:3) ifadesiyle kastedilen Mesih'in bu doğruluğudur.
5. İman ilave, alternatif bir doğruluk değil, aklanmanın tek aracıdır. Tanrı iman eden günahkârların "imanlarını ve inanma eylemlerini doğruluk veya müjdeye itaatkâr bir şekilde kendilerine has bir karşılık olarak nitelendirmez. Bunun yerine, onlara Mesih tarafından sağlanmış itaat ve yasaya dayalı hoşnutluk isnat eder (aktarır). Böylelikle onlar, Mesih'i kabul edip O'na ve O'nun doğruluğuna imanla dayanırlar ve bu iman kendilerinden kaynaklanmadı ancak başlı başına Tanrı'nın armağanıdır." (Westminster İnanç Açıklaması, 11.1).

Aklanma ve Kutsallaştırılma

Bu iki Kutsal Kitap terimi arasında net bir ayrım yapmak, Romalılar Kitabı'nı ve Kutsal Kitap Müjdesi'ni anlamak açısından önemlidir. Aklanma, Tanrı'nın günahkârı doğru ilan etmesiyle ilgilidir. Yasal bir durumu kasteder; günahtan ötürü suçluluğunun ortadan kaldırılması ve günahkârın Tanrı'nın önünde doğru olarak kabul edilmesi anlamına gelir. Aklanma imanlılar için, Mesih'in aktarılan (isnat edilen) doğruluğu sayesinde mümkündür. Kutsallaştırma ise doğru *ilan edilmekle* değil, doğru *kılınmakla* ilgilidir. Tanrı'ya ayrılmış olmak veya kutsal kılınmak anlamına gelir. Günahtan ötürü suçlulukla ilgili değil, günahın gerçek varlığı, kirliliği ve icrasıyla ilgilidir. Mesih'te aktarılan bir doğruluğun aksine, paylaşılan bir doğruluk söz konusudur.

Bu ayrım, örneğin Westminster Kısa Kateşizmi'nde (Soru 33 ve 35) neden aklanmadan Tanrı'nın bir "eylemi", kutsallaştırmadan ise Tanrı'nın bir "etkinliği" olarak bahsettiğini açıklamaktadır. Aklanma Tanrı'nın kendi halkı hakkında bildirdiği bir şeyken, kutsallaştırma Tanrı'nın kendi halkına yaptığı bir şeydir. Romalılar'ın 6. bölümü aklanmış insanın her zaman değişmiş bir insan olduğunu gösterir. Kutsallaştırılmıştır ve sürekli olarak kutsallaştırılmaktadır. Bununla birlikte, her iki kutsama da (aklanma ve kutsallaştırılma) Mesih tarafından halkına bahşedilmiş olsa da (ve asla biri olmadan diğeri olmaz), bunlar iki farklı armağandır ve aralarındaki ayrım bulanıklaştırılmamalıdır. Yaşamın kutsallığı Mesih'e olan gerçek imanın kanıtıdır, ancak aklanışımız yalnız imanla, yalnız Mesih'in doğruluğunun aktarılması aracılığıyladır (3:21, 28; 4:6; vb.).

Roma Katolikliği tarih boyunca aklanma ile kutsallaştırma arasındaki farkı ayırt etmekte başarısız olmuştur. Roma Katolik Kilisesi, bizim aklanmamızı elde eden şeyin Mesih'in doğruluğu olduğunu ileri sürse de, Mesih'in doğruluğunun aslında bizim doğruluğumuz olarak ilan edildiğini iddia eden herkesi lanetlediğini ilan etmektedir. Bu görüşe göre aklanma hem günahların bağışlanması hem de ruhun yenilenmesidir. Dolayısıyla, aklanma bu yaşamdaki kutsallaştırılma süreci aracılığıyla gerçekleşir ve gerektiğinde bir sonraki yaşamda da devam eder. Bu, Pavlus'un Romalılara mektubunda çok açık bir şekilde sunulan Kutsal Kitap'ın aklanma öğretisine aykırıdır.

Martin Luther'in 16. yüzyıldaki Protestan Reformu'nda Tanrı'nın lütfuyla aldığı tavır bugün gerekliliğini kaybetmiş değildir. Peygamberler aracılığıyla ve bu son günlerde de Oğlu aracılığıyla konuşan Rab (İbr. 1:1-2), Mesih'in kurtaran işinin anlamını açıklamak ve kurtuluş öğretisine ışık tutmak üzere bize elçisel mektuplar da vermiştir. Romalılar Mektubu, Tanrı'nın insanlara vahyinin bu doruk noktası açısından merkezidir.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–17)
- A. Selamlama (1:1–7)
- B. Ziyaret Niyetinin Bildirilmesi (1:8–15)
- C. Pavlus'un Vaaz Ettiği Müjde'nin Özeti (1:16–17)

II. Müjde Doktrini (1:18—8:39)
- A. Müjde'nin Temelleri (1:18—3:31)
  - 1. Öteki Uluslar Günahkârdır (1:18–32)
  - 2. Yahudiler Günahkârdır (2:1—3:8)
  - 3. Herkes Günah İşledi (3:9–20)
  - 4. Tek Umut Mesih'te Sağlanan Tanrı Doğruluğu (3:21–31)
- B. Eski Antlaşma Teyidi (4:1–25)
  - 1. İbrahim ve Aklanma (4:1–5)
  - 2. Davut ve Aklanma (4:6–8)
  - 3. Sünnetten Bağımsız Olarak Aklanma (4:9–12)
  - 4. Vaat ve Yasa (4:13–17)
  - 5. İbrahim'in Takip Edilecek İmanı (4:18–25)

C. Aklanmışların Kutsanmışlığı ve Güvenliği (5:1–11)
D. Mesih'teki Aklanma Adem'deki Mahkûmiyet Kadar Kesindir (5:12–21)
E. Bağışlanmış İnsan Kutsallaştırılmaktadır (6:1–23)
F. Müjde ve Yasa (7:1–25)
1. İmanlının Yasa'yla İlişkisi Değişir (7:1–6)
2. Yasa, Günahı ve Mesih'e İhtiyacı Açığa Çıkarır (7:7–13)
3. İmanlı Tanrı'nın Yasası'nı Sever Ama Hâlâ Çiğner (7:14–25)
G. Aklanmaya Bu Yaşamda ve Sonrakinde Eşlik Eden Yararlar (8:1–39)
1. Günahtan Özgürlük (8:1–11)
2. Evlat Edinilmenin Ayrıcalıkları (8:12–17)
3. Tam Miras ve Kaporası (8:18–27)
4. Mesih'teki Zaferin Kesinliği (8:28–39)

III. İsrail ve Müjde (9:1—11:36)
A. İsrail'in İmansızlığı Müjde'ye Engel Değildir (9:1–33)
1. Elçinin Elemi (9:1–5)
2. Tanrı Bütün İsraillilerin Kurtuluşunu Hiçbir Zaman Vaat Etmedi (9:6–9)
3. Tanrı'nın İmtiyazlı Seçimindeki Egemenliği (9:10–18)
4. Müjde'nin İki Yönlü Etkisi (9:19–33)
B. İsrail'in Tanrı'nın Doğruluğuna Tabi Olmadaki Başarısızlığı (10:1–21)
C. İsrail'in Reddi Ne Topyekûn Ne Nihaidir (11:1–36)

IV. Gerçek Kutsallığın Yanıtı (12:1—15:33)
A. Kilisede ve Herkese Yaklaşımımızda Gösterilen Rab'be Adanmışlık (12:1–21)
B. Yönetimlere ve Komşumuza Karşı Yükümlülüğümüz (13:1–14)
C. Bilgimizi Sevgi İçinde Kullanmak (14:1–23)
D. Bedenin Birliği (15:1–33)
1. Mesih'in Örneği (15:1–7)
2. Mesih'in Bedeninde Yahudilerin ve Öteki Ulusların Birliği (15:8–13)
3. Pavlus'un Birleşmiş Bedene Hizmeti (15:14–33)

V. Sonuç (16:1–27)

A. Pavlus'un Selamları (16:1–16)

B. Son Uyarılar (16:17–20)

C. Korint'teki Belirli Kardeşlere Selamlar (16:21–23)

D. Övgü Duası (16:25–27)

1. BÖLÜM

1. Mesih'in tüm gerçek pastörleri Müjde'ye ayrılmıştır (1. ayet – Bünyamin Candemir Çevrisi) ve kilise kendini iyi haberin duyurulmasına adamak zorundadır. Müjde'den (16. ayet) veya onun öğrettiklerinden utanmayın (6:17). İsa Mesih'e iman aracılığıyla Tanrı'nın doğruluk armağanı (1:17), günah ve Tanrı'nın gazabı (18. ayet; 1.Yu.4:10) duyurulmadan Müjde olmaz. Kilise Tanrı'nın hem sevgisini hem de adaletini ilan etmek zorundadır.

2. İnsanlar Tanrı'yı sevmezlerse, komşularını da sevmezler (18. ayet). Tanrısızlık ve adaletsizlik birlikte ilerler. Putlar için Tanrı'dan vazgeçenler, Tanrı'nın kendilerini eşcinsel arzular ve uygulamalar da dahil olmak üzere birçok günaha teslim ettiğini göreceklerdir. Tanrı bir halkı günaha teslim ettiğinde (24, 26, 28. ayetler), sanki öğle zamanı kör olmuş gibi olurlar. Bu ruhsal ve ahlaki körlük bugün etrafınızdaki dünyada nasıl görülmektedir?

3. Pavlus kurtuluş Müjdesi'ni ayrıntılı olarak açıklamadan önce, günahın suçluluğunu ve sefaletini ayrıntılarıyla anlatmaktadır. İsa Mesih'in kurtaran merhametini bilmek istiyorsak, neden Tanrı'nın adaletini ve günaha karşı gazabını bilmek zorundayız? Günaha karşı adalet ve günahkârlara lütuf Müjdesi, Tanrı'ya karşı gerçek minnettarlığı ve kalıcı sevgiyi nasıl teşvik eder?

2. BÖLÜM

1. İman etmeyen Yahudiler kendilerini Yahudi olmayanlarla kıyaslayarak Tanrı'nın gözünde gerçekten günahkâr olmadıklarına kendilerini ikna ettiler. Kendinizi Tanrı'nın yasasının ölçütüne göre değerlendirmek yerine, başkalarıyla karşılaştırarak Tanrı'nın önündeki suçluluğunuzun gerçekliğinden kaçmaya çalışıyor musunuz? Bu tür bir karşılaştırma neden günahlarımızı mazur gösteremez?

2. Müjde'yi duymayanlar yine de suçlu günahkârlar olarak mahkûm edilirler (12. ayet). Böyle olmasaydı, Müjde'yi beyan etmekten kaçınmak en iyisi olurdu. Çünkü Müjde'ye maruz kalmak masum insanları suçlu hâle getirme riski taşırdı. Müjdeleme zorunluluğu şu gerçeğe dayanmaktadır: Mesih'ten yoksun olan herkes kaybolmuştur ve "duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler?" (10:14). Bu, Hristiyanları Müjde'yi yaymak için nasıl teşvik etmelidir?

3. Rab, insanların "gizlice yaptıkları" şeyleri yargılayacaktır (16. ayet); hatta, en yakınlarımızdan sakladıklarımızı bile. Kutsal Kitap'a sahip olmak ve içeriğini bilmek iyi olsa da, yeterli değildir (17-18. ayetler). İnsanlar bizim hakkımızda iyi şeyler düşünebilir ve Tanrı'ya olan bağlılığımızı övebilirler. Ama Tanrı yüreklerimizdeki kurtarıcı işinin kanıtını görmediği sürece, bu bağlılık anlamsızdır (29. ayet; bkz. Yu. 5:44). Bu gerçekler bizi Mesih'i aramaya nasıl yönlendirmelidir?

3. BÖLÜM

1. Hiçbir insan tavizi, Tanrı'nın gerçeğini tersine çeviremez (4. ayet). Hristiyanlar için son başvuru mercii herhangi bir ulusal mahkeme, uluslararası kongre veya kamuoyu mahkemesi değil, Tanrı Sözü'dür. Ayrıca, başkalarının yanlış çıkarımları gerçeğin reddedilmesini haklı çıkarmaz (5. ayet). Kutsal Kitap'ın gerçeğine inanılmak zorundadır. Günahkârlar her zaman günahta kalmalarına izin veren bir müjde isteyeceklerdir (8. ayet). Ama Elçi Pavlus imansızları, ister bir isme veya törenlere güvensinler (1. ayet), ister yanlış akıl yürütmelere güvensinler (5-8. ayetler), her sahte sığınaktan çekip çıkarmaktadır. Siz tüm bahanelerinizi ve argümanlarınızı bırakıp nihai yetki merciiniz olarak Tanrı'nın Sözü'ne teslim oldunuz mu?

2. Mesih imanımızın yöneldiği hedeftir; hedef kendi inancımız olamaz. Kendimizin dışında Mesih'e bakmak zorundayız (22. ayet). Eski Antlaşma Mesih'e bakmamız gerektiğine tanıklık eder (21. ayet). Tek doğruluk umudumuz Tanrı'nın yasasına itaat ederek yaptığımız işler değil (20. ayet), Mesih'in değerli kanı pahasına günahkârları kurtarmasıdır (24-25. ayetler). Yalnız Mesih Tanrı'nın günahkârlara yönelik adaletinin taleplerini yerine getirebilir ve yalnız Mesih Tanrı'nın kendisine karşı saygısızlık edenlere yönelik haklı gazabını yatıştırabilir (25-26. ayetler). Yahudi olsun veya olmasın, yalnızca Mesih'e iman eden herkes Yüce Yargıç tarafından doğru ilan edilir (22, 30. ayetler). Böylece Rab, Müjde'yi işiten herkese, "Bana bakın, bana bakın" der (Yşa. 65:1). Siz kendi doğruluğunuzu bir kenara bırakıp Tanrı'nın önündeki tek doğruluğunuz olarak Mesih'i kabul ettiniz ve O'na yaslandınız mı?

4. BÖLÜM

1. İbrahim, Musa (İbr. 11:24-26) ve Davut (Mez. 32) gibi Müjde'ye inanmıştır (Yu. 8:56; Gal. 3:8, 17). İnsanın Aden Bahçesi'nde düşüşünden bu yana (Yar. 3:15) her günahkâr için tek bir kurtuluş yolu vardır ve dünyanın sonuna kadar da sadece bu tek yol olacaktır (Vah. 22:17). Yalnız Mesih'te Tanrı tarafından kabul ediliriz. İbrahim'in gerçek soyundan gelenlerin ve tüm uluslardan günahkârların kutsanacağı tek Soy (Tohum) olan İsa Mesih'e iman etmek zorundayız (Gal. 3:16).

2. Günahlarınızın büyüklüğü bile sizi merhamet vaadinin dışında bırakmaz. Tanrı Mesih'e güvenen tanrısızları aklar (5. ayet). Tanrı'nın vaadi karşısında kuşkulanmamalısınız (20. ayet). "Kime inanacağımı bilmiyorum" demeyin, çünkü bilmelisiniz. Tanrı'ya inanmak zorundasınız (2.Ti. 1:12). Büyük günahlarınızı Tanrı'ya götürün ve Mesih'te bağışlanma arayın. Davut'un yaptığı gibi büyük ihtiyacınızı O'na söyleyin: "Ya RAB, adın uğruna suçumu bağışla, çünkü suçum büyük" (Mez. 25:11). O kendisini lütuf Tanrısı olarak tanıtmayı amaçlamıştır (Rom. 9:23; Ef. 3:9-10). Günahkârlar neden bazen Mesih'e güvenmekten çekinirler? Bu bölüm onları çekinmeden gelmeleri için nasıl cesaretlendirebilir?

3. İnanmak Tanrı'nın gücünü ve güvenilirliğini kabul ederek O'nu yüceltir (20. ayet): Tanrı, halkına duyduğu sevgi ve onları Mesih uğruna kabul ederken gösterdiği adalet uyarınca vaat ettiklerini yerine getirebilir ve getirecektir. Tanrı'ya güvenerek O'nu onurlandırın.

5. BÖLÜM

1. Tanrı'yla barıştınız mı (1. ayet)? Bu sizin duygularınızla ilgili bir soru değil, Tanrı'nın önündeki nesnel konumunuzla ilgili bir sorudur. Yalnızca Mesih'e iman aracılığıyla bağışlandığınızda ve doğru ilan edildiğinizde Tanrı'nın barışını (esenliğini) deneyimleyebilirsiniz.

2. Sıkıntılarla övünmek, güçlü bir imanlı için bile kolay bir şey değildir. Tanrı'nın içinde bulunduğumuz tüm koşullar üzerindeki ilahi takdirini ve yönetimini yürekten kabul etmeli ve her şeyin bizim iyiliğimiz için işlemesini sağlayan bilgeliğine, gücüne ve vaat ettiği lütfuna güvenmeliyiz. Ancak ve ancak o zaman bize zarar veriyor gibi görünen şeylerin aslında yine de bizim iyiliğimiz için gönderildiğini kabul edebiliriz (2.Ko. 12:7-10). Ayrıca yüreklerimizi Tanrı'nın Mesih'teki doğruluğuna dayandırmalıyız. Sıkıntılarla övünebilmemiz için Tanrı'yla barış (esenlik) içinde olmamız niçin gereklidir?

3. Hristiyanlık sadece yaşam için bir ilkeler dizisi değil, aynı zamanda tarih hakkında bir iddiadır. Bu bölüm Adem'in gerçek ve tarihsel bir birey olduğunu varsaymaktadır. Romalılar 5'i anlayabilmemiz için Yaratılış 1:1-3:24 ayetlerini bu şekilde anlamamız gerekir. Ayrıca Mesih'in bakireden doğuşunun önemini de görmekteyiz. Mesih, insan doğası itibarıyla Adem'in soyundan sıradan bir şekilde meydana gelmemiştir. Bu nedenle de Adem'in ilk günahının suçu, işler antlaşması altında O'na yüklenmemiştir. Bu da lütuf antlaşmasının kusursuz Aracısı olarak, O'nun halkının yerine geçebileceği anlamına gelmektedir (2.Ko. 5:21). Hristiyanların imanı ve umudu neden bu iki kişinin, Adem'in ve Mesih'in tarihsel gerçekliğine bağlıdır?

6. BÖLÜM

1. İnsanlar genellikle Tanrı'nın çocuklarının ayrıcalıkları hakkında konuşmayı severler, ancak Mesih'le bir olmanın O'nunla birlikte ölüp dirildiğimiz anlamına geldiğini göz ardı edebilirler. Bu, yaşamlarımızda kendini göstermek zorundadır. Aklanma tamamen iman aracılığıyla olsa da, gerçek iman Mesih'in çarmıhının etkilerini yaşamlarımıza getirerek eski benliği çarmıha gerer. Öyleyse imanlılar günah içinde nasıl rahatça kalabilirler? O'nun dirilişi uğruna öldüğü kişilerin her birine Ruh aracılığıyla taşar ve Tanrı'yı seven bir kişiyi hayata getirir. O hâlde imanlılar nasıl olur da O'nun için yaşamayı başaramazlar? Mesih'le bir olduğunu iddia eden ama buna rağmen

günah uğrunda yaşayan ve Tanrı'ya karşı ölü olan bir kişi nasıl ciddi bir çelişkidir?

2. Hepimiz birilerine hizmet ederiz (16. ayet). Eğer kulluk ettiğimiz şey bu dünya, benlik ve Şeytan'sa, bunun gerçek özgürlük olduğu düşüncesi bir yanılsamadır. Günahkârlar aslında kendi düşünce ve arzularının köleleridir (Tit. 3:3). Bununla birlikte, Mesih'teki kurtuluş bizi kendimiz için yaşamak üzere özgür kılmaz; çünkü bu, kaçmamız gereken köleliğin ta kendisidir. Tanrı bir günahkârı Mesih'e bağladığında, o günahkâr O'nun doğru isteğini yerine getirmek üzere Mesih'in gönüllü kulu olur. Mesih'e hizmet etmek gerçek özgürlüktür (Yu. 8:36). Bu neden böyledir? Siz Mesih'in kulu musunuz?

7. BÖLÜM

1. Yasa bize günahımızı, dolayısıyla da günahkârların Kurtarıcısı olan Mesih'e olan ihtiyacımızı gösterir (7. ayet; Mar. 10:17-21; Yu. 4:16-18; Elç. 2:36-37). Günaha ikna olmak tek başına Mesih'e dönmek anlamına gelmez. Kutsal Yasa durgun bir göle vuran güneş ışığı gibi, gölü eskisinden de kötü kokutabilir (Rom. 7:8-13). Feliks titredi ama iman etmedi (Elç. 24:25). Yine de, kurtulmamız gereken günahtan habersizsek, bizi kurtarması için Mesih'e iman edemeyiz. Tanrı'nın yasası günahınızı nasıl ortaya çıkardı? Mesih'e olan ihtiyacınızı görmeniz için size nasıl yardım etti?

2. Eğer Mesih'teysek, savaş bitmemiştir ancak zafer kesindir (25. ayet). O bizim aklanmamızın yanı sıra kutsallaştırılmamızı ve yüceltilmemizi de satın almıştır (8:1-39). Ancak Hristiyan'ın ruhunda ideal olanla gerçek olan arasındaki deneyimsel (yaşantısal) mücadeleyi görmezden gelemeyiz. Tanrı'ya yaraşır imanlılar Tanrı'nın kutsal buyruklarına uymadıkları için genellikle derin bir hayal kırıklığına uğrarlar. Mücadeleye devam etmeleri için cesaretlendirilmeleri gerekirken, bunun yeryüzündeki imanlıların normal deneyimi olduğu gerçeğiyle de teselli edilmeleri gerekir. Bu gerçeği gözden kaçırmak nasıl derin bir cesaretsizliğe yol açabilir? Kilisede ikiyüzlülüğe ve yüzeyselliğe nasıl yol açabilir?

8. BÖLÜM

1. Yasa'yı bilmek günaha duyulan sevgiyi tek başına ortadan kaldırmaz (3. ayet). Bununla birlikte, Ruh'ta yürümek mistik bir deneyim değildir. Daha ziyade, Tanrı'nın Ruhu yüreklerimizi Mesih'teki sevgisi için Tanrı'ya duyduğumuz sevgi dolu şükranla doldurduğunda ve biz de bunu Tanrı'nın yasasını yerine getirerek ifade ettiğimizde gerçekleşir (4. ayet). İyi bir Baba'nın çocukları olarak imanlılar, günahın kendilerine hiçbir yarar sağlamadığını (13. ayet), oysa Tanrı'nın yollarının yaşam ve esenlik olduğunu anlarlar (6. ayet). Tüm yaşamları O'nun sevgi dolu ellerindedir ve O, evlat edindiği çocuklarını Oğlu'nun yüceliğine ulaştıracaktır (28-29. ayetler). Bu gerçekler sizi Tanrı'yı sevmek ve O'na itaat etmek için nasıl teşvik ediyor?

2. Tanrı'ya "Baba" diyebilmek (15. ayet) muazzam bir ayrıcalıktır. Bu sözcüğün ardındaki ilahi sevgi nefes kesicidir. Tanrı biricik doğan Oğlu'nu esirgememiş, günahkârlar Tanrı'ya sahip olabilsinler diye O'nu vermiştir. Tanrı düşmanlarını çocukları olarak kabul etmiş ve onlara Ruhu'nu vererek kendisine "Abba" veya "Baba" demeleri için onları harekete geçirmiştir. O'na yaklaşmak konusunda neden bu kadar isteksiziz? Romalılar 8. bölüm bizi duada daha sadık ve hararetli olmamız için nasıl teşvik edebilir?

9. BÖLÜM

1. Pavlus'un kaybolmuşlara karşı duyduğu şefkatin gücü (1-3. ayetler) bizi ürkütebilir ki ürkütmelidir de. Komşularımızı kendimiz gibi sevmeliyiz. Eğer kendimizin cehenneme gitmemesini önemsiyorsak, komşularımızın yıkıma götüren geniş yolda olmalarına nasıl kayıtsız kalabiliriz? Bu sizi dua etmeye ve harekete geçmeye nasıl teşvik ediyor?

2. Tanrı insanların iradesi üzerinde kesinlikle egemendir. Günahkâr eylemler bile, Tanrı bunlara göz yummasa da (ve günahın yazarı olmasa da), Tanrı'nın tasarısına dâhildir (Yar. 50:20; 2.Sa. 16:9-11; 2.Ta. 18:20-22; Mez. 76:10). Kutsal meleklerin düşmemiş olması bile Tanrı'nın egemen seçimine dayanmaktadır (1.Ti. 5:21). Kutsal Yazılar'ın tanıklığına dayanarak Tanrı'nın egemen önceden belirleyişi öğretisine inanmalıyız (Rom. 9:12-13, 15, 17). İkisini bağdaştırmak ne kadar zor görünse de bu, müjdeleme çabasıyla bağdaşmaz değildir (1-3. ayetler). Tanrı'nın kontrolde olduğuna güvenmek, Müjde'yi sadakatle duyurmak üzere bize nasıl güven ve özgürlük verebilir?

3. İman etmemiş olanlar arasında kimlerin Tanrı'nın seçilmişleri olduğunu tahmin etmeye çalışmamalıyız. "Favori kişiler" iman etmemiş olarak kalabilirken, "umutsuz vakalar" Mesih'e iman edebilirler (30-31. ayetler). Bu bizi Müjde'yi her tür insana duyurmak için nasıl teşvik etmelidir?

10. BÖLÜM

1. Pavlus'un duası (1. ayet) hem kurtuluşun Tanrı'nın elinde olduğuna olan inancını hem de imansızlara karşı duyduğu şefkati göstermektedir. Burada bir çelişki yoktur (Elç. 26:29). İmansızlık için geçerli mazeretler de yoktur (Rom. 10:6-9). Elinizde okumak için bir Kutsal Kitap var. İman etmek sizin görevinizdir. Kutsal Kitap'ın içinde Mesih'e iman etmeniz için her türlü teşvik vardır. O iman eden herkese karşı zengindir (12. ayet); onlara günahların bağışlanması, Tanrı'yla barış (esenlik) ve yücelik umudu gibi büyük lütuflar bahşeder (Mez. 86:5). Bu, müjdelemeyi nasıl teşvik etmelidir? Bu durum Müjde'yi duyan herkesi Mesih'e iman etmeleri gerektiği konusunda nasıl etkileyebilir?

2. Müjde'nin duyurulması, egemen Tanrı'nın seçtiklerinin toplanması için tayin ettiği araç olarak hayati önem taşımaktadır (13-15. ayetler). Tanrı Sözü'nü bilmeden ölen insanların başka yollarla kurtulacağına inanmak için Kutsal Yazılar'a dayanan ilahi bir yetkiye sahip değiliz (Elç. 4:12). Günahkârlar kurtulabilmek için Mesih'e iman etmek ve iman edebilmek için de Müjde'yi duymak zorundalardır. Bu durum, kiliseleri ve teoloji okullarını Müjde'yi dünyanın her yerinde duyurmak üzere işçiler yetiştirmek ve göndermek için nasıl teşvik etmelidir? Siz nasıl yardım edebilirsiniz?

11. BÖLÜM

1. Elçi Pavlus, Davut'un Tanrı'nın kötüleri cezalandırması için ettiği duayı (Mez. 69:22-23), tıpkı bu mezmurda Mesih'in çektiği acılarla ilgili peygamberlikler kadar kesin bir şekilde Tanrı Sözü olarak kabul etmektedir (Rom. 11:9-10) ve biz de öyle yapmalıyız. Bu tür mezmurları utanmadan okumalı ve söylemeliyiz. Eğer bunlarla ilgili bir sorunumuz varsa, sorun Tanrı Sözü'nde değil, zihinlerimizde ve yüreklerimizdedir.

2. Müjde, içinde bulunduğumuz çeşitli uluslarda bize geldi ancak bu her zaman böyle değildi (Elç. 14:16). Müjde'yi bize borçlu olmadığı için Tanrı'ya şükretmeliyiz! İyi haberi duyduğunuz için Tanrı'ya en son ne zaman şükrettiniz? Bu bölümün son dört ayeti, kurtuluş tasarıları için Tanrı'ya tapınmanıza nasıl yardımcı olabilir?

3. Hristiyanlar Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan gelenlere yönelik gelecek tasarılarını tartışsalar da (25. ayet), hepimiz Pavlus'a katılarak onların Mesih'e dönmesi için dua etmeliyiz (10:1). Hepimiz, "Şeytan'ın egemenliğinin yıkılması, Müjde'nin dünyanın dört bir yanına yayılması, Yahudilerin çağrılması, Ulusların getirilmesi... Mesih'in burada yüreklerimizde hüküm sürmesi ve ikinci gelişinin zamanını ve O'nunla sonsuza dek hüküm sürmemizi hızlandırması" için dua etmeliyiz (Westminster Uzun Kateşizmi, S. 191). Siz bunlar için dua ediyor musunuz? Etmiyorsanız, neden etmiyorsunuz?

12. BÖLÜM

1. İsa Mesih'te verilen kurtuluşla birlikte günahımızın sefaletini de deneyimlediğimizde, yüreklerimiz gerçek minnettarlığın sevgisiyle karşılık verecektir. Bu, Müjde'nin pratik meyvesidir: "Ne karşılık verebilirim RAB'be bana yaptığı onca iyilik için? (Mez. 116:12). Dünyaya uyum sağlamaya çalışmak yerine, zihnimiz ve bedenimiz olmak dahil tüm yaşamımızı Tanrı'nın isteğini öğrenmeye ve yapmaya adamalıyız. Hristiyan nasıl her gününü Tanrı'ya kurban olarak sunan bir kâhin gibi yaşayabilir?

2. Gerçek sevgi kendini hizmetle ifade etmelidir. Bu nedenle Tanrı, halkını hizmet etmeleri için güçlendirmek üzere çeşitli ruhsal armağanlar vermiştir. Bununla bir-

likte, Tanrı bizi armağanlarımızın ne olduğunu öğrenene kadar kaygıyla beklemek yerine, kendimizi Tanrı'nın bir hizmetkârı olarak yaşamaya, neşeyle ve gayretle birbirimizle ilgilenmeye çağırmaktadır. Siz nasıl hizmet ediyorsunuz?

3. Öç alma duygusuyla mücadele etmenin anahtarı, Tanrı'nın önündeki yerimizi bilmektir. Yargıç biz değil, O'dur. İnsanlar bize haksızlık ettiklerinde, bunun bizim onurumuzla değil, Tanrı'nın yüceliğiyle ilgili olduğunu hatırlayalım. Rab'bin, "Öç benimdir; ben karşılık vereceğim" ifadesi (19. ayet), bizi sözle veya eylemle kişisel intikam alma dürtüsünden nasıl kurtarabilir?

13. BÖLÜM

1. Sivil mercilere karşı görevimiz, bir ihlale yakalanma korkumuzun derecesine göre değil, Tanrı tarafından verilen Kutsal Kitap ilkelerine göre belirlenmelidir (5. ayet). Çevremizdeki insanlar yetki mercilerine saygı duymuyor veya makamlarını onurlu bir şekilde kullanmıyor olabilirler. Ancak Hristiyanlar Tanrı'yı onurlandırdıkları için vicdanen yetki mercilerini onurlandıran insanlar olmalılardır. Bu, putperest Roma'daki Hristiyanlar için ne anlama gelmiştir? Peki ya sizin için ne anlama geliyor?

2. Bize nasıl sevmemiz gerektiğini söylemesi için Tanrı'nın yasasına ihtiyacımız vardır (8-10. ayetler). Yasa ve sevgi arasında bir çelişki yoktur. Sevgi bir emirdir; ve On Buyruk bize bunun ne anlama geldiğini daha ayrıntılı olarak göstermektedir. Eski Antlaşma düşmanlarımızı bile sevmeyi öğretmiştir (Çık. 23:4-5). Aynı standart Yeni Antlaşma'da daha ayrıntılı olarak açıklanmış olsa da, ahlaki standartlar açısından iki antlaşma arasında bir fark yoktur.

14. BÖLÜM

1. Açık günah ve isyanı azarlamalıyız (Lev. 19:17). Bununla birlikte, imanda genç olanlara ve Rab'bin yollarında cesaretlendirilmeye ihtiyacı olanlara karşı, bilgisizlikten veya yanlış yönlendirilmiş bir vicdandan kaynaklanan her kusur için onları kınamak yerine, ihtiyat ve nezaket göstermeliyiz. Bu, kutsallıktan ödün vermek değil, kutsallığı uygulamaktır; çünkü kutsallığın özü sevgidir. Bugün kilise, bazılarının Kutsal Yazılar'da emredilmeyen konularda vicdanen yükümlü olduğu, diğerlerinin ise özgür olduğu ne tür sorunlarla karşı karşıyadır? Bu kişiler karşılıklı sevgi ve saygı içinde birbirlerine nasıl müsamaha göstermelilerdir?

2. Gerçek ve hayati bir ilke meselesi dışında kilisenin huzurunu asla bozmamalıyız (19. ayet). Küçük önem taşıyan konularda kendi görüşlerimizi savunmak yerine, barış için gayret göstermeliyiz. Ayrıca dua ve Söz aracılığıyla kardeşlerimizin zihinlerinin ve vicdanlarının daha fazla aydınlatılması için çalışmalıyız. Çünkü gerçek bir kanaat olmadan insanları uyuma zorlamak boş bir zaferdir. Bu ilke hangi açılardan diğer Hristiyanlara karşı büyük bir sabır gerektirir?

15. BÖLÜM

1. "Bu benim yaşamım; kendimi hoşnut edeceğim" diyen tutum Tanrı'ya yaraşır değildir ve Rab İsa Mesih'e olan bağımlılık ve minnettarlık hissiyatıyla çelişki içindedir (1-3. ayetler). Aynı zamanda Mesih'in misyonuyla da çelişir, çünkü O tüm ulusları Tanrı'ya sadakati ve merhameti için övgüde birleştirmeye gelmiştir. Bencillik neden kilise için bu kadar bölücü ve kilisenin çağrısı için de bu kadar yıkıcıdır?

2. Duygular Hristiyan deneyiminin bir parçasıdır (13. ayet). Duygular gerçeği belirlemez ancak gerçeğe doğru bir tepki verilmesinde rol oynar. Hristiyan'ın günahtan dolayı kendine özgü üzüntüleri (2.Ko. 7:9-10) ve Tanrı'daki imandan kaynaklanan sevinçleri vardır (Rom. 5:11). Hristiyanlar nasıl Kutsal Kitap'a dayalı bir duygu yaşamı geliştirebilirler? Kutsal Ruh burada nasıl bir rol oynar?

3. Pavlus'un yüreği İsa'nın adını hiç duymamış olanlara Müjde'yi ulaştırmak için çarpıyordu. Son derece yetenekli bir teolog ve vaiz olmasına rağmen, çağrısı onun sabit bir okula veya kiliseye yerleşmesine izin vermemiş, onu dışarıya, uluslara itmiştir. Herkes böyle bir çağrıya sahip değildir ancak kilisenin bir bütün olarak Müjde'yi tüm yaratılışa duyurma sorumluluğu vardır. Siz Müjde'yi duyurmaya çağrılanlar için nasıl dua ediyor ve onları nasıl destekliyorsunuz?

16. BÖLÜM

1. Romalılar'ın kapanış bölümü bize kilisenin sadece Pavlus gibi büyük önderlerden oluşmadığını, kendi eşsiz kapasitelerinde hizmet eden birçok insandan oluştuğunu hatırlatmaktadır. Priskilla ve Akvila'da bunun harika bir örneğini bulmaktayız (3-5. ayetler). Onlar Müjde uğruna her zaman canla başla çalışırken bulunuyorlar. Onların imanını nasıl takip edebiliriz? Pavlus bu bölümde sizden söz etmiş olsaydı, sizi nasıl tanımlardı?

2. Sapkınlar hafife alınmamalıdır (17-19. ayetler). Hristiyan sevgisi, kurtların sürünün arasına karışmasına göz yumamaz. "Onlardan sakının" (17. ayet). Eğer daha çok Hristiyan bunu yapsaydı, Rab'bi ve O'nun gerçeğini sevenler arasında daha büyük bir birlik olurdu. Sapkınlık neden bu kadar yıkıcıdır?

3. Müjde Tanrı'nın zihninde başlar ve insanlara açıklanır (vahyedilir); insanların çıkarımı değildir. Müjde'yi günahkârlara özgürce gönderen Tanrı'dır ve onu kabul etmek de onların sorumluluğundadır. Bu sevinçli sesi duyma ayrıcalığına sahipsek ve Mesih'e iman etmek için Ruh'la desteklenmişsek, gerçekten kutsanmışız demektir. Tanrı'nın sonsuzluğu ve bilgeliği gibi görkemli nitelikleri (26-27. ayetler) Müjde'de parlamaktadır. Bu büyük mektupta açıklanan Mesih'in görkemli Müjdesi için Tanrı'yı övmek üzere biraz zaman ayırın.

1. KORİNTLİLER

1. KORİNTLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Elçi Pavlus yazar olarak kendisini göstermektedir (1:1) ve bu iddiadan şüphe etmek için ikna edici bir neden yoktur. Sözcük dağarcığı, teoloji ve kişisel bilgilerin hepsi Pavlus'un yazarlığına işaret etmektedir.

TARİH:

Pavlus bu mektubu Pentikost kutlamalarından önce Efes'teyken yazmıştır (16:8). M.S. 51 yılında Korint'te kiliseyi kurmuş ve "bir süre" bu kentte kalmıştır (Elç. 18:18). Sonraki yıl Efes'e gitmiş ve burada yaklaşık üç yıl kalmıştır. Efes'te geçirdiği zamanın sonlarında 1. Korintliler'i yazmıştır ki bu da M.S. 54 veya 55 yılının ilkbaharına denk gelir.

TEMA:

Tanrı'yla övünmek ki bu da bedende birliği ve hem öğretide hem de davranışta paklığı pekiştirir.

AMAÇ:

(1) Korintli imanlılardan gelen ve çeşitli konularda (evlilik ve boşanma, putlara sunulan yiyecekler, toplu ibadette düzen, ruhsal armağanlar ve bağış toplama) sorular soran bir mektuba yanıt vermek ve (2) kilise içinde var olup bedenin birliğini tehdit eden, bu nedenle de Tanrı'nın yüceliğine leke getiren bölünmeler hakkında Kloi hanesinden duyulan rahatsız edici raporları ele almak.

TOPLU BAKIŞ:

1. Korintliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Pavlus Filipi'de (Elç. 16) dövülmelere ve Atina'da (Elç. 17) aşağılanmaya katlandıktan sonra, "zayıflık ve korku içinde" (1.Ko. 2:3) Korint'e gitti (Elç. 18). Her Şabat Günü havralarda vaaz vermeye başladı (Elç. 18:4) ve Yahudilerden gelen karşıtlığın ardından odağını diğer uluslara Müjde'yi duyurmaya çevirdi. Karşıtlık her ne kadar cesaretini kırdıysa da Pavlus Müjde'yi duyurmanın meyvelerini gördü. Havranın baş yöneticisi Krispus, Mesih'e iman etti ve birçok Korintli de Müjde'yi duyup iman etti. Pavlus doğrudan Rab'den daha fazla güven ve cesaret aldı; Rab elçiye korkmamasını ve konuşmasını öğütledi: "Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur" (Elç. 18:10). Pavlus Korint'te on sekiz ay kalıp onlara öğretti. Pavlus Efes'e gittikten sonra, Apollos Korint'te hizmet etti. Şüphesiz, Pavlus orada geçirdiği zamanı, Apollos'un ve hatta Petrus'un hizmetini düşünerek Korintli imanlıların Tanrı'yla olan yürüyüşlerinde kendisine gelen raporlarda ve sorulardakinden daha fazla olgunluk bekliyordu (mektubun tekrarlanan dizesinde de bu görülmektedir: "Bilmiyor musunuz?") [1.Ko. 3:16; 5:6; 6:2-3, 9, 15-16, 19; 9:13, 24]).

Pavlus'un Korintli imanlıları yüzleştirmek zorunda kaldığı çirkin davranışların doğası göz önüne alındığında, mektup şaşırtıcı bir şekilde Korint'teki kiliseye gösterilen lütuf için Tanrı'ya sayısız övgü ve şükranla başlamaktadır. Pavlus onları Mesih'te kutsanmış ve kutsal olmaya çağrılmış Tanrı'nın kilisesi olarak tanımlar (1:2). Bu selamlama Pavlus'un kitap boyunca onlarla nasıl yüzleşeceğinin temelini oluşturur. Onlar Tanrı'nın kilisesidir, Tanrı tarafından Mesih'te kutsallar olarak ayrılmışlardır. Bu nedenle, Tanrı'nın halkı olarak, Müjde halkı olarak yaşamalılardır. Kendileriyle övünmek yerine, Tanrı'yla övünmelilerdir (1:31; 3:21; 4:7). Kendileri için değil, her şeyde Tanrı'nın yüceliği için (10:31) ve tüm sözlerini, düşüncelerini ve eylemlerini yöneten sevgiyle başkalarının iyiliği için yaşamalılardır (13. bölüm). Pavlus açılış selamlamalarında ve şükranlarında, içlerindeki lütuf etkinliği için Tanrı'yı içtenlikle över ve onları Mesih'in peşinden gitmeye devam etmeye teşvik eder; öyle ki, Rab İsa Mesih'in gününde lekesiz olsunlar (1:8).

Açılış ayetlerinden sonra Pavlus hemen duyduğu habere, yani kilisedeki bölünmelere odaklanır (1:18-6:20). Kilisede gruplaşma ruhunu teşvik edip Pavlus yanlısı, Apollos yanlısı, Kefas (Petrus) yanlısı ve hatta Mesih yanlısı olduklarını iddia edenler vardı. Bu adamların aynı Müjde'yi vaaz ettikleri ve öğretilerinin birbirlerine zıt olmadığı göz önüne alındığında, bu gruplaşma ruhunun doğası teolojiyle ilgili değil, kişilikle ilgiliydi. Pavlus, İsa Mesih'in Müjdesi'nin yüceliklerini sıralayarak bu ayrılığa karşı çıkar. Müjde insanın doğal bakış açısından saçma, gücendirici ve zayıf olsa da, Tanrı'nın bilgeliği ve gücüdür; ve Tanrı, çarmıh vaazı aracılığıyla yüceliğini göstermiştir. Pavlus, imanlıların Tanrı tarafından bize bilgelik, yani doğruluğumuz,

kutsallığımız ve kurtuluşumuz kılınmış olan Mesih'le bir olduklarını duyurarak argümanını doruk noktasına ulaştırır (1:30). İsa Mesih imanlının her şeyi ve imanlı için her şeydir ve bunun sonucunda tüm yücelik yalnızca Tanrı'ya aittir. Bölücü bir gruplaşma ruhu İsa Mesih'in Müjdesi'ne aykırıdır. Pavlus, Müjde hizmetinin doğasının (3-4. bölümler) gruplaşma ruhuna sahip olmanın kabul edilebilirliğini de ortadan kaldırdığını göstermeye devam eder.

Kilise arasında sadece bölücü bir ruh yoktu; aynı zamanda öteki ulusların telaffuz bile etmeyecekleri iğrenç bir ahlaksızlık da vardı (5. bölüm). Pavlus'u bu kadar üzen şey sadece kiliseden birinin babasının karısıyla gayrimeşru bir ilişkiye girmesi değil (5:1), ayrıca kilisenin buna göz yummasıydı! Pavlus onlara günahla başa çıkmalarını ve böyle birini Şeytan'a teslim etmelerini nasihat eder ve günahın kendisiyle övündükleri için onları azarlar. Yine Müjde Pavlus'un tartışmasının temelini oluşturur. Mesih bizim Fısıhımız'dır (5:7). Mesih'te her şey yenidir. Eski olan bir kenara bırakılmalıdır ve imanlılar eski kötülüklere ve kötülüğe tutunmamalı, aksine içtenlik ve dürüstlük içinde yaşamalılardır (5:8). Onlar Mesih'te kutsal kılınmış, ayrılmışlardır. Bu nedenle, buna uygun olarak yaşamalılardır.

Daha sonra, Pavlus kilise üyeleri arasında skandal yaratan davalar olduğu haberine değinir (6. bölüm). Korintliler ne kadar ruhsal oldukları konusunda kendileriyle övünüyorlardı. Ancak kendi aralarındaki anlaşmazlıkları bile çözemiyorlardı. Çözüm bulmak için anlaşmazlıklarını imansızların önüne götürüyorlardı (6:6). Pavlus da onları, Mesih'in adına leke getirmektense hatayı ve kaybı kabul etmenin daha iyi olduğu konusunda cesaretlendirir (6:7).

7-16. bölümler kitabın ikinci büyük kısmını oluşturur. Bu bölümlerde Pavlus, Korint kilisesi tarafından ortaya atılan sorunları ele alır. Yedinci bölüm evlilik ve boşanma konusuna odaklanır. 8-10. bölümler putlara sunulan yiyecekler ve bu konularda farklı vicdani kanaatlerde olan kilise üyeleriyle ne yapılacağı konusuna değinir. Pavlus 9. bölümde haklar ve özgürlük arasındaki farkı gösteren kişisel bir örnek verir. Bir elçi olarak emeklerinin karşılığını alma hakkına sahiptir ancak tanıklığı ve hizmetinin yararlılığı için bunu reddetme özgürlüğüne sahiptir. 11. bölüm, cinsiyet farklılıkları ve Rab'bin Sofrası'yla ilgili olarak toplu ibadetlerdeki düzene odaklanır. 12-14. bölümler Yeni Antlaşma'da ruhsal armağanların en detaylı ele alındığı bölümlerdir ve Pavlus bu bölümleri kardeşlere duyulan sevgi ve düzenli ibadet etrafında şekillendirir. Bu mektuptaki odak noktasının çoğu yaşamın paklığına odaklanırken, 15. bölümde Hristiyanların öğretide (doktrinde) de saf olmaları gerektiğini görmekteyiz. Pavlus'un, Mesih'le imanlıların dirilişini derinlemesine ele alması, inancın Hristiyan yaşamı için bir ahlak ve motivasyon meselesi olduğunu vurgulamaktadır (15:58). Son olarak, Pavlus kutsallar için para toplama konusuna değinir. Mektubunu kendi seyahat planlarından bahsederek ve imanda sağlam durmak üzere son nasihatlerini vererek kapatır (16:13).

Pavlus'un ilk mektubu, kiliseyi bugün de ilgilendiren birçok konuya değinmekte ve imanlılara Müjde'yi günlük yaşam koşullarına nasıl uygulayacaklarını bilgece göstermektedir.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–9)
- A. Selamlama (1:1–3)
- B. Şükran (1:4–9)

II. Bildirilen Sorunlara Çözümler (1:10—6:20)
- A. Bölünme Sorunu (1:10—4:21)
  - 1. Kilisede Bölünmeler (1:10–17)
  - 2. Mesih'in Müjdesi Bölünmeyi Çözer (1:18—3:4)
  - 3. Müjde Hizmetinin Doğası Bölünmeyi Çözer (3:5—4:21)
- B. Skandal Günahlarla İlgili Sorunlar (5:1—6:20)
  - 1. Günahı Disiplin Altına Almada Başarısızlık (5:1–13)
  - 2. Kilise Üyeleri Arasında Davacılık (6:1–8)
  - 3. Günah, Krallık ve Kurtuluş (6:9–11)
  - 4. Rastgele Cinsel İlişkide Bulunma (6:12–20)

III. Korint Kilisesinden Gelen Sorulara Cevaplar (7:1—16:4)
- A. Evlilik, Boşanma, Evlenmemişler ve Dullar Hakkında (7:1–40)
- B. Putlara Sunulan Etlere Dair Vicdani Kanaatler Hakkında (8:1—11:1)
  - 1. Vicdanın Önemi (8:1–13)
  - 2. Elçisel Haklarla İlgili Kişisel Örnek (9:1–27)
  - 3. Putperestliğe Karşı Uyarılar ve Tanrı'yı Yüceltmeye Çağrı (10:1—11:1)
- C. Toplu İbadette Usul Hakkında (11:2–34)
  - 1. Baş (Reis) Olma ve Baş Örtüleri (11:2–16)
  - 2. Rab'bin Sofrası'ndaki Davranışlar (11:17–34)
- D. Ruhsal Armağanlar Hakkında (12:1—14:40)
  - 1. Tek Bedendeki Çeşitlilikte Birlik (12:1–31)
  - 2. Sevginin Önceliği (13:1–13)
  - 3. Peygamberlik ve Diller, Düzgünlük ve Düzen (14:1–40)

E. Diriliş Hakkında (15:1–58)
F. Para Toplama Hakkında (16:1–4)

IV. Sonuç (16:5–24)
A. Pavlus'un Seyahat Planları (16:5–12)
B. Son Nasihatler (16:13–18)
C. Son Selamlar (16:19–24)

1. BÖLÜM

1. Tanrı'nın sizi Mesih İsa'da ayrı kılmak üzere gerçekleştirdiği nesnel (objektif) eylem üzerinde derinlemesine düşünün. Eğer Mesih'te kutsal kılınmışsanız, bu gerçeğin günlük yaşamınız, aile yaşamınız ve kilise yaşamınız üzerindeki etkileri ve sonuçları nelerdir?

2. Mesih'in yaşamı, ölümü ve dirilişiyle ilgili Müjde'de sürekli olarak umut ve tatmin buluyor musunuz? Bir kişinin bu dünyanın bilgeliğine kapıldığını veya bu bilgelik tarafından büyülendiğini gösteren uyarı işaretleri nelerdir?

3. Hepimiz övünen kişileriz. Pavlus, Korint kilisesini övündükleri için değil, yanlış şeylerle övündükleri için azarlamaktadır. Siz Tanrı'nın kurtarma işiyle ve Oğlu'nu çarmıha göndererek gösterdiği lütufla bilinçli olarak övünüyor musunuz, yoksa kendi yeteneklerinizle, armağanlarınızla ve ruhsal kutsamalarınızla mı övünüyorsunuz?

2. BÖLÜM

1. Bu bölüm Kutsal Ruh'un Müjde'yi anlamanız için sizi aydınlatmasının gerekliliğini öğretmektedir. Eğer Mesih'e iman etmişseniz, bu gerçek sizi neden Tanrı'yı övmeye teşvik etmelidir?

2. Pavlus, Ruh'u almış olanların her şeyi yargılayabileceklerini söyler. Her gün Ruh'un sizi yönlendirdiğinin bilincinde olarak yaşıyor musunuz? Ruh'un yaşamınızdaki hizmetinin ışığında her şeyi nasıl değerlendirebilirsiniz?

3. Söz'ü her açtığınızda Kutsal Ruh'un yardımı için dua edin ve hem kişisel olarak hem de ailenizle birlikte Söz üzerinde derinlemesine düşünürken size rehberlik etmesini isteyin.

3. BÖLÜM

1. Siz pastörünüzü nasıl görüyorsunuz? Tanrı'nın size verdiği pastör(ler) için dua ediyor musunuz?

2. Her şeyin Mesih'teki imanlılara ait olmasının ne anlama geldiğini (22. ayet) ve bunun haklara dair dünyevi anlayışları nasıl düzelttiğini konuşun.

3. Eğer imanlılar toplu olarak Tanrı'nın tapınağıysa, yaşamlarımızı nasıl sürdürmeliyiz? Kutsallığın peşinden gitmek sadece bireylere yarar sağlamaz, aynı zamanda toplu bir etkiye de sahiptir.

4. BÖLÜM

1. Tanrı'ya yaraşırlıkta büyümek için günlük lütuf ihtiyacınızı düşünün. Pavlus'un Korint kilisesine yaptığı uyarıdan şunu öğrenin: Bu yaşamda hiçbir zaman, "Ruhsal olarak nihayet oldum" diyebileceğimiz bir yerde olamayacağız. Son zamanlarda henüz olmadığınızı size hatırlatan neler oldu?

2. Kendi zihninizde ve ailenizle birlikte, sizin ve onların sahip olduğu her şeyin Tanrı'dan geldiğini düşünün ve iyiliği ve inayeti için O'na şükredin.

5. BÖLÜM

1. Günahın ayıltıcı etkilerini düşünün. Günahın sadece günahı işleyen kişiyi değil, aynı zamanda hem aile hem de kilise gibi ona bağlı olanları da nasıl etkilediğine dair bazı örnekler nelerdir?

2. Mesih'in kurbanının suçluluğu ortadan kaldıran ve yaşamı dönüşüme uğratan etkinliği üzerinde derinlemesine düşünün. O gerçek Fısıh veya gerçek tutsaklıktan Kurtarıcı'dır. Eğer Mesih'teyseniz, her şey temelden farklıdır. Bu gerçek her gün hatırlanmalı ve her yaşantıda buna bel bağlanmalıdır.

6. BÖLÜM

1. Bir yanlış yapıldıysa, kilisenizdeki başka bir imanlıyla veya ailenizdeki başka bir üyeyle nasıl uzlaşmaya çalışırsınız?

2. İmanlının Mesih'le olan birliği günlük yaşamını nasıl etkiler? 6. bölüm öğreti (doktrin) ve uygulama arasındaki ilişkiyi ayrıntılı olarak ele almaktadır. Pavlus okuyucunun dikkatini nesnel gerçeklere veya bildirilere çeker: Yıkandınız, kutsal kıldınız, aklandınız, bedenleriniz Mesih'in üyeleridir ve bedeniniz Kutsal Ruh'un tapınağıdır. Daha sonra bir buyruk verir: Zinadan kaçının. Mesih'te ne/kim olduğunuz ile paklığın önemi arasındaki ilişki nedir?

7. BÖLÜM

1. Hristiyan hoşnutluğunun lütfu Pavlus'un tüm argümanına nüfuz eder. Şu anki görevinizden memnun musunuz? Eğer bekârsanız, bundan hoşnut musunuz? Evliyseniz, eşinizle özverili bir şekilde ilişki kurmaktan hoşnut musunuz?

2. İçinde bulunduğunuz koşulların Tanrı'nın takdiriyle düzenlenişi, O'nun sizin için olan isteğidir. Karar verme sürecinizde Tanrı'nın takdirini nasıl hesaba katıyorsunuz?

8. BÖLÜM

1. Hristiyan özgürlüğünü nasıl görüyorsunuz? İcra etmeniz gereken bir şey olarak mı? Özgürlüklere ilişkin bilginizi kardeşlere yönelik sevgiyle birleştiriyor musunuz?

2. Eğer Mesih zayıf bir vicdana sahip bir imanlı için öldüyse, böyle bir kişiye nasıl bakmalıyız? Kefaretin gerçekliği imanlıların birbirlerine bakışını yönetmeli ve belirlemelidir.

3. Tanrı'nın lütfuyla bildiğiniz her şeyi düşünün. Bilginizin sevgiyle birleşmesi neden önemlidir?

9. BÖLÜM

1. Özgürlüklerinizi kardeşlerinizi sevdiğinizden daha mı çok seviyorsunuz? Pavlus bir elçi ve Müjde hizmetkârı olarak sahip olduğu özgürlükleri ve hakları açıkça kabul etmiştir. Yine de, daha büyük bir şey uğruna, İsa Mesih'in Müjdesi uğruna özgürlüklerini bir kenara bırakmaya razıydı.

2. Hristiyan yarışını koşuyor musunuz? Eğer öyleyse, bu Hristiyan yarışı sizin ve ailenizin yaşamında kendini nasıl gösteriyor? Önünüzdeki yarışı koşmaya çalışırken İsa Mesih'in Müjdesi'nin duygusal yönelimlerinizde üstün olduğunu nasıl gösteriyorsunuz?

10. BÖLÜM

1. Pavlus imanda sona dek dayanmanın önemini göstermek için Eski Antlaşma tarihini yaşamlarımıza uygulamaktadır. Görünen kilisenin dışsal yararlarını deneyimlemek yeterli değildir. Tanrı'nın lütfunun ruhta deneyimsel (yaşantısal) olarak uygulanması gerekir. Ruhsal ayrıcalığın ruhsal sahiplikle nasıl aynı şey olmadığını düşünün.

2. Pavlus özgürlükle ilgili sorulara karar verirken ayırt etmeyi (veya muhakemeyi – bir şeyin ruhsal yararını belirleme) ve sevgiyi (bir şeyin başkalarını geliştirip geliştirmediğini belirleme) teşvik eder. Bu sizin ve ailenizin yaşamında nasıl işliyor? Tanrı'nın yüceliği ve başkalarının iyiliği yaptığınız ve yapmadığınız şeylerde nasıl rol oynuyor?

11. BÖLÜM

1. Tanrı'nın evine toplu ibadet için geldiğiniz zaman nasıl davrandığınız önemlidir. Pavlus, Tanrı'nın yarattığı düzene göre toplu ibadette uygun adabı savunur. İbadet için O'nun evine girdiğinizde, Rab'bin yüceliğini ve isteğini onurlandıracak şekilde nasıl davranmalısınız?

2. Tanrı, halkını Rab'bin Sofrası gibi sevgisinin harika simgeleriyle kutsamıştır. Burada Hristiyanlar Mesih'le ve Mesih'te birbirleriyle olan birliklerini kutlarlar. Bu, kendini sorgulama zamanıdır, bu nedenle de ciddidir. İmanlının Tanrı'nın vaatlerine olan inancında beslenip güçlendiği, Mesih'in kefaret etkinliğinin bir işareti ve mührüdür.

12. BÖLÜM

1. Tanrı, çocuklarının her birine lütufkâr bir biçimde armağanlar verir. Kimin hangi armağandan kaç tane alacağına egemen olarak karar veren O'dur. Hristiyanlar çoğu zaman bir başkasıyla aynı armağana sahip olmadıkları için cesaretleri kırılır. Bazılarıyla sahip oldukları armağanlardan dolayı sanki o armağanları kendileri kazanmış gibi gururlanabilirler. Tanrı'nın egemen armağanları cesaret kırmak yerine övgü ve şükran uyandırmalı ve alçakgönüllülük aşılamalıdır. Çünkü armağanlar alıcının liyakatine göre değil, Tanrı'nın isteğine göre verilmiştir. Armağanınızı değerlendirirken, bunu ben merkezli değil, Tanrı merkezli bir bakış açısıyla yapın.

2. Pavlus ruhsal armağanları tartışırken kilisenin birliğini vurgulamaktadır. Bu birliği, imanlılara biri acı çektiğinde herkesin acı çektiğini hatırlatarak açıklar. Ayrıca biri onurlandırıldığında, herkes sevinir. Birçok yönden, acı çeken bir başkasıyla birlikte acı çekmek daha kolaydır. Bir başkası onurlandırıldığında sevinmek ise her zaman kolay değildir. Başka biri onurlandırıldığında ve siz göz ardı edildiğinizi hissettiğinizde tepkiniz ne oluyor? Onlarla birlikte sevinebiliyor musunuz? Kiliselerimizde ve evlerimizde kin ve kıskançlığı nasıl ortadan kaldırabiliriz?

13. BÖLÜM

1. Sevgi, altta yatan tüm motivasyonlarımızı yönetmelidir. Söylediğiniz, bildiğiniz ve yaptığınız her şeyin sevgi tarafından yönetilip yönetilmediğini inceleyin. Sevgiye karşı işlediğiniz hangi günahları itiraf etmeniz gerekiyor?

2. Pavlus sevgiyi çeşitli eylem fiilleriyle tanımlamaktadır. Sık sık burada "sevgi" sözcüğünü "Mesih" adıyla değiştirebileceğimiz ve Tanrı'nın kendi Oğlu'nda bize olan lütfunu daha net görebileceğimiz söylenmiştir. Mesih bize karşı tüm bu şekillerde hareket etmektedir. Ancak ve ancak Mesih aracılığıyla gerçek sevgiye sahip olabilir ve gerçek sevgiyi gösterebilirsiniz.

14. BÖLÜM

1. Peygamberlik ve diller bağlamında Pavlus, düzgün ve düzenli ibadetin önemini vurgulamaktadır. Kilise Tanrı'nın huzurunda toplandığında, imanlılar ciddi ve saygılı bir şekilde ibadet etmelilerdir. Pavlus'un bu bölümdeki nasihatleri Tanrı'nın

evine girdiğinizde odak noktanızı nasıl belirlemeniz gerektiğini size nasıl öğretiyor?

2. Ruhsal armağanlarınızı düşünürken, armağanlara ben merkezli bir bakış açısıyla mı, yoksa kardeş sevgisi ve kardeşleri ruhça geliştirme, cesaretlendirme ve bina etme arzusu açısından mı daha çok odaklanıyorsunuz? Armağanınızı Tanrı'yı yüceltecek ve bedeni geliştirecek şekilde nasıl kullanabilirsiniz?

15. BÖLÜM

1. Yeni Antlaşma yazarları sık sık imanlıları diriliş umuduna yönlendirmişlerdir. Mesih'in bedensel dirilişinin gerçekliği, Baba Tanrı'nın, Oğul Tanrı tarafından sunulan kurbanı kabul ettiğine dair onlara güvence verir. Sevgili imanlı, İsa Mesih dirildiği için, günahın artık senin üzerinde egemenlik sürmediğini kesin olarak bilebilirsin. Dirilmiş olan Rab her şeyin üzerinde hüküm sürmektedir ve her şey O'nun ayakları altına serilmiştir. "Acınacak durumda" olanlar gibi (19. ayet) yaşamadığınızdan nasıl emin olabilirsiniz?

2. İsa diriltildiği için ve O'nunla birlikte olan herkes bir gün O'nun yüceltilmiş bedenine benzer bir beden alacağı için, emekleriniz boşa değildir. Her gün Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sizi çağırdığı çeşitli hizmet alanlarında (evde, kilisede, iş yerinde) yaşamınızı sürdürürken, bu gerçeğin sizi nasıl teşvik etmesi gerektiğini düşünün.

16. BÖLÜM

1. Yeruşalim'deki kutsallar için toplanan para bize İsa Mesih'in kilisesinin tek bir kilise olduğunu hatırlatmaktadır. Pavlus kitap boyunca yerel kilise içindeki birliğe odaklanır. Ancak bir olması gereken sadece yerel kilise değil, aynı zamanda evrensel, görünen kilisedir. Dünyadaki her imanlının her ihtiyacını karşılamak mümkün olmasa da, Hristiyanlar Tanrı'nın yeryüzündeki krallığı konusunda daha geniş bir vizyona sahip olmalı ve ellerinden geldiğince yardım etmeye çalışmalılardır. Siz ve aileniz kendi yerel kilisenizin dışındaki ihtiyaçları hangi yollarla karşılayabilirsiniz?

2. "Anathema" (Tanrı tarafından lanetlenmiş) ve "Maranata" (Rabbimiz geliyor) (22. ayet) sözcükleri bizi sonsuzluğun sınırına getirmektedir. Hangi sözcüğün sizin için geçerli olduğunu kendinize sorun. Büyük ayrım çizgisi, Mesih'i sevenlerle sevmeyenler arasındadır. Ey imanlı, Mesih senin lanetini yüklendi ve şimdi O'nun gelişini özlemle bekliyorsun. Ama ey imansız, lanet hâlâ senin üzerindedir. Tövbe etmeli ve Mesih'i aramalısın, yoksa O senin adil yargıcın olarak ortaya çıkacaktır.

2. KORİNTLİLER

2. KORİNTLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Elçi Pavlus kitabın yazarının kendisi olduğunu iddia etmektedir (1:1) ve bu iddiayı çürütecek hiçbir kanıt yoktur. Mektupta tartışma konusu olan tek kısım 6:14-7:1'dir. Bu kısımda Pavlus'un yazarlığına yapılan itirazlar şüphe uyandıracak kadar önemli değildir. 2. Korintliler açıkça Pavlus'un mektupları arasında en kişisel olanlarından biridir ve bu nedenle Pavlus'un yazarlığını sorgulamak için bir sebep yoktur.

TARİH:

Pavlus 1. Korintliler'i yazdıktan yaklaşık bir yıl sonra Makedonya'dan yazmıştır (7:5; 8:1; 9:2) ki bu da mektubu M.S. 56 yılına tarihlendirmektedir.

TEMA:

Yeni antlaşma hizmetinin doğası: Ruh'un gücü sayesinde, şimdiki acılarla birlikte ve gelecekteki yücelik uğruna.

AMAÇ:

Pavlus'un hizmetini ve bildirisini savunmak. Pavlus'un hizmeti iki ana noktadan ciddi saldırıya uğramıştır. İlk olarak, mesajının yetersiz olduğu, ikinci olaraksa hizmetinin zayıflık ve acı dolu olduğu düşünülmüştür. Pavlus'un karşıtları onun çektiği acılardan utanmış ve Pavlus'un hizmetini reddetmiş gibi görünseler de Pavlus acı çekmenin Tanrı'nın yüceliğini ilerletmenin çok önemli bir parçası olduğunu göstermektedir. Bu kitap sadece pastörlerin değil, tüm Hristiyanların eleştiri ve yetersizlik gibi zorlukların ortasında cesaret ve bakış açısı bulmak üzere başvurabilecekleri bir kitaptır. Pavlus, sahte bir öz değer duygusu aşılamak yerine, yeni antlaşma pastörünün yetersizliğini açıkça onaylamaktadır. Ancak Hristiyanlar yaşamın her alanında yeterlilikleri Tanrı'dan geldiği için sevinebilirler.

TOPLU BAKIŞ:

2. Korintliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Kitap, Pavlus'un dönemindeki mektuplarda yaygın olan bir açılış selamlamasıyla başlar (1:1-2). Pavlus 1. Korintliler'de yaptığı gibi, kiliseye Tanrı'nın isteği uyarınca bir elçi olduğunu hatırlatır. Elçiliği sorgulanmıştır ve Pavlus'un zayıflığının ve çektiği acıların birçok kanıtından dolayı onu utanç kaynağı olarak görmektelerdir. Korint kilisesi, hizmetteki başarı ve zafer göstergelerine hayranlık duymaya devam etmiştir. Pavlus, Ruh'la güçlendirilmiş bir başarı öyküsü gibi görünmemekteydi. Ancak karşılaştığı kişisel saldırılara rağmen, merhametlerin Babası ve her tesellinin Tanrısı olan Tanrı'ya şükranlarını sunar (1:3). Zulüm zamanlarında ettikleri dualar için kiliseye teşekkür eder (11. ayet).

Mektubun giriş bölümünden sonra Pavlus hemen seyahat planlarına ve planlarının neden değiştiğine değinir (1:12-2:13). Kilisedeki bazı kişiler Pavlus'u seyahat planlarında kararsız davranmakla, planlarını açıkladıktan sonra sebepsiz yere değiştirmekle suçlamışlardır. Pavlus onlara yararlı olmak istediğini açıklar (2:15), ancak daha önceki ziyaretinde olduğu gibi (1-4. ayetler) üzüntüye neden olmaktansa yanlarına gelmemeye karar vermiştir. Bunun yerine, onlara yazmayı ve onları ne kadar sevdiğini söylemeye karar vermiştir (4. ayet).

Pavlus daha sonra dikkatini hizmetini savunmaya yöneltir (2:14-7:16). İçinde bulunduğumuz çağda yeni antlaşma hizmeti her zaman zaferle sonuçlanmaz, çoğu zaman bu hizmete acılar hâkimdir. Bazı Korintliler sık sık krallığın gelecekteki faydalarını şimdiki zamanla karıştırmaktaydı. Pavlus acıların ve denenmelerin, Tanrı'nın şimdiki zamandaki isteğiyle çelişmediğini yazmıştır. Tanrı, Müjdesi'ni iletmek için zayıf ve toprak kaplar seçmiştir; öyle ki, Müjde'nin gücünün hizmet edenlerden değil, Tanrı'dan geldiği açıkça anlaşılsın (4:7). Şimdiki zayıflık ve denenmeler son hikâye değildir. Hafif sıkıntılar sadece bir an içindir ve imanlılar çok daha büyük, sonsuz bir yüceliğin ağırlığını beklemektelerdir (17. ayet). Kurtuluşun "gerçekleşmiş" boyutuyla "henüz tamamlanmamış" kutsamalarını bir arada tutmak, bu çağda zorluklar ve denenmeler yaşayan Hristiyanlara ve pastörlere denge sağlar. Pavlus hizmetle ilgili tartışmasında, yeni antlaşma hizmetinin üstünlüğünü eski antlaşma hizmetiyle karşılaştırarak ortaya koyar (3. bölüm). Yeni antlaşma hizmetinin yüceliği, gelip kurtaran etkinliğini yerine getiren İsa Mesih'te bulunmaktadır. Mesih bu yeni antlaşma hizmetinde her şeydir. Mesih'in sevgisi pastörleri denenmelere, hatta reddedilmeye bile katlanmaya teşvik eder. Mesih'in öldüğü ve tekrar dirildiği gerçeği Pavlus'u barıştırılmayı vaaz etmeye yöneltmiştir (5:11-21).

Pavlus, Korint kilisesini Yeruşalim'deki kutsallar için daha önce başlatılmış olan bağışları tamamlamaya teşvik eder (8-9. bölümler). Onlara Makedonyalıların kendi sıkıntı ve yoksulluklarına rağmen cömertçe bağışta bulunduklarını söyler (8:1-

5). Pavlus kiliseye, nasıl bağışta bulunmaları gerektiği konusunda talimatlar verir. Herkes yüreğinde suçluluk duygusuyla veya zorunluluktan değil, isteksizce de değil, ancak sevinçle vermeyi amaçlamalıdır (9:7). Tüm cömert bağışlar Tanrı'nın sözle anlatılamaz armağanına minnettarlıkla karşılık vermektir (15. ayet).

Pavlus'un üslubu 10-13. bölümlerde değişir. Bu bölümde kendi karşıtlarına doğrudan hitap eder ve onlara sert bir şekilde meydan okur. Bazıları Pavlus'u mektuplarında cüretkâr, bire birdeyse zayıf olmakla suçlamaktadır (10. bölüm). Kendi üstünlüklerini göstermeye çalışarak kendileriyle övünüyor ve kendilerini başkalarıyla kıyaslıyorlardı (12-18. ayetler). Pavlus durumu karşıtlarının aleyhine çevirir ve kendisi akılsızca övünürken onlardan kendisine katlanmalarını ister (11:1). Elbette Pavlus'un övünmesi onlarınkinden farklıdır. O zayıflığıyla övünür, çünkü Tanrı'nın gücü zayıflıkta ortaya çıkmaktadır. Pavlus, Mesih'in gücü üzerinde bulunsun diye zayıflıklarıyla övünmeyi tercih eder (12:9-11). Onlara, kendisini daha az sevmeleri anlamına gelse bile, onları sevdiği için onlar uğruna harcamada bulunmaya ve bizzat harcanmaya hazır olduğunu söyleyerek amacını ortaya koyar (15. ayet). Mektubunu son nasihatler, sıcak bir sevgi sergilemesi ve zarif bir övgü duasıyla sonlandırır.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–11)
- A. Selamlamalar (1:1–2)
- B. Sıkıntılardaki Teselli İçin Tanrı'ya Kutsamalar (1:3–11)

II. Seyahat Planlarına İlişkin Savunma (1:12—2:13)
- A. Kişisel Dürüstlüğe İlişkin Savunma (1:12–24)
- B. Değişen Planlara İlişkin Savunma (2:1–13)

III. Hizmete İlişkin Savunma (2:14—7:16)
- A. Mesih'in Mesajı: Ölüm ve Yaşam Kokusu (2:14–17)
- B. Pavlus'un Tavsiye Mektubu Olarak İnsanlar (3:1–6)
- C. Yeni Antlaşma Hizmetinin Daha Büyük Yüceliği (3:7–18)
- D. Mesih'in Mesajı, Müjde'nin Işığı (4:1–6)
- E. Toprak Kaplarda Müjde Hazinesi (4:7–15)
- F. Gelecek Yücelik Umudu (4:16—5:10)
- G. Barıştırma Görevi (5:11–21)
- H. Gerçek Bir Tanrı Hizmetkârının Nitelikleri (6:1–13)

I. İmansızlarla Paydaşlığı Redde Yönelik Çağrı (6:14—7:1)
J. Son Nasihat ve Tövbeden Dolayı Sevinç (7:2–16)

IV. Para Toplama (8:1—9:15)
A. Makedonya'daki Kiliselere Verilen Lütuf (8:1–5)
B. Başlatılan Bağışların Tamamlanmasına Yönelik Talimat (8:6–15)
C. Titus Tavsiye Ediliyor (8:16–24)
D. Para Toplama İçin Hazır Olunmasına Yönelik Nasihatler (9:1–5)
E. Neşeyle Vermenin Önemi (9:6–15)

V. Pavlus'un Ziyareti Öncesinde Karşıtlarına Azarları (10:1—13:10)
A. Yetki Savunması ve Karşıtlara Azar (10:1–7)
B. Akılsızca Övünme ve Karşılaştırmalarla Mücadele (10:8–18)
C. Elçisel Övünç (11:1–33)
D. Mesih'in Gücü Görülsün Diye Zayıflıklarla Övünme (12:1–10)
E. Pavlus Gerçek Bir Elçinin İşaretlerini Ortaya Koyuyor (12:11–18)
F. Endişe ve Uyarılarla Birlikte Savunmanın Sonlanması (12:19—13:10)

VI. Sonuç (13:11–14)
A. Son Selamlar (13:11–13)
B. Son Kutsama (13:14)

1. BÖLÜM

1. Geçmişteki ve şimdiki denenmelerinizi Pavlus'un burada söylediklerinin yanına koyduğunuzda, sıkıntılarınızda herhangi bir amaç, teselli veya merhamet görebiliyor musunuz?

2. Tanrı'nın tesellisini deneyimlemenin bir sonucu, başkalarına denenmelerinde teselli sağlayabilmenizdir. Denenmelere katlanmak ve Tanrı'nın tesellisini deneyimlemek sizi çevrenizdekilerin sıkıntılarına karşı daha duyarlı yapmalıdır. Bir zamanlar sizin gibi acı çeken birini tanıyor musunuz ve ona nasıl yardım edebilirsiniz?

3. Pavlus, Korint'tekiler karşısında seyahat planlarını savundu. Pavlus hakkında yapılan varsayımlar şoke edicidir. Bazıları en iyisini düşünmek yerine (elçiyi planlarını değiştirmeye itecek meşru bir neden olabilirdi), onu dönek, güvenilmez ve dünyasal olmakla suçladılar. Bu durum bizi de durup düşünmeye sevk etmelidir: Biz en kötüsünü düşünmekte ne kadar hızlıyız? Başkaları hakkında en kötüsünü mü, yoksa en iyisini mi düşünmeye daha yatkınsınız?

2. BÖLÜM

1. Disiplin, hata yapan bir kardeşin hatasından döndürülmesi ve kilisenin paklığı için şarttır. Pavlus, Hristiyanları sağduyulu olmaya ve günahla yüzleştirme ile bağışlama arasında bir denge kurmaya teşvik etmektedir. Bize Şeytan'ın her zaman bir avantaj peşinde olduğunu hatırlatmaktadır. Siz kendinizde, kilisedeki diğer kişilerde ve aile üyelerinizde gördüğünüz günaha nasıl karşılık veriyorsunuz?

2. Müjde'nin mesajı, onun ilanını duyan herkes için bir kokudur. Müjde'yi benimseyenler için, yaşama götüren tatlı bir kokudur. Müjde'yi reddedenler içinse ölüme götüren pis bir kokudur. Müjde'nin mesajıyla ilgili olarak siz nerede duruyorsunuz?

3. BÖLÜM

1. Pavlus'un yeni antlaşma yüceliğinin üstünlüğüne yönelttiği dikkat, tüm imanlıların İsa Mesih'e açık yüzle bakabildikleri gerçeğini vurgulayarak doruğa ulaşmaktadır. Bu olağanüstü ve şaşırtıcı bir avantajdır. Pavlus bugün bile Musa'yı örtülü yüreklerle okuyanlar olduğunu söyler. Kişi dinî görevlerini yerine getirebilir ve hatta kiliseyle özdeşleşebilir, ancak Mesih'i olduğu gibi görebilmek için iman olmalıdır. Mesih'in ruhsal yüceliğini görmek için imanınız var mı? Bu kurtaran ayrıcalığı deneyimlemek ne anlama gelir?

2. Müjde'nin büyük özgürlüğü, bir imanlının Ruh'un yardımıyla iman sayesinde Mesih'e bakabilme erişime sahip olmasıdır. Bu bakışın sonucu İsa Mesih'e daha fazla benzer olmaktır. İnsanlar baktıkları veya gördükleri şeye benzerler. Bu sizi vaaz gibi

olağan lütuf araçlarını özenle kullanmaya nasıl motive ediyor? Kiliseyle birlikte ibadete hazırlanırken ne için dua etmeliyiz?

4. BÖLÜM

1. Tanrı kurtuluşta egemendir. Müjde'nin duyurulması aracılığıyla (genel çağrı) Tanrı, Mesih'in yüce Müjdesi'nin ışığının bazı dinleyicilerin yüreklerinde parlamasını emreder (etkin çağrı). Siz Müjde'yi yüreğinizde deneyimlediniz mi, yoksa gözleriniz Şeytan tarafından kör edilmeye devam mı ediyor? Müjde'nin ışığını deneyimlemek sizi İsa Mesih'in yüzünde Tanrı'nın yüceliğini tanımaya götürür.

2. Kutsal Kitap farklı acı türleri öğretmektedir. Günah nedeniyle çekilen acı vardır (Davut'la Bat-Şeva). Başkasının günahı nedeniyle çekilen acı vardır (Akan). Doğruluk nedeniyle çekilen acı vardır (Pavlus). Nedeni doğrudan anlaşılamayan acı vardır (Eyüp). Pavlus'un buradaki sözleri özellikle son iki tür acı için geçerlidir. Gerçek ve derin acıları hafif olarak görmenin tek yolu, onları sonsuz yüceliğin ağırlığıyla karşılaştırmaktır. Yaşamınızda zorluklar yaşarken, iyi bir şekilde acı çekmek ve sonsuz bir bakış açısına sahip olmak için görülmeyen ve sonsuz olan şeylere odaklanarak Tanrı'nın lütfunu arayın.

5. BÖLÜM

1. Müjde'nin gelecekteki gerçekleri üzerinde derinlemesine düşünün. Yüceltilmiş bir bedene sahip olmak için inlemeyi lütuf sayesinde öğrendiniz mi? Tanrı'nın çocuklarını bekleyen her şeye bakıp üzerinde derinlemesine düşünmek için zaman ayırın. Eğer Ruh'a sahipseniz, tüm bunlar zaten gerçekten de sizindir.

2. 5. bölüm Müjde'nin en özlü ifadelerinden biriyle sonlanmaktadır. Tanrı, Mesih'i halkı için günah kıldı. Günahkârlar imanla, Mesih'in doğruluğunu alırlar. Siz Müjde'ye yaslandınız mı? Tanrı'nın gözünde doğru sayılmanın ne demek olduğunu yaşantısal olarak biliyor musunuz? Eğer öyleyse, Mesih'te bulunan barıştırılmayı kutlayın. Eğer siz de Pavlus gibi bu barıştırılmayı aldıysanız, başkalarının da O'nunla barıştırılmasına nasıl yardım edebilirsiniz?

6. BÖLÜM

1. Bu bölümde sahte bir hizmetin aksine gerçek, hakiki bir hizmetin nitelikleri ele alınmaktadır. Burada sunulan gerçekler, kişisel ve aile olarak dua zamanlarınızda pastörünüz ve diğer kilise görevlileri için dua etmeniz konusunda sizi nasıl yönlendirebilir?

2. Kurulan birliktelikler Tanrı için önemlidir. Tanrı'yla barıştığınız için imansızlarla yakın bir ilişki içinde olmanız ve yaşamınızın eski yaşam tarzınızdan etkilenmesi çelişkili bir durumdur. Hristiyanlar birlikteliklerine ne şekilde dikkat etmelilerdir?

7. BÖLÜM

1. Hristiyanların nasıl yaşadıkları Tanrı için önemlidir. Kutsal Kitap'ta kutsallığın peşinden gitmek için birçok motivasyon vardır. Tanrı'nın lütfuna duyulan minnettarlık başlıca motivasyonlardan biridir. Tanrı'nın vaatleri de öyledir. Pavlus, Tanrı'nın sizin Tanrınız olacağına ve sizi oğulları ve kızları olarak kabul edeceğine dair antlaşmaya dayalı vaadine başvuruyor. Tanrı'nın çocuğu olmak davranışlarınızı etkilemeli ve yönlendirmelidir. Çocuklar genellikle ebeveynleri gibi görünür ve davranırlar. Sizin durumunuz nasıl?

2. Yaşamınızda günahınızla yüzleştirildiğinizde, yakalandığınız için üzüntü mü duyuyorsunuz, yoksa Tanrı'yı gücendirdiğiniz için tövbeye yol açan bir üzüntü mü yaşıyorsunuz? Hristiyan yaşamı sürekli bir tövbe yaşamıdır. Sürekli olarak günahtan Mesih'e dönülmelidir. Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşam sürmeniz için O'ndan lütuf dileyesiniz diye Tanrı'nın size tövbe bağışlamasına minnettar mısınız? Günahla başa çıkmak zor olsa da, kurtuluşa götüren bir tövbe asla pişmanlık yaratmaz.

8. BÖLÜM

1. Müjde gerçeği bizi birçok açıdan teşvik etmelidir. Mesih'in kendini nasıl verdiğini düşünmek (9. ayet) bizi de kendimizi ve sahip olduklarımızı vermeye hazır hâle getirmelidir. Bu sizin ondalık ve bağışlarınızı nasıl teşvik etmelidir?

2. Pavlus bağış toplama konusunda suçlamalardan uzak kalmaya büyük özen göstermektedir. Korint'te kendisinin para fonlarını nasıl idare ettiğinden kuşkulananlar olabileceğini bilir. Bu tür kuşkuları temelsiz olarak reddetmek yerine, önlem almak için fazladan çaba sarf eder. Pavlus'un çizdiği bu örnek sizi nasıl yönlendirmelidir?

9. BÖLÜM

1. Verme ayrıcalığından dolayı Tanrı'ya şükretmek için zaman ayırın. Çocuklarınız varsa, bağışta bulunmanın Tanrı'nın armağanlarına verilen karşılık olduğunu yönerge ve örneklerle onlarla öğretin. Toplu ibadet zamanlarında, bağışa ayrılan zamanın ibadet sırasında bir ara değil, bir ibadet eylemi olması gerektiğine dikkat edin.

2. Pavlus bağış toplama konusundaki tartışmasını Tanrı'nın tarif edilemez armağanı için O'na övgü duasıyla sonlandırmaktadır. Elçi Pavlus'un dikkat çekici özelliklerinden biri, her şeyin içinde ve arkasında Mesih'i görmesidir. Mesih'e –O'nun hem

kimliğine hem de etkinliğine– böyle bakabilmek için Tanrı'ya dua edin ve Tanrı'nın biricik Oğlu'nu vermekle gösterdiği lütfun harikalığını asla kaybetmeyin. "Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!" (15. ayet).

10. BÖLÜM

1. Pavlus'un Korint'teki günlerinden pek de farklı olmayan bir günde yaşıyoruz. Pastörleri karizmaları ve dış görünüşleriyle değerlendirmek kolaydır. Oysa önemli olan yaşamlarındaki Tanrı çağrısıdır. Siz pastörünüzü nasıl görüyorsunuz? Onu seviyor ve onun için dua ediyor musunuz, yoksa onu daha çok tanınan önderler veya vaizlerle mi kıyaslıyorsunuz?

2. Pavlus okuyucularına bu yaşamda verilen gerçek savaşı hatırlatmaktadır (3-5. ayetler). Yaşamınıza dikkat edin ve Tanrı'nın kudretiyle her düşünceyi İsa Mesih itaatine tutsak edebilecek silahların peşinden gidin. Tanrı bilgisine karşı olan düşünceleri ve engelleri yıkmak için Söz'ün, duanın ve Ruh'un hizmetinin ruhsal silahlarını nasıl kullanabilirsiniz?

11. BÖLÜM

1. Sahte öğretmenlerin karakteri ve sinsiliği Hristiyanları uyanık ve muhakeme konusunda sezgisel tutmalıdır. Sahte öğretmenlerin teşkil ettiği tehditleri fark etmenin en iyi yolu, Müjde'nin doğruluğuna ikna olmak ve tek bir düşünceyle Mesih'e adanmaktır (3. ayet). Mesih'e bağlı kalmamak, bir imanlıyı aldatıcı Şeytan'ın sinsi saldırılarına açık hâle getirebilir. İsa Mesih'e olan eşsiz bağlılığınızı korumak için nasıl uyanık ve gayretli olabilirsiniz?

2. Pavlus çektiği acılarla ve zayıflığıyla övündü. Pavlus'un övünmesi, kendi denenmeleriniz ve sıkıntılarınız üzerinde düşünmenize neden olsun. O zorluklara katlanmaya ve hatta ölümle yüzleşmeye istekliydi. Ancak ve ancak Mesih tarafından büyülendiğinizde ve O'nun size olan sevgisinden emin olduğunuzda, kendi denenmelerinizi doğru bir şekilde görebileceğiniz bir çerçeveye sahip olursunuz. Zorlu koşulların ortasında bile sadece Mesih'e adanmış olmanın ne anlama geldiğini düşünün.

12. BÖLÜM

1. Tanrı bir eliyle çocuklarına dikenler verir ancak diğer eliyle de yeterli lütfu verir. Sevgili imanlı, şu anda hangi sıkıntıya veya denenmeye katlanıyor olursan ol, Tanrı'nın yeterli lütfunun da farkında olduğundan emin ol. Şeytan bu diken aracılığıyla size eziyet etmek isteyebilir ancak Tanrı bunu sizin iyiliğiniz ve kendi yüceliği için yapmaktadır. Şu anda hangi denenmelerle karşı karşıyasınız? Bu durumda Mesih'in gücünün görülebilmesi için zayıflıklarınızla övünmek ne anlama gelir?

2. Pavlus'un Korintlilere olan sevgisi gerçekten inanılmazdı. 19. ayette şöyle yazar: "Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir." Ruh'un lütfu sayesinde, eşinize, çocuklarınıza, ebeveynlerinize ve arkadaşlarınıza bunu söyleyebilir olmaya daha da yaklaşabilmek için hangi araçları kullanabilirsiniz?

13. BÖLÜM

1. Pavlus mektubunu kişinin kendisini incelemesi için ciddi bir nasihatle sonlandırmaktadır. Kendisi incelemelere tabi olmuş ve Mesih'in elçisi olduğu iddiasını savunması gereken bir konuma itilmiştir. Okuyucularından kendilerini incelemelerini ister. İsa Mesih'in kilisesiyle bağlantılı olmak yeterli değildir. Kendinizi incelemek ve Mesih'te olup olmadığınızı saptamak zorundasınız. Gerçek bir Mesih imanlısının belirtileri nelerdir?

2. Aldığınız tüm ruhsal kutsamalar, zamanın başlangıcından önce kurtuluşu tasarlamış olan Baba Tanrı'nın sevgisinden gelmektedir. Tüm kutsamalar, kurtuluşu satın almak için ölen ve bunu halkına uygulamak için dirilen Aracı İsa Mesih'in lütfu aracılığıyla gelmektedir. Ve tüm kutsamalar Kutsal Ruh sayesinde kilise tarafından paylaşılmaktadır. Siz Mesih'in lütfunu, Baba'nın sevgisini ve Kutsal Ruh'un paydaşlığını deneyimlediniz mi? Eğer öyleyse, bu kutsamalar üzerinde derinlemesine düşünün ve Tanrı'dan aldığınız zevki artırması için O'na dua edin. Eğer öyle değilse, gerçek ve içten bir tövbeyle günahınızdan uzaklaşın ve imanla Mesih'e dönün.

GALATYALILAR

GALATYALILAR'A GİRİŞ

YAZAR:

Galatyalılar'ı Pavlus'un yazdığı açıkça belirtilmiştir (1:1-2; 5:2). Dahası, bu görüş kilise tarihi boyunca savunulmuş ve savunulmaktadır. Çeşitli kilise babalarının en eski yazılarında (örneğin, Romalı Klement, Antakyalı İgnatius, Polikarp, İustinus) Galatyalılar'a ve Pavlus'un yazarlığına sık sık atıfta bulunulmaktadır. Pavlus'un yazarlığı neredeyse evrensel olarak savunulmuştur. Bunu reddedenler tarafından hiçbir ikna edici argüman üretilmemiştir.

TARİH:

Galatyalılar'ın tarihi yoğun bir şekilde tartışılmıştır. Bazıları daha geç bir tarihi (M.S. 57-58) savunsa da daha erken bir tarih (M.S. 48-49) tercih edilir. İlk olarak, 2:1-10 ayetlerinde Pavlus Yeruşalim'e yaptığı bir ziyaretten ve orada bazı önderlerle görüştüğünden söz eder. Bazıları bu ziyaretin Yeruşalim Konsili'ne (Elç. 15:1-4) denk geldiğini düşünse de bu ziyaretin yaklaşık olarak M.S. 47'de gerçekleşen Yeruşalim'e kıtlık yardımı ziyareti olması daha olasıdır (11:30). Bu da mektubun, Pavlus'un Yeruşalim Konsili'nden önceki ilk müjdeleme yolculuğundan bir süre sonra yazıldığını göstermektedir. İkinci olarak, bazıları Galatyalılar 4:13'teki "ilk kez" ifadesinin Pavlus'un ikinci müjdeleme yolculuğuna işaret ettiğini iddia etse de (Elç. 16:6), bu ifade Grekçede basitçe "öncesinde" anlamına da gelebileceğinden bu şart bir yorum değildir. Dolayısıyla, Pavlus'un Yeruşalim Konsili'nden önce Güney Galatya'ya yaptığı ziyaretten söz ediyor olması muhtemeldir (Elç. 14:21). Üçüncü olarak, mektup Galatyalıların Mesih'e dönmelerinden kısa bir süre sonra yazılmıştır (Gal. 1:6). Pavlus sadece Galatyalıların Rab'den uzaklaşmalarına değil, aynı zamanda "böylesine çarçabuk" uzaklaşmalarına da şaşırmıştı. Bu gerçekler ışığında, Galatyalılar'ın yazılış tarihi için M.S. 48-49 gibi erken bir tarih vermek tercih edilir.

Benzer şekilde, Pavlus'un yazdığı Galatyalıların kim olduğu da hararetle tartışılmıştır. Mektup "Galatya'daki kiliselere" (1:2) ve "Galatyalılara" (3:1) hitaben yazıl-

mıştır. Tartışma bunun bölgesel mi, yoksa etnik bir tanımlama mı olduğudur. Etnik olarak Galatya, Galyalıların veya Keltlerin M.Ö. 278'de Orta Avrupa'yı istila etmelerinden sonra yaşadıkları bölgeyi ifade eder. Eğer Pavlus etnik halka hitap ediyorsa, mektup Ankara, Pessinus ve Tavium şehirlerine, yani Kuzey Galatya bölgesinedir. Eğer Pavlus etnik halka değil de bölgeye hitap ediyorsa, bu bölge Roma'nın Galatya vilayetidir ve bu da Galatya'nın güneyindeki Pisidya Antakyası, Konya, Listra ve Derbe şehirlerine işaret eder. Pavlus'un ilk müjdeleme yolculuğunda bu kentleri ziyaret ettiğini biliyoruz. Tartışmalar karışık olsa da, Pavlus'un Güney Galatyalılara hitap ettiği ve bu nedenle Galatya'nın bir bölge olarak anlaşılması gerektiği muhtemeldir. Bu birkaç nedenden dolayı muhtemeldir. İlk olarak, Pavlus okuyucuları şahsen tanıyordu (1:8; 4:11-15,19). İkinci olarak, Elçilerin İşleri 16:6 ve 18:23'te listelenen güzergâh Güney Galatya'dan geçiyor gibi görünmektedir. Üçüncü olarak, Pavlus genellikle Roma'nın vilayet tanımlamasını kullanmıştır. Dördüncü olarak, Galatya yardım fonuna katkıda bulunmuştur (1.Ko. 16:1) ve bağışların taşınmasına Güney Galatya'dan kişiler eşlik etmiştir (Elç. 20:4). Beşinci olarak, Barnaba'dan Galatyalılar'da üç kez söz edilir (Gal. 2:1,9,13) ki bu da okuyucuların Barnaba'yı tanıdıklarını ima eder. Oysa Barnaba, Pavlus'la birlikte sadece ilk müjdeleme yolculuğuna çıkmıştır. Bu nedenlerden dolayı, Pavlus'un Güney Galatya'dakilere sesleniyor olması muhtemeldir.

TEMA:

Kurtuluş, yasanın işlerinden ayrı olarak, Mesih'in doğruluğuna iman aracılığıyla alınan, Tanrı'nın karşılıksız lütfu sayesindedir.

AMAÇ:

İlk olarak, Müjde'nin özünü, yani yasanın işlerinden ayrı olarak, yalnız Mesih'in doğruluğuna imanla aklanmayı bir kez daha vurgulamak. *İkinci olarak*, Galatyalı Hristiyanları, Ruh'un meyvesinin bol olduğu bir yaşama, Mesih'e imanla yaşayarak ruhsallıklarının gerçekliğini kanıtlamaya çağırmak. *Üçüncü olarak*, Yahudilerin mesajının sahte bir müjde olduğunu göstererek o mesajı yok etmek.

TOPLU BAKIŞ:

Galatyalılar'ın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Bu mektubun yazılmasına, Yahudilerin tehlikeli öğretilerinin Galatya kiliseleri üzerinde yarattığı sinsi etki neden olmuştur. Mesih'e iman eden birinin gerçekten kurtulabilmesi için sünnete ve hatta tüm Yahudi törensel yasasına boyun eğmesi gerektiğini savunuyorlardı. Bu, daha sonra Yeruşalim Konsili'nin ele alacağı sapkınlıktı (Elç. 15), ancak kiliseleri rahatsız etmeye devam edecekti.

Pavlus elçisel yetkiyle (1:1, 11-12) ve sevgi dolu bir açık sözlülükle (6. ayet; 4:12-20), aklanmada Yasa'yla Müjde'nin her türlü karışımına karşı Müjde'nin özel iddialarını ortaya koymaktadır. Bir ışık meleği bile Pavlus'un getirdiği Tanrı Müjdesi'nden başka bir şey öğretse, Müjde'yi terk etmek lanete yol açmaktır (1:8-9; 3:10), Mesih iman eden herkesi bundan kurtarır (3:13-14). İman sayesinde Mesih'le, O'nun ölümüyle ve dirilişiyle birleşiriz (2:19-20; 5:24). Musa'nın Yasası'nın verilmesi, imanlıların atası İbrahim'de görüldüğü gibi (3:7-9, 15-18), yalnız imanla aklanma öğretisini ortadan kaldırmamış, aksine insanları Mesih'e getirmek üzere bir öğretmen olarak hizmet etmiştir (19-25. ayetler). İman edenler imanlarının gerçekliğini Mesih'e imanla yaşayarak (2:20) ve böylece Ruh'un meyvesini gösteren bir yaşam sürdürerek kanıtlayacaklardır (5:22-24; 6:8). Mesih'in çarmıhı ve O'nun doğruluğuna iman dışında Tanrı tarafından kabul edilmenin başka bir yolu yoktur (2:16, 21; 6:14).

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–5)

II. Pavlus'un Elçiliğine İlişkin Savunması (1:6—2:21)
- A. Pavlus'un Müjdesi Doğrudur (1:6–10)
- B. Pavlus'un Müjde'ye Çağrılmış Olması (1:11–24)
  - 1. Mesih Pavlus'ta Sergilendi (1:11–17)
  - 2. Pavlus'un Hizmetinin Başları (1:18–24)
- C. Pavlus'un Elçilerin Tarafından Onaylanması (2:1–10)
- D. Pavlus'un Petrus'la Anlaşmazlığı (2:11–21)
  - 1. Pavlus Petrus'a Karşı Çıkıyor (2:11–14)
  - 2. Mesih'in Ölümü Pavlus'ta Etkindir (2:15–21)

III. Aklanmanın İlanı (3:1—5:12)
- A. Ruh'u İmanla Almak (3:1–6)
- B. Yalnız İmanla Aklanma (3:7–29)
  - 1. Kutsal Yazı Tasdiki (3:7–14)
  - 2. İnsan Örneği (3:15–18)
  - 3. Yasa ve İman (3:19–29)

C. Oğulluk İmanladır (4:1–7)
D. Kutsamalar İmanla Gelir (4:8–31)
E. İman Aracılığıyla Dayanma (5:1–12)

IV. Ruh'ta Yaşamın Açığa Çıkarılması (5:13—6:10)
A. Ruh'la Yürümek (5:13–26)
B. Birbirimize Hizmet Etmek (6:1–10)

V. Kapanış (6:11–18)

1. BÖLÜM

1. Sahte müjdeye karşı en kesin koruma, gerçek Müjde'nin yeni baştan ve net bir şekilde hatırlatılmasıdır. Pavlus bunu, Mesih'in kefaret eden kurbanından kaynaklanan zaferli kurtuluşun kısa bir özetini verdiği 3-5. ayetlerindeki açılış selamlamasında yapmaktadır. Bu gerçek Müjde üzerinde derinlemesine düşünün ve bunun için Tanrı'ya şükredin.

2. Mesih'in Müjdesi'ni saptıranlarla uzlaşma olamaz. Pavlus sadece sahte müjdeyi gerçeğin saptırılması olarak damgalamakla kalmaz, aynı zamanda başka bir müjdeyi destekleyenlerin lanetleneceğini de Tanrı esiniyle açıklar. Bu nedenle böyle kişilerle paydaşlık edilemez. Sahte müjde vaizlerinden ayrılmak neden kesinlikle zorunludur?

3. Eskiden Müjde'ye karşı olanların iman etmesi Rab'be büyük bir yücelik getirir. Eski bir Tanrı sövücü ve zalim olan Pavlus, Mesih'e dönüşünün gerçekliğini göstermek üzere çok fazla ayrıntıya girmektedir; öyle ki, zulmettiği insanların kendileri onda gördükleri değişimden dolayı Tanrı'yı yüceltsinler. Müjde'nin hangi düşmanları için dua ediyorsunuz?

2. BÖLÜM

1. Bir Hristiyan, Müjde'ye olan inancıyla ilgili tüm şüpheleri ortadan kaldırmak için her türlü çabayı göstermelidir. Pavlus, düşmanlarının kendisine elçi arkadaşlarının önünde iftira attığını biliyordu. Dolayısıyla da Yeruşalim'e gittiğinde onlarla aynı Müjde'ye inandığını ve vaaz ettiğini onlara dikkatle gösterdi. Mümkünse, imanlıların sadece Mesih'te aklandıklarını hatırlayarak, adlarımızdan tüm şüpheleri kaldırmak her zaman iyidir.

2. Bazen Müjde'yi savunmak için bir iman kardeşinin azarlanması bile gerekebilir. Antakya'da Pavlus, Petrus'a karşı koymak zorunda kalmıştı. Çünkü diğer uluslardan ayrılma eylemi yalnız Mesih aracılığıyla aklanma gerçeğini tehlikeye atıyordu. Ancak Petrus bu azarlamaya kızmamış, daha sonra Pavlus'tan "sevgili kardeşimiz" diye söz etmiştir (2.Pe. 3:15). Siz de Davut gibi düzeltme ve azarlamayı hoş karşılıyor musunuz (Mez. 141:5)?

3. İmanlılar Hristiyan yaşamını başladıkları gibi sürdürürler. Bu, Pavlus'un 20. ayetteki zafer dolu iddiasıdır. İmanlı, Mesih'le bir olmuştur ve günahlı bir dünyada imanlı yaşamını sürdürmek için gereken her şeyi imanla O'ndan alır. Mesih'in günahkârlar için ölümünün her şeye gücü yeten ve her zaman taze olan Müjdesi üzerinde düşünün.

3. BÖLÜM

1. Hristiyan yaşamında Mesih'e olan güvenimizi ortadan kaldıracak her şeye karşı korunmamız şarttır. Ruhsal büyüme ve olgunluk, bedenin çabalarına güvenerek asla geliştirilemez. Hristiyanlar Mesih'e tamamen bağımlılıktan nasıl sapıp uzaklaşabilirler?

2. Yasanın cezası olan ölüm, onun korkunç lanetidir. Bu yüzden günahkârların bu lanetten kurtulmaları ve bunu talep eden yasanın önünde aklanmaları için, Mesih onlar için lanet oldu! Tanrı'nın hiçbir çocuğu Mesih'in neye katlandığını asla unutmasın.

3. Hiçbir günahkâr, yasa tarafından aklanamaz ancak bunun nedeni yasada herhangi bir hata olması değildir. Hata günahkârda, yani onun yasanın gerektirdiği mükemmel itaati gösterememesindedir. Ancak yasanın esnek olmayan talepleri, yasayı bir araç hâline getirir. Yasa aracılığıyla günahkâr, Mesih'in yasayı yerine getiren mükemmel itaatine iman eder. Tanrı'nın sizi kabulü için yalnızca Mesih'e mi bel bağlıyorsunuz?

4. BÖLÜM

1. Mesih'in ilk gelişi hayret verici bir mucizeydi çünkü Tanrı-insanın ortaya çıkışıydı. Tanrı, Oğlu'nu gönderdi ki bununla O'nun tanrılığını görüyoruz. Ne var ki, O bir kadından doğdu ki bununla da O'nun insanlığını görüyoruz. Bu iki doğa tek Kişi'de birleşmiştir; bu nedenle O, Tanrı-insandır. Kurtuluşun gizemi ne büyüktür! Şu gerçeğin üzerinde durun: "Tanrı bedende göründü" (1.Ti. 3:16).

2. Başka bir müjde tarafından tehlikeye atılanlar için acı duymalıyız. Pavlus, Galatyalıların Mesih'e döndüklerini görmek için çok çalışmış ve çok acı çekmişti. Ancak onların, Yahudileştiricilerin ruhu mahveden mesajından kurtulduklarını görmek için tekrar doğum sancıları çekmeye hazırdı. Aldanmış olanların yalanı bir kenara attıklarını görmek için lütufla emek verelim. Bu durumda olan kimleri tanıyorsunuz? Onlar için nasıl emek veriyorsunuz?

3. Kutsal Yazılar'ı bilmek Hristiyan için hayati önem taşır. Pavlus'un Galatyalılarla tartışırken Tanrı Sözü'nü kullanışına dikkat edin: "Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz?" (21. ayet); "Çünkü ... yazılıdır" (22. ayet); "Ama Kutsal Yazı ne diyor?" (30. ayet). Her gün yönünüzü bulduğunuz tek pusula Kutsal Yazılar mı?

5. BÖLÜM

1. Hristiyan'ın Mesih'teki özgürlüğü, onu köleleştirmek isteyen her şeye karşı durmasını sağlayan araçtır. Düşmanın amacı imanlıyı ruhsal tutsaklığa sokmak ve böylece imanlının ruhunu Mesih'teki zevkten mahrum bırakmaktır. Fakat imanlının savunması Mesih'te sahip olduğu özgürlüğün ta kendisidir. Mesih bizim adımıza kusursuz itaati göstererek, aklanmamızın temelini oluşturarak ve böylece bizi köleleştirecek her şeye sıkıca direnişin temelini oluşturarak, bizi yasanın kusursuz itaat talebinden özgür kılar. Siz bu mücadeleyi kişisel olarak biliyor musunuz? Savunma ve özgürlük için kime bakıyorsunuz?

2. Hristiyan özgürlüğü günahtan ve mahkûmiyetten kurtulma ve Mesih'e hizmet etme özgürlüğüdür. Bazıları imanlının Mesih'teki özgürlüğünün, nasıl yaşaması gerektiğine dair bir yönerge olarak Tanrı'nın ahlak yasasından özgür olmak olduğunu ve böylece bedenin iştahlarını tatmin etme özgürlüğü verdiğini öğretmektedir. Bu yasa karşıtı sapkınlığa şiddetle karşı çıkılmalıdır. Çağrıldığımız özgürlük günah işleme özgürlüğü değil, Mesih'e itaat etme ve O'nun isteğini yerine getirme özgürlüğüdür. Başkalarına sevgiyle hizmet etmek neden bir Hristiyan'ın özgürlüğüdür?

3. Aklanmış insan gerçek kutsallığı sergiler çünkü içinde Kutsal Ruh'a sahiptir. Aklanmayı her zaman kutsallaştırılma izler. Ve kutsallaştırma yasa tarafından değil, Ruh tarafından yapılır. Ruh, Mesih'in doğruluğu temelinde Tanrı'nın Hristiyan'a armağanıdır. Ruh'un yürekteki etkinliği sayesinde imanlı kutsal kılınır ve bu, Ruh'un ürettiği meyveyle gösterilir. Kutsallaştırılmanın ancak ve ancak lütufla olduğunu hatırlamamız neden hayatidir?

6. BÖLÜM

1. Barıştırma hizmeti sadece ruhsal açıdan güçlü olan imanlılar tarafından yerine getirilebilir. Pavlus'un buyruğu, ruhsal açıdan güçlü olanların, gafil avlanıp günaha düşenleri günahtan geri döndürmeleridir. Buradan çıkarılacak sonuç şudur: Barıştırma hizmeti sadece kendileri tetikte olan imanlılar tarafından yerine getirilebilir. Ruhsal gücün işaretlerinden biri, Şeytan'ın kazdığı ve dikkatsizlerin içine düşeceği her çukurdan kaçınmak için tedbirli olmaktır (Yah. 23). Bu bizi düşmekten korunmak için içtenlikle dua etmeye yöneltmemeli midir?

2. Ruhsal verim, Tanrı'nın belirlediği zamanda gelecektir. Pavlus "mevsiminde biçeriz" der (9. ayet). "Mevsim" sözcüğü sabit veya belirlenmiş bir zaman anlamına gelir ve Rab'bin ruhsal hasadın gerçekleşeceği zamanları belirlediğini ifade eder. Bu öyle bir gerçektir ki, aslında ruhsal tohumu ekiminin uzun zamanlarında bayılıp bitkin düşmemizi engelleyen bir araçtır. Nihayetinde hasat zamanımız Mesih'in gelişidir. Tanrı'nın her şey için tayin ettiği zamana nasıl daha fazla yaslanabilirsiniz?

3. İmanlının haklı olarak övünebileceği tek konu Mesih'in işidir. Pavlus, Mesih'in tamamlanmış işi olan "çarmıh" dışında herhangi bir şeyle övünme veya böbürlenme düşüncesini reddetmektedir. Bu işte hiç kimsenin payı olmamıştır çünkü günahın kefaretini ödemeye yalnızca Mesih yeterliydi. Dolayısıyla, imanlı çarmıh işiyle günah işlemeksizin övünebilir. Çarmıhla ilgili olarak bir Hristiyan'ı sevinç duymaya, Rab'bi yüceltmeye ve övmeye teşvik eden şey nedir?

EFESLİLER

EFESLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Erken dönemdeki kilisede hiç kimse bu mektubu Pavlus'un yazdığından şüphe duymamıştır. Ne var ki, bazı çağdaş uzmanlar Pavlus'un adına başka bir yazarın yazdığını savunmaktalardır. Şöyle derler: (1) Efesliler Mektubu, Pavlus'un mektuplarından farklı bir üsluba ve sözcük dağarcığına sahiptir; (2) Efesliler Mektubu, kiliseye ve evliliğe bakışında Pavlus'un teolojisinin ötesine geçer ve Mesih'in ikinci gelişine yaptığı karakteristik vurguyu içermez; (3) Efesliler Mektubu, Koloseliler'e bir şekilde benzemektedir ki bu da Pavlus'un tarzını taklit eden biri tarafından yazıldığını kanıtlamaktadır; (4) Başka bir yazar Pavlus'u onurlandırmak için onun adını kullanmış ve ilk Hristiyanlar arasında kabul gördüğü üzere takma bir ad kullanmış olabilir.

Ortaya atılan bu argümanlara yanıt olarak şunları söyleyebiliriz: (1) Bir yazar farklı durumlara istinaden yazarken, üslup ve sözcük dağarcığı açısından oldukça çok yönlü olabilir. Yeni Antlaşma mektupları gibi kısa yazılar, bize bir yazarın yazılarının ayırt edici üslubuna ve sözcük dağarcığına ilişkin ince çizgiler çizebilecek kadar büyük bir örnek vermemektedir; (2) Pavlus'un hiçbir mektubu onun tüm öğretilerini kapsamaz; dolayısıyla da Efesliler Mektubu Pavlus'un diğer yazılarıyla çelişmemekle birlikte onlara bazı nüanslar eklediği için şaşırmamalıyız. Ayrıca Pavlus'un büyük oranda değindiği temalar da bu mektupta ihmal edilmiş değildir. Örneğin, bu mektup Mesih'in gelişinin umudu hakkında çok şey söylemektedir (1:10-11, 14, 18; 2:7; 4:4, 10, 13, 30; 5:5-6,27; 6:8); (3) Efesliler'in Koloseliler'le olan benzerlikleri etkileyicidir ancak aynı yazarın farklı durumlardaki iki kiliseye hitap etmesiyle açıklanabilir; (4) Bir elçinin kimliğine bürünmek ilk kilisede kabul edilemezdi. Hem Tertullianus hem de Antakyalı Serapion tarafından tanıklık edildiği üzere, kilise elçiler tarafından yazıldığını iddia eden sahte yazıları reddetmiştir.

Mektubun kendisi, "İsa Mesih'in elçisi ... Pavlus" tarafından yazıldığına tanıklık etmektedir (1:1). Mektubun ortasında yazar kendisinden "Ben Pavlus... İsa Mesih'in tutuklusu" olarak söz eder (3:1). Ayrıca Yahudi olmayanlara elçi olmak üzere aldığı doğaüstü çağrısını da yazar (5-8. ayetler). Eğer mektubun yazarı Elçi Pavlus değilse,

o zaman büyük bir aldatmacadan suçludur. Gerçekten de yazar Efeslileri yalanı bir kenara bırakıp gerçeği söylemeye çağırdığı için (4:25), böyle bir durumda feci bir ikiyüzlü olurdu (4:25). Bu tür suçlamalar bu asil mektuba yakışmamaktadır. Aksine, Efesliler ilahi vahiy, yani yalan söylemeyen Tanrı'nın Sözü olmanın işaretlerini taşımaktadır (Rom. 3:4; Tit. 1:2). Bu nedenle, Efesliler'i iddia ettiği gibi, yani Elçi Pavlus'un mektubu olarak kabul etmek için her türlü nedene sahibiz.

TARİH:

Pavlus zincire vurulmuş bir tutsak olarak yazdığını söylemiştir (3:1; 4:1; 6:20). Kendisi birçok kez hapse atılmıştır (2.Ko. 11:23) ancak en önemli hapis zamanları M.S. 57-59 yılları arasında Sezariye'de (Elç. 23:33; 24:27) ve M.S. 60-62 yılları arasında Roma'da gerçekleşmiştir (Elç. 28:30). Geleneğe göre bu mektubu Roma'dan yazmıştır. Efesliler'in Koloseliler'le aynı hapis döneminde yazılmış olması muhtemel görünmektedir çünkü ikisi de benzer mesajlara sahiptir. İkisi de hapishaneden bahseder (Kol. 4:3, 10, 18) ve Tihikos tarafından iletilmiştir (Ef. 6:21; Kol. 4:7).

TEMA:

Tanrı'nın Mesih'te, O'nun bedeni için olan zenginlikleri.

AMAÇ:

İmanlılara, çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Rab İsa'ya bağlılıkları sayesinde sahip oldukları görkemli zenginlikleri öğretmek ve onları kilise üyeliği, yaşam boyu tövbe, düzenli ev halkı ve Şeytan'a karşı ruhsal mücadele yoluyla, ayrıcalıklarına layık bir şekilde yürümeye çağırmak. Bazı mektupların aksine Pavlus kiliseyi tehdit eden özel ruhsal tehlikelere değinmez. Bunun yerine, sağlıklı bir kiliseyi güçlendirmek için yazar. Pavlus'un amacını kilise için ettiği dualardan çıkaracak olursak, o zaman Pavlus, Efeslilere düşmüş bir dünyadaki gündelik yaşamları bağlamında onları Kurtarıcıları hakkında daha zengin bir yaşantısal bilgiye yönlendirmek için yazmıştır.

TOPLU BAKIŞ:

Efesliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Efesliler Mektubu teolojiyi doksoloji olarak, yani Tanrı'ya ibadet için Tanrı'nın gerçeği olarak sunmaktadır. Tanrı'nın Mesih'teki zenginlikleri için övgülerle yankılanan bir kitaptır. O'nun ölümü (1:7; 2:13-16; 5:2, 25) ve yüceltilmesi (1:20-22; 2:5-6; 4:8-10) O'na bağlanan herkesin kurtuluşunun yoludur. İmanlılar O'nda her ruhsal kutsamaya (1:3), Tanrı'nın halkına yönelik büyük sevgisinden taşan lütuf zenginli-

ğine (7, 18. ayetler; 3:8) sahiplerdir (2:5). Pavlus, Mesih aracılığıyla doluluk içinde gelen (1:23; 3:17; 4:10, 13; 5:18), Tanrı'nın anlatılmaz yüceliğini ifade etmek için insan dilini zorlar (1:19; 2:7; 3:20). Tanrı'nın halkı için zenginliği özellikle Kutsal Ruh'un tüm armağanlarından ve meyvesinden oluşmaktadır (1:13-14, 17; 2:18, 22; 3:5, 16; 4:3-4, 30; 5:9, 18; 6:17-18). Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, Tanrı'nın yüceliği için bir halk kurtarmak üzere uyum içinde etkinlik gösterdiğinden, kitap derin biçimde Üçlü-Birlik öğretisi tarafından şekillendirilmiştir.

Dolayısıyla, Efesliler'in kilise, beden ve İsa Mesih'in gelini hakkında söyleyecek çok şeyi vardır (1:1, 18, 23; 2:19-22; 3:6, 15, 21; 4:4-16; 5:23, 25-27, 29-32; 6:18). Onlar yaşayan Tanrı'nın tapınağı ve Tanrı'nın yüceliğinin vitrinidir. İnanılmaz ayrıcalıklara sahip bir halk olarak, yerine getirmeleri gereken yüksek bir çağrıları vardır (4:1). Pavlus'un mektubun ikinci yarısında açıkça belirttiği gibi, bu çağrı yaşamın her boyutuna ahlaki yükümlülükler yükler. Beden sevgide birleşmemek zorunda ve kutsallar davranışlarında kutsal olmak zorundalardır (4-5. bölümler). Kilise dünyanın yozlaşmasını açığa çıkaran bir ışık (5:7-14) ve Şeytan'ın kötü güçlerine karşı doğruluk içinde duran ruhsal bir ordu olmak zorundadır (6:10-18).

Bu güçlü ahlaki itki, temelini yalnızca lütufla kurtuluş öğretilerinde bulur (1-2). Hristiyanlar da bir zamanlar dünyanın geri kalanı gibi günah içinde ölü, ruhsal karanlıkta yaşayan ve Tanrı'nın gazabına uğramaya mahkûm kişiler olmalarına rağmen (2:1-3; 4:17-19; 5:5-6), Tanrı kendi halkına bağışlanma ve yaşam vermiştir; bu yaşam, İsa Mesih'in Müjdesi'yle şekillenmiş ve güç bulmuştur. Onlar Mesih'le bir olan insanlardır ve sık sık "O'nda" veya "O'nunla" ifadeleriyle dile getirilen bu bir olma durumu Pavlus'un mesajının merkezinde yer almaktadır. Bu, "Müjde'nin sırrı (veya gizemi)" (6:19), yani Tanrı tarafından sonsuzlukta tasarlanan ve şimdi açıklanan gizli gerçektir. Bu sır, Tanrı'nın tüm uluslardan insanları, kurtaran sevgisinden zevk almaları ve her şeyin başı olarak yüceltilmesine katılmaları için Oğlu'na bağlamasıdır (1:9-10; 3:3-6, 9; 5:29-32). Böylece Efesliler Mektubu, Tanrı'nın Mesih'teki lütfunun zenginliklerini Mesih'in bedenine, Yahudi ve öteki uluslardan gelen seçilmişlere açıklamaktadır. Efesliler Mektubu yalnız Tanrı'nın yüceliği için, yalnız Mesih'te, yalnız lütufla kurtuluşun kitabıdır.

GENEL HATLAR:

I. Selamlamalar: Esenlik ve Lütuf (1:1–2)

II. Tanrı'nın Mesih'te O'nun Bedeni İçin Olan Lütfu Öğretisi (1:3—3:21)

A. Tanrı'nın Mesih'teki Lütfunun Övgüsü (1:3–14)

B. Tanrı'nın Diri Rab'deki Lütfunun Gücü (1:15—2:10)

C. Tanrı'nın Çarmıha Gerilmiş Rab'deki Lütfunun Esenliği (2:11–22)
D. Tanrı'nın Mesih'te Açıklanan Lütfunun Amacı (3:1–21)

III. Mesih'in Bedeni Olarak Yürüme Çağrısı (4:1—6:22)
A. Tek Beden Olarak Layıkıyla Yürümek (4:1–16)
B. Günahın Eski Yollarında Değil, Yeni İnsanda Yürümek (4:17—5:14)
C. Tanrı'nın İlişkilere Yönelik Bilgeliğinde Yürümek (5:15—6:9)
D. Ruhsal Savaş İçin Rab'bin Zırhında Yürümek (6:10–22)

IV. Sonuç Kutsaması: Esenlik ve Lütuf (6:23–24)

1. BÖLÜM

1. Seçilmişlik öğretisi bizi Mesih'e çağırır. Seçilmişliğin tüm kutsamaları O'ndadır. Seçilmiş olduğumuzu bir şekilde keşfedene kadar Mesih'e gelmemezlik edemeyiz. John Calvin, Tanrı'nın bizi seçmiş olduğunu bilmenin yolunun, kurtuluş için ancak ve ancak İsa Mesih'e iman etmek olduğunu söylemiştir.

2. Seçilmişlik kutsallığı güçlendirir. Tanrı "kutsal olmamız" için seçtiğine göre (4. ayet), seçilmişliği asla Tanrı'nın yasalarına itaat etmekten ayrı tutmamalıyız. Seçilmiş oldukları için özgürce günah işleyebileceklerini söyleyenler, günahkârları kutsallığa seçen Tanrı'yı reddetmiş olurlar. İmanlılar şu gerçekten emin olarak kutsallığın peşinden gidebilirler: Tanrı'nın egemen hükmü, kutsallık elde etmek için Mesih'te ihtiyacımız olan her şeyi bize verecektir.

3. Lütuf yürekten gelen övgüyü besler. Eğer yüreğiniz, uğruna yaratıldığımız amaç konusunda miskinse, en çok ihtiyacınız olan şey Üçlü-Birlik Tanrısı'nın günahkârlara yönelik şaşırtıcı lütfudur. Bu bölüm üzerinde derinlemesine düşünün ve sonra O'nun yüzünü aramak ve O'na övgüler sunmak için zaman ayırdığınızdan emin olun.

4. Müjde, Tanrı'ya olan iştahımızı kabartır. Pavlus'un bu bölümdeki duasını alın ve kendiniz ve diğer imanlılar için dua edin. Yüreğinizi Tanrı'nın lütfunun yüceliğiyle O'nu daha iyi tanımayı arzulamak üzere harekete geçirin. Bilgelik ve vahiy Ruhu'nun İsa Mesih'in zenginlikleri hakkında sizi daha fazla aydınlatması için hararetle dua edin.

2. BÖLÜM

1. Müjde alçakgönüllülük gerektirir. Gerçek Hristiyanların övünmeleri için ne sebepleri vardır? Günah içinde ölüydük ve Tanrı'dan uzaktık. Şeytan bizi yönetiyordu ve Tanrı'nın gazabı bize karşı alevlenmişti. Eğer ruhsal yaşama sahipsek, bu tamamen Tanrı'nın Mesih'teki lütfu sayesindedir. O zaman neden başkalarına tepeden bakıyoruz? Bizi farklı kılan kim? Rab İsa'nın önünde yere kapanalım, tüm yüceliği Tanrı'ya verelim ve güvercin gibi olan Ruh'un uysallığını öğrenelim.

2. İmanlılar krallardan daha zengindir. İsa Mesih'le birleşmişlerdir ve O'nunla birlikte göksel yerlerde oturmaktalardır. Yeni Ademleri olan dirilmiş Mesih'le birlikte yeniden yaratılmışlardır. Tanrı ne kadar büyük olduğunu üzerlerine inayetini sonsuza dek dökerek gösterecektir. Tüm bunlar Mesih'in çarmıhta çektiği büyük acılar aracılığıyla, lütufla gerçekleşir. Eğer gerçekten kurtulmuşsak, Tanrı'yı kutsamalı ve yaşamımız boyunca O'na övgüler sunmalıyız.

3. Çarmıhın dibinde bütün uluslar birdir. Kendimizi yüceltme ve başkalarını ırk veya kültür temelinde yargılama eğilimimize rağmen, bütün imanlılar birdir ve Me-

sih her şeydir. Bu yüzden kibrimizden tövbe edelim ve birbirimize kucak açalım.

4. Toplanmış kiliseden daha tatlı bir yer yeryüzünde yoktur. Burası yaşayan Tanrı'nın tapınağı, O'nun Ruhu'nun ikamet yeridir. Kiliseyi sevin. Kiliseye hizmet edin. Kilise hakkında şikâyet etmeyi bırakın. Kilise hâlâ yapım aşamasındadır; üyeleri de öyle.

3. BÖLÜM

1. Kutsal Kitap'ı veya vaazı hafife almayın. Tanrı'nın Mesih'i bize açıklaması inanılmaz bir lütuf armağanıdır. Müjde'nin sırrını asla bilemezdik ama bunu elçiler ve peygamberler aracılığıyla bize verdi; öyle ki, halkı sevgisini bilebilsin. Dahası, Tanrı'nın hizmetkârları çağlar boyunca Mesih'in zenginliklerini uluslara duyurmak için büyük acılar çekti. Söz'ün değerini bilin, onu sık sık okuyun ve bunun için Tanrı'ya şükredin.

2. Mesih'te imanlılar cesarete sahiptir ve Baba'ya güvenle erişebilirler. Siz de dualarınızda bu özgürlüğü deneyimliyor musunuz? Baba, günahkârlar İsa'nın adıyla huzuruna geldiklerinde onları sevinçle karşılar. Tanrı, çocuklarının O'nun kendilerine iyi davranacağından emin olarak dua etmelerini ister (Lu. 11:13).

3. İmanlıların büyük ruhsal kutsamalara sahip olmaları için dua edin. Tanrı yüceltilmiş Mesih'te bize her kutsamayı vermiştir. Ruh iman eden herkeste hâlihazırda doğaüstü bir diriliş işi yapmıştır. Bununla birlikte, Tanrı'nın doluluğuna dair bileceğimiz daha çok şey vardır. Tanrı bizim isteyebileceğimizden veya hayal edebileceğimizden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. John Newton şöyle demiştir: "Bir Kral'a gidiyorsunuz; büyük dilekleri de beraberinizde getirin; zira O'nun lütfu ve gücü öylesine büyüktür ki, hiç kimse çok fazla şey talep edemez." Pavlus'un bu bölümdeki duasını alıp kiliseniz için dua ederek başlayın.

4. BÖLÜM

1. Öğreti eylem gerektirir ve yaşayan bir iman işler üretir. Eğer Tanrı'ya ilişkin bilgimize uygun bir şekilde yürümüyorsak, bu bilgiye güvenmek kendini bilmez bir davranıştır. Cinler bile inanıyor ve titriyorlar. Müjde'nin gerektirdiği ilk tepki alçakgönüllülüktür. Lütuf öğretilerine* inananlar, herkes arasında en alçakgönüllü olanlar olmalıdır. Bu yüzden kendimizi gözden geçirelim, gururumuz için üzülelim, alçakgönüllülük için dua edelim ve Müjde üzerinde derinlemesine düşünelim.

2. Kilisenin yaşamı Mesih'in etrafında döner. Birliğimiz Mesih aracılığıyla Tanrı'yla bir olmamızdan kaynaklanmaktadır. Hizmet etme yeteneklerimiz Mesih'in zaferin-

* Beş maddeden oluşan lütuf öğretilerine dair faydalı bir Türkçe kaynak için bkz. John Piper. (2023). *Beş Nokta*, Karanlıktan Işığa Yayınları. Kitaba ücretsiz olarak karanliktanisiga.com adresi üzerinden ulaşabilirsiniz.

den kaynaklanmaktadır. O'nu tanımak ve O'nun gibi olmak bizim olgunluğumuz ve istikrarımızdır. O, bedendeki tüm üyelerin ve ilişkilerin yaşam aldığı baştır. Bu nedenle, kiliseniz için sık sık dua edin ki, Mesih ibadet ve paydaşlığın merkezinde olsun.

3. Tövbe, Hristiyan yaşamının temelidir. Günahtan Rab'be dönmek imanın temel yapı taşıdır. Tüm Hristiyanlar sürekli olarak günahı bırakmalı ve Mesih'in benzerliğini giymelilerdir. Tövbe spesifiktir ve bu nedenle Kutsal Kitap'ın buyrukları yaşamın belirli alanlarına hitap eder. Bu bölümdeki buyruklar arasında tövbe etmeniz gereken alan hangisidir? Neyi bırakmalısınız? Neyi giymelisiniz?

5. BÖLÜM

1. Hristiyanlar dünya gibi olmamalıdırlar. Kilise çoğu zaman ya zulümden kaçınmak ya da yeni üyeler çekmek için dünyaya uyum sağlamak ister. Oysa ışık, ışık olmaktan çıkmadan nasıl karanlığa karışabilir? Görevimiz farklı olmamızı gerektirmektedir. En etkili Müjde ulaştırma programı iyilik, doğruluk ve gerçek saçan insanlar üretir. Böyle Hristiyanlar yaşamlarıyla günahkârları günaha ikna eder, Tanrı'nın yasasını ve yargısını doğrular ve Müjde'nin gücünü onaylarlar.

2. Ruh'un kilisenizi doldurması için dua edin. Tanrı'dan topluluğunuzu her gün Mesih'e giden ve Kutsal Ruh'un sarhoş edici sevincini derinden içen bir halk hâline getirmesini isteyin. Mezmurlar'ın içtenlikle söylenmesi, Mesih aracılığıyla Baba'ya derin şükran duyulması ve evde, kilisede ve devlette otoriteye alçakgönüllülükle tabi olunması için Ruh'un lütfunu isteyin.

3. Evlilik Mesih'in yüceliğini göstermek için vardır. İstediğimiz zaman ve istediğimiz şekilde oluşturduğumuz bir sosyal sözleşme değildir. Sadece arzularımızı tatmin etmek için bir kolaylık değildir. Mesih'le kilise arasındaki güzel ilişki için Tanrı'nın vitrinidir. Karı ve kocaların yüce bir çağrısı vardır. Evliliğiniz ister tatlı ister kederli olsun, kendinizi Tanrı'nın Sözü'nde buyurduğu gibi eşinize hizmet etmeye adayın.

6. BÖLÜM

1. Pavlus'un ebeveynlikle ilgili talimatları şaşırtıcı derecede basittir. Çünkü anne veya baba olmanın en zor yanı, yapmanız gerektiğini bildiğiniz şeyleri yapmaktır; kızgın ve adaletsiz değil, nazik ve adil olun; çocuklarınızı tutarlı bir şekilde eğitin ve terbiye edin; onlara Tanrı Sözü'nü öğretin. Öte yandan, Pavlus'un babalara yönelik birkaç sözü iki geniş temele dayanır. İlk olarak, Süleyman'ın Özdeyişleri Kitabı çocukların eğitimi için zengin bir bilgelik sunar. İkinci olarak, Efesliler 4-6 bize başarılı ebeveynliğin, yaşamın her alanında (kilise, günlük tövbe, dünyasallıktan kaçınma, sevgi ve saygı dolu evlilikler) çağrımıza layık bir şekilde yürümemizi gerektirdiğini

hatırlatmaktadır. Bu dört alanda Tanrı'ya sadık kalırsak, çocuklarımızı yetiştirmek için sağlam bir temel atmış oluruz.

2. Hiçbir Hristiyan ruhsal bir sivil değildir. Hepimiz ön saflarda savaşan askerleriz. Bu yüzden de savaşa hazır bir durumda yaşamak, düşmanımıza karşı her zaman tetikte olmak zorundayız. Bununla birlikte, imanlıların korkuya esir olarak yaşamalarına gerek yoktur. Mesih bizim zırhımızdır ve O düşmüş meleklerden oluşan bir birliğin üstesinden gelmeye yeterlidir. Bu nedenle, gerçek üzerinde derinlemesine düşünerek, doğru olanı yaparak, vicdan esenliği için Mesih'in kanına bel bağlayarak, Tanrı'nın vaatlerine güvenerek, tam kurtuluşu umut ederek, Tanrı Sözü'nü konuşarak ve kendimiz, diğer Hristiyanlar ve Müjde vaizleri için her zaman dua ederek, Mesih'le birlikte yürümeyi yaşam tarzımız hâline getirelim. Tanrı'nın Mesih'teki lütfu sayesinde Kötü Olan'ın üstesinden gelebiliriz.

FİLİPİLİLER

FİLİPİLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Filipililer Mektubu'nu Pavlus yazdı (1:1). Elçi, Filipi'deki kiliseye hizmet etmiş ve oradaki imanlıları yakından tanımıştı (Elç. 16:12; 20:1-6). Mektup, elçinin hapishanede kalışı (Flp. 1:12-26), Epafroditus'la kişisel etkileşimi (2:25-30) ve kişisel tanıklığı (3:4-7) gibi birçok kişisel gönderme içermektedir. Elçinin yazarlığı şüphe götürmez ve erken dönemdeki kiliseden günümüze kadar da ciddi bir şekilde sorgulanmamıştır.

TARİH:

Pavlus'un mektubunun tarihi, Filipililer'i yazdığı sırada hangi hapishanede olduğuna bağlıdır. Bu noktada üç ana görüş vardır: Efes, Sezariye ve Roma. Pavlus'un Efes'te hapiste olduğunu destekleyen kesin bir kanıt olmadığı için, bu görüş en az olası olandır. Pavlus, Sezariye'de hapisteydi (M.S. 57-59) ancak Pavlus'un sarayla ilgili yorumları (1:13) ve yaklaşan ölüm olasılığıyla ilgili ifadesi (20-26. ayetler) Sezariye'ye, Roma'ya uyduğu kadar uymuyor gibi görünmektedir. Geleneksel görüşe göre Pavlus, Filipi'deki imanlılara M.S. 61 veya 62 yıllarında Roma'daki tutukluluğunun son dönemlerinde yazmıştır.

TEMA:

Pavlus, imanlıları mevcut zorluklara ve çetin koşullara rağmen sevinçle Müjde'de sebat etmeye teşvik etmek üzere yazar ve içlerinde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu tamamlayacağına olan güvenini ifade eder (1:6).

AMAÇ:

Kitabın amacı, sadık imanlıları teşvik etmek ve onları, herhangi bir yöne sapmadan Mesih'in ve O'nun benzerliğinin peşinden koşarak daha fazla alçakgönüllülük, birlik, sevinç ve esenlik (barış) için harekete geçirmektir.

TOPLU BAKIŞ:

Filipililer'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Epafroditus'un Filipi'ye dönmesi, Pavlus'un onun aracılığıyla Filipi'deki Hristiyanlarla yazışmasıyla birlikte Filipililer Mektubu'nun yazılmasına neden olmuştur (2:25). Mektup boyunca Pavlus onlara olan sevgisini ve onlar adına sürekli dua ettiğini ifade eder (1:3-8; 4:10). Pavlus mektubunu yazarken hapisteydi ve Filipilileri içinde bulunduğu durumdan, zincirlerinin Müjde'nin ilerlemesi için olduğundan haberdar etmek üzere yazmıştı (1:12-18). Tanrı'nın kilisesi için takdir ettiği acıların ışığında (29. ayet), Pavlus kiliseyi Mesih benzerliğindeki birliğe ve alçakgönüllülüğe teşvik eder (1:27-2:18) ve Filipilileri Yahudiliğe dönmeye çağırarak Müjde'nin saflığını tehdit eden sahte öğretmenlere karşı uyarır (3:1-21).

Pavlus bu sadık kiliseyi övmüş ve onları Mesih'i daha iyi tanımayı ve O'na daha çok benzemeyi en büyük arzuları hâline getirmeye çağırmıştır; çünkü O bizim sevincimiz ve esenliğimizdir. Bu büyük kutsanmışlık ırmağına birkaç tema katkıda bulunmaktadır. *İlk olarak*, Pavlus onlara olan sevgisini ve onlar adına Tanrı'ya dua etmeye devam edeceğini bildirir (1:3-8). *İkinci olarak*, onlara hapishanedeki mevcut durumuyla ilgili yazar. Hapse girmesine neden olan seçimlerini yanlış anlamış olabilecek olanlara, olanların Müjde'nin ilerlemesi için olduğunu hatırlatır (12-18. ayetler). *Üçüncü olarak*, Pavlus kiliseyi kendi zorlukları ve denenmelerinin ortasında birlik ve uyum için çaba göstermeye teşvik eder ve onları alçakgönüllülük ve özverinin nihai örneği olan İsa Mesih'e yönlendirir (1:27-2:18). *Dördüncü olarak*, Pavlus Yahudiliğe dönerek Müjde'nin saflığını tehdit eden sahte öğretmenlere karşı kiliseyi uyarır ve imanlıları Mesih'in ardından gitmeye ve elçinin kendisinin çizdiği modeli izlemeye devam etmeleri için teşvik eder (3:1-21). *Beşinci olarak*, Pavlus kendisine verdikleri armağan için kiliseye teşekkür eder (4:10) ve onlara Epafroditus'u sevinçle kabul etmelerini ve ona büyük saygı göstermelerini nasihat eder (2:25-30).

Filipililer Mektubu Hristiyanlara, kendilerini sıklıkla çetin koşullar içinde bulsalar bile, bunun Tanrı'nın sevgisini ve ilgisini sorgulamalarına neden olmaması gerektiğini hatırlatmaktadır. Aksine, denenmeler Müjde'nin tanıklığını ilerletmek ve Hristiyanları imanlarında ve kutsallaştırılmalarında olgunlaştırmak içindir. Pavlus Filipili imanlılara Tanrı'nın sadece iman armağanını değil, aynı zamanda O'nun uğruna acı çekme armağanını da verdiğini hatırlatır (1:29). Pavlus bu gerçeği ha-

pishanedeki kendi koşullarına ve mektup yazdığı imanlıların koşullarına uygular. Denenmeler imanlıları sıklıkla bölünmeye yöneltse de Pavlus onları acıları kucaklamaya ve kendilerini Mesih gibi öz verili bir yaşama adamaya teşvik eder. Tanrı tarafından başlanan lütuf işi ile tamamlanan lütuf işi arasındaki zaman çizgisinde yaşamak genellikle zor olsa da Pavlus Tanrı'nın lütfunun onları destekleyeceğine olan güvenini ifade eder (6. ayet). Pavlus ayrıca imanlıları, yaşamın zorlukları ne olursa olsun, sevincin Hristiyanlara hâkim olması gerektiği konusunda teşvik eder. Sevinç ve hoşnutluk (eldekiyle yetinmek), iyi veya kötü koşullardan değil, İsa Mesih'ten kaynaklanır. Pavlus, Hristiyanları daha büyük bir Mesih benzerliğine yönlendirmek için, kristolojinin en güzel ifadelerinden birini kaleme alır (2:6-11). Eğer Tanrı olan Mesih sevinçle ve alçakgönüllülükle beden alıp başkaları için kendini feda ettiyse, o zaman biz de Mesih İsa'da Tanrı'nın yüce çağrısının hedefine doğru ilerlerken başkalarını kendimizden üstün sayabiliriz.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–11)

II. Pavlus'un Mevcut Koşullarda Sevinci (1:12–26)
- A. Tutukluluk Aracılığıyla Müjde'nin İlerlemesi (1:12–13)
- B. Mesih'i Vaaz Etme Aracılığıyla Müjde'nin İlerlemesi (1:14–18)
- C. Yaşamak ve Ölmek Mesih'i Kazanmak Sayılır (1:19–26)

III. Pavlus'un Kiliseye Nasihatleri (1:27—2:18)
- A. Mesih'in Müjdesi'ne Yaraşır Bir Yaşam Sürdürün (1:27–30)
- B. Mesih'in Bedeniyle Alçakgönüllü, Bencillikten Uzak Olarak Birlik İçinde Yaşayın (2:1–11)
- C. Karanlık Bir Dünyada Işık Olarak Yaşayın (2:12–18)

IV. Pavlus'un Timoteos'la Epafroditus'a İlişkin Bildirisi (2:19–30)

V. Pavlus'un Uyarıları (3:1–21)
- A. Pavlus'un Yahudileştiricilere Karşı Uyarısı (3:1–11)
- B. Pavlus'un Müjde'nin İlerlemesine İlişkin Kişisel Tanıklığı (3:12–16)
- C. Pavlus'un Yasasızlığa Karşı Uyarısı (3:17–21)

VI. Pavlus'un Son Nasihatleri ve Şükranı (4:1–23)

1. BÖLÜM

1. Dua yerine düşüncesizce girmek, boş tekrarların kurbanı olmak kolaydır. Bazen ne için dua edeceğimizi veya dualarımızı nasıl şekillendireceğimizi bilmekte zorlanırız. Pavlus'un bu bölümün açılışındaki duası bizim için Kutsal Kitap'tan gelen bir dua modelidir. Dua bir Hristiyan'ın yaşamının düzenli ritminin bir parçası olmalıdır. Dua kendini Tanrı'ya şükrederek ve başkaları için aracılık (şefaat) ederek ifade eder. Pavlus sadece genel kutsama dileklerinde bulunmamakta, ancak özellikle Tanrı'nın Hristiyanların yaşamlarında çalışması ve bu dünyada nasıl yaşayacaklarını bilmek üzere onları sevgiyle büyütmesi için dua etmektedir.

2. Siz ne için yaşıyorsunuz? Sizin için Mesih'in adının şanı mı daha önemli, yoksa rahatlık ve yaşam kolaylığı mı? Pavlus'un yaşamı Mesih'e ve Müjde'ye öylesine bürülüydü ki, başkaları onun sıkıntılarını çoğaltmaya çalışsa bile, Müjde'nin ilerlediğini görmekten başka bir şey istemiyordu. Yaşam koşulları zorlaştığında, kendimize ve rahatsızlığı nasıl en aza indireceğimize odaklanmak kolaydır. Oysa Pavlus bizi sağlam durmaya ve Müjde'ye yaraşır bir şekilde yaşamaya teşvik etmektedir.

2. BÖLÜM

1. Tanrı Oğlu'nun beden alması mucizesi üzerinde derinlemesine düşünün. Mesih'in doğumu, yaşamı ve ölümündeki aşağılanmasını düşünün. Değersiz günahkârları kurtarmak üzere çarmıhta utanç verici bir şekilde ölmeye kendini rızasıyla teslim eden Oğul'un armağanı için Baba Tanrı'ya şükredin.

2. Mesih her şeyimizi hak etmektedir. 3-5, 12-16. ayetlerdeki buyrukları düşünün ve sizi neye çağırdıklarını pratik olarak düşünün. Timoteos (19-24. ayetler) ve Epafroditus (25-30. ayetler) bu buyruklara itaate nasıl örnek teşkil ettiler?

3. BÖLÜM

1. Başarılarınızla övünmek size ne şekilde cazip geliyor? Mesih'e ilişkin deneyimsel (yaşantısal) bir bilginin peşinden aktif bir şekilde gidiyor musunuz? Hristiyan yaşamı bir büyüme yaşamıdır. Pavlus burada bir yarış dili kullanmakta (14. ayet) ve Mesih'i sürekli olarak peşinden koşulan ödül olarak görmenin önemini vurgulamaktadır.

2. Pavlus imanlılara vatanlarının İsa Mesih'in bulunduğu, bizim de bakmamız gereken yer olan göklerde olduğunu hatırlatmaktadır. Onlara İsa Mesih geldiğinde yüceltilmiş bedenlerine dönüşeceklerini söyler. Bu bir anda gerçekleşecektir. Mesih'i görmek sizi fiziksel olarak bir anda değiştiriyorsa, şimdi Mesih'i görmenin sizi ruhsal olarak kademe kademe değiştirdiğini fark etmelisiniz. Bu kademeli (ilerleyerek) kutsallaştırılmadır. Siz her gün Mesih'e bakmaya ve başkalarını da aynı şeye yönlendirmeye nasıl çabalıyorsunuz?

4. BÖLÜM

1. Yaşamın kaygılarıyla nasıl başa çıkıyorsunuz? Tanrı'ya dua etmek ilk seçenek mi, yoksa son seçenek mi? Petrus gibi Pavlus da bizi kaygı veren her şeyi dua ederek Rab'be bırakmaya teşvik etmektedir. Tanrı hakkında imanlıları dua etmeye teşvik eden gerçek nedir? Neden dualarımıza şükranı da eklemeliyiz?

2. Hoşnutluk (eldekiyle yetinme) bir mücadeledir. Yalnızca koşullarımız değişirse bunu başaracağımızı düşünmek kolaydır. Oysa Pavlus bolluk içindeyken bile eldekiyle yetinmeyi öğrenmek zorunda kaldığını söylemektedir. İmanlının ödülü İsa Mesih'tir. Yoklukta veya varlıkta, hiçbir şey Mesih'i tanımak ve O'na sahip olmakla kıyaslanamaz. Mesih'i kendi yaşamınızda ve evinizde öyle yüceltin ki, O'nun, hoşnutluğun tek yolu olduğu açıkça görünsün.

KOLOSELİLER

KOLOSELİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Elçi Pavlus mektubun yazarı olarak kendisini ve muhtemelen yazmanlığını yapan Timoteos'u göstermektedir (1:1). Mektup 23. ayette birinci şahsa atıfta bulunur ve, "Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum" sözleriyle kapanır (4:18). Bazı uzmanlar üslup ve teolojik farklılıklar nedeniyle mektubun Pavlus'a ait olduğuna şüpheyle yaklaşmış olsalar da, argümanları ikna edici değildir. Üslubun ve dilin bir kısmı Koloselilerin durumuna özgü olsa da mektupta Pavlus'un diğer yazılarına uyan birçok şey vardır. Kitabın teolojisine gelince, dünyasal bir "felsefe" tehdidinin ayrıntıları (2:8) Kolose'deki kiliseye özgü olsa da Pavlus'un böyle bir tehditle mücadele etmek için yüksek bir kristolojiye ve Müjde'nin merkeziyetine yaptığı vurgu, Pavlus'un diğer mektuplarının teolojisiyle uyumludur. Mektubun Pavlus tarafından yazıldığından şüphe etmek için çok az neden vardır. Koloseliler, Hapishane Mektupları'ndan biri olarak kabul edilmektedir (4:3, 18) ve Pavlus'un bunu Roma'da hapisteyken yazdığı düşünülmektedir. Bu, Pavlus'un Aristarhus'a ve Luka'ya yaptığı atıflarla tutarlıdır (4:10, 14; ayrıca bkz. Elç. 27:2).

TARİH:

Pavlus bu mektubu Roma'daki hapisten M.S. 61 veya 62 yılı civarında yazdı.

TEMA:

Mesih'in her şey üzerindeki üstünlüğü.

AMAÇ:

Koloselileri hatalı bilgilere karşı Mesih bilgisinde temellendirip pekiştirmek.

TOPLU BAKIŞ:

Koloseliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Pavlus Kolose'deki kiliseyi kurmamış veya oradaki imanlıları ziyaret etmemiş olsa da, kiliseyle yakından ilgilenmekte ve kilisenin sağlığına ilişkin raporlar almaktaydı. Pavlus sahte öğretmenlerin, karşılıksız lütuf Müjdesi'nin saflığını tehdit ettiğini duyunca, buna bir mektupla karşılık verdi. Koloselilerin karşı karşıya olduğu tehdidi tam olarak anlamakta güçlükler olsa da, bunun dışsal törenlere bağlılık gerektirdiği, insanlara dayandığı ve Mesih'e aykırı olduğu açıktır (2:8, 20-21). Pavlus kiliseye, İsa Mesih'in tüm yaratılış ve yeni yaratılış (kilise) üzerinde üstün olduğunu hatırlatarak yanıt vermektedir. Bu nedenle, Mesih'in üstünlüğüne gölge düşüren her şey reddedilmek zorundadır. Pavlus onlar için aracılık eder ve Epafras'tan öğrendikleri imandan uzaklaşmak yerine (1:7), tam bir bilgelikte ve ruhsal anlayışta Tanrı'nın isteğinin bilgisiyle büyümeye ve dolmaya devam etmeleri için onları teşvik eder (9. ayet).

Hristiyan yaşamı günlük yaşamda görünür hâle gelir, dünyadan farklıdır. Ancak kişinin yaşamında bir değişiklik olmadan önce yüreğinde bir değişiklik olması gerekir. Koloseliler, bazı dışsal kurallara uymanın kişiyi daha ruhsal kılacağına dair bir öğretiyle karşılaştılar (2:21). Bu öğreti, Mesih'in Müjdesi'ne aykırıydı ve bilgece ve alçakgönüllü gibi görünse de (23. ayet), aslında Müjde'nin yeterliliğini tehdit eden bir din biçimiyle sonuçlanıyordu. Bu tehdit nedeniyle Pavlus, Koloselilere mektup yazarak onları başlangıçta edindikleri Mesih imanına devam etmeye teşvik etti (6. ayet). İmanlılar insan yapımı bilgeliğin peşinden gitmek yerine, bilgeliğin ve bilginin tüm hazinelerinin kendisinde saklı olduğu Mesih'in peşinden gitmeye devam etmelidirler (3. ayet).

Bu nedenle, dışsal dinin en büyük panzehri, İsa Mesih'in kimliğinin ve işinin daha net bir şekilde görülmesidir (1:15-22). Tanrılığın doluluğunun bedence ikamet ettiği Mesih'i görmek (19. ayet; 2:9) tamamen dönüştürücüdür. Pavlus bunu duasında vurgular ve 2-3. bölümlerde daha ayrıntılı olarak işler. Tanrı'nın isteğini bilmek, kişinin Mesih'in ölümü ve dirilişinde Mesih'le olan birliğini kavraması ve zihnini Mesih'in bulunduğu gökteki şeylere kenetlemesi, kutsallaştırılmanın hedefi olan Mesih benzerliğine götürür (3:10). Mesih hem aklanma hem de kutsallaştırılma için yeterli olduğundan, Hristiyan sadece dinin dışsal biçimlerine uyarak kendini eksik bırakmamalıdır. Pavlus onlara Mesih'e güvenmenin ve dirilişin ışığında yaşamanın, ahlaksızlık fırsatına dönüşmediğini hatırlatmayı es geçmez. Aksine, Tanrı'nın seçilmişleri olarak Mesih'te olanlar kutsaldır ve kutsal yaşamlar sürdürürler (3:12-4:1). Koloseliler'i okuyup mesajını kavramak, imanlıyı görünmez Tanrı'nın görünen sureti olan İsa Mesih'te bulunan kutsamaları daha derin ve daha büyük bir şekilde deneyimlemeye götürür.

GENEL HATLAR:

I. Giriş (1:1–14)
- A. Selamlamalar (1:1–2)
- B. Şükran (1:3–8)
- C. Dua (1:9–14)

II. Mesih'in Üstünlüğüyle Övünmek (1:15–23)
- A. Mesih'in Yaratılış Üzerindeki Üstünlüğü (1:15–17)
- B. Mesih'in Yeni Yaratılış Üzerindeki Üstünlüğü (1:18)
- C. Mesih'in Kurtarış İşindeki Üstünlüğü (1:19–23)

III. Pavlus'un Koloseli İmanlılar İçin Hizmeti ve Mücadelesi (1:24—2:7)
- A. Pavlus'un Tanrı Sırrını Vaaz Etme Hizmeti (1:24–29)
- B. Pavlus'un Koloseli İmanlılar İçin Endişesi (2:1–7)

IV. Pavlus'un Sahte Öğretiye İlişkin Uyarısı ve Çözümü (2:8–23)
- A. Sahte Öğretinin Özeti (2:8)
- B. Mesih'in Ölümü ve Dirilişinin Yeterliliği (2:9–15)
- C. Sahte Öğreti Daha Detaylı Biçimde Tarif Ediliyor (2:16–23)

V. Pavlus'un Hristiyan Yaşamı Tarifi (3:1—4:6)
- A. Hristiyan Yaşamının Temeli Olan Mesih (3:1–4)
- B. Günahı Öldürmek (3:5–11)
- C. Kutsallığı Giymek (3:12–17)
- D. Evde Hristiyan Yaşamının Tarifi (3:18—4:1)
- E. Hristiyan'ın Dua Yaşamı (4:2–4)
- F. Hristiyan'ın Dünya Önündeki Yaşamı (4:5–6)

VI. Son Sözler (4:7–18)
- A. Pavlus'un Emektaşlarına Dair Yorumlar (4:7–14)
- B. Kardeşlere Son Selamlar ve Kutsama (4:15–18)

1. BÖLÜM

1. Beden almanın büyük harikasına dikkatinizi verin. Mesih'in, yaratılışın Faili, Sürdürücüsü ve Hedefi olarak sahip olduğu üstün kimlik üzerinde derinlemesine düşünün; sizi günahlarınızdan kurtarmak üzere beden almış Kişi'nin böyle biri olduğunu göz önünde tutun. Mesih'in beden alması sizin Tanrı'yı övmenize nasıl sebep olabilir?

2. Pavlus Kolose'deki imanlıların Tanrı bilgisiyle dolmaları için dua etmektedir. Onların "Rab'be yaraşır biçimde" yaşamaları, "O'nu her yönden hoşnut" etmeleri için dua etmektedir (10. ayet). İmanlılar Tanrı'nın isteğini sadece gelecekteki planlarla ilgili bir şey olarak düşünme eğilimindelerdir. Oysa Pavlus Tanrı'nın isteğinin şimdiki yaşamımıza ve her iyi işte verimli olarak Tanrı'nın önünde nasıl yaşayabileceğimize ışık tuttuğunu yazmaktadır.

2. BÖLÜM

1. Bilgelik ve bilginin tüm hazineleri Mesih'tedir. Yine de sıklıkla yaşamımızda Mesih dışında rehberlik ararız. İster kendi kendine yardım önerileri ister son pazarlama modası olsun, yaşamın sorunlarına Mesih dışında hızlı çözümler bulma eğiliminde olabiliriz. Lütufla, kendinizi sürekli olarak Mesih'i deneyimlemeye ve O'nunla bir olmanın zevkinde yaşamaya verin.

2. Davranış standartlarınıza nasıl bakmalısınız? Pavlus dışsal şeylerin, benliğin tutkularını yenemeyeceğini söylerken, tüm standartların reddedilmesini mi savunuyor? Mesih'in ölümünün ve dirilişinin kutsallaştırma konusundaki yeterliliğinin yanı sıra hem kişisel hem de aile için ortaya konan ölçütlerin getirdiği teşvik edici gücünü de dikkate alın.

3. BÖLÜM

1. İmanlılar Mesih'le birlikte dirilmişlerdir ve zihinlerini gökteki şeylere odaklamaları tembihlenmektedir. Kişisel yaşamınızda ve ailenizde bu odağa dikkat ediyor musunuz? Tanrı'nın kudretinde günahtan arınmak ve günahı bırakmak için güç buluyor musunuz (1:11)? Belki de kendi gücünüzle günahtan arınmaya çalışırken hayal kırıklığına uğruyorsunuz. Kişisel ilişkilerinizde ve aile yaşamınızda 3:12-16 ayetlerine göre yaşamak neye benzer?

2. Kuşanmamız buyrulan Kutsal Ruh'un çok yönlü lütfuna dikkat edin (12-15. ayetler). Bunun sizi ne yapmaya veya belki yaşamınızda neleri değiştirmeye çağırdığını uygulanabilir bir şekilde düşünün.

3. Karı, koca, anne, baba ve çocukların sorumluluklarını tüm aileyle birlikte konuşun (18-25. ayetler). Her ilişkinin, önünde hesap vereceği Tanrı'ya bağlı olarak yaşandığını göz önünde bulundurun.

4. BÖLÜM

1. Dua Hristiyan yaşamı için hayati önem taşımaktadır. Dua düşünceli olmalıdır. Şükretmeyi ve başkaları için aracılık etmeyi içerir. Şükretmeyi ihmal etmek kolaydır ancak imanlıların Tanrı'ya şükretmeleri gereken çok şey vardır. İmanlılar ayrıca, özellikle Müjde'nin ilerlemesine istinaden başkaları için aracılık etmeyi de unutmamalılardır. Ailenize düzenle, düşüncelilikle, şükranla ve Müjde görevi bilinciyle dua etmeyi öğretin.

2. İmanlı olmayanların yanında konuşmanızı, "tuzla terbiye etmek" (6. ayet) ne anlama gelmektedir? Hangi imanlı olmayanlarla konuşuyorsunuz? Onlarla konuşmalarınıza nasıl lütuf ve tuz katabilirsiniz?

1. SELANİKLİLER

1. SELANİKLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Pavlus'un 1. Selanikliler Mektubu'nun yazarı olduğu erken dönemdeki kilisede geniş kabul görmüştür. İreneus (M.S. 130-200 civarı), İskenderiyeli Klement (M.S. 150-215 civarı) ve Tertullianus (M.S. 160-225 civarı) gibi kilise babalarının hepsi, 1. Selanikliler'in Pavlus'a ait olduğunu kabul etmiştir. 19. yüzyılın ortalarına kadar, Pavlus'un yazarlığı neredeyse oy birliğiyle kabul edilmiştir. Selanik, Makedonya'da önemli bir liman şehriydi ve Küçük Asya'ya yakın ana Roma yolu olarak hizmet veren Via Egnatia (Egnatya Yolu) üzerinde yer alıyordu. Selanik'te Grekler, Romalılar ve Yahudiler yaşıyordu ve putperestlik şehrin her yerinde yaygındı. Pavlus, Müjde'yi Selanik halkına ikinci müjdeleme yolculuğunda, müjdeci emektaşları Silas ve Timoteos'la birlikte getirmişti. Selanik'teki bu Müjde hizmeti etkinliğiyle bağlantılı olaylar Elçilerin İşleri 17:1-10'da kaydedilmiştir. Pavlus, Selanik'te önce Yahudilere vaaz etmişti. Ne var ki, onlar Pavlus'un, İsa'nın Mesihleri olduğunu gösteren kanıtlarını reddetmişlerdi. Bununla birlikte, çok sayıda Grek Mesih'e iman etmişti. Ancak zulüm ve toplumsal kargaşa ortaya çıkınca, Hristiyan olanlar bir gece Pavlus'la Silas'ı güvenlikleri için yolcu ettiler. Bu müjdeciler daha sonra Veriya'ya geldiler ve genç Timoteos da onlara katıldı. Pavlus'un Selanik'teki imanlılar için endişelenmesi anlaşılabilir bir durumdu. Ancak Timoteos ona, Mesih'e dönen bu imanlıların imanda sağlam durduklarını rapor edebildi.

TARİH:

Pavlus'un 1. Selanikliler'i, Timoteos Korint'e vardıktan sonra (Pavlus M.S. 51-52 yılları civarında orada birkaç ay geçirmişti) yazdığına inanılmaktadır. Pavlus'un bu mektubu M.S. 52 yılı civarında yazmış olması muhtemeldir.

TEMA:

Sıkıntılara katlanmak.

AMAÇ:

İmanlıları Mesih'in ikinci gelişiyle yüreklendirmek.

TOPLU BAKIŞ:

1. Selanikliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Bu mektup, Pavlus'un Selanik'teki genç kiliseye, onların ruhsal ve ahlaki iyi oluşları için duyduğu sevgi ve içten endişeyi açıkça belirtmek üzere yazılmıştır. Onlara hitap ederken, Tanrı tarafından seçildiklerine dair güvence verir (1:4), müjdelemeye yönelik gayretlerini takdir eder (8. ayet), birçoğunun Müjde'yi Tanrı'dan geldiği gibi kabul etmesinden dolayı duyduğu minnettarlığı belirtir (2:13) ve kendi sevgisinin ve dua dolu ilgisinin birçok işaretini sergiler (3:9-10). Pavlus mektubun devamında, Tanrı'nın gerçek bir hizmetkârı olarak niyetlerinin temiz olduğunu göstermeye özen gösterir (2:1-10) ve Müjde'nin mesajına maruz kalmış olarak o tarihte Yahudi ulusunun üzücü durumunu açıklar (14-16. ayetler). Mektubuna düştüğü iki açık not ise şunlardır: (1) imanlılar için kutsallığın büyük önemi (4:1-8); ve (2) kutsanmış Kurtarıcımız bütün dünyayı doğrulukla yargılamak üzere geldiğinde "uykuda" olmayalım diye tetikte ve duada olmamızın gerekliliği (5:1-8). Mektup, sonundaki çok sayıda temel nasihatle dikkat çekicidir (16-22. ayetler).

Bu mektup, Pavlus'un Selanikli imanlıların imanda sağlam durduklarını duyunca duyduğu sevinci ve rahatlamayı yansıtmaktadır: "Siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız" (3:8). Elçi bu mektubunda ayrıntılı bir teolojik öğretiş vermez, ölümden sonra imanlıların durumu ve Mesih'in ikinci gelişinde imanlıları bekleyen mutluluk hakkında teselli edici bilgiler verir (4:13-18).

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1:1)

II. Pavlus'un Selaniklilere İlişkin İyi Rapora Tepkisi (1:2—3:13)

A. Pavlus'un, Okuyucularının İmanının Hakiki Olduğuna İnanma Temelleri (1:2–10)

B. Pavlus'un Onlara Karşı Yumuşaklığı, Sevgisi, İçtenliği ve Adabı (2:1–13)

C. Zalimlerin Vahim Durumu (2:14–16)

D. Pavlus'un, Onlar İmanlarında Sağlam Olmalarından Dolayı Tesellisi (2:17—3:10)

E. Pavlus'un Onlar İçin Sevgi Dolu Duası ve Onları Yakında Görme Dileği (3:11–13)

III. Pavlus'un Selanikli İmanlılara Nasihatleri (4:1—5:28)

A. Hristiyanların Kutsal Olma İhtiyacı (4:1–12)

B. Mesih'in İkinci Gelişi (4:13—5:11)

C. Çeşitli Nasihatler (5:12–22)

D. Kapanış Duası, Selamlama ve Kutsama (5:23–28)

1. BÖLÜM

1. Kutsal Kitap'ın öğretilerini doğru anladığımızda, Mesih'e imanla gelmenin asla kendi özgür irademiz sonucunda gerçekleşemeyeceğini görürüz. Gerçek iman Tanrı vergisidir. Bu yüzden de eğer imanlıysak, Pavlus'un burada gösterdiği gibi (4. ayet), İsa'ya gelme ve O'na inanma yetisini bize verdiği için Tanrı'ya şükretmeliyiz.

2. Şunu ne kadar vurgulasak azdır: Bir kişinin Tanrı'nın seçilmişlerinden biri olduğunun tek kanıtı, Tanrı'ya yaraşır bir yaşam sürdürmesi ve böylece doğruluk meyveleri vermesidir. Seçilmişlik insanları kutsallar hâline getirir; onları sadece dinî konuşmacılar, bilgili ikiyüzlüler veya bazı dinî grupların yandaşları yapmaz.

2. BÖLÜM

1. Çoğu zaman düşündüğümüzün aksine, sıkıntı Tanrı'nın halkında daha büyük bir güven ve cesaret yaratır (2. ayet). Eğer doğru bir şekilde ele alınırsa, sıkıntı, güvenimizi kendimizden ve diğer insanlardan uzaklaştırır ve onu yalnızca Müjde'ye ve Tanrı'ya yerleştirir.

2. Rab'bin halkına karşı şefkatli olmak, ruhsal bir vaizin özelliklerinden biridir. Pavlus bir anne (7. ayet) ve bir baba (11. ayet) benzetmelerini kullanmaktadır. Her iki sevgi türü ruhsal büyüme için nasıl iyi bir toprak oluşturur?

3. BÖLÜM

1. Kilise sıralarında oturanlar, pastörlerinin kendilerinin sonsuz iyiliği için gece gündüz ne kadar büyük bir yük taşıdıklarını her zaman anlamazlar. Tanrı'nın Mesih'in sürüsüne çobanlık ederken onlara sabır, dayanma gücü ve bilgelik vermesi için pastörleriniz ve ihtiyarlarınız için dua ederek biraz zaman geçirin.

2. Mesih'in geri dönüşü ve O'nun getireceği lütuf ve yücelik üzerinde derinlemesine düşünmek Hristiyanlar için yüreklendirici bir şeydir. İmanlıların bir gözü daima Rabbimiz'in geri döneceği ve halkının sonsuza dek esenlik içinde olacağı o büyük günde olmak zorundadır. Aynı zamanda bu dünyada yaşadığımızı ve dolayısıyla Mesih'in dönüşünü beklememiz gerektiğini de unutmamak zorundayız.

4. BÖLÜM

1. Kutsallaştırılma, bir kısmı bu bölümde ele alınan On Buyruk'a dikkatli bir şekilde itaat etmeyi içerir. Lütufla kurtulduğumuz zaman Tanrı'nın buyruklarını geride bırakmayız. Aksine, onları sevgiyle yerine getirecek gücü buluruz.

2. İmanlılar, Hristiyan kardeşleri öldüğünde üzülürler ancak üzüntüleri Mesih geri döndüğünde sonsuza dek onlarla birlikte olacaklarını bilmenin verdiği teselliyle ka-

rışmış hâldedir. Sevdiklerinizin ölümünü düşündüğünüzde, bir gözünüz Mesih'in gelişinde olsun; böylece teselli bulursunuz.

5. BÖLÜM

1. İmanlılar sonsuza dek cennette olmanın kesin ve kutsanmış umuduna sahiplerdir. Bu nedenle, Tanrı'nın lütfuyla yüce Rabbimiz ve Kurtarıcımız'ın yüceliği için yaşamaya çalışın. Bu dünyanın ışıltısı ve cazibesi sizi baştan çıkarmasın çünkü Tanrı bunları bir anda alacaktır.

2. İman etmemiş olanlar, yakında ateş ve perişanlık okyanusuna dalacak olan hızlı bir trende uyuyan insanlar gibilerdir. Onları uyarmak ve onlara Oğlu'nu kaybolmuş günahkârlar uğruna ölmesi için gönderen Tanrı'yı anlatmak gerekmez mi? Ailemiz ve komşularımızla Müjde'yi konuşalım ve pastörlerimizi ve Müjde hizmetkârlarımızı teşvik, dua ve maddi armağanlarla destekleyelim.

3. Tanrı bu yaşamda halkını kendi gerçek (hakikat) Sözü aracılığıyla kutsal kılmaktadır. Bunun için, Kutsal Kitap'a bu dünyadaki en büyük hazinemiz olarak değer verenlerden olalım.

2. SELANİKLİLER

2. SELANİKLİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

Mektubun yazarı kendisini Pavlus olarak tanıtmaktadır (1:1; 3:17). Erken dönemdeki kilise ve Kutsal Kitap uzmanları tarih boyunca bu mektubun Pavlus'a ait olduğunu savunmuşlardır. Bazı çağdaş uzmanlar 1. ve 2. Selanikliler'in son zamanlarla ilgili farklı teolojik bakış açıları sunduğunu, dolayısıyla da Pavlus'un ilk mektubu yazdığını, ancak ikinci mektubu yazmadığını ileri sürmüşlerdir. Bazı uzmanlar da "yasa tanımaz adamı" (2:3) Pavlus öldükten sonra ortaya çıkan Nero'nun ölümden dönüşü efsanesiyle (Nero Redivivus) özdeşleştirmektedir. Bu argümanların hiçbiri Pavlus'un yazar olmadığı sonucuna varmamızı sağlamaz. İlk olarak, her iki mektubun da Mesih'in gelişiyle ilgili öğretileri oldukça uyumludur. İkinci olarak, bir Mesih karşıtı fikri en azından Peygamber Daniel'e kadar uzanmaktadır (Dan. 11:36). Eğer yazar kendisini sahte bir ad altında sunuyorsa, aldatma ve yalanlara karşı sert bir şekilde yazması (2.Se. 2:3, 9-12) ve "gerçeği sevmeye" değinmesi (10. ayet) oldukça ikiyüzlü bir davranış olurdu. Bu noktada en makulü, Silas ve Timoteos'la yakın ilişki içinde olan Elçi Pavlus tarafından yazılmış olduğudur (1:1; Elç. 15:40; 16:1-3; 2.Ko. 1:1,19) ki aynı üçlünün adı, 1. Selanikliler'in girişinde de geçmektedir.

TARİH:

Birkaç uzman 2. Selanikliler'in 1. Selanikliler'den önce geldiğini ileri sürmüşse de, kesin bir kanıta sahip değillerdir. Pavlus daha önce bu kiliseye gönderdiği bir "mektup"tan bahsetmektedir (2:15) ki bu büyük olasılıkla 1. Selanikliler'dir. Öyle görünüyor ki, 2. Selanikliler Mektubu, 1. Selanikliler Mektubu'ndan birkaç ay sonra (bkz. 1. Selanikliler'e Giriş), Pavlus'un ikinci müjdeleme yolculuğu sırasında yazılmıştır. Pavlus bu mektubu muhtemelen Silas'la Timoteos'un kendisine katıldığı Korint'ten yazmıştır (Elç. 18:1, 5).

TEMA:

Mesih'in yüce kutsallarına zulmedenlere karşı gelmekte olan yargı.

AMAÇ:

Mesih'in ikinci gelişinin henüz gerçekleşmediğini, ancak gerçekleştiği zaman O'nun yargı ve yücelikle geleceğini açıklayarak, kilisedeki son zamanlarla ilgili beklentileri dengelemektir.

TOPLU BAKIŞ:

2. Selanikliler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

2. Selanikliler kısa bir mektuptur. Bununla birlikte hem teolojik hem de pratik açıdan oldukça önemli öğretiler içermektedir. Temelinde Pavlus'a bildirilen ve Selanikli imanlıların imanını kötü yönde etkilediği anlaşılan bir yanlış anlayışı düzeltmek vardır. Pavlus'un düzelttiği hata, Mesih'in ikinci gelişine çok az kaldığı şeklindeki yanlış düşüncedir (2:1). Mesih geri dönmeden önce, tarih sahnesinde "yasa tanımaz adam" olarak adlandırılan önemli bir Tanrı düşmanının ortaya çıkması gerektiğini söyler (3. ayet). Görünüşe bakılırsa, Selanik'teki kilise üyelerinden bazıları Mesih'in hemen geleceği beklentisinden o kadar etkilenmişlerdi ki, kendilerini ve ailelerini geçindirmek için çalışmıyorlardı. Pavlus bunu tamamen ahlaksızlık olarak addedip kınamakta ve şu sağlıklı ilkeyi ortaya koymaktadır: Çalışmayan yemek de yemesin (10. ayet). Eğer bir kilise üyesi çalışmıyorsa, aç kalmayı seçiyor demektir. O zaman "boş gezen" olarak yargılanmalıdır (11. ayet). Böyle kişilerin "utanması" gerekir (14. ayet).

GENEL HATLAR:

I. Selamlama: Esenlik ve Lütuf (1:1–2)

II. Acı Çeken Kutsallar İçin Cesaret (1:3–12)
- A. İman, Sevgi ve Sabır İçin Şükran (1:3–4)
- B. Zalimlere Yargı ve Kutsallara Yücelik (1:5–10)
- C. Güç ve Yücelik İçin Dua (1:11–12)

III. Son Zamanlara Dair Hatalı Beklentilere İlişkin Düzeltme (2:1–12)
- A. Mesih'in Gününe Dair Sahte Bildiri (2:1–2)
- B. Yasa Tanımaz Adamın Yükselişi ve Yıkımı (2:3–12)

IV. Kurtuluşta Güven ve Duaya Çağrı (2:13—3:5)
- A. Şükran ve Seçilmiş Kutsallara Nasihat (2:13–15)
- B. Teselli ve Güç İçin Dua (2:16–17)
- C. Müjde Hizmetleri İçin Dua İsteği (3:1–2)
- D. Güvence ve Sabır İçin Dua (3:3–5)
- E. Boş Gezen Kardeşleri Terbiye Etme Buyruğu (3:6–15)

V. Veda Sözleri: Esenlik ve Lütuf (3:16–18)

1. BÖLÜM

1. En iyi Hristiyanlar bazen en büyük zulmü görenlerdir. Müjde'ye düşmanca yaklaşan topraklardaki kardeşlerimiz için her gün dua etmeliyiz. Zulüm gören kiliseler için akıllıca dua etmek üzere Müjde hizmeti bültenlerini, internet sitelerini, haritaları ve diğer araçları kullanın.

2. Bize zarar verenlerden öcümüzü almamalıyız. Bununla birlikte, inancımız nedeniyle bize zarar verenlerden Tanrı'nın öç alacağı gerçeğini de aklımızdan çıkarmamalıyız. Acıdan kurtulmanın anahtarı şudur: Tanrı'nın adaletinin galip geleceğine güvenmek. Siz Mesih için nasıl acı çektiniz? Bu gerçek size nasıl yardımcı oluyor?

3. İman etmemiş olanlara vaaz verirken, "alev" (8. ayet) ve "sonsuz yıkım" (9. ayet) ile cehennemin korkunç gerçekliğini onlardan saklamak iyilik değildir. Vaizlerin hem Yasa'yı hem de Müjde'yi hem cehennemi hem de cenneti cesaretle duyurmaları için dua edin.

2. BÖLÜM

1. Büyük Gregorius (M.S. 604), tüm kilise üzerinde Evrensel Kâhin (Rahip) olduğunu iddia eden herkesin Mesih Karşıtı'nın habercisi olduğunu söylemiştir. John Wycliffe, Martin Luther, John Calvin ve Westminster İnanç Açıklaması'nın yazarları da dahil olmak üzere pek çok Hristiyan, "yasa tanımaz adam"ı Roma'daki Papa olarak görmüştür. Diğer Hristiyanlar ise gelecekte bir Mesih Karşıtı'nın ortaya çıkacağını beklemektedir. Bu metni nasıl yorumlarsak yorumlayalım, kilisede sadece Rab'be ait olan bir yetki konumunu ele geçirmeye çalışan herkesi kesinlikle reddetmek zorundayız. Kiliseye öğretisini, yasasını ve ibadetini öğretmek üzere yalnız Mesih'in üstün yetkisi vardır. Yalnız Mesih, ilk ve son kez kurban oluşuyla günahın kefaretini ödeyen Aracı'dır. Günahkârları kurtarmak üzere lütuf araçlarını etkin kılmak için Ruh'un gücüne yalnız Mesih sahiptir. Mesih'in yerine bir insanı koyan bir kilisede yer almayın. Sizi Mesih'ten uzaklaştıran herhangi bir kişi veya bir şey var mı?

2. İnsana ibadete kapılıp gitmenin tek alternatifi Tanrı'nın egemen lütfuyla kurtuluştur. Mesih'e iman eden ve uygulamada kutsallık sergileyen insanları gördüğümüz her yerde, onları seçtiği ve Mesih'e çağırdığı için Tanrı'ya şükredelim. Eğer Tanrı sizi kurtardıysa, O'na her gün şükredin. Eğer Mesih'e ait olduğunuzu bildiğinizi söyleyemiyorsanız, gerçeğin sevgisini reddetmeye devam etmeyin, yoksa Tanrı sizi aldanışa teslim edebilir. Günahlarınızdan dönün ve sizi kurtarması için şimdi bile Mesih'e dua ederek yakarın.

3. BÖLÜM

1. Kötü öğreti kötü uygulamaya yol açar. Mesih'in ikinci gelişinin yakın olduğuna dair hasta görüşler, bireyde, ailede ve toplumda Tanrı'nın buyruklarına itaat etmemek de dahil olmak üzere bir sürü hataya yol açabilir. Mesih'in ne zaman döneceğini bilmiyoruz ve her gün Efendimiz'le buluşmaya hazır sadık hizmetkârlar olarak yaşamalıyız. Maaşlı çalışıyor olun veya olmayın, Rab size ne "işler" tayin etti? Bunlarda sıkı çalışmanız Rab'bin onuru ve sizin iyiliğiniz için neden önemlidir?

2. Hristiyan olduğunu söyleyen kişiler yanlış davrandıklarında, bazen onlardan uzaklaşmak (6. ayet), onlarla paydaşlık etmeyi reddetmek (14. ayet) ve onlara kardeşçe bir uyarıda bulunmak (15. ayet) bizim görevimizdir. İmanlı olduğunu söyleyen kişilerle paydaşlığı kesmek kilise için ciddi bir eylemdir ve hafife alınmamalı, kilisenin ihtiyarlarının önderliği olmadan yapılmamalıdır. Ancak doğru bir şekilde yapıldığında, Kutsal Ruh bunu, kiliseden uzaklaşan Hristiyanları Mesih'e geri döndürmek ve kilisedeki ikiyüzlüleri kurtuluşa olan ihtiyaçları konusunda uyandırmak için kullanabilir.

1. TİMOTEOS

1. TİMOTEOS'A GİRİŞ

YAZAR:

1:1 ayetindeki selamlamaya göre, 1. Timoteos'un yazarı Elçi Pavlus'tur. Pavlus, eskiden Tanrı'ya "küfreden, zalim ve küstah" biri olduğuna (13. ayet), ancak Tanrı'nın lütfunun "bol" olduğuna (14. ayet) ve Mesih İsa'nın kendisini "hizmetine" aldığına (12. ayet) şahitlik eder. Bunların hepsi Pavlus'un yaşamı hakkında bildiklerimizdir. Erken dönemdeki kilise oy birliğiyle bu mektubun Pavlus'a ait olduğunu kabul etmiştir.

Mektubun muhatabı Timoteos'tur. Bütün bir kiliseye değil, bir bireye hitap ettiği ve bir pastörün karakteri ve davranışlarıyla ilgili konuları ele aldığı için –2. Timoteos ve Titus'la birlikte– pastörel bir mektup olarak bilinir. Timoteos, Pavlus'un en iyi bilinen yoldaşlarından ve emektaşlarından biriydi (Elç. 16:1-3; 19:22; 1.Ko. 4:17; 2.Ko. 1:1; Flp. 1:1; vs.) Kutsal Kitap kayıtlarından bildiğimiz üzere, Timoteos Pavlus'tan çok daha gençti (1.Ti. 4:12). Timoteos, Efes'te Pavlus'un Anadolu'daki kiliseyi bina etme işini sürdüren bir ihtiyardı (krş. Rom. 15:19). Timoteos'un annesi Yahudi, babası Grek'ti ki bu da Timoteos'un hem Kutsal Yazılar'la yetiştirildiği hem de toplumda yüksek bir statüye sahip olduğu anlamına geliyordu (Elç. 16:1). Pavlus'un aracılığıyla iman edenlerden biriydi. Nitekim Pavlus ona "imanda öz oğlum" derdi (1.Ti. 1:2).

Timoteos, Pavlus'un ilk müjdeleme yolculuğu sırasında ziyaret ettiği şehirlerden biri olan Listra'da oturuyordu ve muhtemelen oralıydı (Elç. 14:6). Daha sonra Pavlus Timoteos'un, kendisinin yaşadıklarının tamamen farkında olduğunu söyleyerek, Listra'da çektiklerine değinir (2.Ti. 3:10-11). Anlaşılan odur ki, Timoteos'un annesi Evniki ve büyükannesi Lois önce iman etmiş, sonra da Timoteos iman etmişti.

Pavlus ikinci müjdeleme yolculuğu sırasında ve Listra'yı tekrar ziyaret ettiğinde (Elç. 16:1), Timoteos'un hizmet ortaklarından biri olmasını istedi. Pavlus, Timoteos Yahudi bir kadının oğlu olduğundan ve onun Yahudilerle irtibat kurması gerektiğini anladığından, Timoteos'u sünnet ettirdi. (Elç. 16:3). Timoteos kiliseleri düzene sok-

mak ve Müjde'yi duyurmak üzere görevlendiriliyordu. Pavlus yaşamının sonuna dek Timoteos sayesinde büyük ölçüde teselli buldu (2.Ti. 4:9, 21).

TARİH:

Uzmanlar Pavlus'un Timoteos'a yazdığı iki mektupta bahsedilen durumların Elçilerin İşleri'ndeki hiçbir senaryoya uymadığı konusunda hemfikirdir. Bu da bizi bu iki mektubun daha sonraki bir tarihte, Pavlus'un Roma'daki iki yıllık hapis cezasından kurtulduktan sonra yazıldığı sonucuna götürmektedir. Elçilerin İşleri kitabı, Pavlus'un ev hapsine alınmasıyla sona erer. Kendisi bu süre zarfında işini yapmakta, ziyaretçileri kabul etmekte ve Müjde'yi duyurmakta özgürdü.

Pavlus'un 1. Timoteos'ta geçen kişisel koşulları farklıydı. Kendisi Makedonya'daydı ve Timoteos'tan Efes'te kalmasını istemişti (1:3). 2. Timoteos'ta Pavlus tekrar hapse girmiş ve terk edilmişti. Yanında sadece Luka vardı (2.Ti. 4:11). O sırada kendisini ölümle burun buruna gelmiş gibi hissediyordu.

Bütün bunlar Pavlus'un Roma'daki ilk hapishanesinden serbest bırakıldığını ve müjdeleme seyahatlerine çıkmasına izin verildiğini göstermektedir. Kilise tarihine göre Pavlus ikinci kez tutuklanıp Roma'ya getirildikten sonra yargılanmış ve sonunda idam edilmiştir (M.S. 67). Buradan da çıkan sonuç şudur ki, 1. Timoteos Pavlus'un ilk tutuklanmasından bir süre sonra ve muhtemelen Makedonya'da (belki Filipi şehrinde) yazılmıştır.

TEMA:

Hristiyan inancı için mücadele ve Hristiyan kilisesini kurma.

AMAÇ:

Pavlus Timoteos'u Müjde'ye sadık kalması ve kiliseyi elçisel modele göre düzenlemesi için cesaretlendirmek amacıyla yazmıştır.

TOPLU BAKIŞ:

1. Timoteos'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Pavlus, o sırada genç ve çekingen olduğu anlaşılan Timoteos'u, hizmetini cesaret ve sebatla yerine getirmesi için cesaretlendirmektedir. Timoteos zorluklar karşısında sağlam durmalıdır. Kilise için içeriden olduğu kadar dışarıdan da tehlikeler vardır. Yahudilerden oluşan tehlikeli bir grup yeni kurulan kiliseye Yahudi yasacılığını dayatmaya çalışıyor (1:9) ve karşılıksız lütuf öğretisinde karşı çıkıyorlardı. Düalist bir felsefeyi savunan "Şeytan öğretisi"ni teşvik eden sapkınlar vardı (4:1). Bu düalist

felsefe, biri iyilik, öbürü kötülük için çalışan iki yüce varlık olduğunu öğretiyordu. Pavlus Timoteos'a tek ve yüce Yaratıcı Tanrı'yı yüceltmesini söylemektedir. Şeytan her ne kadar mahva meyilli ve gururla bozulmuş olsa da (3:6), Tanrı'ya tabi olan düşmüş bir yaratıktır.

Benzer şekilde Timoteos bedenin değerini küçümseyen ve ölülerin fiziksel dirilişini inkâr eden öğretileri öğretenlere karşı da direnmek zorundadır. Böyleleri evliliği yasaklamakta ve bazı yiyeceklerden uzak durmayı vurgulamaktalardır (4:3). Efes'teki bir pastör olarak Timoteos tüm bu farklı sapkınlıklara karşı çıkmalı ve "sağlam öğreti"yi desteklemelidir (1:10).

Pavlus, Timoteos'a kilisenin nasıl düzende olması gerektiğini de göstermektedir. Elçilerden bazıları ölüm nedeniyle çoktan bu dünyadan ayrılmıştı. İlahi yazılı tanıklıkları dışında artık gözetimleri kalmayacaktı. Böyleyken, Pavlus Timoteos'a toplu ibadetle ilgili direktifleri (2. bölüm) ve kiliselerin nasıl düzenlenmesi gerektiğini açıklamaktadır (3. bölüm).

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1:1–2)

II. Müjde'nin Paklığı (1:3–20)
- A. Yahudi Yasacılığını Savunan Sapkınlara Karşı Uyarı (1:3–11)
- B. Pavlus'a Emanet Edilen Müjde'nin İlanı (1:12–17)
- C. Timoteos Müjde'ye Sadık Olmak Üzere Cesaretlendiriliyor (1:18–20)

III. Kurallar ve İbadet (2:1—3:16)
- A. İbadet Zamanlarında Erkeklerin Duası İçin Talimat (2:1–8)
- B. Kadınlar Duada Sessizce Eşlik Etmeli (2:9–15)
- C. İhtiyarlar İçin Gerekli Nitelikler (3:1–7)
- D. Diyakonlar İçin Gerekli Nitelikler (3:8–13)
- E. Kiliseye Gerçeği Destekleme Çağrısı (3:14–16)

IV. Pastörler İçin Pratik Nasihatler (4:1—6:16)
- A. Gelecek Olan Sapkınlıklara Karşı Uyarı (4:1–5)
- B. Timoteos Tanrı'ya Yaraşır Bir Örnek Olmaya Çağrılıyor (4:6–16)
- C. Kilise Üyelerine İstinaden (5:1–2)
- D. Dullara İstinaden (5:3–16)

E. İhtiyarlara İstinaden (5:17–25)
F. Kölelere İstinaden (6:1–2)
G. Tanrı'ya Yaraşırlık Büyük Kazançtır (6:3–10)
H. Timoteos İçin Sadık Olma Nasihati (6:11–16)

V. Son Nasihatler (6:17–21)
A. Zenginlere İstinaden (6:17–19)
B. Timoteos İçin Sadık Olması Yönünde Son Nasihat (6:20–21)

1. BÖLÜM

1. Pavlus'un 1. ayette "Kurtarıcımız Tanrı"dan söz ettiğine dikkat edin. Pavlus bu tanımı 1. Timoteos 2:3 ve 4:10'da da kullanmaktadır. Tanrı Oğlu çarmıhta ölerek ve üçüncü gün dirilerek halkı için kurtuluşu sağlamıştır. Ancak kurtuluş kaynağı Baba Tanrı'dadır. Pavlus sık sık insanın kurtuluşunu Tanrı'ya atfetmektedir (Rom. 8:32; 1.Ko. 1:21; Ef. 2:4-5; vb.). 15. ayet Mesih'in kurtarış işinden çok güzel bir şekilde söz etmektedir. Kurtulmak aynı zamanda Tanrı'nın insana en zengin kutsamaları vermesi anlamına gelir. Şöyle ki, insanın Tanrı'nın gözünde doğru olduğu (Yşa. 1:18; Rom. 3:24), Tanrı'nın çocuklarının özgürlüğüne yerleştirildiği (Rom. 8:2; 2.Ko. 3:17; Gal. 5:1) ve sonsuz yaşama kavuştuğu ilan edilir (Yu. 11:25-26; Ef. 2:5; Vah. 22:5).

2. Pavlus'un 1. ayette "umudumuz Mesih İsa" dediğine de dikkat edin. Mesih yalnızca umut veren Kişi değil, aynı zamanda halkının Umudu'dur. O, Hristiyan umudunun temelidir. Çünkü Mesih bu umudu, günah için fidye olarak yaşamını ortaya koyarak kazanmıştır. Bu, tarifsiz bir teselli kaynağıdır. Mesih aynı zamanda umut kapısıdır. İnsan O'nun aracılığıyla umut dolu bir yaşama girer. Tanrı'ya ulaşmanın tek yolu O'dur. Biz değersiz, suçlu günahkârlar, Tanrı'ya ancak ve ancak Mesih aracılığıyla erişebiliriz. Mesih aynı zamanda umut yaşamıdır. İnsan ancak ve ancak Mesih aracılığıyla gerçek umut içinde yaşayabilir. O'nsuz ne teselli ne de geleceğe dair bir bakış vardır.

3. 8. ayet, iyi olan ve meşru biçimde kullanılması gereken Tanrı yasasından söz eder. Yasa'yı nasıl meşru biçimde kullanırız? Yasa'nın çeşitli kullanımları vardır. İnsanların vicdanlarında çalışarak ve onları belirli günahları işlemekten alıkoyarak bir kısıtlama işlevi görür (Rom. 2:15). Tanrı'nın yasası bize Mesih'in kanında yıkanması gereken günahlarımızı gösterir (3:20). Son olarak, Yasa aynı zamanda yaşam boyunca bize yol gösteren bir rehberdir (Mez. 19:8; 119:98; Rom.7:22).

2. BÖLÜM

1. Pavlus'un dua üzerindeki vurgusuna dikkat edin. Hristiyan duasının çevre üzerinde muazzam bir etkisi vardır. Tanrı dualara yanıt verir. Elçi duanın önemini sıklıkla vurgulamakta, kendisi ve Tanrı'nın krallığındaki işler için dua edilmesini ister (Ef. 6:18-19; İbr. 13:18). Elçilerin İşleri 6:4'te elçiler kendilerini duaya vermeleri gerektiğine tanıklık etmektelerdir. Elçilerin İşleri 12:5'te kilise, hapse atılan Petrus için durmadan dua etmiştir. Rab İsa bireysel ve toplu duanın önemini vurgulamaktadır (Mat. 6:6; 7:7-8; Mar. 9:25). İnsanlar için adlarıyla dua edelim ve yaşamlarında Tanrı'nın lütfunu dileyelim.

2. Tanrı'yla insanlar arasında Tek bir Aracı olduğu temel gerçeğinin farkına varalım (5. ayet). Bu her yerdeki her insan için geçerlidir. İnsan Tanrı'yla ancak ve ancak Mesih'te barıştırılabilir. Çünkü İsa Mesih fidye bedelini ödemiştir. O kendisini günahın bedeli olarak vermiştir. Mesih'in dışında barıştırılma ve suçlardan arınma yoktur. Bunun için de Mesih'ten başka hiç kimse Tanrı'yla insan arasında aracılık yapamaz. Tanrı olarak Mesih, Tanrı'nın sonsuz gazabına katlanabilmiştir. İnsan olarak Mesih, halkı için Yasa'yı kusursuz bir biçimde yerine getirmiştir. Mesih'te artık insanlar imanla Tanrı'ya gelebilirler ve bu iman utandırmaz.

3. BÖLÜM

1. Pavlus burada görevli bir hizmetkâr için gereklilikleri açıklamaktadır. 1. ayette gözetmenlikten "iyi bir görev" olarak söz edilmesi, Pavlus'un bu mevkiye büyük saygı duyduğunu göstermektedir. Bu, gözetmenliğin harika ve onurlu bir görev olduğuna işaret eder. Bununla birlikte, erken dönemdeki kilise tarihinden biliyoruz ki, o günlerde bu görevde hizmet etmek aynı zamanda bir fedakârlıktı. Zulüm, acı verici sonuçlarıyla birlikte tekrar tekrar şiddetleniyordu. Sahte öğretmenler gerçeği baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Topluluğun dertleri çok fazlaydı (2.Ko. 11:27-28). Bugün de bu görevde hizmet etmek bir fedakârlıktır. Zamandan, rahatlıktan ve enerjiden fedakârlık söz konusudur. Zaman zaman zorluklar ve gözetmene karşı söylenen kötü sözler nedeniyle acı çekilecektir. Bazen kişinin adı, görevine sadık kaldığı için iftiraya bile uğrayabilir. Ancak şunun farkında varılmalıdır ki, bu her şekilde yerine getirilmeye değer "iyi bir görev"dir.

2. Pavlus'un bir gözetmen için belirttiği niteliklerden biri de onun "ayıplanacak bir yanı" olmamasıdır (2. ayet). Bu, kişinin hem kilise içinde hem de kilise dışında iyi bir üne sahip olması gerektiği anlamındadır. Ancak şunu da fark edelim ki, aslında hiçbir görevi sahibi "ayıpsız" (suçsuz) değildir, çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı (Rom. 3:23). Bunun için de görev sahibi nihayetinde ancak ve ancak Mesih'te suçsuz olabilir. Mesih aklar ve günahtan arındırır. Her görev sahibinin kendisini değersiz ve suçlanılabilir görmesi için bir nedeni vardır. Kişinin davranışlarında Tanrı'ya yaraşır olması gerektiğini baltalamadan, her görev sahibinin Mesih'in doğruluğuyla kuşatılması gerektiğini de fark edelim. Gerçekten suçsuz olabilmesinin tek yolu budur.

3. Kiliselerde pastörlerin sık sık saldırı altında olduğu görülmektedir. Kötü Olan, bir pastörün günaha düşmesine yol açarak onun işini yararsız hâle getirmeye çalışacaktır. Çünkü pastör düşerse, topluluktaki birçok kişi de onunla birlikte tökezleyecek ve kilise kargaşa içinde olacaktır. Bu sadece pastörler için değil, ihtiyarlar ve diyakonlar için de geçerlidir. Onlar sürüyü denetlemeye çağrılmışlardır ve bu nedenle önce kendi evlerinde ve yaşamlarında kendilerini denetlemelilerdir. Bu gerçek, kilise üyelerini

üzerlerinde görevli olan hizmetkârlar için dua etmeye ve gereksiz yere homurdanmamaları için dikkatli olmaya teşvik etmelidir (Say. 12).

4. BÖLÜM

1. Pavlus, Timoteos'u kendisini "Tanrı yolunda" geliştirmeye teşvik etmektedir (7. ayet). Kişinin Rab'be hizmette verimli olması buna bağlıdır. Bu gelişim, günah bilgisinin ve Mesih'in gerekliliğinin ve değerliliğinin artmasını sağlar. Bu faaliyet gizli kalacaktır ancak etkileri herkese açık olacaktır. Kutsal Yazılar'ı okumak ve kişisel, gizlideki dualarla Rab'bi aramak için gayretli olmak Tanrı'nın çocuklarının çağrısı ve görevidir. Tanrı'nın Sözü'nde bize açıklanan Tanrı'ya yaraşırlığın gizemleri üzerinde derinlemesine düşünmek ve dua etmek bir Hristiyan'ın yaşamında zengin bir meyve verecektir. Eğer kişi Mesih'in sevgisini daha fazla deneyimlemek ve Mesih'le daha derin bir birliktelik yaşamına yönlendirilmek istiyorsa, gizlide günlük ruhsal faaliyetler göstermesi gerekecektir. Çünkü "gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir" (Mat. 6:6).

2. Pavlus Timoteos'u Kutsal Yazılar'ı dikkatle okumaya teşvik etmektedir (13. ayet). Bu bozuk dünyada Tanrı'ya yaraşır olmak istiyorsak, Kutsal Yazılar'ı özenle okumalı ve öğretileri üzerinde derinlemesine düşünmeli, günlük yaşamımız için keskin nasihatler şeklinde uygulamalar çıkarmalıyız. Bunlar olmadan yaşamlarımız ve ibadetimiz ciddi zarar görecektir.

5. BÖLÜM

1. Pavlus Timoteos'a topluluktaki çeşitli yaş gruplarına nasıl davranması gerektiğini öğretmektedir. Babalardan, annelerden, genç erkeklerden ve kadınlardan söz eder. Bu, aile yaşamının önemini göstermektedir. Toplumumuzda aile üyelerine karşı ilgisizlik giderek artmaktadır. Kilise kardeşçe sevgiyi, karşılıklı saygıyı ve diğerini kendinden üstün görme tutumunu yansıtmalıdır. Bu şekilde kilise bu dünyada Hristiyan sevgisinin ve sadakatinin bir tanığı olacaktır.

2. Timoteos insanların yaşamlarını değerlendirmeye çağrılmıştır. Bu bağlamda görünürdeki meyveler, insanların kim olduğunu gösterecektir. İçsel tutumu yargılayamayız; sadece tanıklığı dinleyebilir ve dışsal (görünürdeki) yaşantıyı gözlemleyebiliriz. Topluluğumuzda pek çok şeyin eksik olduğunu görebiliriz. Kilise, zayıf üyelere müsamaha göstermek ile gelişmeyi teşvik etmek ve günahı açıkça uyarmak arasında bir denge kurmalıdır. Bütün bunlara, Tanrı'nın Ruhu'nun topluluğun ortasına dökülmesi için acil dua eşlik etmelidir.

6. BÖLÜM

1. Pavlus köleler ve efendiler için talimatlar vermektedir. Böyleyken, Pavlus köleliği yasaklamamakta, ancak efendilerin ve kölelerinin karşılıklı saygı, sevgi ve güven temelinde hareket etmeleri gereken bir çerçeve sunmaktadır. Böylece gerçekte kölelik kurumunun altı oyulmaktadır. Günümüzde köle ticareti yasaklanmıştır, ancak diğer insanlara, ırklara, farklı sosyal statüde olanlara ve yabancılara karşı gurur ve düşmanlık insan yüreğinde derin bir şekilde kök salmıştır. Pavlus bize tüm insanlara karşı sevgi, saygı ve özen gösteren Hristiyan tutumuna işaret eder.

2. Bu bölüm aynı zamanda bize bu dünyanın maddi nimetlerine bağlanmamamız gerektiğini de öğretir. Bu dünya geçicidir. Sadece Rab İsa Mesih'in kurtuluşu sonsuza dek kalır. Bu dünyanın birçok nimeti için minnettar olabilir ve onları kullanabiliriz, ama aynı zamanda başkalarının ihtiyaçlarının farkına vararak elimizden geldiğince onları hafifletmeliyiz. Bu yaşamı sonsuz yaşam için bir hazırlık olarak kullanalım.

2. TİMOTEOS

2. TİMOTEOS'A GİRİŞ

YAZAR:

Selamlama bölümüne göre Pavlus (1:1), Tanrı tarafından gönderilmiş olarak (11. ayet), Mesih'ten aldığı elçilik yetkisiyle 2. Timoteos Mektubu'nu yazmıştır. Yazar kişisel koşullarının mücadelesini anlatmaktadır; hapisteydi ve hâlihazırda savunmaya çıkmıştı (4:16). Ölümünün yakın olduğunu biliyordu (6. ayet) ve "yüce mücadeleyi" sürdürmüş ve yarışı tamamlamıştı (7. ayet). Ortodoks (doğru) inanca bağlı olanların erken dönemdeki kilise tanıklıkları, Elçi Pavlus'un 2. Timoteos'un yazarı olduğu konusunda hemfikirdir. Birinci yüzyılın sonundaki kilise önderleri 2. Timoteos'tan alıntılar yaparlar ki bu da mektubun elçisel yetkiye sahip olduğunu göstermektedir.

1. Timoteos gibi, bu mektup da "sevgili oğlum Timoteos'a" yazılmıştır (1:2). Timoteos erken dönemdeki kilisede önemli bir rol oynamıştı ve Pavlus için çok özeldi. Pavlus'un ruhsal oğluydu ve muhtemelen Pavlus'un ilk müjdeleme yolculuğu sırasında iman etmişti. Memleketi Listra'dan ayrıldıktan sonra Timoteos, Pavlus'un ikinci ve üçüncü müjdeleme yolculuklarında ona eşlik etmiştir. Pavlus onu ayrıca yerel kiliselere yön vermesi için de görevlendirmiştir. Timoteos'un yüreklendirilmeye ihtiyacı olan çekingen bir kişi olduğu anlaşılmaktadır (7-8. ayetler; 2:1-6).

TARİH:

Uzmanlar 1. ve 2. Timoteos'ta bahsedilen koşulların Elçilerin İşleri'ndeki herhangi bir özel senaryoyu yansıtmadığı konusunda hemfikirdir. Bu da bizi, bu iki mektubun daha sonraki bir tarihte, Pavlus'un Roma'daki iki yıllık hapis cezasından kurtulmasından sonra yazıldığı sonucuna götürmektedir. Pavlus hapse girmeden kısa bir süre önce, Anadolu'nun kuzeybatısında, Misya kıyısında büyük bir kent olan Troas'ta bulunuyordu (4:13). Pavlus abasını orada bıraktığına göre, yazın orada bulunduğu varsayılabilir ve Timoteos'un da kıştan önce yanına gelmesini istediğine göre, Pavlus'un uzun süredir hapiste olmadığını ve şimdi aynı yılın sonbaharı olduğunu da varsayabiliriz. Pavlus'un ilk tutukluluğu bir ev hapsiydi (Elç. 28). Bu ikinci

tutukluluk farklı bir nitelikteydi. Pavlus kendini terk edilmiş hissetmişti (2.Ti. 4:16) ve Onisiforus onun nerede hapsedildiğini bulmak için "gayretle" araştırmak zorunda kalmıştı (1:17). Tarihçiler Pavlus'un M.S. 67 yılı civarında öldürüldüğünü tahmin etmektelerdir. Bununla birlikte, Pavlus'un yaşamındaki son olayların kronolojisi, bu mektubu hangi yılda yazdığından emin olmak için yetersizdir.

TEMA:

Hizmette zorluklara ve sahte öğretilere karşı yüreklendirme.

AMAÇ:

Pavlus Timoteos'u, kendisine emanet edilen hizmette Pavlus gibi sadık kalmaya teşvik etmek üzere yazmaktadır; öyle ki, o da yücelik tacını alabilsin.

TOPLU BAKIŞ:

2. Timoteos'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Timoteos'a yazılan iki mektup arasında benzerlikler olduğu görülmektedir. Her ikisinde de Timoteos güçlü olmaya, kilise yaşamını düzene sokmaya ve sahte öğretmenlere karşı uyanık olmaya çağrılmaktadır. Her iki mektup da Timoteos'u Rab'be sadakat yolunda teşvik etmeyi amaçlasa da aralarında büyük farklılıklar vardır. Birinci mektup daha nesnel ve işle ilgili bir havaya sahiptir; kilise yaşamını düzene sokmaya ve korumaya ilişkin ilgili çeşitli konulara değinmektedir. İkinci mektupsa daha kişiseldir; ölmekte olan bir dostun ve Rab'deki kardeşin ruhsal mirasıdır. Pavlus Timoteos'un varlığını özlemle bekler ve defalarca ondan hapisteyken gelip kendisini ziyaret etmesini ister (4:9, 21).

GENEL HATLAR:

I. Selamlamalar ve Şükran (1:1–5)

A. Mektubun Adresi (1:1–2)

B. Timoteos'un İmanı İçin Tanrı'ya Şükür (1:3–5)

II. Yüreklendirmeler ve Nasihatler (1:6—2:13)

A. Cesur Olmaya ve Gerçekten Utanmamaya Dair Nasihat (1:6–11)

B. Gerçeğe Sımsıkı Tutunmaya Dair Tembih (1:12–18)

C. Hizmette Zorluklara Dayanmaya Dair Yüreklendirme (2:1–13)

III. Sebata Teşvik İçin Uyarılar ve Nasihatler (2:14—4:5)

A. Sapkın Öğretmenlere, Sahte Öğretilere ve Diğer Günahlara Karşı Uyarılar (2:14–26)

B. Son Günlerde İmandan Dönmeye Karşı Uyarılar (3:1–9)

C. Tanrı Sözü'nde Sağlam Durmaya Dair Nasihat (3:10–17)

D. Tanrı Sözü'nü Vaaz Etmeye Dair Nasihat (4:1–5)

IV. Kapanış Sözleri (4:6–22)

A. Pavlus'un Kendi Ölümüne ve Diri Umuduna Dair Tanıklığı (4:6–8)

B. Kişisel Selamlar (4:9–21)

C. Kutsama (4:22)

1. BÖLÜM

1. Pavlus Timoteos'a Rab'bin geçmişte yaptıklarını hatırlatmaktadır. Timoteos'un annesinin ve büyükannesinin imanından söz eder ve Timoteos'un geçmişte sergilediği imanı hatırlatır. Bunların hepsi Timoteos'u Tanrı'nın kendisine verdiği görevde sebata teşvik etmek içindir. Kendi yaşamlarımızda ve sevdiklerimizin yaşamlarında Rab'bin yaptıkları üzerinde derinlemesine düşünmek ruhsal yaşamlarımız için yararlıdır (Mez. 77:11-12).

2. Elçi Pavlus'un Timoteos için gece gündüz nasıl dua ettiğine dikkat edin. Pavlus duaya büyük önem veriyordu. Bunu yazdığı mektupların her yerine serpiştirilmiş hâlde görmekteyiz. Ne zaman dua etse, Timoteos'u düşünmektedir. Pavlus dualara yanıt veren Tanrı'ya inandığı için çok dua ederdi. Tanrı'nın insanlığa muamelelerinde kendi halkının dualarını egemen bir şekilde dahil ettiğinin farkındaydı.

2. BÖLÜM

1. Pavlus 3. ayette Timoteos'u İsa Mesih'in iyi bir askeri olarak zorluklara katlanmaya teşvik etmektedir. Rab İsa Mesih'in tanığı olmaya çağrılan herkesin payına bir dereceye kadar zorluklar ve sıkıntılar düşecektir. Müjde'nin bir hizmetkârı olarak Timoteos'un bu zorlukları hesaba katması ve bunlar karşısında şaşırmaması gerekiyordu. Aynı şekilde, şimdi de tüm görevliler resmî işlerinde zorluklara katlanmak zorundalardır. Ama Tanrı'nın çocukları da Rab İsa Mesih'in tanıkları olmaya çağrıldıklarından, Tanrı Sözü'nden tanıklık ederken hor görülmeyi, sıkıntı çekmeyi ve diğer zorlukları hesaba katmak zorundalardır.

2. Timoteos kurallara uygun bir şekilde çabalamak zorundadır (5. ayet). Bu ne anlama gelir? Bir görevli dürüst olmalıdır. Gururlu olmamalı veya insanlardan yücelik almak için çabalamamalıdır. Zorluklar karşısında cesareti kırılmamalıdır. Enerjisini boşa harcamamalıdır. Kendisini vazgeçilmez olarak görmemelidir. İşi başkalarıyla paylaşmaya istekli olmalı ve kendini öne çıkarmamalıdır. Özellikle Tanrı Sözü'nün vaaz edilmesi konusunda kendisini uygun kilise gözetimine tabi kılmak zorundadır. Başkalarından öğrenmeye istekli olduğunu göstermek zorundadır.

3. 25. ayette Müjde'ye karşı çıkanlara yönelik bütün pastörel çalışmaların amacı belirtilmektedir. Orijinal metinde kullanılan sözcük tövbeden daha güçlü bir sözcüktür. Bu sözcük, döndürülmektir; yaşama karşı zihinsel ve ahlaki bakış açısında tümden bir değişim anlamına gelir. Kişinin tutum ve davranışlarında köklü bir değişikliğe yol açar. Böyle bir değişim insanın ikna çabasının bir meyvesi değil, Tanrı'nın bir armağanı olarak her zaman Tanrı'nın Ruhu tarafından gerçekleştirilir. Bu yaşam değişikliğini tatmışsak, alçakgönüllü olalım. Döndürülme ihtiyacımız bizi Rab'be umut bağlamaya yöneltsin. Tanrı'nın Ruhu'nu kederlendirmemeye dikkat edin; alçakgönüllülük içinde O'nun yaşamınızda çalışmasını bekleyin.

3. BÖLÜM

1. 8. ayette, o ayete kadar Kutsal Kitap'ta adlarından söz edilmeyen iki Mısırlı büyücüden söz edilmektedir. Tanrı burada bize onların adlarını vermeyi uygun görmüştür. Bu gerçek bize Tanrı'nın her bireyin adını, düşüncelerini ve eylemlerini hatırladığını hatırlatmalıdır. Tüm insanlık bizi unutsa da Tanrı yine de hatırlar. Yargı Günü tarihin unuttuğu pek çok şeyi ortaya çıkaracaktır. Bu nedenle, imanın temel taşı olan Kutsal Yazılar'da iyice köklenmeye çalışalım.

2. 12. ayette Elçi Pavlus, Mesih'te Tanrı'ya yaraşır bir şekilde yaşamak isteyen herkesin sıkıntı, acı ve hatta zulüm göreceğini öğretmektedir. Müjde uğruna hor görülebilir, hatta dışlanabilirler. Tanrı'ya yaraşır bir şekilde yaşamak isteyen herkes bunun farkında olmalı ve bu tür olaylar gerçekleştiğinde şok olmamak için kendilerini zihinsel olarak önceden hazırlamalıdır. Böylece Ruh'un lütfu sayesinde bu tür zorluklara dayanabilecek ve Rab'be sadık kalabileceklerdir.

4. BÖLÜM

1. 2. ayette Pavlus'un, Timoteos'un öğretisinde doktrini vurgulamasını istediğini okuruz. Günümüzde öğreti yararlı görülmemekte ve insanlar genellikle "pratik vaazları" tercih etmektelerdir. Oysa doktrini olmayan bir kilise, yapısı olmayan bir ev veya temeli olmayan bir bina gibidir. Rab İsa Mesih'in kilisesinin Tanrı Sözü'nün öğretileri konusunda eğitilmeye ihtiyacı vardır. Bu nedenle vaazlar, Heidelberg Kateşizmi veya Westminster Kısa Kateşizmi'nde bulunan öğretiler gibi temel Hristiyan öğretilerini büyük oranda odaklarına almalılardır. Ebeveynler çocuklarını bu gerçekler konusunda eğitmelilerdir.

2. 8. ayette Rab'bin kendisini seven herkes için hazırladığı ödülü okuruz. Tanrı'nın halkı, Rab'bin kendisine ait olanlara vereceği gelecekteki kutsamalar üzerinde derinlemesine düşünmeye çağrılmaktadır. Yücelikteki bir an, yeryüzündeki tüm mücadeleleri değerli kılacaktır. Bu, denenmelerin ve zorlukların ortasında, göksel ödüllerinin sağlam ve kesin olduğunu bilerek mücadeleye devam etmek için büyük bir itici güçtür. Tanrı halkının gelecekteki yüceliği Mesih'in dirilişine dayanmaktadır. Kutsal Ruh'un dökülmesi de gelecek olan tam kutsamanın peşinatıdır.

TİTUS

TİTUS'A GİRİŞ

YAZAR:

M.S. 2. yüzyılda yaşamış olan İreneus bu mektubu Pavlus'a atfetmiştir. Buna karşı bazı uzmanlar Titus'a ve Timoteos'a yazılan mektupların Pavlus tarafından yazılamayacağını, çünkü (1) sözcük dağarcığı ve üslubunun Pavlus'un diğer mektuplarından farklı olduğunu; (2) Pavlus'unkinden daha resmî ve düzenli bir kilise görüşü sunduklarını ve (3) ilk Hristiyanların ünlü bir önder adına yazılıyormuş gibi aksedilen mektupları bir aldatma biçimi olarak değil, ona bir onur olarak karşıladıklarını ileri sürmüşlerdir.

Bunlara yanıt olarak şu noktalara değinebiliriz: (1) Bir mektubun üslubu yazarın durumuna, yazdığı kişi ya da gruba ve mektubu yazdırdığı yazmana göre değişir (Rom. 16:22; 1.Ko. 16:21; 2.Se. 3:17); (2) Bu mektuplar Pavlus'un kilise görüşüyle çelişmez. Pavlus kiliseleri ihtiyarların gözetimi altında ve diyakonların hizmetinde olmak üzere düzenlemiştir (Elç. 14:23; 20:17,28; Flp. 1:1); (3) Bazı eski kıyamet yazıları, vaazlar ve tarihler takma adla yazılmış olsa da eski Hristiyanların sahte isimler altında mektuplar yazdığı ve bunları memnuniyetle karşıladığı doğru değildir. Pavlus kendisinden geldiğini iddia eden sahte mektuplara karşı uyarıda bulunmuş (2.Se. 2:2) ve Tertullianus (M.S. 160-225) ile Serapion (M.S. 211) gibi erken dönemdeki kilise önderleri sahte bir şekilde elçilerin adlarını taşıyan yazıları kınamışlardır. Bu yazarın, "yalan söylemeyen Tanrı"dan gelen "gerçeği" ilan ederken, ayrıca "aldatıcı" kişilere karşı uyarıda bulunurken Pavlus gibi davranması en büyük ikiyüzlülük olurdu (1:1-2, 10).

Sonuç olarak, Kutsal Kitap'ın kendi iddialarına geri dönmekteyiz. Yazar kendisini Pavlus olarak tanıtır (1:1), Titus'tan imanda "öz oğlu" olarak söz eder (4. ayet) ve Pavlus'un nasıl onu Girit'te özel talimatlarla bıraktığına değinir (5. ayet). Kışı Nikopolis'te geçirme planından söz eder ve Titus'u mümkünse kendisini orada ziyaret etmeye çağırır (3:12). Böylece bu mektup, Elçi Pavlus'un sevgili bir dostuna ve hizmetteki emektaşına yazdığı kişisel bir mektup olarak kendini göstermektedir.

TARİH:

1. Timoteos'la aynı zamanda, M.S. 62-64 civarında, Pavlus'un Roma'daki ilk hapsi (M.S. 62) ile orada hapsedilip idam edilmesi (M.S. 64-67) arasında yazılmış olabilir.

TEMA:

Kilise sağlam bir yönetim ve seçilmişlik, fidyeyle kurtuluş ve yeniden doğuş gibi sağlam öğretilerin ürettiği ağırbaşlı bir Tanrı'ya yaraşır yaşam tarzı aracılığıyla kurulmalıdır.

AMAÇ:

Bir pastörü, kiliseye önderliğinde yanlış öğretinin ve insanın doğasında var olan düzensizlik ve kötülük eğiliminin üstesinden gelmeye teşvik etmek.

TOPLU BAKIŞ:

Titus'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Titus, Pavlus'un Korint'teki kilisede öğreti ve yaşam reformunu tamamlamak gibi en zor görevler için başvurduğu kişiydi (2.Ko. 2:12-13; 7:6-7, 13-15; 8:6, 16-17, 23-24; 12:18). Yunan anakarasının güneyinde büyük bir Akdeniz adası olan Girit'teki kilise, bir dizi zorlukla karşı karşıyaydı. Sahte öğretmenler kilise üyelerini Yahudi yasacılığı ve gelenekleriyle (1:10, 14; 3:9-10), bununa yanında belki de Yunan felsefi kurgularıyla bölmeye çalışıyorlardı. Giritlilere özgü kültürel günahlar hâlâ kilisenin yüreklerini kemiriyordu (1:12).

Buna karşılık Pavlus, Titus'u her kent ve kasabaya Tanrı'ya yaraşır ve iyi eğitilmiş ihtiyarlar yerleştirmeye yönlendirir (1:5-9). Daha sonra mektubun temel kısımları Titus'a kiliseyi Mesih'in sağlam öğretisiyle temellenmiş ayık ve uyanık bir yaşama ve iyi işlere çağırmasını talimat verir (2:1-3:11). Bu mektup bir bakıma lütuf öğretileri için bir ders kitabıdır; öncesizlikten iman için seçilmeyi (1:1-2), yalnız lütuf sayesinde kurtuluşu (2:11; 3:4), Mesih'in ölümü sayesinde kutsallık için sınırlı kefareti (2:14), insanın bozulmuşluğunu (3:3), Mesih aracılığıyla Kutsal Ruh sayesinde yeniden doğuşu (3:5-7) ve Mesih'in kurtardıklarını kutsamak üzere yücelik içinde gelişini kapsar (2:13).

Bu öğretiler sadece akademik bir şekilde değil, Tanrı'ya yaraşırlığın ruhsal temeli ve diri kökü olarak, "sağlam öğretiye uygun olan" şeyler olarak öğretilir (2:1). Böylece Pavlus öğretiyle öz denetim, uygun yetki merciine itaat ve iyi işler için gayret gibi nasihatleriyle bir araya getirmiştir (2-10, 12, 14-15. ayetler; 3:1-2,8). Elçi Pavlus öğretinin, Tanrı'ya yaraşırlığı engellemek yerine desteklediğine inanmaktaydı.

GENEL HATLAR:

I. Tanrı'nın Seçilmişlerinin İmanı İçin Atanmış Bir Elçiden Selamlamalar (1:1–4)

II. Yerel Kilisedeki İyi ve Kötü Önderler (1:5–16)
- A. Nitelikli İhtiyarlar Atama Çağrısı (1:5–9)
- B. Sahte Öğretmenlere Karşı Uyarı (1:10–16)

III. Lütuf Öğretileriyle Biçimlenen Tanrı'ya Yaraşırlık (2:1—3:11)
- A. Çeşitli Sosyal Gruplarda Ayık ve Uyanık Bir Yaşam İçin Talimatlar (2:1–10)
- B. Mesih Tarafından İyi İşler İçin Kurtuluş (2:11–14)
- C. Sağlam Öğreti ve Uysallık Yolunda Nasihatler (2:15—3:2)
- D. Kutsal Ruh Sayesinde İyi İşler İçin Yeniden Doğuş (3:3–7)
- E. İyi İşler İçin Öğreti ve Sapkın Öğretiden Sakınmak (3:8–11)

IV. Lütuf ve Kişisel Talimatlar (3:12–15)

1. BÖLÜM

1. Pavlus kendisini hem "Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi" olarak (1. ayet) tanımlarken ne demek istiyor? Bu unvan birleşimi ne şekilde alışılmadık bir birleşimdir?

2. Pavlus kilise üyelerinin, kilisede pastör, ihtiyar veya diyakon olarak görev yapmak üzere aday gösterilen kişilerin ne tür kişiler olduğu konusunda endişe duymaları gerektiğini vurgulamaktadır. Bu tür adamlarda hangi karakter özelliklerine veya yaşam alışkanlıklarına bakmalı ve değer vermeliyiz?

3. Öğretideki veya ahlaktaki hatalar, özellikle de tüm kiliseye örnek olması gereken görev sahiplerinin yaşamlarında olan hatalar, ciddidir. Ne tür insanlar kiliseyi bölmek isteyen sahte öğretmenlerin çağrılarına karşı savunmasızdır? Kendimizi ve ailelerimizi bu tür kişilerden nasıl koruyabiliriz?

2. BÖLÜM

1. "Sağlam öğretiye uygun olan" şeylerden bazıları nelerdir (1. ayet)? Bunları nasıl edinebiliriz? Sizin için "iyi olanı... yaparak örnek" olan biri kimdir (7. ayet)? Yaşamınız hangi yönlerden, "Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi... çekici" kılıyor (10. ayet)? Bu neden önemlidir?

2. Günümüzde insanlar birçok bağımlılık türüyle (alkol, uyuşturucu, aşırı yeme, pornografi vb.) kuşatılmış durumdadır. Ayıklık ve ağırbaşlılık (ölçülülük) Hristiyanlar için neden önemlidir? Bunu nasıl başarabilir ve sürdürebiliriz?

3. "Tanrı'nın... lütfu" (11. ayet) bize neye inanmamızı ve neyi umut etmemizi öğretiyor? İmanlılardan talep edilen görev hakkında ne öğretiyor? Mesih neden halkı için kendini feda etti? Onlar neden O'nun "has halkı" olarak adlandırılırlar (14. ayet – Kitab-ı Mukaddes Çevirisi)? Siz Mesih'e ait biri olarak dünyada nasıl yaşıyorsunuz?

3. BÖLÜM

1. Hristiyanlar sivil yöneticilere karşı görev ve itaat borçlulardır. Bu görevin sınırları nelerdir?

2. Hristiyanların günahları imansızların günahlarından daha mı az, yoksa daha mı çok ciddidir? Neden?

3. "İyi olan her şeyi yapmaya hazır olmak" ne anlama gelir (1. ayet)? Neden "herkese her zaman yumuşak" olmalıyız (2. ayet)? Neden hâlâ iyi işler yapmak zorundayız? İyi işlerimizin kurtuluşumuzda herhangi bir payı var mıdır? Pavlus neden Tanrı'nın halkının, Tanrı'nın Mesih aracılığıyla bize verdiği lütuf sayesinde aklandığını ve sonsuz yaşam umudunun mirasçıları olduğunu söylüyor? Bu gerçek günlük yaşamlarımız için ne anlama gelmektedir?

4. Pavlus, Müjde'nin temel gerçekleriyle çok az ilgisi olan veya hiç ilgisi olmayan sorular ve konularla ilgilenme tehlikesi olduğu konusunda bizi uyarmaktadır. Bu tür soruların ve konuların "yararsız ve boş" olduğunu söylerken ne demek istiyor (9. ayet)? Sapkınlar kendi kendilerini nasıl mahkûm ederler?

FİLİMON

FİLİMON'A GİRİŞ

YAZAR:

Pavlus ve Timoteos (1. ayet), ancak en başta Pavlus (9, 19. ayetler).

TARİH:

M.S. 60-62 yıllarında hapishaneden yazılmış (1, 9. ayetler) ve Koloselilere yazılan mektubu da taşımış olan Tihikos'un (Kol. 4:7-9) ve Onisimos'un eliyle gönderilmiştir.

TEMA:

Kardeş sevgisi ve Mesih'te bağışla(n)ma.

AMAÇ:

Filimon'u, firar etmiş olan kölesi Onisimos'u içtenlikle geri kabul etmeye çağırmak.

TOPLU BAKIŞ:

Filimon'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Pavlus'un mektuplarının en kısası olan bu mektup, Kolose'deki kiliseyi evinde ağırlayan bir Hristiyan olan Filimon'a gönderilmiştir (2. ayet). Onisimos bir köleydi (16. ayet). Roma İmparatorluğu'nda kölelik bir ırk meselesi değildi, çünkü köleler çeşitli ırklardan ve ten renklerinden geliyordu. Köleler kent nüfusunun beşte biri ile üçte biri arasındaydı. Kölelik bir kişiyi yasal olarak bir efendiye hizmet etmeye bağlıyordu. Kölelerin işleri tarlalarda çalışmaktan doktor, öğretmen ve muhasebeci olarak hizmet vermeye kadar çeşitlilik gösteriyordu. Bazı köleler para biriktirip özgürlüklerini satın alırlardı. Pavlus Filimon'a, firar ederek efendisini maddi zarara uğrattığı

için Onisimos'u cezalandırmamasını, onu Mesih'teki bir kardeş olarak evine geri kabul etmesini söyledi.

Bu mektup sıcak bir kardeşlik ruhunu göstermektedir, çünkü büyük elçi haklarını kullanarak buyruk vermek yerine sevgiyle çağrıda bulunmayı seçmiştir (8-9. ayetler). Ayrıca mektup göstermektedir ki, Müjde ve Hristiyan sevgisi, efendi ile köleyi kardeş yaparak köleliği destekleyen sosyal ayrımları baltalamaktadır (16. ayet).

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1-3. ayetler)

II. Şükran ve Dua (4-7. ayetler)

III. Onisimos İçin Rica (8-20. ayetler)

A. Pavlus'un Yüreğinden Gelen Çağrı (8-11. ayetler)

B. Köleyi Kardeş Olarak Kabul Etme Çağrısı (12-17. ayetler)

C. Filimon'un Uğradığı Zararın Bedelini Ödeme Teklifi (18-20. ayetler)

IV. Kapanış (21-25. ayetler)

1. BÖLÜM

1. Pavlus iman ile sevgi arasında nasıl bir ilişki kuruyor? İman kardeşlerinize nasıl sevinç ve teselli verirsiniz? Mesih'in bedeninin paydaşlığına olan inancımız (bkz. 1.Ko. 10) Hristiyanlar olarak bizden ne talep eder?

2. Borç gibi bir yükten kurtulabilmesi için bir iman kardeşinizin sağlık borçlarını ödemeye razı olur muydunuz? Size olan böyle bir borcu affetmeye razı olur muydunuz?

3. Gerçek Hristiyan itaati nedir? Karşılıklı hizmet ve konukseverlik neden tüm Hristiyanlar için birer görevdir? Bu bir topluluk veya beden olarak kilisenin doğası hakkında ne söylemektedir? Bu görevleri nasıl yerine getirebilirsiniz?

İBRANİLER

İBRANİLER'E GİRİŞ

YAZAR:

İbraniler Mektubu boyunca mektubun yazarından hiçbir zaman açıkça bahsedilmemektedir. Kilise tarihi İbraniler'in yazarı konusunda fikir birliğinden uzaktır. Erken dönemdeki kilise çeşitli farklı yazarlar önermiştir. Erken dönemdeki kilise babası Tertullianus, Pavlus›un bir zamanlar yoldaşı olan Barnaba'nın bu kitabı yazdığını ileri sürmüştür. İreneus ve Romalı Hipolit de aynı şekilde Pavlus'a ait olmayan bir yazar görüşünü savunmuşlardır. Ancak Jerome ve Augustinus'u takiben, Pavlus'un yazarlığı çoğu Kutsal Kitap uzmanı tarafından kabul edilmiştir. İznik Konsili, İbraniler'in kanonik (Tanrı'nın yazılı gerçek vahyine dahil olma) statüsünü kısmen yazarının Pavlus olduğunu kabul ederek tanımıştır. İznik Konsili'ni izleyen Orta Çağ Kilisesi de Pavlus'un yazarlığını büyük ölçüde onaylamış ve Thomas Aquinas Pavlus'un yazarlığını savunmuştur. Reformasyon döneminde ise Pavlus'un yazar olmadığı görüşü Erasmus, Luther ve Calvin'in –Calvin'e göre yazar muhtemelen Luka veya Romalı Klement'tir– etkili çalışmaları aracılığıyla yeniden ortaya çıkmıştır. Öte yandan, Belçika İnanç Açıklaması (M.S. 1561) Pavlus'un yazarlığını onaylamaktadır ve Püriten John Owen da Pavlus'un yazarlığını kapsamlı bir şekilde savunmuştur.

Genel olarak, çağdaş akademik camia Pavlus'un yazarlığını üslup ve teolojik vurgu nedenleriyle reddetmiştir. Yazar olarak Apollos, Priskilla ve Luka gibi çeşitli adaylar önerilmiştir. Bu önerilerin her birinde birtakım sorunlar mevcuttur. Pavlus'un yazarlığı lehine olan gerçek şudur ki, Pavlus'a Tanrı tarafından açıklanan görevi, "öteki uluslar[ı], krallar[ı]" ve bunun yanı sıra "İsrailoğulları[nı]" da içermekteydi (Elç. 9:15) ve İbranilere yazılan bu mektubun hedef kitlesi de buna uygundur. Bununla bağlantılı olarak, Petrus dağılmış olanlara (muhtemelen Yahudi diasporaya; bkz. 1.Pe. 1:1) "Pavlus'un da ... size yazdığı gibi" ifadesini kullanmıştır (2.Pe. 3:15). Bu, başka hiçbir mektuba İbraniler Mektubu'na uyduğu kadar uymamaktadır. Bununla birlikte, Yeni Antlaşma'daki diğer mektupların büyük çoğunluğunun aksine, Tanrı bu mektubun yazarını belirtmeyi uygun görmemiştir. Bu mektubun insan yazarını

kesin olarak bilmemek, bu büyük mektubun ortaya koyduğu gerçekleri iman için vazgeçilmez olarak benimsememize engel olmamalıdır.

TARİH VE VARIŞ YERİ:

Mektubun yazılış tarihi noktasında Yeruşalim'in Roma orduları tarafından yıkıldığı M.S. 70 yılından önceki bir tarihe işaret eden birkaç husus vardır. İbraniler'in yazarı tapınak hizmetinden bahsederken Grekçe şimdiki zamanı kullanır. Grekçe şimdiki zaman mutlaka şimdiki zamanda gerçekleşen bir eylem anlamına gelmediği için bu kesin bir argüman olmasa da, yazarın tapınak kurbanlarının hâlâ sunulduğunu varsayması dikkat çekicidir (10:2). Bizi M.S. 70'ten önceki bir tarihe yönlendiren ikinci bir nokta, İbraniler'in yazarının tapınağın yıkılması konusunda sessiz kalmasıdır. Bazıları tapınağın yıkılmasının vahşetinin okuyucuların zihninde çoktan yer etmiş olabileceğini iddia etse de, yazarın tapınağa ve kurbanlara verdiği önem nedeniyle bu ikna edici değildir.

İbraniler Mektubu'nda verilen başka bir ipucu da yazarın okuyucularının yaşadığı ve yaşamakta olduğu acı ve zulümden bahsetmesidir (10:32-34). Uzmanlar bu acının ne zaman meydana geldiği konusunda tutarlı bir fikir birliğine varamamışlardır. Bazıları bunun M.S. 49 yılında Yahudilerin Roma'dan kovulması olabileceğini belirtmektedir (Elç. 18:2). Bazılarıysa bu acıyı M.S. 64 yılında Neron yönetimindeki zulme bağlamaktadır. İbraniler'in yazarı okuyucularının günaha kan dökecek kadar direnmediklerini belirtir, bu da onların Neron›un zulmüne katlanmadıkları anlamına gelebilir (İbr. 12:4). Bununla birlikte, yazarın daha önceki bir zulme yaptığı atıflar M.S. 49 yılındaki olaylara kadar uzanıyor olabilir (11:26; 13:13), dolayısıyla da bu eser M.S. 60'lı yıllara tarihlendirilebilir. Tarih konusunda kesin bir şey söylemek zordur çünkü bu büyük ölçüde mektubun kaynağına ve varış yerine bağlıdır.

Mektubun başlığı ("İbranilere"), Yahudi bir dinleyici kitlesine işaret etmektedir. Bazıları bu Yahudilerin Filistin'de yaşadığına inansa da, kanıtlar Filistin dışında yaşayan Yahudilere işaret etmektedir. Buna ek olarak, yazar Eski Antlaşma'ya ait Kutsal Yazılar'dan, düzenlerden ve törenlerden büyük ölçüde yararlanmaktadır. Bu da okuyucuların Eski Antlaşma dinine aşina olduklarını, ancak belki de İbraniceden ziyade Grekçeye daha aşina olduklarını göstermektedir. Son olarak, 13:24'te "İtalya'dan olanlar size selam ederler" şeklinde bir kısa bir not vardır, ancak "İtalya'dan olanlar" bu kişiler İtalya dışında seyahat hâlinde olup İtalya'dakileri mi selamlamak istiyorlardı, yoksa İtalya'da olup İtalya dışındakileri mi selamlamak istiyorlardı tartışılmaktadır.

TEMA:

Mesih'in her şey üzerindeki üstünlüğü ve Tanrı'nın O'ndaki kurtarışının doluluğu.

AMAÇ:

Okuyucularına geri çekilmemelerini ve yaşadıkları denenmelerin ortasında imanda sağlam durmalarını nasihat etmek.

TOPLU BAKIŞ:

İbraniler'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

İbraniler, İsa Mesih'in kimliğini ve işini (özellikle kâhinlik işini) Sina Antlaşması altında uygulanan tipolojiler ve gölgeler üzerinde yüceltmek üzere yazılmıştır (5:11-14). Bu şekilde yazar büyük bir nasihatte bulunmaktadır (13:22; ayrıca bkz. 2:1-4; 3:12; 5:11-14; 12:12-17): Hristiyanlar göklerde Baba'nın sağında oturan (1:1-4; 8:1) ve günah için tam bir kefarette bulunmuş olan bir Başkâhin'e sahip oldukları için (1:3; 9:28), imandan dönmeden Yahudiliğin ve Yahudi ibadetinin dışsal biçimlerine geri *dönemezler* (3:1-6; 6:1-3; 12:25-29).

İbraniler, Mesih'i Tanrı'nın halkına tam ve son vahyi (1:1-4) ve yeni antlaşmanın Aracısı (8:6) –Tanrı'nın tarihteki kurtarma işinin doruk noktası– olarak yücelterek başlar (1:1). İbrani topluluğu, muhtemelen halkı Musa'nın törenlerine geri dönmeye çağıran bir Yahudilik biçimi tarafından ayartıldıkları için, yazar dışsal dine karşı ustaca bir tartışma sunar ve sürekli olarak Eski Antlaşma'nın içeriğine ve imgelerine başvurur.

Yazar, Eski Antlaşma'nın önemli karakterlerinin tanıklığına başvurur: Musa (3:1-6), Yeşu (4:8, Melkisedek (7:1-10), Harun (5:1) ve Levililer (7:11; 9:25); ve ayrıca olaylara başvurur: yaratılış (2:5-8), Mısır'dan Çıkış (3:7-11) ve Tanrı'nın Sina Dağı'nda görünmesi (12:18-25). Yazar her seferinde Mesih'in önceki tüm düzenlerden üstünlüğünü vurgular (7:7; 10:19-22). Bu şekilde imanın özü ve karakteri İbraniler boyunca önemli bir rol oynar; nitekim yazar okuyucularının gözlerini Musa'nın törenlerinden uzaklaştırır ve onları Mesih'in kimliğine ve işine yönlendirir (11:1-2; 12:1-3). Aynı zamanda, Tanrı halkı çektiği acılar içinde (10:34), gezgin ve sürgün hâlde olsa da (4:9) büyük ve görkemli göksel kente ilerleyen bir halk olarak görülür (11:10). Yazarın argümanının yörüngesi, Tanrı halkının O'nun mükemmel yüceliğini paylaşmak için katlanması gereken teolojik ve uygulamalı adımları ortaya koyarken, topluluğunun Mesih'i yücelik içinde görmesidir (13:13).

GENEL HATLAR:

I. Mesih'in Üstünlüğü (1:1—4:16)

A. Giriş Sözleri (1:1–3)

B. Mesih Meleklerden Üstün, Ancak Kardeşlerine Benzer Kılındı (1:4—2:18)

C. Mesih Daha Büyük Bir Huzur Dönemi Başlatıyor (3:1—4:16)

II. Mesih'in Kâhinliği (5:1—10:18)

A. Başkâhinimiz Mesih İkrarımızın Özüdür (5:1—6:20)

B. Mesih Melkisedek Uyarınca Kâhindir (7:1–7:28)

C. Mesih Daha İyi Bir Antlaşmaya Aracılık Ediyor (8:1—10:18)

III. Mesih'in Yaşama Dökülüşü (10:19—13:25)

A. Gerçek Hristiyan Yaşantısına Çağrı (10:19–39)

B. Gerçek İman Yolunda Teşvikler (11:1—12:17)

C. Sarsılmaz Krallığa Bir Bakış (12:18–29)

D. Tanrı'ya Yaraşır Yaşayış İçin Son Direktifler (13:1–25)

1. BÖLÜM

1. Yazar, 1-4. ayetleri Oğul'un (İsa Mesih'in) kim olduğuna dair en az yedi tanımlamayla açar. Bunları tespit edin ve bu açılışın çok yönlü yüceliği üzerinde düşünün. En derin ihtiyaçlarımızı veya özlemlerimizi karşılayabilecek başka hiç kimse yoktur. Bunlar Tanrı'nın insanlığa söylediği son sözlerdir; peki bunlar neden bu kadar büyük sözlerdir?

2. Yazar, 5-14. ayetlerde, çoğunlukla Baba'dan Oğul'a doğrudan konuşma niteliğindeki yedi Eski Antlaşma bölümünden alıntı yaparak devam eder. Baba'nın Oğlu'yla konuşmasına kulak misafiri olma ayrıcalığını huşu ve alçakgönüllülükle düşünün.

3. Meleklerin tam kurtuluşa giden yolda kendilerine hizmet etmelerinin imanlılara sağladığı ayrıcalık üzerinde düşünün. Bu durum Tanrı'nın çocuklarına minnettarlık, güven, esenlik ve umut için ne gibi sebepler verir?

2. BÖLÜM

1. Dikkat dağınıklığı ve yüzeysellikle dolu bu günlerde Tanrı Sözü'ne dikkat etmek zordur. Yine de Tanrı'nın Mesih'teki son sözüne kulak vermeyenleri bekleyen yargı, Eski Antlaşma'da isyankârların üzerine gelen yargıdan daha büyüktür. Bu büyük kurtuluşu ihmal edersek, Tanrı'nın gazabından kaçmak neden imkânsızdır?

2. Mesih'in sevinçle kardeşlerinin yanında durması ne büyük bir merhamettir (11. ayet)! Onlara sadece kardeş adını vermekle kalmaz, aynı zamanda özellikle denenmeler içinde kardeşlerinin deneyimlerini de verir.

3. 2. bölüm merhametli ve sadık bir Başkâhin'e sahip olduğumuzdan söz ederek kapanır (17-18. ayetler). Başkâhinimiz'le ilgili bu tanımların her ikisine de ihtiyaç vardır. Eğer Mesih merhametli olmasaydı, günahkârlar Tanrı'ya gelme konusunda güven duyamazlardı. Eğer Mesih sadık olmasaydı, imanlılar Tanrı'nın huzuruna çıkmak için sürekli bir cesarete sahip olamazlardı.

3. BÖLÜM

1. 6. ayet önemli bir soruya işaret eder: Siz iman evinin bir parçası mısınız?

2. İmanlıların birbirlerine her gün nasihat ve teşvik etmek gibi toplu bir sorumlulukları vardır. Çoğu zaman izole yaşamlar sürüyoruz. Siz çevrenizdekilere nasıl yardım edebilir ve onları nasıl teşvik edebilirsiniz?

3. İbraniler "günahın aldatıcılığı"na karşı uyarıda bulunmaktadır (13. ayet). Günahın aldatıcı olduğunu sık sık hatırlamayı beceremeyiz. Günahın ne kadar aldatıcı, ne kadar sefil, ne kadar korkunç olduğunu lütuf sayesinde görmeye başladığımızda, günahın bozulmuşluğunu fark edebilmemiz için zihinlerimizi bilgi, doğruluk ve kutsallıkla yenilemesi için yalnızca Tanrı'ya bakmayı öğreniriz.

4. BÖLÜM

1. İbraniler Mektubu, İsrail'e Müjde'nin duyurulduğunu, ancak işitmeleri imanla birleşmediği için bunun onlara bir yarar sağlamadığını söylemektedir. Müjde, İsrail'in tarihi boyunca tipler, gölgeler ve Tanrı'nın kurtarıcı eylemleri aracılığıyla duyurulmuştur. Bununla birlikte, sonuç olarak biz çok daha büyük ayrıcalıklara ve büyük bir sorumluluğa sahibiz.

2. "Huzur" (rahat/dinlenme) sözcüğü huzursuz dünyamız ve ruhlarımız için büyük önem taşımaktadır. Bizi bu kadar huzursuz eden nedir? Tanrı'nın "huzur diyarın"-dan bahsetmesi (3, 5. ayetler) nasıl bir teselli kaynağıdır?

3. Bizim durumumuzdan, mücadelelerimizden ve denenmelerimizden bihaber, yüce bir Egemen olmaktan çok uzak olan Mesih, özellikle sıkıntılarında ve ayartılmalarında halkı için şefkatli bir yüreğe sahiptir. Siz bu tahtı kendi yaşamınızda bir lütuf tahtı olarak biliyor musunuz? Bu "cesaret" ne anlama gelmektedir? "Küstahlık" ile aynı şey midir? Aralarındaki fark nedir?

5. BÖLÜM

1. Mesih hiçbir zaman Babası'na itaatsizlik etmemiş olsa da, insan olarak Babası'na itaat etmenin ne anlama geldiğini, kendisi için büyük bedeller ödemek pahasına da olsa, içten dışa öğrenmiştir. Eğer günahsız Mesih itaati öğrenmek için acı çekmek zorundaydıysa, bu bize Tanrı'nın çocuklarının neden acı çekmesi gerektiği konusunda ne öğretmektedir?

2. Hristiyan olgunluğu her Hristiyan için isteğe bağlı bir lüks değil, amaç olmalıdır (11-14. ayetler). Tıpkı çocukların büyümek için sabırsızlanmaları ve büyüdüklerini göstermek için sık sık bir şeyler yapmaya çalışmaları gibi, imanlılar da çocukça şeyleri bir kenara bırakıp Söz'de ve iman yaşamında ilerlemelilerdir.

6. BÖLÜM

1. Kilisenin birçok kesiminde dinden dönme tüm hızıyla sürmektedir. Bazıları bu gerçeğe uyum sağlamak için imanın tanımını değiştirmekte, bazılarıysa gerçek imanlıların kurtuluşlarını kaybedebileceklerini iddia etmektedir. Ancak Tanrı Sözü, pek çok kişinin görünüşte imana sahip olup içsel olarak değişmediği konusunda açıktır. Dinin sadece biçimine mi, yoksa gerçek gücüne mi sahibiz diye kendimizi sınayalım.

2. Sabır hiç kimse için kolay değildir ve imanlılar da bu noktada istisna değildir. Yine de sabır olmadan, Tanrı'nın sabırla ruhlarına sahip çıkanlara verdiği zengin kutsamayı bilemeyiz. Önümüze konan umuda nasıl tutunabiliriz? Ruhsal yaşamın fırtınalarının ortasında bu çapa bizi nasıl tutar (18-20. ayetler)?

3. Mesih, Tanrı'nın konutunun perdesinin arkasına geçerek halkının "Öncüsü" olarak adlandırılmaktadır (20. ayet). Bu benzetme, Tanrı'nın gerçek taht odasının En Kutsal Yer'de bulunduğu Eski Antlaşma'daki Buluşma Çadırı'ndan gelmektedir. Bu tasvir, imanlıların lütuf tahtına yaklaşırken sahip olmaları gereken cesareti açıklamaya nasıl yardımcı olur (4:16)?

7. BÖLÜM

1. Yazar başka yerlerde olduğu gibi burada da Mesih'i yüceltmekte ve O'nun her şeyden üstün olduğunu göstermektedir. Mesih'in üstünlüğüne odaklanmak neden tüm cesaretsizlikler için ve ayartıdan geri durmak için bu kadar büyük bir ilaçtır?

2. Bir an için savaştan yeni çıkmış İbrahim'in Melkisedek aracılığıyla Tanrı'nın kutsamasını almasının nasıl bir şey olduğunu hayal edin. Şimdi de Mesih'in, kendisi onlar adına en büyük savaşı verdikten sonra halkını kutsayışını düşünün.

3. 25. ayetteki gerçek üzerinde düşünün. Mesih'in gücü nelerden kurtaramaz? Mesih'in gücü nereye ulaşamaz? Mesih'in gücü ne zaman iyilik için müdahale edemez?

8. BÖLÜM

1. İmanlıların tahtta oturan Başkâhinleri vardır. Sevgili Hristiyan, Mesih'in tamamladığı iş temelinde bir araya gelen mutlak güçle merhamete sahipsiniz. Oğlu'nun kanı aracılığıyla Tanrı'yla barışmış olan sizler için bu ne büyük bir teşvik olmalıdır!

2. Mesih sadece üstün değil, aynı zamanda yeterlidir. Mesih yeni antlaşmanın tek Aracısı ve Kefili'dir. Tanrı'nın beğenisini ve lütfunu arayanlar, bunu dinsel törenlerde ve ayinlerde ya da kendi ellerinin günahla lekelenmiş çabasında değil, İsa Mesih'in kimliğinde ve işinde aramak zorundalardır.

9. BÖLÜM

1. Mesih çarmıhta öldüğünde, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtıldı (Mat. 27:51). Tanrı törenlerin ortadan kaldırılacağını belirtiyordu. Bugün hâlâ düşüncelerimizin görebildiklerimizden öteye gitmesine izin vermeyiz; binalara, insanlara, pastörlere bakarız. Oysa düşüncelerimiz göksel tapınakta, kendi kanıyla orada bulunan Mesih'in üzerinde olmalıdır.

2. Eski Antlaşma'daki kurbanlar Mesih'e işaret ediyordu, ancak insanları içsel olarak temizleyemiyordu. Davut'un Mezmur 51:7'de dua ettiği şeyi sadece Mesih kurbanı aracılığıyla yapabilir. Mesih'in kanı vicdanınıza uygulandı mı? Tanrı'yı hoşnut etmek için hâlâ ölü işlere mi bel bağlıyorsunuz?

3. Tanrı'nın insanlara öldükten sonra Mesih'e kaçmaları için ikinci bir şans verdiğini düşünenler vardır. Oysa 27. ayet, insanın bir kez ölmesinin ve sonra yargılanmasının takdir edildiğini açıkça belirtmektedir. Yaşamımız ne kadar belirsiz olsa da bu gerçek bizi oldukça ayık ve uyanık kılmalıdır.

10. BÖLÜM

1. Eski Antlaşma'da insanlar istediklerini yapabileceklerini ve sonra da Tanrı'yı yatıştırmak için kurbanları devam ettirebileceklerini hayal ediyorlardı. Tanrı, peygamberler aracılığıyla, Tanrı'yı seven ve O'na itaat eden yürekler olmadan kurbanları kendi başlarına iğrenç bulduğunu açıkça belirtmiştir (5-6. ayetler). Günümüzde pek çok kişi Mesih'in kurbanını benzer bir şekilde görmektedir; kendileri için yaşadıkları hâlde, Mesih'in kurbanına cennet için bir sigorta poliçesi olarak bakarlar. Bu neden işe yaramaz? 26-27. ayetler üzerinde düşünün.

2. Genellikle insani yetki mercilerinin bize kızmasından hoşlanmayız. 31. ayeti bu açıdan düşünün. Öfkeli bir Tanrı'nın eline düşmek neden korkunç bir şeydir?

3. "Dayanma gücüne ihtiyacınız vardır" (36. ayet). Geçmişteki acı zamanları Tanrı'nın halkını ileriye dönük olarak nasıl cesaretlendirebilir (32-34. ayetler)? Geçmişteki denenmeleriniz umudunuzu ve dayanıklılığınızı nasıl güçlendirdi?

11. BÖLÜM

1. Bu iman kahramanları ahlaki örneklerden daha fazlasıdır. Bu kişiler, çoğunlukla kendi yaşamlarının ötesinde gelişecek olan bir imanın ışığında yaşadılar. Hanok, İbrahim, Musa ve Rahav şu anda içinde bulunduğunuz mücadelede size neler söyleyebilirlerdi diye düşünün.

2. Yaratılış öğretisi (3. ayet) iman için nasıl büyük bir teşviktir?

3. 36-38. ayetler bize Mesih'e imanın bizi yaşamın zorluklarından kurtarmadığını, aksine çoğu zaman bizi sıkıntıların kalbine götürdüğünü kanıtlamaktadır. Sonuç olarak dünya bize değersiz hükmünü verebilir. Dünyanın kimleri layık bulduğunu ve Tanrı'nın kimler için "dünya onlara layık değildi" dediğini karşılaştırın (38. ayet). Kimin kararı bizim için daha önemli olmalıdır?

12. BÖLÜM

1. Mesih, kendisine verilen sevinç uğruna acılarına katlanmıştır. Hristiyanların şimdiki acıları, Mesih'in gelişiyle elde edecekleri lütuf, yücelik ve sevinçten daha ağır basamaz.

2. Yazar, imanlıların acı çekmekle ilgili olarak sık sık ileri sürdükleri argümanı tersine çevirmektedir. Acı çekerken, genellikle Tanrı onları sevseydi, acı çekmeyeceklerini hayal ederler. Oysa yazar, imanlıların terbiye amacıyla eğitildikleri sürece, katlandıkları acıların Tanrı'nın sevgisinin tam bir kanıtı olduğunu göstermektedir. İmanlıların, acı verici olsa da acıların kendilerine yarar getirmesini sağlayabilecekleri bazı yollar nelerdir (11. ayet)?

3. Hristiyan ibadetinin zirvesinde kim ve ne vardır ve neden (24. ayet)?

13. BÖLÜM

1. Bu mektup boyunca sergilenen Mesih'in yüceliği, yaşamın sıradan şeylerini ortadan kaldırmaz. Aksine evlilik, büyüklere saygı ve konukseverlik gibi şeyleri güzelleştirir ve yüceltir (1-6. ayetler).

2. Dışlanmak ve hor görülmek benliğimize aykırıdır. Yine de, "ordugâhtan dışarı"da olsa bile, Mesih'le bir olmaktan daha büyük bir zenginlik yoktur (13. ayet). Sizin koşullarınızdaki Hristiyanlar bazen nasıl yabancı muamelesi görüyorlar? Bu reddedilişten kaçınmak için nasıl imanınızdan taviz verme ayartısı yaşayabilirsiniz?

3. Mesih'in kanı sadece günahın kefaretini ödemekle kalmaz, aynı zamanda hizmet için kutsar. Mesih donatıcı lütfun Aracısı'dır. 20-21. ayetleri kendiniz, aileniz ve kiliseniz için bir duaya dönüştürün.

YAKUP

YAKUP'A GİRİŞ

YAZAR:

Yakup kitabının yazarı kendisini basitçe, "Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup" olarak tanımlamaktadır (1:1). Yeni Antlaşma'da Yakup adında altı farklı kişi olsa da, bu kitabın yazarının İsa'nın üvey kardeşi Yakup olduğundan emin olabiliriz (Mar. 6:3; Gal. 1:19). İlk olarak, Yakup kilisenin temel direklerinden biriydi ve Yeruşalim'de önemli bir rolü vardı; daha fazla açıklama yapılmadığı takdirde, ilk okuyucular buradaki Yakup'un bu Yakup olduğunu varsayacaklardır. İkinci olarak, uzmanlar Elçilerin İşleri 15:13-21'de Yakup'un cümle yapısını ve sözlerini incelemişler ve bu mektupla çarpıcı benzerlikler bulmuşlardır. Üçüncü olarak, bu kitabın içeriğinden dolayı, Yakup'un erken bir tarihte, ama aynı zamanda erken dönemdeki kilisede zulüm, acı ve baskının yaygın olduğu bir tarihte yazıldığı açıktır. Bu da Mesih'in kardeşi Yakup hakkında bildiklerimize uymaktadır. Son olarak, kilise tarihi İsa'nın üvey kardeşi Yakup'un bu kitabı erken bir tarihte yazdığını iyi bir şekilde belgelemiştir.

Yakup hakkında ne biliyoruz? Mesih'in yeryüzündeki hizmeti sırasında, Yakup'la Mesih'in diğer üvey kardeşleri Mesih'e inanmadılar (Yu. 7:5). Dirilişinden sonra Mesih, Yakup'a özel olarak göründü (1.Ko. 15:7) ve bu onun için bir dönüm noktası olmuş olabilir. Daha sonra onu Mesih'in imanlı takipçileriyle birlikte dua ederken buluruz (Elç. 1:14). Yakup'un bu mektubun hiçbir yerinde Mesih'le olan fiziksel ilişkisini vurgulamadığını belirtmek gerekir. Bunun yerine, kendisinden "Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu" olarak söz etmekle yetinir (Yak. 1:1).

TARİH:

Yakup'un çok erken bir Hristiyan yazını, belki de Yeni Antlaşma kanonunda yazılmış ilk kitap olduğunu düşünen pek çok kişi vardır. Daha önce de belirtildiği gibi, Yakup mektubunu yazdığında, Hristiyanlık sadece zulüm ve acı değil, aynı zamanda kilisedeki bazı kişilerin kilisedeki diğer kişiler tarafından baskı görmesine yetecek

kadar uzun bir süre önce kurulmuş hâldeydi. Aynı zamanda Yakup, Yeruşalim Konsili'nden söz etmez (M.S. 48 ya da 49). Yahudi olmayanların kiliseye akın etmesi erken dönemdeki kilisede bazı büyük gerginliklere neden olmuştur. Ancak bu gerginlik Yakup'un mektubunda yer almaz. Dolayısıyla, bu mektup muhtemelen M.S. 40'lı yılların başlarında ya da ortalarında bir yerde yazılmıştır.

TEMA:

Saf ile boş din arasındaki fark.

AMAÇ:

Gerçek imanlıları Rab'le yakın paydaşlık içinde yaşamaya teşvik ederken, Hristiyan yaşamının bedel içermediği efsanesini ifşa etmek.

TOPLU BAKIŞ:

Yakup'un Kurtuluş Vahyine Katkı

Yakup, sınanma zamanlarının dinimizin gerçek mi, yoksa sahte mi olduğunu göstermekte ne kadar iyi olduğunu ortaya koymaktadır.

1. Gerçek din Tanrı'dan iner ve ruhsal yeniden doğuşla yürekte yerleşir (1:17). Benliğe dayanan din yürekten kaynaklanır; yürek de günahı doğurur ve günah da ölümü getirir (15. ayet).

2. Gerçek din, canı kurtaran "ekilmiş" Söz'den kaynaklanır (21. ayet). Benliğe dayanan din ise "insanın öfkesi"nden kaynaklanır (20. ayet).

3. Gerçek din sınandığında sabırlı, sabit ve Tanrı'yı yücelten bir dindir (2-18. ayetler). Boş din ise bocalar; her konuda kararsızdır ve yok olup gider (2-18. ayetler).

4. Gerçek din sevgiyle işleyen imandır (2:14-26). Kendini dünyadan uzak tutar (1:27), şahsa itibar etmez (2:1-3), dilini dizginler (3:5-12), Tanrı'nın önünde alçakgönüllüdür (4:8-10), Tanrı'ya bel bağlar (13-17. ayetler) ve duada hararetlidir (5:13-20). Öte yandan boş din çalışmaz (2:4-26), kıskançlığı (3:13-18), arzuyu teşvik eder (4:1-12) ve dünyasal zevk düşkünüdür (5:5).

5. Gerçek dinin kendi mükemmel işi vardır (1:4) ve Rab'bin ikinci gelişine kadar esenliğe (3:18) ve değerli meyvelere yol açar (5:7). Benliğe dayanan din merhamet olmaksızın yargılanacak (2:13) ve mahkûmiyete düşecektir (5:12).

6. Gerçek din ölümden kurtarır (20. ayet) ve alçakgönüllü inanlıyı yükseltir (4:10). Benliğe dayanan din ise Şeytan ve askerleriyle birlikte (4:7) ölüme yol açacaktır (5:20).

GENEL HATLAR:

I. Mektubun Adresi (1:1)

II. Gerçek Dinin Sınamaları (1:2–27)
- A. Sınanmış Bir İmanın Faydaları (1:2–8)
- B. İki Sınama: Yoksulluk ve Ayartı (1:9–15)
- C. Sahtesinden Ayrılan Gerçek Din (1:16–27)

III. Gerçek Dinin Gösterimi (2:1–26)
- A. Ayrımcılığa Yönelik Sözler (2:1–13)
- B. Gerçek Bir İmana Yönelik Sözler (2:14–26)

IV. Günahın Sinsiliği (3:1–18)
- A. Konuşmada Günah (3:1–12)
- B. Çekişme Günahı (3:13–18)

V. Alçakgönüllülüğe Çağrı (4:1–17)
- A. Sorun: Gurur (4:1–3)
- B. Tanrı'nın Önünde Alçakgönüllülük (4:4–10)
- C. Başkalarına Karşı Alçakgönüllülük (4:11–12)
- D. Geleceğe Dair Alçakgönüllülük (4:13–17)

VI. Sonun Işığında Yaşam (5:1–20)
- A. Zenginlere Uyarı (5:1–6)
- B. Sabra Teşvik (5:7–11)
- C. Duanın Değeri (5:12–20)

1. BÖLÜM

1. Hristiyanlar için denenmeler "eğer" meselesi değil, "ne zaman" meselesidir (2. ayet). Bazılarının öğrettiğinin ve birçoğunun hayal ettiğinin aksine, Hristiyanlara denenmelerden muafiyet vaat edilmemiştir. Ancak bu denemeleri sevinçle karşılayabiliriz, çünkü Tanrı'nın bunları bizim iyiliğimiz için ve bizi arındırmak için tasarladığını biliriz (Rom. 8:28, 32). Mesih en büyük denenmesi olan çarmıha, önüne konan sevinç nedeniyle katlandı (İbr. 12:2-3). Siz hangi denenmelerle karşı karşıyasınız? Bunları nasıl sevinç olarak sayabilirsiniz?

2. Aldatmacadan nefret etmeyi ve gerçeği sevmeyi öğrenmek zorundayız (16, 18, 21-22. ayetler). Şüpheciliğin erdemli ve bilinemezciliğin alçakgönüllü olarak kabul edildiği bir günde ve çağda, Tanrı'nın kendi gerçeğini Sözü'nde açıkladığını hatırlamamız gerekir. Kaybolmuş günahkârlar gerçek sayesinde yeniden doğarlar, gerçek sayesinde kurtulurlar ve gerçek sayesinde gerçek mutluluk ve özgürlük içinde yaşarlar. Bu nedenle, gerçeği yumuşak başlılıkla kabul edelim.

3. Yakup dünyasal Hristiyanlığa karşı uyarmaktadır (26. ayet). Benliğe dayanan din, pislikleriyle kirleten dünyaya dalmakta hiçbir sorun görmez. Öte yandan imanlı kendini, Tanrı'nın lütfuyla "dünyanın lekelemesinden" korumaya çalışır (27. ayet). Hristiyan'ın sevgisi, dünyanın sunduğu ve sadece kirleten günahlı zevkler yerine, dullar ve yetimler gibi ihtiyaç içinde olanlarla birlikte olmalıdır.

2. BÖLÜM

1. Günah ne kadar sinsi ve korkunçtur! Birçoğumuz kendi başımıza ayrımcılığın veya ön yargının ne kadar ciddi bir günah olduğunu göremeyiz. En küçük günahı işlemek bile Tanrı'nın tüm yasasını çiğneme suçunu doğurur. Günahımızı asla hafife almamalı, Davut'la birlikte şöyle demeliyiz: "Ya RAB, adın uğruna suçumu bağışla, çünkü suçum büyük" (Mez. 25:11).

2. Yüreği fazlasıyla ikna edici bir bölümün ortasında Yakup, Tanrı'nın özgür lütfunun yüceliğini, Tanrı'nın günahkârları kurtarmak için egemen bir seçim yaptığını ilan eder (5. ayet). Tanrı akılsızları, zayıfları, alçakları ve dünyanın hor görülenlerini, İbrahim gibi bir putperesti ve Rahav gibi bir dışlanmışı seçmiştir. Bu doğrultuda hiç kimse kurtarılamayacak kadar günahkâr değildir. Tanıdığınız en kötü kişinin kim olduğunu düşünüyorsunuz? O kişinin iman etmesi için dua edin.

3. Para nasıl gerçek veya sahte olabilirse, iman da gerçek veya sahte olabilir. İşler bizi Tanrı'nın önünde aklayamaz ama imanın gerçekliğini dünyaya gösterebilir ve gösterecektir. Martin Luther bunu şu şekilde tanımlamıştır: "Yaşayan, meşgul, aktif, güçlü bir şeydir bu iman ve bu yüzden durmadan iyi işler yapmaması imkânsızdır. [Bu iman] yapılacak iyi işler olup olmadığını sormaz; soru ortaya çıkmadan önce

onları çoktan yapmıştır ve her zaman da yapmaya devam etmektedir. Bu işleri yapmayan, imansız biridir. El yordamıyla imanın ve iyi işlerin peşinde koşar, ama iman ve iyi işler hakkında bir sürü söz söylese de ne imanın ne de iyi işlerin ne olduğunu bilir." Siz hangisisiniz?

3. BÖLÜM

1. Küçük şeyler bize dair çok şey gösterir. Yakup usta bir hekim gibi, gözlerimizi ayrımcılık açısından sınadı (2:1-13). Şimdi de dilimizin bize ne söylediğine yakından bakıyor. Ağzımızdan çıkanlar yüreklerimizde ne olduğunu ve yargı gününde bize ne olacağını ortaya koyar (Mat. 12:33-37). Bir hafta boyunca dilinizin ürettiklerini değerlendirseydiniz, iç varlığınızın sağlığı hakkında ne öğrenirdiniz?

2. Dilimizi kendi başımıza terbiye edemeyiz (8. ayet). Tanrı'nın bizi bağışlamasına ve tamamen yenilemesine ihtiyacımız vardır. İnsanın sözde bilgeliği bize yardım edemez. Yalnızca gerçek bilgelik, yeryüzünde bulunmayan ama göklerden inen bilgelik bize yardım edebilir. Bu bilgelik, Ruhu ve Sözü aracılığıyla düşmüş suret taşıyıcılarını kendi suretine göre yenileyen ve onlara pak bir bilgelik veren Mesih'ten gelir. Zihnimizi ve ağzımızı O'nun bilgeliğiyle nasıl doldurabiliriz?

4. BÖLÜM

1. Çoğu zaman zihnimizde insanlar büyük, Tanrı ise küçüktür. Tanrı'ya çok az güvenirken başkalarıyla çekişiriz. Tanrı yaşamlarımızda bunu günah olarak ortaya çıkardığında ne kadar minnettar olmalıyız! Yaşamınızdaki kavgaları ve çatışmaları Tanrı'nın elindeki araçlar olarak görmek için dua edin. Sonra da yüreğinizdeki ruhsal zinayı Tanrı'ya itiraf edin.

2. Yakup, okuyucularına ağlamalarını tembihlemektedir (9-10. ayetler). Yakup her türlü sevinç ve kahkahanın yanlış olduğunu söylemese de tüm günahlarımız için içten ve samimi bir şekilde tövbe etmenin önemli ve öncelikli bir yeri olduğunu söylemektedir. Mezmur yazarı şöyle der: "Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı" (Mez. 51:17; ayrıca bkz. 2.Ko. 7:10). Tövbe etmenin lütfunu öğrendiniz mi?

3. Geleceğe yönelik tutumlarımız yüreklerimizin iyi bir barometresidir. Bugün, yarın, gelecek yıl ve daha sonrasını düşündüğünüzde, eğiliminiz, "Ben ... yapacağım" mı, yoksa "Rab dilerse..." mi diyor? Tanrı'nın ilahi takdirine olan inancınız planlarınızı nasıl etkileyecek? Peki ya dualarınızı?

5. BÖLÜM

1. Mesih'in ikinci gelişi bugün Yakup'un bu sözleri yazdığı zamandan daha yakındır. Eğer Mesih bugün gelseydi, sizi 8-9. ayetlerde bize emredildiği gibi yaşarken bulur muydu?

2. Kilise; ihtiyaçlarımızı, dileklerimizi, sevinçlerimizi ve başkaları için duyduğumuz endişe ve kaygıları getirebilmemiz gereken bir yerdir. İhtiyarlar ve pastörler özellikle canlarla ilgilenmekle görevlidirler. Yakup onların dua hizmetine çağrıldıklarını vurgulamaktadır. Bununla birlikte, Yakup tüm Hristiyanları sürekli dua ve övgü dolu bir yaşama çağırmaktadır (13. ayet). Gün boyunca Tanrı'nın huzurunda yalvarma ve şükretme uygulamasını nasıl geliştirebilirsiniz?

3. İman ve tövbeyle Mesih'e dön(dür)me bir canı ölümden kurtarmayı ve çok sayıda günahı gizlemeyi içerir (20. ayet). Bu lütfu siz de biliyor musunuz? Eğer bilmiyorsanız, hâlâ günahlarınızın içindesiniz ve ölüme doğru ilerliyorsunuz demektir. İsa Mesih'te Tanrı'nın merhametini arayın. Eğer iman ettiyseniz, başkalarının da iman ettiğini görmeyi seveceksinizdir. Tanrı'nın sizi yerleştirdiği her yerde uyanış için dua edin.

1. PETRUS

1. PETRUS'A GİRİŞ

YAZAR:

Bu mektubun yazarı, Müjde Kitapları'nda ve Elçilerin İşleri'nde kendisinden söz edilen, Mesih'in tanınmış ve sevilen öğrencisi Simun Petrus'tur (1:1). Hem kilise tarihi hem de mektubun içindeki kanıtlar (5:1), 1. Petrus Mektubu'nun İsa'nın elçisi Petrus tarafından yazıldığına dair çok güçlü kanıtlar sunmaktadır. Belli ki, Petrus'un sözleri, bir süre Pavlus'un yol arkadaşı olan (Elç.15:40) ve burada Petrus'un yazmanı olarak görev yapan Silvanus (ya da Silas) tarafından yazılmıştır (1.Pe. 5:12). Petrus'un muhtemelen bir yardımcıyla yazıyor olması, bazılarının sıradan bir balıkçının yazamayacağını öne sürdüğü daha karmaşık Grekçeyi açıklayabilir. Yazman kullanımı hem Yeni Antlaşma'nın hem de birinci yüzyıldaki diğer yazıların alışılmadık bir özelliği değildi.

TARİH:

Petrus'un M.S. 67 yılında Neron'un zulümleri sırasında bir çarmıha baş aşağı asılarak öldüğüne inanılmaktadır. Tarihi kaynaklardan biliyoruz ki, Hristiyanlık karşıtı duygulardan kaynaklanan zulüm Roma'da M.S. 64 civarında Neron'un hükümdarlığı sırasında güçlenmişti (M.S. 54-68). Petrus "Babil"e atıfta bulunur (5:13) ki bu muhtemelen Roma'ya üstü kapalı bir göndermedir. Bu mektupta zulüm ve acıya yapılan atıflar göz önüne alındığında, Petrus'un bu mektubu Hristiyanların yoğun acı çektiği dönemle kendi ölümü arasında, acı çeken imanlıları teselli etmek üzere yazmış olması muhtemeldir.

TEMA:

Acıların ortasında Mesih aracılığıyla umut.

AMAÇ:

Mektubun amacı, hem İsa Mesih'in yüceliğini hem de kendileri için ayrılmış olan lütuf umudunu önlerine koyarak Hristiyanları acılarında sebat etmeye cesaretlendirmektir.

TOPLU BAKIŞ:

1. Petrus'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Petrus mektubuna, Mesih'in Müjdesi aracılığıyla sahip oldukları yüce ayrıcalıkları okuyucularının gözleri önüne sererek başlar. Kilise şimdiki ve gelecekteki denenmeler, sıkıntılar ve mücadelelerle karşı karşıyaydı. Petrus, Hristiyanlara yalnız olmadıklarını, çünkü Mesih'in çektiği acıları izlediklerini ve bu nedenle Hristiyanların çektiği acıların Tanrı'nın, dünyanın kuruluşundan önce başlayan ve yüceliğe kadar devam edecek olan halkına olan sevgisi bağlamında ele alınması gerektiğini hatırlatır. Hristiyanlar tam da bu dünyada "yabancı" ve "konuk" oldukları için acı çekerler. Hristiyanlar bu dünyaya ait olmadıkları ve bu dünyanın standartlarına ve ideallerine aykırı yaşamlar sürmeleri gerektiği için acı çekerler; doğruluk uğruna acı çekerler (3:14). Hristiyan'ın bu dünyada geçirdiği zaman; kutsallık dolu bir yaşam sürerek (1:15), lütuf ve Tanrı bilgisinde büyüyerek (2:2), "cana karşı savaşan benliğin tutkuları"ndan kaçınarak (2:11) ve duada "her şeyin sonu"nu bekleyerek geçirilmelidir (4:7). Hristiyanlar çektikleri acılarda "utanç" duymamalı (4:16), "canlarını güvenilir Yaradan'a emanet" etmelilerdir (4:19).

Petrus bu şekilde yazma amacı doğrultusunda, bir yandan yüce ayrıcalıklarımıza, diğer yandan da konuklar, kocalar ve karılar, Mesih uğruna acı çekenler, bu dünyanın eleştiri ve aşağılamalarına maruz kalanlar olarak ve yine de tüm bunlara rağmen yüceliğin mirasçıları olarak sahip olduğumuz görevlere işaret etmektedir. Her bölüm, imanlının bu dünyadaki yaşamının belirli bir sorununu inceledikten sonra, hayati önem taşıyan canlandırıcı bir gerçekle sona erer. Birinci bölüm Tanrı Sözü'nün esinlenmesiyle; ikinci bölüm ruhumuzun Mesih'in himayesinde güvende olmasıyla; üçüncü bölüm Mesih'in artık tüm meleklerin ve tüm insani otoritelerin üzerinde evrensel bir yetkiyle yükselmiş olduğunun hatırlatılmasıyla; dördüncü bölüm ruhlarımızın sadık bir Yaratıcı'nın himayesinde olmasıyla; beşinci bölüm ise Tanrı'nın bu dünyada bir süre acı çektikten sonra bizi yetkinleştirip "sonsuz yüceliğine" getirmesi için (10. ayet) dua edilmesiyle sona erer. Genel mesaj şudur: "Yukarı bakın!"

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1:1–2)

II. Hristiyan Özellikleri (1:3—2:10)
- A. Hristiyan'ın Yaşayan Umudu (1:3–12)
- B. Hristiyan'ın Kutsallığı (1:13–25)
- C. Hristiyan'ın Sağlam Temeli (2:1–10)

III. Hristiyan'ın Dünyadaki Görevleri (2:11—4:11)
- A. Yabancı ve Konuk Olma (2:11–12)
- B. Dünyadaki Otoritelere Tabi Olma (2:13–25)
- C. Evlilikte Tabi Olma (3:1–7)
- D. Acılarda Tabi Olma (3:8–22)
- E. Birbirine Tabi Olma (4:1–11)

IV. Hristiyan'ın Kilisedeki Sorumluluğu (4:12—5:11)
- A. Birlikte Acılara Dayanmak (4:12–19)
- B. Sürüye Çobanlık Etmek (5:1–4)
- C. Alçakgönüllülük ve Umut İçinde Yaşamak (5:5–11)

V. Sonuç (5:12–14)

1. BÖLÜM

1. İmanlıların günaha karşı verdikleri mücadele içimizdeki herhangi bir şeyden dolayı değil, Tanrı'nın dünyanın kuruluşundan önce sonsuzlukta kurtaracağı kişileri seçerek yaptığı lütufkâr planından dolayıdır. Bu her yaştan imanlı için büyük bir tesellidir ve bize mücadelemizin sadece bize ait olmadığını, Tanrı'nın egemen ve her şeye gücü yeten planına dayandığını hatırlatır (1-5. ayetler). Tanrı'nın bizi seçtiğini bilmek acı çeken imanlıları nasıl cesaretlendirebilir?

2. Bazen yaşamın pek çok denenme ve ayartısıyla yüzleşmek zordur. Petrus bize imanımızın sınanmasının, onun sıkıntı fırınında arıtılması için olduğunu söyler. Nasıl ki altının ısıtılması, preslenmesi ve yakılması gerekiyorsa, imanın da benzer biçimde sınanması gerekir. Sonuçta ise imanın doğru, gerçek ve değerli olduğu kanıtlanır (6-11. ayetler).

3. Kutsallık ve ciddi Hristiyan yaşamı bu dünyada popüler değildir, ama Tanrı tarafından talep edilen görevimizdir. Tanrı'nın yaşamlarımızın kutsal olmasını talep etmesi, O'nun halkı için boğucu ve külfetli bir gereklilik değildir. Bu, Tanrı'nın çocuklarına kutsallığını paylaşmaları için yaptığı lütufkâr ve sevgi dolu bir çağrıdır. İtaat ederek, kendisi kutsal olan Babamız'a benzediğimizi gösteririz (12-25. ayetler).

2. BÖLÜM

1. Bir tarafta Mesih ve kutsallık, diğer tarafta ise dünya ve günah arasında orta yol yoktur. Yine de dünyanın bilgelik, zenginlik ve zevk yalanları, Hristiyan için gerçek bir ayartı olabilir. İmanlının geçmiş yaşamının alışkanlıklarını reddetmesi, Tanrı'nın lütfunun yanı sıra çaba ve konsantrasyon gerektirir (1-3. ayetler) Ancak hiç kimsenin Mesih'e karşı kayıtsız kalamayacağını unutmamalıyız. Herkes ya O'na saygı duyacak ya da O'nun iddialarını ve öğretisini reddedecektir (7-8. ayetler).

2. Mesih sevgiyle ve acıya tahammülle dünyayı yenmiştir ve Hristiyanlar da öyle yapmalılardır. Müjde'yi eleştirenleri susturmanın en iyi yolu iyi işlerle dolu olmaktır. Bir Hristiyan sadece iyiliği, sevgisi, lütfu ve merhametiyle tanınırsa, dünya onu boş yere mahkûm etmeye çalışacak ve onun doğru işleri, imansızlara Tanrı'nın yüceliğini gösterecektir (11-20. ayetler). Hristiyan, imanı uğruna acı çekmeye çağrıldığında, kendisine sadece Mesih'in adımlarını izlediğini hatırlatmalıdır (21-25. ayetler). Bu, imanlıyı nasıl rahatlatabilir ve ona nasıl dayanıklılık kazandırabilir?

3. BÖLÜM

1. Dünya fiziksel güzelliği putlaştırır, ama bilge kişiler yürekte tanrısallığı tercih ederler (1-4. ayetler). Çocuklarımıza, küçük yaşta bile olsa, bir başkasında hayran olunacak güzelliğin, Tanrı'ya boyun eğen bir yüreğin iç güzelliği olduğunu öğretmek iyi olur.

2. Erkeğin evin reisi olduğunu öğretmek Kutsal Kitap'a uygundur (1.Ko. 11:3; Ef. 5:23). Erkek yetkisini kötüye kullanmamalı, yetkisini Mesih'e özgü bir özveri ruhuyla birleştirmelidir (25-29. ayetler). Petrus burada kocalara, karılarıyla anlayış içinde yaşamalarını öğütler. Tabi olmak, doğru şekilde yerine getirildiğinde, olumsuz bir şey olmak zorunda değildir (1.Pe. 3:5-9).

3. Yolculuk hâlindeki yabancı ve konukların yaşamlarına göksel bir standart hâkim olmalıdır. Hristiyanlar sırtlarını döndükleri dünyanın onayını kazanmakla ilgilenmemelilerdir. Aksine, Hristiyanlar Tanrı'yı hoşnut eden şeyleri yapmakla ve böylece O'nun kutsamasına sahip olmakla ilgilenmelilerdir (10-17. ayetler).

4. Kutsal Kitap vaftiz ve Rab'bin Sofrası sakramentleriyle otomatik olarak kurtulduğumuzu öğretmez. Aksine, kurtulmak için Mesih'in öğrettiği gibi yeniden doğmamız gerekir (Yu. 3:1-8). Ancak sakramentlerin, Tanrı'nın vaatlerinin mühürleri ve onayları olarak kilise yaşamında yerleri vardır (1.Pe. 3:18-22).

4. BÖLÜM

1. Yeniden doğan bir kişide meydana gelen fark şudur: Yeniden doğuş, kişinin tüm ahlaki bakış açısını tersine çevirir. Daha önce nefret ettiği şeyleri şimdi sever ve daha önce sevdiği şeylerden şimdi nefret eder. Gerçekten iman eden kişide öylesine büyük bir değişiklik olur ki, arkadaşlarını ve komşularını şaşırtabilir (1-6. ayetler). Tanrı sizin içinizi değiştirdi mi? Değiştirdiyse, nasıl değiştirdi?

2. Eğer Tanrı bize iman kardeşlerimizi eğitmemiz için bir armağan verdiyse, bunu ihmal etmemeli ve kullanmalıyız. Ancak, Tanrı'nın Sözü yerine kendi bilgeliğimizi izleyerek ve öğreterek Tanrı'ya hizmet etmeye asla kalkışmamalıyız. Ve Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla sağladığı güç yerine kendi gücümüzle hizmet etmeye çalışırsak, aptallık etmiş oluruz. Tanrı'yı yüceltmenin yolu budur, çünkü Söz'le ve Ruh'la hizmet etmek, Mesih'e imanla hizmet etmektir (7-11. ayetler).

3. Dünyasal insanlar, kutsal Tanrı'nın huzuruna çıkacakları ölüm gününde kendilerini nelerin beklediğine dair çok az fikre sahiptir. Öte yandan, Tanrı'nın kutsallığına ve yargı gününe inananlar, Tanrı onları arındırmak için zulüm ateşi de dahil olmak üzere ateşli denenmeler gönderdiğinde şaşırmamalıdır. Bunun yerine, Hristiyanlar öyle yaşamalılardır ki, insanlar onlara saldırırsa, bu onların günahları için değil, Tanrı'ya olan içten itaatleri için olmalıdır (12-19. ayetler).

5. BÖLÜM

1. Tanrı'nın kilisesinde resmî bir görev sahibi olanlar, kendilerine "emanet edilenlere egemenlik taslamadan" hizmet etmeye dikkat etmelilerdir (3. ayet). Yetki pozisyonlarının olduğu her yerde, günahkâr yürek orada gurur ve benmerkezcilikle kabarmaya eğilimlidir. Öte yandan, önderlerin Mesih'in ödülünü beklerken hizmet etme heveslerini kaybetmeleri kolaydır (1-4. ayetler). Mesih'in yücelik içinde geri döneceğini bilmek, önderlerin kendilerini hem gururdan hem de tembellikten korumalarına nasıl yardımcı olabilir?

2. Augustinus bir keresinde, kendisine Hristiyan yaşamının en önemli üç niteliği sorulsa, "Alçakgönüllülük, alçakgönüllülük, alçakgönüllülük" diyeceğini söylemiştir. Tanrı gururdan nefret eder ve ona karşı uyarır, ama alçakgönüllüleri tüm kaygılarında şefkatle korur (5-7. ayetler). Kendimizi her gün nasıl alçakgönüllülükle giydirebiliriz?

2. PETRUS

2. PETRUS'A GİRİŞ

YAZAR:

Bu mektubun yazarı, Rab İsa Mesih'in öğrencisi ve elçisi olan Simun Petrus'tur. Birçok uzman 2. Petrus'un Petrus'a ait olduğu konusunda ya zorluk çekmiş ya da bunu açıkça reddetmiştir. Bu araştırmacılar şu iddialarda bulunurlar: (1) Bu mektup 1. Petrus'tan çok farklı bir dil kullanır, Kutsal Yazılar'da başka hiçbir yerde kullanılmayan birçok Grekçe sözcük içerir; (2) Pavlus'un mektupları Kutsal Yazı olarak kabul edilip toplandıktan sonra yazılmıştır (2.Pe. 3:15-16); (3) elçilere ve ilk Hristiyanlara çoktan ölmüş bir önceki kuşak olarak bakar (2, 4. ayetler); (4) bazılarının iddia ettiği üzere 2. Petrus'un Yahuda'dan kopyalama yaptığı gibi, bir elçi asla başka bir yazardan kopyalama yapmaz.

Bu argümanlara yanıt olarak şunları söyleyebiliriz: (1) Petrus mektuplarını farklı yazmanlarla yazmış olabilir (1.Pe. 5:12); onlar da Kutsal Ruh'un esini altında (2.Pe. 1: 20-21), her bir mektubun üslubunu önemli ölçüde şekillendirmiş olabilir; (2) mektupta Pavlus'a yapılan atıf ve onun "bütün mektupları"nı "öbür Kutsal Yazılar'la" aynı seviyeye koymak (2.Pe. 3:15-16), sadece yazarın Pavlus'un bazı mektuplarını bildiğini ve Pavlus'un yaptığı gibi, elçisel yazıların Tanrı'nın yetkili Sözü olduğunu kabul ettiğini ima eder (2. ayet; 1.Ko. 2:13; 14:37; 2.Se. 3:14); (3) ölen "atalar" elçisel kuşak değil, İsrailoğullarının iman atalarına kadar uzanan önceki kuşaklarıdır.

2. Petrus 2-3 ve Yahuda arasındaki ilişkiye gelince (mektubun yazarının Petrus olmadığına ilişkin 4. argüman), hangisinin orijinal olduğu veya her ikisinin de başka bir kaynaktan mı alındığı açık değildir. Benzer olmalarına rağmen, ikisi de Grekçe metinde birebir kopya olmaktan uzaktır. Her durumda, elçiler ya bağımsız olarak benzer düşüncelere ulaşmış ya da doğru ve güvenilir kaynaklardan yararlanma özgürlüğünü hissetmiş olabilirler. Krallar, Tarihler, Yeşaya ve Yeremya'nın bazı kısımları ve Müjde Kitapları arasında da benzer paralellikler gözlemlemekteyiz. Bu nedenle, Petrus'un yazarlığına karşı olan argümanlar ikna edici değildir.

TARİH:

Mektubun tarihlendirilmesi Petrus'un yaklaşan şehitliği hakkındaki sözlerine dayanır (1:14-15). Kilise geleneği, Petrus'un İmparator Neron döneminde baş aşağı çarmıha gerilerek öldürüldüğünü gösterir. Bu nedenle, 2. Petrus Mektubu, Petrus'un yaşamının sonlarına doğru yazılmıştır (M.S. 64-67). 2. Petrus Mektubu da ilk mektup gibi büyük olasılıkla Roma'da yazılmıştır (bkz. "Babil", 1.Pe. 5:13). Petrus'un ikinci mektubunun alıcılarının kimlikleri belirtilmemiş olsa da, ilk mektubun alıcılarıyla aynı olması muhtemeldir (2.Pe. 3:1); yani, Anadolu'da yaşayan seçilmiş Hristiyanlar (1.Pe. 1:1-2).

TEMA:

Ruhsal gelişimin gerekliliği ve sahte öğretinin tehlikesi.

AMAÇ:

Hristiyanları elçisel Hristiyanlıkta sebat etmeye ve büyümeye çağırmak ve Tanrı'nın halkını yoldan çıkarmak üzere içeri sızan sahte öğretmenlerin aldatıcı doğasına karşı onları uyarmak.

TOPLU BAKIŞ:

2. Petrus'un Kurtuluş Vahyine Katkısı

Petrus bu mektubun ikiz mesajını son iki ayette özetlemiştir: Günahlı ve sahte öğretmenler tarafından yoldan çıkarılmaktan sakının (3:17) ve Rab'bin lütfunda ve bilgisinde büyüyün (3:18). Görünen o ki, Petrus sahte öğretmenlerin kiliselere sızdıklarını ve Rab'bin halkı arasında zararlı etkilerini yaydıklarını duymuştu. Okuyucularını sahte peygamberler ve sahte öğretmenler tarafından yayılan teolojik hatalara karşı uyanık tutmak isteyen Petrus (2:1), onları bu hatalara karşı uyarır. Bu adamların sahte öğretilerinin temelinde, yargının inkârı vardır. Petrus sadece yargıyı savunmakla kalmaz, aynı zamanda tüm sahte öğretmenler üzerine korku dolu yargı ilan eder. Petrus, okuyucularını, "karanlık yerde ışık saçan çıra" olarak adlandırdığı esinlenmiş Tanrı Sözü'den başka hiçbir şeye inanmamaları için teşvik ederek (1:19), gerçek yolundaki gayretini gösterir. Bu tür sapkınlıklara karşı korunmanın yolu, bize Tanrı'nın gerçek doğasını açıklamak için tek başına yeterli olan Kutsal Yazılar'dan zevk almaktır. Kutsal Yazılar aynı zamanda Tanrı'nın insandan ne istediğini ve ona ne vaat ettiğini de ortaya koyar; bunların her ikisi de Rab'bin Günü'nde yerine gelecektir. Böylece Petrus, Tanrı'nın halkını tam olgunluğa ve kişinin kendi kurtuluşuyla ilgili gerekli özeni göstermesine teşvik eder.

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1:1)

II. Hristiyan İmanında Sebata Teşvik (1:2–21)
- A. Tanrı'nın Vaatleri Aracılığıyla Artan Lütuf Kutsaması (1:2–4)
- B. Güvence Yolunda Her Lütufta Büyüme Çağrısı (1:5–11)
- C. Petrus'un Yaklaşan Ölümü Doğrultusunda Hatırlatma (1:12–15)
- D. Mesih'in Dönüşüm Yüceliğine Tanıklık (1:16–18)
- E. Kutsal Yazı'nın Aydınlatan ve Kesin Sözü (1:19–21)

III. Sahte Öğretmenlere Karşı Uyarı (2:1—3:16)
- A. Sahte Öğretmenlerin Tarifi (2:1–3)
- B. Onların Yıkımına Dair Örneklendirmeler (2:4–9)
- C. Sahte Öğretmenlerin Bozulmuşlukları (2:10–22)
- D. Peygamberlere ve Elçilere Dayanan Öğretiyi Hatırlama Nasihati (3:1–2)
- E. Mesih'in İkinci Gelişini Küçümseyenleri Ret (3:3–9)
- F. Rab'bin Günü Beklentisi (3:10–13)
- G. Uygulama: Kutsal Yazılar'a Gayret ve Sadakat (3:14–16)

IV. Hatadan Sakınmak ve Lütufta Büyümek Üzere Kapanış Buyruğu (3:17–18)

1. BÖLÜM

1. Kutsallaştırılma, aklanmanın aksine, yaşam boyu devam eden bir süreçtir. İmanlılar meyve vermek için, sahip oldukları bilgiye her erdemi eklemek üzere tüm gayretlerini göstermek zorundalardır. Gayretli Hristiyan, yaşamıyla bu yaşamda seçilmişliğinin onaylanmasının tadını çıkaracaktır. Kutsal Kitap'ın seçilmişlik öğretisi tembelliği değil, kutsallığı teşvik eder. John Calvin şöyle demiştir: "Yaşamın saflığına seçilmişliğin kanıtı ve ispatı demek yanlış olmaz." Bu yaşamdan sonra sadık imanlı yücelik evine döndüğünde kraliyet karşılamasının tadını çıkaracaktır. Kutsallaştırılmanın hangi alanlarında özellikle gelişmeye ihtiyacınız var? Geçmişteki ruhsal gelişiminiz Mesih'e ait olduğunuzu ve yüceliğe doğru gittiğinizi doğruladı mı? Eğer doğruladıysa, nasıl doğruladı? Eğer doğrulamadıysa, neden doğrulamadı?

2. Bizi eğitenlerin sadık öğretileri ve yaşamları, onlar evlerine döndükten çok sonra bile sevgiyle hatırlanacaktır (İbr. 13:7). Hepimiz arkamızda bir hakikat mirası bırakmaya çalışmalıyız. Siz Kutsal Yazılar'ın gerçeklerini başkalarıyla sadakatle paylaşan biri olarak hatırlanacak mısınız?

3. Mesih'in yaşamı ve mucizeleriyle ilgili kayıtlar uydurma değil, kesinlikle güvenilir ve sağlam gerçeklerdir. Dünya putperestlik, boş felsefe ve suçla dolu karanlık bir yerdir, ancak Kutsal Kitap cennete giden yolu gösteren tek kesin ışıktır. Kutsal Kitap'ı okuyun ve sevin.

2. BÖLÜM

1. Tarih, Petrus'un burada sahte din öğretmenlerinin tehlikesiyle ilgili söylediklerinin doğruluğuna açık bir şekilde tanıklık etmektedir. Yine de bu sözde hoşgörü çağında, Hristiyanlar genellikle sağduyulu davranmaktan ve sapkınlığa karşı konuşmaktan korkmaktalardır. Sessizliğimiz yanlıştır, çünkü tüm hatalar yozlaştırır ve imanın temellerine karşı yapılan hatalar ruhları sonsuza dek yok eder. Şu anda Hristiyan kilisesini tehlikeye atan lanet sebebi sapkınlıklar nelerdir? Değerli ruhların iyiliği için, kendinizde ve vaizlerde bu sapkınlıklara karşı konuşma cesareti için dua edin.

2. Eski Antlaşma, Tanrı'nın kötüleri, özellikle de sahte peygamberler gibi başkalarını kötülüğe yönlendirenleri yok edeceğini defalarca kanıtlamaktadır. Onlar gurur ve övünme içinde başarılı ve mutlu görünebilirler. Ancak umursamaz vaizler bir ip üzerinde yürümektelerdir ve eğer tövbe edip kurtuluşa kavuşmazlarsa, sonunda cehennem ateşine atılacaklardır. Onları dinlediğimiz takdirde kendimizi nasıl bir tehlikenin içine attığımızı kendimize hatırlatmalıyız. Bir vaizin veya öğretmenin popülerliği ne olursa olsun, Tanrı Sözü'nün gerçeğini söylemediği ve bu gerçeği dürüstlükle yaşamadığı sürece ona yaşamınızda, ailenizde veya kilisenizde söz hakkı vermeyin.

3. BÖLÜM

1. Petrus'un alaycılarla ilgili uyarısı, evrim teorisi ve dünya çapındaki tufanla ilgili şüphecilik tarafından birçok kişinin Hristiyan inancından uzaklaştırıldığı günümüzde gerçekleşmektedir. Erken dönemdeki kilisedeki Hristiyanlar nasıl Yahudi geleneklerine ve Yunan felsefelerine uymak için Kutsal Kitap'taki gerçeklerden ödün vermeye ve bunları çarpıtmaya teşvik edildiyse, günümüzdeki Hristiyanlar da inancımızı modern ve post modern felsefelere uydurmak için aynı şeyi yapmaya teşvik edilmektelerdir. Hristiyanlığı gerçek tarih ve bilim alanlarından uzaklaştırmak imanı yok eder. Kendi ruhlarımızın ve iman kardeşlerimizin esenliği için, dünyanın kökeni ve akıbeti hakkında Kutsal Kitap öğretisiyle çelişen tüm teorileri reddetmek zorundayız. Siz bu baskıyla nasıl karşılaşıyorsunuz ve kendinizi buna karşı nasıl silahlandırabilirsiniz?

2. Rab'bin Günü geliyor. Elementler Tanrı'nın yargısının ateşinde yanacak ve doğruluğun yaşadığı ve günahın yerinin olmadığı yeni bir yaratılış ortaya çıkacaktır. Mesih ve O'nun Sözü'ne itaat dışında hiçbir şey kalıcı olmayacaktır. Bu bir yandan bizi tüm sapkınlıkları şiddetle reddetmeye, sahte öğretmenleri kiliseden uzaklaştırmaya çağırır. Diğer yandan da bu, önce Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu aramamızı, Mesih'i tanımayı ve O'na benzemeyi en büyük önceliğimiz hâline getirmemizi gerektirir. Öğreti temelli hatalara karşı durmak ve ruhsal gelişimin peşinden koşmak Hristiyan için sadece bir seçenek veya bir dikkat dağınıklığı değildir. Bunlar yalnızca Mesih'e umut bağlayan bir halk olmanın özüdür. Siz sonsuzluğun ışığında nasıl daha iyi yaşayabilirsiniz?

1. YUHANNA

1. YUHANNA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Bu mektubun içeriğinde yazarın adı veya mektuplarda yaygın olan selamlama ifadeleri yer almaz, ancak mektubun Elçi Yuhanna'nın eseri olduğu açıktır. Mesih'in görgü tanığı olduğunu, gördüğü, dokunduğu ve işittiği Kurtarıcı'yı başkalarına duyurduğunu iddia eder (1:1-3; 4:14). Tanrı'dan aldığı bir mesajı bildirir (1:5). Elçi Pavlus'un yaptığı gibi (Gal. 4:19), tüm okuyucularına sevgiyle "yavrularım" diye hitap ederek (2:1) ruhsal bir baba gibi yazar. Büyük bir yetkiyle yazar, çünkü onu dinlemeyi reddetmek, kişinin Tanrı'yı tanımadığını gösterir (1.Yu. 4:6). Böylece yazar kendisini, Mesih tarafından O'nun tanıkları ve yetkili sözcüleri olarak atanan elçilerin arasına yerleştirir. Bu mektubun üslubu ve sözcük dağarcığı Yuhanna Müjdesi'ndekilere oldukça benzer, bu nedenle Yuhanna'nın bu mektubun da yazarı olduğu sonucuna varabiliriz. Yuhanna'nın öğrencisi olan Polikarp (M.S. 155 civarı) bu mektuptan alıntı yapmıştır; ve Polikarp'ın öğrencisi İreneus (M.S. 202) bu mektubu Elçi Yuhanna'ya atfetmiştir.

TARİH:

Mektubun yazım tarihi belirsizdir. Eğer Yuhanna Müjdesi'nden sonra yazıldıysa, o hâlde muhtemelen M.S. 85-95 yılları arasında yazılmıştır. Romalı Klement M.S. 96 yılında bu mektuptan alıntı yapmıştır.

TEMA:

Hakiki kurtuluşa ilişkin kişisel güvence.

AMAÇ:

Tanrı'ya ait olanlarla bu dünyaya ait olanlar arasındaki farkı açığa kavuşturmak ve böylece kilisenin Mesih'te esenlik ve sevincin tadını çıkarmasını sağlamak.

TOPLU BAKIŞ:

1. Yuhanna'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Yuhanna yazdığı mektuplarda bir kilise veya bölge ismi vermez. Yahudilerin elçisi Petrus'la birlikte Yuhanna da Yeruşalim'deki kilisenin temel direklerinden biriydi (Elç. 3:1; 4:13,19; 8:14; Gal. 2:8-9). Kilise geleneğine göre kendisi, Yeruşalim'in M.S. 70 yılında yıkılmasından sonra Efes'te hizmet etmiştir. Ağırlıklı olarak Yahudi imanlılara yazmış olabilir, çünkü onların Tanrı'nın buyruğunu "başlangıçtan beri" bildiklerini söyler ki bu Yaratılış'a kadar uzanan bir zaman dilimidir (1.Yu. 1:1; 2:7, 13-14; 3:8, 11-12).

Yuhanna'nın mektubu, sahte öğretmenlerin İsa'nın Mesih olduğunu inkâr ettikleri bir durumdan bahsetmektedir (2:22; 4:1-3; Yu.1:14). Dönemin Grek düşüncesine göre, Mesih gibi ruhsal bir varlık beden alamazdı. Bu, Mesih'in insan gibi göründüğünü, ama aslında bir ruh olduğunu öğreten dosetizm sapkınlığı olabilir. Sahte öğretmenler gnostisizmin erken bir biçimini de öğretmiş olabilirler, çünkü İreneus'un söylediği üzere Yuhanna kendi Müjdesi'ni, Mesih Ruhu'nun İsa'ya vaftiz sırasında geldiğini, ama çarmıha gerilmeden önce O'ndan ayrıldığını iddia eden Kirintos'un (Cerinthus) sapkınlığına karşı yazmıştır. Ruh ve bedenin bu şekilde birbirinden ayrılması genellikle bedenin eylemlerinin ruhsal yaşamı etkilemediği anlamına gelir; bu nedenle Yuhanna bu yanlış öğretilere karşı koymak için doğru davranışları vurgular. Sahte öğretmenler ilk başta kilise içinde çalışmışsalar da, sonunda kendi hareketlerini oluşturmak üzere ayrılmışlardır (1.Yu. 2:18-19). Kilisedeki bu parçalanma, şüphesiz, geride kalan imanlıların güvenini sarsmıştı.

Yuhanna bu krize, Tanrı'nın çocukları ile bu dünyanın insanları arasındaki farkın basit ama derin bir resmini çizen pastörel bir mektup yazarak yanıt verdi. Mektup bir dizi keskin tezat içerir: ölüme karşı yaşam (1:1-2; 2:25; 3:14-16; 5:11-13, 16-17, 20), karanlığa karşı ışık (1:5-7; 2:8-11), yalana karşı gerçek (1: 6, 8; 2:4, 8, 21-22, 27; 3:7, 18-19; 4:1, 6; 5:6, 20), günaha karşı doğruluk ve Tanrı'nın emirlerine uyma (2:3-4, 7-8, 29; 3:3-10, 22-24; 4:21-5:3) ve nefrete karşı sevgi (2:9-11; 3:10-18, 23; 4:7-12, 16-21; 5:1-3).

Yuhanna'nın mesajı, Oğlu'nun kimliğinde ve işinde açığa çıkan Tanrı'nın ışık ve sevgi olarak doğası üzerinde yoğunlaşır (1:5; 4:8, 16). İsa hem Tanrı'nın Oğlu hem de Tanrı'nın kendisidir (5:20). O, görülebilen ve dokunulabilen gerçek bir insan olarak beden almıştır (1:1; 4:2). Dünya Tanrı'dan nefret etmesine rağmen (3:13; 4:10), Baba Oğlu'nu günahkârlara yaşam vermesi için dünyaya göndermiştir (1:2; 4:9, 14; 5:11-12). Mesih'in beden almasıyla, Tanrı'nın ışığı karanlığın içinde parladı (2:8) ve O'nun sevgisi sergilendi (4:9). Mesih Tanrı hakkında bir mesaj getirdi (1:5) ve bu mesajı kendi günahsız yaşamıyla örnekledi (2:1, 6 ,29; 3:5 ,7). Halkını tamamen temiz ve bağışlanmış kılmak için (1:7, 9; 2:12), günahların kefareti olarak öldü

(2:2; 4:10) ve şimdi günah işlediklerinde göksel Savunucuları olarak halkına aracılık etmek için yaşamaktadır (1. ayet). Ruh onların içinde tanıklık ederken, Mesih kör günahkârların gerçek Tanrı'yı tanımalarını sağlar (5:20), böylece onlar da Mesih'in gerçeğini bilirler (2:20, 27; 4:2, 6; 5:6, 10). Ruh onların içinde ikamet ederken (3:24; 4:12-13), Mesih imanla kendisine bağlananlarda İblis'i yenme ve günahı yok etme gücüne sahiptir (3:5-9; 5:5). Bir gün Mesih yüceliğiyle gelecek ve böylece kötüler utanacak (2:28) ve Tanrı'nın çocukları O'nu olduğu gibi göreceklerdir (3:2).

Yuhanna, Tanrı'nın Mesih'in işini her bir günahkâra nasıl uyguladığını açıklamak üzere üç ifade kullanır: "Tanrı'dan doğmak", "O'nda kalmak" ve "O'nu tanımak." Yeniden doğuşta, Tanrı imana, sevgiye ve doğru etkinliğe eğilimli yeni bir doğa meydana getirir (2:29; 3:8-9; 4:7; 5:1, 4, 18). Müjde gerçeğinin yeniden doğmuş ruha yerleştirilmesi, onun artık günahkârlığını inkâr etmemesine, tersine günahlarını Tanrı'ya itiraf etmesine neden olur (1:8-10). Baba Tanrı onu kendi çocuğu ve Şeytan tarafından yönetilen bu dünyanın (9-10. ayetler) yabancısı hâline getirir (3:1).

Hristiyan yaşamı bir "kalma" (veya durma) yaşamıdır; İsa Mesih'le ruhsal birliğe girme ve bu ruhsal birlikte kalma savaşı (2:6, 10, 17 – bkz. Kitab-ı Mukaddes Çevirisi). O'nun Sözü ve Ruh'un meshedişi ruhun içinde kalır (14, 24, 27. ayetler; 3:9), böylece kişi Tanrı'yla birlik içinde yaşar (4:15-16). Tanrı'nın yaşamı ve sevgisi imanlının içinde kalarak onun ruhunu dönüştürür (2:28-29; 3:6, 15, 17, 24; 4:11-13). İmanlı gerçek kilisede kalır (2:19) ve Tanrı'yla, Mesih'le ve ışıkta yürüyen herkesle paydaşlığın tadını çıkarır (1:3, 7).

Ancak Tanrı'nın çocuğu hâlâ günah işlemektedir (1:8-2:1) ve farklı derecelerde olgunluğa sahiptir (2:12-14). Bu dünyanın çekici putlarına karşı koymalı ve sonsuzluk için yaşamalı (15-17. ayetler; 5:21), kendini günahtan arındırmalı (3:3) ve İsa'nın kendini inkâr eden, başkalarına hizmet eden ayak izlerini takip etmelidir (2:6; 3:18). Hristiyan ancak ve ancak Mesih geri döndüğünde tam Mesih benzerliğine ulaşacaktır (2. ayet).

O'nda kalmak sadece mistik bir deneyimden ibaret değildir; aynı zamanda ruhsal bilgiyi de içerir. Yuhanna defalarca imanlılara özgü bir şekilde Rab'bi "tanımak"tan bahseder (2:3-4, 13-14, 29; 3:1, 6; 4:6, 7-8; 5:20). Bu bilgi doktrinsel anlayış ve muhakemeyi içerir (2:18, 20-21; 3:2, 5, 15-16; 4:2, 6, 16; 5:18, 20) ve yine de pratik sonuçları olan deneyimsel (yaşantısal) bir bilgidir (2:3-4; 3:6; 4:7-8). Ruhsal bilgi, Tanrı'yı tanıdığımıza ve Mesih'te O'nunla bir olduğumuza dair kişisel güvenceyle sonuçlanır (2:3, 5, 28-29; 3:14-15, 19,24; 4:13; 5:2, 13, 15, 19-20). Böylece Yuhanna imanlıların Tanrı'nın çocukları olduklarını, O'nun Oğlu'yla bir olduklarını ve yaşama sahip olduklarını bilebilmeleri için, gerçek Hristiyanlığın canlı bir resmini sunar ki bu onlar için büyük bir sevinçtir (1:4; 5:13).

GENEL HATLAR:

I. Yaşam Sözü'nün Beden Alması (1:1–4)

II. Tanrı'nın Gerçek Çocukları ile Dünya Arasındaki Tezat (1:5—3:24)
- A. Müjde Bağışlamasında Tanrı'yla Yürümek (1:5—2:2)
  - 1. Tezat: Işık ile Karanlığın Paydaşlığı (1:5–7)
  - 2. Tezat: Günah İtirafı veya Kendini Kandırma (1:8–10)
  - 3. Mesih'in Günah Bağışlatma ve Aracılık Vaadi (2:1–2)
- B. Müjde Ayrıcalıklarında Tanrı'nın Sevgi Yasasına İtaat (2:3–14)
  - 1. Tezat: O'nun Buyruklarına İtaat veya İtaatsizlik (2:3–6)
  - 2. Tezat: Işıkta Sevgi veya Karanlıkta Nefret (2:7–11)
  - 3. Çocuklara, Genç Erkeklere ve Babalara Vaatler (2:12–14)
- C. Müjde Umudunda Ayartılara Direnmek (2:15—3:3)
  - 1. Tezat: Baba'ya Sevgi veya Dünyaya Sevgi (2:15–17)
  - 2. Tezat: Mesih Merkezli Gerçek veya Hristiyan Karşıtı Yalanlar (2:18–27)
  - 3. O'nun Tanrı Çocukları İçin Geliş Vaadi (2:28—3:3)
- D. Müjde Cesaretiyle Doğruluk ve Sevgi İcra Etmek (3:4–24)
  - 1. Tezat: Mesih'le Doğruluk veya Şeytan'la Günah (3:4–10)
  - 2. Tezat: Sevgi ve Yaşam veya Nefret ve Ölüm (3:11–18)
  - 3. Tanrı Karşısında Güven Vaadi (3:19–24)

III. Tanrı'nın Gerçeğinde ve Sevgisinde Kalmak Üzere Nasihatler ve Teşvikler (4:1—5:17)
- A. Sahte Peygamberlere Güvenmeyin (4:1–6)
- B. Birbirinizi Sevin (4:7—5:3)
  - 1. Tanrı'nın Oğlu'ndaki Tanrı Sevgisi (4:7–10)
  - 2. Tanrı'nın Çocuklarındaki Tanrı Sevgisi (4:11–21)
  - 3. Kardeşleri Sevin ve Tanrı'ya İtaat Edin (5:1–3)
- C. Mesih'e Tanıklığa İmanla Tutunun (5:4–13)
- D. Birbiriniz İçin Güvenle Dua Edin (5:14–17)

IV. Sonuç (5:18–21)
- A. Bilgi Mesih'tedir (5:18–20)
- B. Putlara Karşı Tetikte Olun (5:21)

1. BÖLÜM

1. İlahi Söz'ün görebileceğimiz ve dokunabileceğimiz fiziksel bir insan hâline gelmesi, Antik Yunan düşüncesi için çarpıcı ve neredeyse akıl almaz bir şeydi. Rab İsa'nın bizim alçakgönüllü doğamızı kendi yüce şahsına giyinmesi bugün bizim için şaşırtıcı olmalıdır. Yaşam bize, zayıflıklarımıza karşı yumuşaklık ve yakınlık içinde, ilişki kurabileceğimiz bir şekilde gelmiştir. Bu gerçekleri düşünün ve günahkârlar için yaptıklarından dolayı Tanrı'yı överek biraz zaman geçirin. Mesih'te sevinçten yoksun olan Hristiyanlar nasıl daha hakiki bir sevinç elde edebilirler? Kutsal Ruh gerçek imanlıların sevinç doluluğu deneyimlemelerine yardım etmede nasıl bir rol oynar?

2. Doğru Tanrı'yla olan bir ilişki, günahla mutlu bir şekilde bir arada var olamaz. Kendimizi Hristiyan olarak adlandırıp karanlıkta yürümemeliyiz; Mesih'in günahımızı açığa çıkarmasına, bizi yıkayıp temizlemesine ve bize kendi yolunda önderlik etmesine müsaade ederek ışıkta yürümek zorundayız. Siz günahlarınızı Tanrı'ya ne sıklıkta itiraf ediyorsunuz? Günahı görmenize, ondan nefret etmenize ve onu terk etmenize yardımcı olması için Söz'ü nasıl kullanıyorsunuz?

2. BÖLÜM

1. Bazen çocuklarımızı bir parka götürdüğümüzde, giriş ücretini öderiz ve giriş ücretinin ödendiğini göstermek için ellerine damga vurulur. Yuhanna, Tanrı'yı gerçekten tanıyanları işaretleyen damgayı açıklamaktadır: Onlar Tanrı'nın yasalarına itaat ederler, Tanrı'nın halkını severler ve Tanrı'nın öğretilerini kabul ederler. Ancak unutmamaları gerekir ki, bu damgalar onların krallığa kabul edilmelerinin bedelini ödememiştir; bunu sadece Tanrı'nın doğru Oğlu'nun ölümü ve aracılığı yapar. Kurtuluşun işaretleri ve ödemesi, kurtuluşundan şüphe eden bir kişiye nasıl rehberlik edebilir?

2. Günaha karşı mücadele etmek neden önemlidir? Sayısız başarısızlıklarımızdan dolayı cesaretimiz kırılmadan günaha karşı savaşmaya nasıl devam edebiliriz? Gerçek imanlılar günah işlediklerinde ve bundan tövbe ettiklerinde İsa'nın onların savunucusu olarak çalışmasıyla nasıl teselli bulurlar?

3. Tanrı'nın halkı, kendilerine gerçeği öğretmesi için Ruh'un meshedişine sahiptir. Onların imanı insan tanıklığına veya özel bir öğretmenden alınan gizli bilgiye değil, Tanrı'nın Sözü aracılığıyla konuşan Tanrı'nın Ruhu'na bağlıdır (1.Ko. 2:1-5). Bununla birlikte, Tanrı'nın Ruhu Kutsal Kitap öğretmenleri aracılığıyla çalışır (Yu. 21:15; Ef. 4:11). Öğretmenlere Ruh'un yerini vermeden onlara gereken saygı ve ilgiyi nasıl göstermeliyiz?

3. BÖLÜM

1. Bu bölümde Tanrı'nın çocuklarına karşı dünya, doğruluğa karşı günah, sevgiye karşı nefret ve yaşama karşı ölüm mukayese edilir. Gerçek bir Hristiyan'la kurtulmamış bir kişi arasındaki farkı nasıl özetlersiniz? Siz nerede duruyorsunuz?

2. Eğer gerçek imanlılarsak, evlat edinilme öğretisini doğru anlamak Babamız olarak Tanrı'yla ilişkimizi nasıl etkiler (1. ayet)? Peki ya dünyayla olan ilişkimizi (1. ayet)? Gelecekle olan ilişkimizi (2. ayet)? Kendimizle olan ilişkimizi (3. ayet)? İmanlılar ailesiyle olan ilişkimizi (14-18. ayetler)?

3. Eğer Tanrı'dan doğduysanız, Tanrı size vaatler vermiştir. Mesih geldiğinde, O'nun yüceliğine utanmadan bakacak ve O'na benzeyeceksiniz. Şu anda Tanrı'ya güven duyabilirsiniz, çünkü Ruh yaşamınızda çalışmaktadır. Bu vaatleri talep etmeye hakkınız var mı? Şu anda bu vaatlerden hangisi sizin için en değerlisidir ve neden?

4. BÖLÜM

1. Bugün hangi sahte öğretmenler kendilerini şahsen veya medya aracılığıyla bize sunuyorlar? Onları nasıl tanıyabilirsiniz? (Bkz. 2. ayet; Yas. 13:1-3; Mat. 7:15-20; Elç. 17:10-12; Gal. 1:8-9; 1.Ti. 4:1-5.) Siz nasıl karşılık vermelisiniz? Dünyadan olanlarla Tanrı'dan olanlar arasındaki farklar günlük yaşamınızı ve ilişkilerinizi nasıl etkiliyor? Sizi ve ailenizi daha fazla etkilemeli mi? Hangi şekillerde etkilemeli?

2. Tanrı sevgidir; Püritenlerin dediği gibi, Mesih bedenle örtülmüş sevgidir. Hristiyan yaşamı Tanrı'nın sevgisinin erkeklerin, kadınların ve çocukların içine yerleşmesidir. Mesih'in gelişi O'nun sevdiklerinde dehşet değil, huzur ve sevinç yaratmak içindir. Tanrı'ya olan bakışınızda sevgi ne kadar ön planda? O'nun sevgisi O'nun yüceliğinin veya gazabının ardında mı gizli? O'nun sevgisi üzerinde nasıl daha fazla düşünebilirsiniz? Mesih benzeri sevgiyi uygulama noktasında siz nasıl gelişebilirsiniz?

5. BÖLÜM

1. Mesih, Sözü ve Ruhu aracılığıyla halkının öğretmenidir. O bize gerçeği verir ve Söz'deki ve yürekteki ilahi ve yetkili tanıklıkla bizi gerçeğin geçerliliğine ikna eder. Üçlübirlik Tanrısı'nın kendisi bu gerçeğin tanığıdır. Bu nedenle, insanların ne söylediğine bakmaksızın, Kutsal Kitap'a boyun eğmeli ve söylediği her şeyi kabul etmeliyiz.

2. Dünyayı yenmenin ne anlama geldiğini düşünün (4-5. ayetler). Dünyayı yenmek için ruhsal savaşa girmek neden gereklidir? Hangi yollarla dünyanın düşünce tarzının üstesinden gelebilir ve dünyasal akran baskısına direnebiliriz? Bunu yapmamız için bize kim güç veriyor? Ruh'un lütfuyla dünyanın üstesinden geldiğiniz bir örneği kendi yaşamınızdan sunun.

3. Tanrı, çocuklarının yaşama sahip olduklarını bilmelerini ister. O imanlıların köleleştirici bir korkuya kapılmalarını değil, güvenceye sahip olmalarından hoşnut olur. Bu mektupta okuduklarınıza dayanarak, bir kişi Tanrı'nın çocuğu olmanın güvencesine nasıl sahip olabilir? Kişi bu güvencede nasıl büyüyebilir?

2. YUHANNA

2. YUHANNA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Yazar kendisini sadece "ihtiyar" olarak tanımlar, ancak bu mektubun üslubu ve öğretileri onu (ve de üçüncü mektubu) Yuhanna'nın ilk mektubuyla yakından ilişkilendirir (bkz. 1. Yuhanna'ya Giriş). Bir elçi kendisinden ihtiyar olarak bahsedebilir, nitekim Petrus bunu yapmıştır (1.Pe. 5:1). İreneus (M.S. 202) 2. Yuhanna'dan alıntı yapmıştır ve onu Rab'bin öğrencisi Yuhanna'ya atfetmiştir. Bu nedenle, mektubun Elçi Yuhanna tarafından yazıldığı sonucuna varabiliriz.

TARİH:

Mektubun yazım tarihi belirsizdir. Bu mektup 1. Yuhanna'dakiyle aynı krizden söz ediyor gibi görünmektedir (7. ayet; 1.Yu. 2:18–27) ve dolayısıyla da belki M.S. 85-95 yılları arasında birinci mektupla aynı zamanlarda yazılmıştır.

TEMA:

Seçilmişlerin kilisesi için sevginin ve gerçeğin önemi.

AMAÇ:

Sahte öğretmenler ortaya çıkmış olsa da bir kiliseye ve üyelerine sevgide ve Mesih'in gerçeğinde sebat etmelerini sevgiyle tembihlemek.

TOPLU BAKIŞ:

2. Yuhanna'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Yuhanna'nın ikinci mektubu, "Tanrı'nın seçtiği... hanımefendiye ve çocuklarına" hitap etmektedir. İsrail'e (Yşa. 52:2), kiliseye (Vah. 21:9) ve eski şehirlere (Yşa. 47:1) genellikle kadın olarak hitap edildiği göz önüne alındığında, burada muhtemelen

bir kiliseye ve üyelerine atıfta bulunmaktadır. Onlara Hristiyan yaşamının hem gerçek hem de sevgiden oluştuğunu gösterir (2.Yu. 3). Tanrı'nın gerçeği birbirimizi sevmemizi buyurur (5. ayet) ve bu sevgiyi üretmek üzere ruha girer (1. ayet). Sevgi, Hristiyan önderlerin, insanların gerçeğe sadakatle boyun eğerek yaşadıklarını duyduklarında sevinmelerini sağlar (4. ayet). Sevgi, Hristiyanları özellikle diğer imanlılarla birlikte olmaktan sevinç duymaya yöneltir (12. ayet). Yine de Yuhanna uyarıda bulunur. Şöyle ki, sevgi bizi her öğretmeni hoş karşılamaya değil, Tanrı tarafından açıklanan eski gerçeğe sadık kalmaya teşvik eder (6. ayet). Kiliseler, Tanrı'nın Mesih'le ilgili gerçeğini temelden reddedenleri ayırt etmek (7. ayet), kendilerinin sonsuz esenliklerini tehdit ettikleri için uyanık kalmak zorundalardır (8. ayet). Mesih'in gerçeğini kabul etmeyen öğretmenler Tanrı'ya ve O'nun kilisesine yabancıdır. Böylece Tanrı'nın halkı onları hoş karşılamamalı veya teşvik etmemelidir (10-11. ayetler).

GENEL HATLAR:

I. Sevgide ve Gerçekte Selamlar (1–3. ayetler)

II. Sevgide Yürümeye Övgü (4–6. ayetler)

III. Sahte Öğretmenlere Karşı Uyarı (7–11. ayetler)

IV. Sonuç ve Selamlar (12–13. ayetler)

1. BÖLÜM

1. Gerçek (hakikat) ve sevgi birbiriyle yakından ilişkilidir. Sevgi olmadan gerçeğe sahip olmanın sonuçları nelerdir? Peki ya gerçek olmadan sevgiye sahip olmanın sonuçları? Birini "gerçekte" sevmek ne anlama gelir (1. ayet)? Evdeki, kilisedeki, okuldaki ve toplumdaki ilişkilerimizde doğruluk ve sevgi dengesini nasıl geliştirebiliriz?

2. Mesih'in gerçeği Tanrı'nın ailesinde sevgi yaratır. Bunun böyle olmasının sebebi nedir? Neden Tanrı'nın gerçeğine güvenenler kendilerini birbirlerine çekilmiş ve birbirlerine hizmet etmeyi arzular hâlde bulurlar?

3. Hristiyanlar sahte öğretmenlere onay veya destek vermemelilerdir. Mesih'le ilgili temel gerçeklere aykırı yalanları alenen yaymaya çalışanlar yanlış yönlendirilmiş kardeşler değil, ölümcül düşmanlardır. Hristiyanlar onları sevmeli, onlar için dua etmeli ve hatalarını göstermeye çalışmalılardır. Ancak imanlılar onlara en ufak bir teşvik veya konukseverlik göstermemelilerdir, çünkü böyle yapmak bu sahte öğretmenlere ruhlara zarar veren hatalarını yaymaları için açık bir kapı bırakır.

3. YUHANNA

3. YUHANNA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Elçi Yuhanna. 2. Yuhanna'ya Giriş'teki "Yazar" başlığına bakınız.

TARİH:

Mektubun yazım tarihi belirsizdir; 1. yüzyılın sonlarına doğru yazılmış olması muhtemeldir.

TEMA:

Gerçeğe sevgi; ve gerçek Hristiyan öğretmenlere destek.

AMAÇ:

Kardeşler arasında sevgiyi ve seyahat hâlindeki Müjde hizmetkârlarına desteği teşvik etmek.

TOPLU BAKIŞ:

3. Yuhanna'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Yuhanna bu mektubu, adı Gayus dışında hakkında çok az şey bildiğimiz sadık bir Hıristiyan'a yazmıştır. Bu yaygın Latince ad Yeni Antlaşma'da başka kişilere (Elç. 19:29; 20:4; Rom. 16:23; 1.Ko. 1:14) ve birden fazla Roma diktatörüne aitti. Yuhanna'nın sevdiği Gayus diktatör değildi. Yuhanna bu kısa mektubunda ona dört kez "sevgili" diye hitap eder (3.Yu. 1, 2, 5, 11) ki bu da Yuhanna'nın, Gayus'un sadakatinden duyduğu memnuniyeti cömertçe hatırlatmaktadır. Gayus Tanrı'nın gerçeğinin gücüyle (3-4. ayetler), sevgi ve Müjde hizmetine destek meyvesi üreten (5-8. ayetler) bir can gönenci modelidir (2. ayet).

Buna tezat olarak yerel bir kilisenin önderi olan Diotrefis durmaktadır. Rab'bin gerçek hizmetkârları Müjde aracılığıyla O'nun adının yüceliğini ararken (7. ayet), Diotrefis kendi yüceliğini arıyordu (9. ayet). Yuhanna burada sahte öğretiden söz etmediği için, onun bir sapkın olduğu anlaşılmaz. Ortodoks (doğru inançta) olmasına rağmen, gerçek onun yüreğine girmemişti ve gururlu ve bölücü davranışları onun Tanrı'ya ait olmadığını gösteriyordu (11. ayet). Kilisenin geneline iftira atmış ve topluluğundan herhangi birinin bölgeden geçen müjdecileri karşılamasına izin vermemiştir (10. ayet).

Yuhanna'nın ikinci mektubu sahte öğretmenlere kucak açılmaması konusunda uyarırken, üçüncü mektup imanlıların Mesih'in yüceliğini amaçlayan vaizleri içtenlikle kabul edip onlara yardım etmeleri ve diğer topluluklarla paydaşlığı sürdürmeleri için dengeleyici bir nasihat verir.

GENEL HATLAR:

I. Selamlama: Gerçekte Sevgi (1. ayet)

II. Gayus'ta Kutsama ve Sevinç (2–4. ayetler)

III. Müjde Hizmetkârlarıyla İlgilenmeye Övgü (5–8. ayetler)

IV. Diotrefis'e Karşı Uyarı (9–11. ayetler)

V. Sonuç ve Selamlama (12–14. ayetler)

1. BÖLÜM

1. Gayus izlememiz için nasıl iyi bir örnektir? "Gerçekte yürümek" (veya gerçeğin izinde yürümek) ne anlama gelir (4. ayet)? Biz ve ailelerimiz gerçekte nasıl daha etkili bir şekilde yürüyebiliriz?

2. Hindistan'ın öncü Müjde hizmetkârı William Carey bir keresinde Müjde hizmetini hazineleri çıkarmak için derin bir madene inmeye benzetmiş ve şöyle demiştir: "Ben aşağı ineceğim, ama ipleri siz tutmalısınız." Müjde hizmetkârlarının diğer Hristiyanların desteğine ihtiyacı vardır. Bu mektup onların sadece maddi yardıma değil, aynı zamanda sevgi ve konukseverliğe de ihtiyaçları olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Rab'bin uğruna uluslara gidenleri güçlendirmek için kaynaklarınızı, sevginizi ve evinizi nasıl paylaşıyorsunuz?

3. Mesih'in yerini almaya çalışan Diotrefis gibi gururlu önderleri suçlamak kolaydır, ancak işe kendi gururumuzla başlamalıyız. John Newton şöyle demiştir: "Birçok kötü papa okudum, ama tanıdığım en kötü papa benliktir." Diotrefis'in gururunun sizde nasıl işlediğini görüyorsunuz? Bununla nasıl mücadele edebilirsiniz? Dimitrios hakkında herkes iyi konuşurdu (12. ayet). Bizi en iyi tanıyanlar gerçeğe ve konukseverliğe olan sevgimiz hakkında ne söylerler? Hristiyan olmayan komşularımız ne derlerdi?

YAHUDA

YAHUDA'YA GİRİŞ

YAZAR:

Mektup, "Yakup'un kardeşi" Yahuda tarafından yazılmıştır (1. ayet). Yahuda adı çok yaygın olsa da (Lu. 6:16), akademik çevreler bu özel Yahuda'yı İsa'nın üvey kardeşi olarak tanımlamaktadır. Yahuda 1'de sözü edilen Yakup büyük olasılıkla Yeruşalim'deki kilisenin tanınmış önderidir (Elç. 15:13) ve İsa'nın bir başka üvey kardeşidir (Gal. 1:19; krş. Mat. 13:55; Mar. 6:3; Yak. 1:1). Yahuda'nın selamlaması ve öğretişi Yakup'unkine benzer. Kendisi de ilk havariler grubu içindeydi (Yah. 17-18).

TARİH:

Yahuda bu mektubu M.S. 55-80 yılları arasında, büyük olasılıkla 60'lı yılların ortalarında yazmıştır. Kilise tarihçisi Eusebius, Yahuda'yla oğlunun M.S. 81 yılında çoktan öldüğünü kaydeder. Yahuda ilk elçilerin çoğu öldükten sonra yazılmış gibi görünmektedir (17. ayet) ama Yeruşalim'in yıkımından (M.S. 70) hiç söz edilmemektedir. Birçok uzman, 4-18. ayetlerin 2. Petrus 2:1-3:3 ayetleriyle bir şekilde paralel olması nedeniyle, Yahuda'nın 2. Petrus'a dayandığını (M.S. 64-67), bu nedenle de ondan sonra yazıldığını düşünür. Ancak hangi mektubun diğerinden alıntı yaptığı açık değildir (bkz. 2. Petrus'a Giriş).

TEMA:

Sahte öğretmenlere karşı imanı savunmanın önemi.

AMAÇ:

Sahte öğretmenlerin karakterini tanıyarak ve onların hatalarına gerçekte sebatla ve sapkınlığın tehlikeye attığı kişilere de şefkatli eylemle karşılık vererek, "iman uğrunda mücadele etmek" üzere imanlıları cesaretlendirmek (3. ayet).

TOPLU BAKIŞ:

Yahuda'nın Kurtuluş Vahyine Katkısı

Yahuda'nın mektubu imanlıları "iman uğrunda mücadele etmeye" (3. ayet) ve kendilerini "Tanrı'nın sevgisinde" korumaya teşvik eder (21. ayet). Yahuda, Müjde'yi yozlaştıran ve "Rabbimiz İsa Mesih'i" inkâr eden sahte öğretmenlere karşı uyarır (4. ayet), onları Eski Antlaşma'daki örneklerle karşılaştırır ve keskin tembihlerle ve canlı sözcüklerle tanımlar (5-16. ayetler). Yahuda imanlıları kendilerini düşmekten korumaya ve tehlikede olan diğerlerine "merhamet etmeye" teşvik eder (22-23. ayetler). Mektup Tanrı'nın imanlıları korumasıyla ilgili teselli edici gerçeklerle başlar ve "düşmekten alıkoyacak" olan "Kurtarıcımız Tanrı"ya güzel bir şükran duasıyla sona erer (24-25. ayetler).

Teolojik olarak, Yahuda öncelikle sahte öğretmenleri ve onlara karşı Hristiyan tepkisini tanımlamaya odaklanır (krş. 2.Se. 2:10; 2.Pe. 2:1-22; 1.Yu. 2:18-23). Mektup Tanrı'nın koruyuculuğu (Yah. 1-2, 24-25) ve imanlıların sebat etme gerekliliği gibi (17-23. ayetler) ikiz doktrinleri öğretir. Ayrıca Tanrı doktrinini, özellikle de O'nun isyan karşısındaki egemen yetkisini, dinsizliği bekleyen yargısını ve üçlü karakterini öğretir (20-21. ayetler). Yahuda aynı zamanda Hristiyan inanç savunması için de bir temel oluşturur.

Kitaptaki ana temalar şöyledir:

1. Sadık Hıristiyanlar imanda sebat etmek için elçisel sözü hatırlamalı (17-19. ayetler), kendilerini sağlam öğretide tutmalı (20-21. ayetler) ve kaybolmuş olanlara merhamet etmelidir (22-23. ayetler).
2. Sahte öğretmenler Mesih'in Rabliğini inkâr etmelerinden (4. ayet) ve ahlaksız karakterlerinden (4-16. ayetler) tanınabilirler.
3. Tanrı'nın egemen yetkisini kabul etmek (5-16. ayetler) ve Hristiyan erdemlerinde kişisel gelişim için çabalamak (3, 20-23. ayetler) sahte öğretişe karşı panzehirdir.
4. Rab gelecek olan yargı gününde sahte öğretmenleri yargılayacak ve tüm isyanları cezalandıracaktır (5-16. ayetler).
5. Mesih halkını sapkınlıktan koruyacak ve onları günahsız olarak Tanrı'ya sunacaktır (24-25. ayetler).

GENEL HATLAR:

I. Selamlama (1–2. ayetler)

II. Amaç (3–4. ayetler)

III. Uyarı (5–16. ayetler)

IV. Talimatlar (17–23. ayetler)

V. Şükür Duası (24–25. ayetler)

1. BÖLÜM

1. İman uğrunda mücadele etmek hataya karşı doğrudan bir saldırıyla değil, Kutsal Kitap gerçeği üzerine inşa edilmiş Tanrı'ya yaraşır bir yaşam tarzıyla başlar. Kişisel dindarlık dinsizliğe karşı en iyi korumadır. Tüm kilisenin kutsallığı, hataya karşı sivil eylemden daha önemlidir. Mahvolmakta olanlara şefkat göstermek, kutsal imanda temellendikten ve tanıklığımızı lekeleyen hatayla olan tüm ilişkilerden etkin biçimde kaçındıktan sonra gelmelidir. Ödün vermeden hem dindarlıkta hem de merhamette nasıl büyüyebilirsiniz?

2. Sahte öğretmenlerin bugün hâlâ kutsallar arasında kilisede bulunduklarının farkına varın. Yahuda'nın kiliseyi çoktan terk etmiş kişilerden değil, şu anda kilisede bulunan kişilerden söz ettiğine dikkat edin. İmanlılar topluluğu arasında her zaman ikiyüzlülük, Tanrı'dan uzaklık ve hatta dinden dönen insanlar olacaktır. Kilise, özellikle de ihtiyarlar, aralarındaki hatalarla yüzleşmeye ve tövbe etmeyi reddedenleri kovmaya hazır olmalıdır. Sahte öğretmenlere karşı kendinizi en iyi şekilde nasıl koruyabilirsiniz?

3. Tanrı'nın hem kilisesini topluluk olarak hem de halkını bireysel olarak korumasından ruhsal teşvik alın. Tanrı geçmişte halkını koruduğu gibi, şimdi ve gelecekte de kilisesini korumaya devam etmektedir. Aynı şekilde, Tanrı her imanlıyı ayrı ayrı korur. Tökezlemek için birçok neden olmasına rağmen, Mesih onları hem koruyabildiği hem de korumaya istekli olduğu için, imanlılar lütufla sapkınlıktan korunurlar. Tanrı kendi halkını hem imanı korumaları hem de iman uğrunda mücadele etmeleri için korur. Bugün O'nun koruyucu gücüne ihtiyaç duyduğunuzu hissediyor musunuz? 24-25. ayetleri, kendiniz ve sevdikleriniz için iman ve sebatla Tanrı'nın yüceliği için bir duaya dönüştürün.

VAHİY

VAHİY'E GİRİŞ

YAZAR:

Yazar kendisini "Yuhanna" (1:1, 4,9; 21:2; 22:8), İsa Mesih'in "kulu" ya da kölesi (1:1) ve okuyucularının "kardeşi" ve "sabırda ortağı" olarak tanımlar. Yuhanna adı 1. yüzyıl Yahudileri arasında yaygındı (Mat. 3:1; Elç. 4:6; 12:12) ve "Rab lütufkârdır" anlamına gelen İbranice *Yohanan* adının bir formuydu (2.Kr. 25:23; 1.Ta. 3:15; Yer. 40:8, vb.). Çeşitli uzmanlar bu Yuhanna'nın Müjde Kitapları'nda ve Elçilerin İşleri'nde tanıdığımız elçi olmadığını ileri sürmüşlerdir. Bu görüş için verilen bazı nedenler şunlardır: (1) Eusebius (M.S. 325 civarı), Papias adlı eski bir yazarın biri elçi, diğeri yaşlı Yuhanna olmak üzere iki Yuhanna'dan söz ettiğini yazmıştır (krş. 2.Yu. 1; 3.Yu. 1); (2) Vahiy apokaliptik (kıyametle ilgili) bir yazıdır ve bu tür yazılar genellikle önceki çağlardan ünlü bir kişinin adını kullanarak sunulmuştur; (3) Vahiy'in Grekçe grameri, Yuhanna Müjdesi'nden veya Yuhanna'nın mektuplarından çok daha pürüzlüdür.

Cevap olarak şu saptamalarda bulunabiliriz: (1) Papias hakkında çok az şey biliyoruz; elimizde yazılarından sadece İreneus ve Eusebius tarafından alıntılanan parçalar mevcuttur. Sözlerinin doğru yorumu bu olsa bile (ki bazı uzmanlar bu yoruma itiraz etmektedir), Papias Vahiy'in yazarının kimliği hakkında doğrudan bir şey söylememektedir. (2) Vahiy, önceki çağlardan bir kişinin adını kullanarak yazılan Yahudi kıyamet kitaplarının modeline uymaz, çünkü Elçi Yuhanna Vahiy'in yazıldığı dönemle aynı dönemde yaşayan biriydi. Vahiy, gerçek yazarını tanımlayan Daniel gibi peygamberliğe dayalı bir kıyamet kitabının modelini izler (bkz. Daniel'e Giriş). (3) Yuhanna'nın, Yuhanna Müjdesi ve mektuplarındaki üslubunu etkileyen bir yazman kullanmış olması mümkündür. Ayrıca Yuhanna'nın Vahiy'deki grameri yaşamış olduğu zorlu koşullardan etkilenmiş olabilir.

Vahiy'i Elçi Yuhanna'nın yazdığı güçlü bir şekilde savunulabilir: (1) Yazar, Anadolu'nun yedi bölgesindeki Hristiyanlara hitap ederken kendisini sadece "Yuhanna" olarak tanıtmıştır (1:11). Bu, onun kiliselerde iyi tanındığını ve unvana ihtiyacı olmadığını gösterir; (2) Uzmanlar Grekçenin Semitik tarzına ve yazarın Filistinli bir Yahudi olduğunu ima eden Eski Antlaşma'ya yapılan birçok göndermeye dikkat

çekerler; (3) Yuhanna, İsa Mesih'ten aldığı doğaüstü vahiy sayesinde (1:1; 22:16) bir "peygamberlik" (1:3; 22:7-8), yani tüm kiliseleri bağlayan ilahi yetkiye sahip bir mesajın (2:18-19) yazarı olduğunu iddia etmiştir (7. ayet). Böylece kendisini peygamberlerin ve elçilerin seviyesine yerleştirmiştir. (4) Mesih'i "Söz" (Yu. 1:1; Vah. 9:13) ve "Kuzu" olarak tanımlamak (Yu. 1:29; Vah. 5:6) ve susayanlara yaşam suyu sunmak gibi (Yu. 7:37; Vah. 22:17), Yuhanna Müjdesi'nde de bulunan ifadeler kullanmıştır; (5) İustinus (M.S. 155 civarında yazmıştır) Vahiy'in yazarını Elçi Yuhanna olarak tanımlamış ve 2. yüzyılda İreneus, Tertullianus ve İskenderiyeli Klement gibi daha sonraki yazarlar da aynı fikirde olmuşlardır. Bu nedenle, Vahiy'in yazarının Zebedi'nin oğlu ve Yakup'un kardeşi olan Elçi Yuhanna olduğu sonucuna varmaktayız.

TARİH:

Yuhanna, Patmos Adası'na sürgüne gönderildiği ve Hristiyanlara karşı zulüm uygulandığı bir dönemde yazmıştır (1:9). Vahiy için iki ana tarih önerilmiştir; biri İmparator Neron dönemindeki Roma yangınından kısa bir süre sonra (M.S. 64), diğeriyse İmparator Domitianus'un hükümranlığının sona ermesinden hemen sonra (M.S. 95). Son yüzyılda çoğu uzman daha ileri olan tarihi tercih etmiştir.

TEMA:

Kötülüğün güçleri üzerinde İsa Mesih'in zaferi.

AMAÇ:

Mesih'in bu dünyada zulüm ve ayartılarla yüzleşen kiliselerini güçlendirmek.

Başlıca Yorumlama Sorunları:

Vahiy'deki Sembolizme Yönelik Genel Yaklaşımlar

Vahiy Kitabı bir semboller kitabıdır ve ona nasıl yaklaşıldığına bağlı olarak çok farklı yorumlara yol açmıştır. *Preterist* yaklaşım, kitabı neredeyse tamamen M.S. 1. yüzyılda Yuhanna'nın yaşadığı dönemdeki olaylara atıfta bulunarak yorumlar. Böylece Vahiy, belki son bölümler hariç, Roma İmparatorluğu'ndaki geçmiş olaylarla ilgili bir kitap olarak kabul edilir. *Tarihselci* yaklaşım Vahiy'i kilise tarihinin bir çizelgesi olarak okur ve Mesih'in ilk gelişinden dönüşüne kadar yaptığı işleri ve Roma Papalığı'nın ve İslam gibi hareketlerin gerçek kiliseye meydan okumalarını izler. *Fütürist* yaklaşım *preterist* yaklaşımın neredeyse tam tersidir ve Vahiy'i Mesih'in yücelik içinde gelmesinden hemen önceki yıllarda gelecek olan olayların bir zaman çizelgesi olarak görür. *İdealist* yaklaşım, Yuhanna'nın görümünün her zaman doğru olan ve

tarihteki belirli bir olayla sınırlı olmayan genel ruhsal ilkeleri ortaya koyduğunu düşünür.

Her görüşün zayıf yönleri vardır. Hem *preterist* hem de *idealist* yaklaşımlar, Mesih'in gelecekte insanlık tarihine görkemli bir şekilde gelişiyle kötülüğe karşı tam zafer kazanacağına dair Vahiy Kitabı'nın güçlü beklentisini ihmal etme eğilimindedir. *Tarihselci* ve *fütürist* yaklaşımlar ise Vahiy'in sembollerinin gerçekleşmesini, Yuhanna'nın orijinal dinleyicileri için hiçbir şey ifade etmeyecek olaylara, Avrupa siyasetine veya modern teknolojiye ve savaşa bağlama eğilimindedir.

Bununla birlikte, her görüşün öğrenebileceğimiz güçlü yönleri vardır. Preteristlerle birlikte, Vahiy'deki sembolleri 1. yüzyıldaki tarihsel ve kültürel bağlama göre, yani kilisenin Roma İmparatorluğu'ndaki zulmü ışığında yorumlamalıyız. Tarihselcilerle birlikte, Kutsal Yazılar'daki felaket sembollerinin tarihin olağan olaylarında en azından kısmen gerçekleşebileceğini kabul etmeliyiz. Fütüristlerle birlikte, Vahiy'in bize sadece Mesih'in ikinci gelişinde nihai olarak yerine getirilecek bir umut sunduğunu görmeliyiz. İdealistlerle birlikte, Yuhanna'nın, Rab dönene kadar yüzyıllar boyunca kiliseye rehberlik edecek ruhsal savaş ilkelerini açıkladığını kabul ederek çok şey kazanırız.

Bu nedenle, Vahiy'in en iyi yorumu, dört bakış açısındaki içgörüleri de bir araya getiren *eklektik* bir yaklaşımdan doğar. Bu, Kutsal Yazılar'ın diğer bölümlerindeki sembolik dil ve hikâyelerin kullanımıyla uyumludur. Rabbimiz'in benzetmeleri bize yakın gelecekteki sıradan tarihsel olaylarda (Mat. 21:33-46) veya Mesih'in yücelik içinde gelişinde gerçekleşebilecek sembolik öğretiş örnekleri verir (25:14-30). Diğer benzetmeler basitçe birçok zaman dilimine uygulanabilecek ruhsal gerçekleri açıklar (Mar. 4:1-9; Lu. 10:30-37). Dehşet verici olayların sembolleri, bazen Kutsal Yazılar'daki sıradan insan zaferlerini temsil eder (Mez. 18).

Böylesine sembolik bir kitabı yorumlarken dikkatli olmak gerekir. Kutsal Kitap bazen mesajın her bir ayrıntıda değil, resmin bütününde bulunduğu ayrıntılı betimlemeler kullanır (Hez. 16). Mesih'in yargılamak için geleceğine dair kullanılan dil bile her zaman O'nun ikinci gelişinden çok, tarih içerisindeki ilahi takdirine işaret ediyor olabilir (Vah. 2:5, 16, 22-23; 3:3). Vahiy'deki sayılar genellikle sembolik bir değere sahiptir; yedi (mükemmellik anlamında, Yar. 2:1-3), on (tamlık anlamında, Eyü. 19:3; Vai. 7:19), on iki (Tanrı'nın halkı anlamında, Yar. 49:28; Mat. 10:2) ve bunların kesirleri (3 ½) ve katları gibi (24, 1,000, 12,000 ve 144,000) birçok örnek görülür. 5, 8, 9 ve 11 gibi fazla sembolik değeri olmayan diğer sayılar nadiren görülür.

Vahiy'i yorumlamanın anahtarlarından biri, onun sembollerini Eski Antlaşma'daki benzer imgelerle karşılaştırarak anlamaktır. Vahiy, peygamberler tarafından sunulan umutların doruk noktasını sunar ve bu nedenle büyük ölçüde onların dilin-

den yararlanır. Vahiy'in başak bir anahtarı da amacının her zaman Rab İsa Mesih'i yüceltmek olduğunu hatırlamaktır, çünkü O tüm Kutsal Kitap'ta sunulan umuttur.

Edebî Türe İlişkin Sorular

Vahiy'in yorumlanması, üç edebî türün bir karışımı olması nedeniyle de karmaşıktır. (1) Vahiy *peygamberliktir* (1:3; 10:11; 22:7, 10, 18-19). Peygamberliği genellikle kehanet olarak düşünsek de, Kutsal Kitap peygamberliğinin çoğu tembih ve teselliden oluşur (1.Ko. 14:3), Rab'bin vaatlerine ve tehditlerine olan sadakati ışığında, insanları O'na karşı antlaşma sadakatine çağırır. Bu peygamberlik, insanları herhangi bir insan veya put yerine, Tanrı'yı ve Kuzu'yu yüceltmekte sebat etmeye çağırmak ekseninde döner (Vah. 4-5). Bu, İsa'yı sonuna kadar izlemeye yönelik peygamberliğe dayalı bir çağrıdır, "çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür" (Vah. 19:10).

(2) Vahiy, neredeyse tanımı gereği, *apokaliptiktir* (kıyametle ilgilidir). (Vahiy 1:1'de "vahiy" için kullanılan Grekçe sözcük *apokalipsis* sözcüğüdür). Kitap, M.Ö. 200-M.S. 100 yılları arasında çeşitli Yahudi yazarların, Tanrı'nın kötülüğe karşı savaşını ve nihai zaferini anlatan yazılarına benzer sembolik görümler şeklinde ilerler. Ancak Vahiy'in apokaliptik biçimi, en doğrudan Daniel Kitabı'nda bulunan Tanrı esini rüya ve görümlere dayanır. Ayrıca iman atası Yusuf'un rüyalarında da geçmiş tarihli bir örnek görebiliriz (Yar. 37:5-11; 40:5-19; 41:1-32).

Bu tür görümlerde Rab, kendisinin dünya uluslarına gelecekteki muamelelerine dair sırları açıklar (Yar. 40:8; 41:16, 25, 28; Dan. 2:19-23,28). Tanrı aynı zamanda meleklerin faaliyetleri ve bildirilerini içeren göksel bir dünyayı açıklar (4:13; 7:16; 8:13, 16-17; 9:21; 10:5-6, 12-14, 20-21; 12:1). Halkı için krallığını getirmek amacıyla dünyasal olaylar üzerindeki egemen kontrolünü bildirir (Yar. 41:32; Dan. 2:37, 44; 4:17, 25; 7:13-14, 22, 27; 9:24-27). Bu unsurların hepsi Vahiy'de yer almaktadır. Yahudi kıyamet edebiyatı, kalanlar son felakete kadar pasif bir şekilde beklediği için kötümserken, Vahiy iyimserdir; çünkü imanlılar Kuzu'nun kanıyla şimdiden galiptir (Vah. 12:11) ve Müjde her ulustan birçok insanı kurtarmaktadır (7:9,14). Sonuç olarak, Vahiy Kitabı kiliseyi Güvenilir Tanık olan Mesih'e (1:5; 3:14; 22:16-20) pahalıya mal olan tanıklığında aktif sebata çağırır (1:2, 9, 13; 6:9; 11:3, 7; 12:11, 17; 17:6; 19:10; 20:4).

(3) Vahiy bir *mektuptur*. Pavlus'un mektupları gibi, yazarının ve hedeflenen alıcıların tanımlanmasıyla ve Tanrı'dan "lütuf" ve "esenlik" kutsamasıyla başlar (1:1-5) ve yine "lütuf" kutsamasıyla sona erer (22:21). Anadolu'nun batısında (günümüz Türkiyesi), Efes yakınlarında bulunan yedi gerçek kiliseye hitap eder. Yeremya'nın Babil'deki sürgünlere yazdığı peygamberlik mektubu gibi (Yer. 29:1-23), Rab'bin sözünü belirli bir grup insana getirir ve onların içinde bulunduğu koşullara hitap

eder (Vah. 2-3). Bu nedenle, Vahiy her çağdaki her Hristiyan için bir mesaj olsa da, içeriği bu kiliselerin tarihsel ve kültürel durumlarıyla ilgili bir şekilde anlaşılmalıdır. Vahiy kişisel bir kitaptır, acı çeken kutsallar için yazılmıştır (1:9) ve kiliselerde onlara kutsama olmak üzere okunması amaçlanmıştır (3. ayet).

Yapı ve Akış

Bazı yorumcular Vahiy Kitabı'nı kronolojik sırayla sunulan kesintisiz bir anlatı olarak, sanki bir çizgi roman veya video biçiminde tarihi bir belgesel gibi okurlar. Bununla birlikte, Vahiy kendisini döngüler şeklinde sunar, genellikle yedili şekillerde görünür: yedi kilise, yedi mühür, yedi borazan ve yedi kâse.

Vahiy'in okuyucuyu tekrar tekrar Mesih'in dönüşüne götürmesiyle birlikte bu dögüler belirgin olmaktadır. Aşağıdaki görümlerin birbirlerine nasıl paralel olduklarına dikkat edin:

- Altıncı mührün açılması evrensel düzeyde karışıklıkları, her dağı ve adayı deviren büyük bir depremi, göklerin bir tomar gibi dürülmesini ve Rab İsa'nın yaklaşan gazabının dehşetini getirir (6:12-17).
- Yedinci borazan Tanrı'nın hükümranlığının bu dünyaya gelişini ve hem doğruların hem de kötülerin yargılanacağı günü haber eder (11:15-19).
- Yedinci kâse, Tanrı Babil'e gazabının kâsesini içirirken (16:17-21), şehirleri, – altıncı mühür gibi– bütün adaları ve dağları yok eden bir dolu fırtınası ve deprem getirir. Bu kâsenin getirdiği olaylar Hezekiel'in, Tanrı'nın Gog'a yönelik yargısıyla ilgili görümüyle örtüşmektedir (Hez. 38:2, 18-22). Bu olaylar ayrıca görümde dünya güçlerinin, "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için" toplanmasından önce gelir (Vah. 16:14).
- Mesih'in beyaz at üzerinde geldiği görüm, ayrıca kuşları tüm düşmanlarının cesetleri üzerinde ziyafet çekmeye davetiyle birlikte Hezekiel'in Gog'a karşı olan görümüne gönderme yapar (Vah. 19:17-18; Hez. 39:1, 11, 17-20). Dünya ordularının "ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere" toplanmasıyla birlikte (Vah. 19:19) Gog'un yargılanmasına yönelik bu ima, bu görümle yedinci kâse arasında paralellik kurar.
- Vahiy, uluslar "bin yıl" sonra savaş için toplandıklarında (20:7-8), Hezekiel'deki "Gog'la Magog'u" açıkça zikrederek, yedinci kâsede ve beyaz at üzerindeki Mesih görümünde olduğu gibi aynı savaşa atıfta bulunur. Harfiyen "onları savaş için toplamak" anlamındaki aynı Grekçe ifade, Şeytan'ın hem altıncı mührdeki hem de bin yıldan sonraki isyandaki etkinliği için kullanılır (16:14; 20:8). Tıpkı altıncı mühür ve yedinci kâsede olduğu gibi, Tanrı'nın varlığı yerin ve göğün O'nun önünden kaçmasına neden olur (11. ayet). Yedinci borazandaki gibi, yargı günü gelir (12-13. ayetler).

Bu olaylar arasındaki güçlü paralellikler, Vahiy'in döngüler hâlinde yapılandırıldığını gösterir. Giriş ve yedi kiliseye verilen ilk mesajlardan sonra (1-3. bölümler), her döngü kilisenin çatışmasını ve Mesih'in dönüşündeki nihai zaferi farklı bir bakış açısıyla anlatır. Aşağıdaki genel hatlar bu yedi ana döngüyü yansıtmaktadır.

Bin Yıl (Milenyum)

20. bölümdeki "bin yıl" (milenyum) çok farklı şekillerde yorumlanmıştır. *Premilenyumcu* görüş Mesih'in, son bir isyan ve yargı gününe kadar sürecek altın bir barış çağı başlatmadan önce (*pre-*) geri döneceğini savunur. Dönemci görüştekiler bu dönemi, fiziksel İsrail'in uluslar üzerinde yükselmesi ekseninde anlarlar. *Postmilenyumcu* görüş Mesih'in, kilisenin küresel Müjde hizmetlerinde ve toplumu dönüştürmede altın bir başarı çağı yaşadıktan sonra (*post-*) geri döneceğini savunur. *Amillenyumcu* görüş ise milenyumun gelecekteki fiziksel bir krallığa atıfta bulunmadığını savunur (*a-*). Bu görüşe göre milenyum, Tanrı'nın şu anda, kilisenin küresel Müjde hizmetleriyle büyümesinde ve göksel hükümranlığında şu anda mevcut olan ruhsal krallığını simgelemektedir; her ne kadar şu anda kilise zulüm çekse ve Mesih'in dönüşünü ve yargı gününü beklese de. Tüm bu görüşlerin müjdeci akım içerisindeki Hristiyanlar arasında savunucuları vardır.

Farklı görüşlere sahip Hristiyanlara saygı duymakla birlikte, burada 20. bölümde amillenyumcu yorum benimsenmektedir. Bunun nedenleri şöyledir:

- Yeni Antlaşma, Tanrı'nın İsrail'e verdiği vaatlerin ruhsal, uluslararası bir krallıkta gerçekleşmeye başladığını ve millî kökene dayalı, dünyasal bir hükümdarlıkta değil, nihai yücelikte gerçekleşeceğini öğretir (Mat. 12:28; Lu. 17:20-21; Yu. 18:36-37; Elç. 15:13-18; Rom. 2:28-29; 4:16; 14:17; Gal. 3:28-29; 4:26; İbr. 12:22-24,28).
- Kutsal Yazılar, Mesih'in yücelik içinde gelişinin, hem doğruların hem de kötülerin dirilişinin, yargı gününün ve bu çağın sonunun, bin yıla dağılmış olmanın aksine, tarihsel olarak birlikte gerçekleşeceğini belirtir (Dan. 12:2; Mat. 13:39-43; 16:27; 24:29-31; 25:31-46; Yu. 5:28-29; Elç. 24:15; 1.Se. 4:13-5:11).
- Premilenyumcu görüş, bu düşmüş dünyadaki dünyasal insanları ve krallığı, göksel Rab'bin ve O'nun yüceltilmiş, dirilmiş halkının varlığıyla bir araya getirir ki bu, görünüşte uyumsuz bir karışımdır (1.Ko. 15:42-44,50).
- Postmilenyumcu görüş, bu çağı doğruluğun ve barışın arttığı bir dönem olarak resmeder, ancak Kutsal Kitap toplumda günahın artacağını ve kilisenin sıkıntıya düşeceğini öngörür (Mat. 24:7-12, 21-24; 2.Se. 2:1-12; 2.Ti. 3:1-3).

Vahiy, sembolik görümlerden oluşan bir kitaptır ve bu nedenle 20. bölümdeki sayıları (bin) ve imgeleri (zincirle bağlama ve bir çukura mühürleme) kitabın başka

yerlerinde kullanılan sembollere benzer bir şekilde yorumlamak gerekir. Bu, Tanrı Sözü'nün harfi harfine yorumlanmasıyla tutarsızlık değil, Kutsal Yazılar'ın bazı bölümlerinin mecazlar ve sembollerle iletişim kurduğunun kabulüdür.

Vahiy, döngüsel bir yapı izler ve her döngünün sonunda okuyucuyu tekrar tekrar Mesih'in geri dönüşüne getirir (bkz. yukarıdaki "Yapı ve Akış"). 19. bölüm Babil'in fethi döngüsünü (Vahiy 17-19) Mesih'in zaferli dönüşüyle sonlandırır. 20. bölüm ise 12. bölüm gibi, yargı gününü ve sonsuzluğu sembolik olarak ortaya koymak üzere ilerlemeden önce, Mesih'in birinci ve ikinci gelişleri arasındaki tüm dönemi ele almak için geri adım atar.

Şeytan'ın şimdiki zamanda derinliklerde bağlı ve mühürlü olduğu resmine bazen itiraz edilir, çünkü o dünyada aktif olmaya devam etmektedir. Ancak diğer Kutsal Yazılar, Mesih'in ilk gelişinde Şeytan'ı fethettiğine tanıklık etmek üzere aynı derecede kesin bir dil kullanmaktadır. Mesih'in ölümünün bir sonucu olarak, "bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak" (Yu. 12:31); o "yargılanmış bulunuyor" (16:11). Mesih onu "bağlamak" için gelmiştir (Mat. 12:29) ve "onu etkisiz kılmak" üzere öldüğü için (İbr. 2:14), onu "yenmiştir" (Kol. 2:15). Bu mutlak dil, Şeytan'ın artık hiçbir etkisi olmadığı anlamına gelmez, Mesih'in zaferinin tamamlandığını ve Şeytan'ın Rab İsa'yı durduramayacağını öğretir.

TOPLU BAKIŞ:

Vahiy'in Kurtuluş Vahyine Katkısı

Vahiy'in mesajı zengin ve karmaşıktır, ancak bunu kitap boyunca karşımıza çıkan dört anahtar sözcükle özetleyebiliriz: *taht*, *Kuzu*, *tanıklık* ve *gelip gelmek*. Bunlar krallık, Mesih, Müjde'nin duyurulması ve sebat temalarını temsil eder.

İlk olarak, Vahiy Tanrı'nın krallığını veya hükümranlığını duyurur (1:9; 11:15 ,17; 12:10; 19:6). Dünya tarihini, savaş hâlindeki iki krallık olarak (11:7; 12:7,17; 13:7; 16:14; 20:8), kimin hüküm sürme yetkisine ve gücüne sahip olduğuna dair bir savaş olarak sunar. *Taht* için kullanılan Grekçe sözcük Vahiy'de yirmiden çok kez geçer; bu sayı Kutsal Kitap'taki diğer kitaplarda olduğundan daha fazladır. Kötü güçler egemenlik iddiasında bulunarak ve güçlerini dünyada kötülüğü yaymak için kullanarak tahtlarda otururlar. Şeytan'ın yeryüzündeki tahtı, kiliseyi acı ve şehitlikle tehdit eder (2:13) ve o kendi şeytani gücünü insanlığın kötü yöneticileriyle paylaşır (13:2). Ancak Vahiy'in bakış açısına hakim olan taht, sadece "tahtta oturan" olarak adlandırılan Tanrı'nın tahtıdır (4:2-6, 9-10; 5:1, 7, 13; 6:16; 7:10, 15; 11:16; 19:4; 20:11; 21:5). Başka bir deyişle, Tanrı doğası gereği mutlak güçle hüküm sürer. O'nun fermanı (5:1), düşmanlarını gazabıyla cezalandırmak (6:16) ve kötülüğün tahtlarını devirmek için geçerli olacaktır (16:10). Şeytan'ın güçleri Tanrı tarafından kendilerine verilen sınırlı güce sahiptir (9:1, 4-5) ve isyanlarında bile O'nun egemen

isteğini yerine getirirler (17:17). Tanrı yargı konusunda da egemendir. O diri veya ölü bütün insanlığı huzuruna çağıracak olan Yargıç'tır.

Tanrı'nın egemenliği kutsallar için tatlıdır. Tanrı'nın tahtı halkı için kurtarıcı lütfun kaynağıdır (1:4) ve Mesih'in kurtarıcı gücünün ve zaferinin bir işaretidir (7:17; 12:5). Dikkat çekici bir şekilde, Tanrı'nın tahtı, Mesih'le bir olmaları sayesinde gücünü ve egemenliğini kutsallarla paylaşmasının bir sembolü hâline gelir (3:21). Tanrı'nın halkı şimdi bile gökte tahttadır (4:4; 11:16; 20:4). O'nun hükümranlık gücü, kendisine ait olan herkesi yeni yaratılışın kutsamalarına kavuşturacağını garanti eder (21:5). Tahttan akan bir ırmak sembolü, Tanrı'nın halkı üzerindeki egemenliğinin onların yaşamı ve sevinci olacağını gösterir. Tahtta Oturan tarafından yönetilmek lanet değil, lanetten kurtuluştur (22:3). Bu nedenle, Tanrı'nın tahtı kutsalların ve meleklerin sevinçli ibadetinin sembolik odak noktasıdır (4:9-11; 5:11-14; 7:9-12, 15; 14:3; 19:4; 22:3).

İkinci olarak, Vahiy'in merkezinde, tahta oturmuş Tanrı'dan gelen kurtuluşun ve yargının Aracısı olarak Rab İsa Mesih durmaktadır. Vahiy Mesih'i birçok unvan ve yücelik sembolüyle süsler (özellikle 1 ve 19. bölümler), ama O her şeyden önce *Kuzu*'dur (Vahiy'de yirmi yedi kez geçer). O'nun kâhin olarak kendini feda edişinin bu imgesi (5:6), kurtuluşu, Mesih'in günahlarımıza karşılık kurtaran ölümüne dayandırır ("kan", 5:9; 7:14; 12:11; krş. 1:5). O'nun bir kuzu gibi vahşice öldürülüşü, Tanrı'nın seçilmiş halkı için verdiği sonsuz kurtuluş kararını yerine getirmiştir (13:8; 21:27). Mesih onlarla nişanlanmıştır ve onlar Kuzu'nun düğününü ve evlilik şölenini beklemektelerdir (19:7, 9; 21:9) ki bu, O'nun kilisesine olan sevgisinin ve kilisesiyle olan birliğinin bir imgesidir.

Bununla birlikte, bu Kuzu unvanı, O'nun sadece ölümüyle değil, aynı zamanda zaferiyle, gücüyle ve yüceliğiyle de ilişkilidir (5:6; 7:10,17; 14:1; 17:14). Hatta, "Kuzu'nun gazabı" (6:16; krş. 14:10) şeklindeki çarpıcı ifadede bile geçer. Kuzu'ya yapılan göndermelerin dörtte birinden fazlası (yedi kez), Yeni Yeruşalim'in görkemli tasvirinde yer alır (21:9, 14, 22, 23, 27; 22:1, 3; krş. 7:17). Orada O, kilisenin göksel güveyi, ebedi tapınağı, parlak ışığı, egemen kralı, yaşam kaynağı ve yüceliğin kutlu görüntüsüdür. Sonsuzlukta Mesih imanlılar için her şey olacaktır ve bunların hepsi O'nun, onların günahlarını ortadan kaldırmak üzere bir kuzu gibi ölmesinden dolayıdır.

Üçüncü olarak, Tanrı kiliseyi dünyada Mesih'in peygamberlik tanıkları olarak hizmet etmeye ve acı çekmeye çağırır. *Tanıklık* dili (bazen "şehit" olarak çevrilir) Vahiy'de on altı kez geçer. Bu fikrin arka planı Yeşaya'da yatar; burada Rab uluslara karşı bir dava yürütür ve halkını yalnızca kendisinin Rab ve Kurtarıcı olduğuna tanıklık etmeye çağırır (Yşa. 43:9-13). Tanrı Sözü, "İsa Mesih'in tanıklığı"dır (Vah. 1:2, 9; 12:17; krş. 19:10; 20:4) ve Mesih, imanlıların ölüm noktasına kadar bile izinden gittikleri üstün "güvenilir tanık"tır (1:5; 3:14; krş. 22:16,20) (2:13; 6:9; 12:11; 17:6;

20:4). İsa'nın tanıklığına bağlı kalmak ve Tanrı'nın yasalarına itaat etmek gerçek kilisenin ayırt edici işaretleridir (12:17). Kilisenin peygamberlik benzeri hizmetinde ilahi güç olduğu gibi, dünyevi acılar da vardır (11:3, 7). Böylece Vahiy bir küresel Müjde hizmeti ve şehitlik kitabıdır.

Dördüncü olarak, Vahiy'in mesajının ana itici gücü, kiliseyi Mesih'in ikinci gelişine olan güven dolu beklentisiyle imanında, itaatinde ve Müjde hizmetinde sebat etmeye çağırmaktır. Bu tema Vahiy'de on yedi kez kullanılan *galip gelmek* ("fethetmek", "üstün gelmek" veya "zafer kazanmak" olarak da çevrilir) sözcüğünde belirgin bir şekilde ortaya çıkar. Yine, bu temanın merkezinde Mesih yer alır, çünkü Tanrı'nın hükmünü yerine getirmeye, kurtuluşu ve yargıyı getirmeye layık olacak şekilde sadece O galip gelmiştir (5:5). O şimdi bile dünyayı fethetmekte, Müjde aracılığıyla gerçeği ve doğruluğu getirmek üzere ilahi Savaşçı olarak ulusların arasında at sürmektedir (6:2).

Tanrı'nın öncesiz seçimi ve etkin çağrısı sayesinde Mesih'le bir olan imanlılar Mesih'in zaferini paylaşırlar (17:14). Şeytan'la kötü hizmetkârları kiliseye fiziksel olarak galip gelirler (11:7; 13:7). Ama imanlılar Müjde tanıklığına tutunarak ve çarmıhlarını yüklenerek (12:11), Kuzu olarak ölerek galip gelen Aslan'ın acısını paylaşarak dünyayı ruhsal olarak yenerler (5:5-6). Bu nedenle, kilise Mesih'e iman ederek dünyaya galip gelenlerin aynı zamanda yeni yaratılışın tüm zevklerini (2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21) –antlaşma Tanrısı'yla çocuksu yakınlığın zevklerini (21:7)– paylaşacaklarını bilerek sevinçli bir umutla sebat edebilir. Vahiy'deki görümler oldukça uygulamaya yöneliktir, yıkım şehrinden kaçan ve göksel şehre giden yolda savaşan ruhsal savaşçılar için yaşantısal rahatlık ve dayanıklılık sağlar.

GENEL HATLAR:

I. İnsanoğlu ve Yedi Kilise (1:1—3:22)
- A. Selamlamalar, Kutsama ve Şükran Duası (1:1–8)
- B. Yüce İnsanoğlu Görümü (1:9–20)
- C. Kiliselere Mesajlar (2:1—3:22)
  1. Efes'teki Kiliseye (2:1–7)
  2. İzmir'deki Kiliseye (2:8–11)
  3. Bergama'daki Kiliseye (2:12–17)
  4. Tiyatira'daki Kiliseye (2:18–29)
  5. Sart'taki Kiliseye (3:1–6)
  6. Filadelfya'daki Kiliseye (3:7–13)
  7. Laodikya'daki Kiliseye (3:14–22)

II. Kuzu ve Tanrı'nın Tomarı'nın Yedi Mührü (4:1—8:1)
- A. Tahttaki Tanrı'ya İlişkin Göksel Görüm (4:1–11)
- B. Tomar ve Boğazlanmış Kuzu (5:1–14)
- C. Altı Mührün Açılması (6:1–17)
- D. Mühürlenmiş, Yıkanmış ve Zaferli Kilise'ye İlişkin Görümler (7:1–17)
- E. Yedinci Mühür: Sessizlik (8:1)

III. Yedi Borazan (8:2—11:19)
- A. Kutsalların Duaları ve İlk Dört Borazan (8:2–13)
- B. İlk İki Elem: Beşinci ve Altıncı Borazanlar (9:1–21)
- C. Kudretli Melek ve Küçük Tomar (10:1–11)
- D. İki Tanık (11:1–14)
- E. Yedinci Borazan: Krallık ve Yargı (11:15–19)

IV. Ejderha'yla Savaş (12:1—14:20)
- A. Kadın, Çocuk ve Ejderha (12:1–17)
- B. Yedi Başlı Canavar (13:1–10)
- C. Kuzu Gibi Boynuzları Olan Canavar (13:11–18)
- D. Kuzu ve Kurtarılmışlar (14:1–5)
- E. Müjde'nin ve Yargının Üç Meleği (14:6–13)
- F. İki Hasat (14:14–20)

V. Yedi Gazap Kâsesi (15:1—16:21)
- A. İbadet ve Gazapla Dolu Göksel Tapınak (15:1–8)
- B. Yedi Gazap Tası Dökülüyor (16:1–21)

VI. Fahişe Babil'in Düşüşü (17:1—19:21)
- A. Fahişeye İlişkin Görüm (17:1–18)
- B. Şehrin Düşüşü (18:1–24)
- C. Tanrı İbadeti (19:1–10)
- D. Beyaz Attaki Kral (19:11–21)

VII. Gelin Yeruşalim'in Zaferi (20:1—22:21)

A. Şeytan'ın Bağlanması, Son Savaş ve Yargı (20:1–15)

B. Her Şeyin Yenilenme Vaadi (21:1–8)

C. Gelin-Şehir'e İlişkin Görüm (21:9—22:5)

D. Son Vaatler, Uyarılar ve Lütuf (22:6–21)

1. BÖLÜM

1. Yuhanna bir adada sürgünde yazarken bile, Üçlübirlik Tanrısı'na övgüler yağdırır. Onun sırrı nedir? Yuhanna; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un lütfunu deneyimlemiştir ve kendisi ve diğer Hristiyanlar için bu lütfun daha fazlasını arzulamaktadır. İsa Mesih'in kanının gücü karşısında hâlâ hayretler içindedir. Peki, ya siz? Bu bölüm sizi sıkıntı ve zulmün ortasında bile Rab'bi yüceltmek için nasıl teşvik edebilir?

2. Rab İsa şaşırtıcı derecede yücedir. Yuhanna, İsa'yı tanıyordu ve dirilişinden sonra O'nunla konuşmuştu ancak Mesih'in yüceliğinin sembolik bir görüntüsü bile Yuhanna'yı yere serdi. Mesih hakkında sizi huşu içinde bırakan nedir? Mesih hakkında sizi rahatlatan nedir?

2. BÖLÜM

1. Efes'teki kiliseye gönderilen mesaj bizi ölü ortodoksluk, yani öğretide dikkatli ve hizmette sadık olurken sevgimiz soğuması tehlikesine karşı uyarmaktadır. Gerçeği sevenler Tanrı'yı ve insanları daha çok sevdiklerinden emin olmalılardır, çünkü bunlar Mesih'in büyük buyruklarıdır. Sadece entelektüel bilgiye sahip olup gamsız hâle gelmek niçin kolaydır?

2. İzmir'deki kiliseye verilen mesaj bize şu konuda teşvik olmaktadır: Gerçeğin güvenilir tanıkları olduğumuz için insanlar bizi reddetse, hapsetse ve hatta öldürse bile, Mesih bizi ölümden diriltecek, sadakatimiz için bizi övecek, bizi cehennemin alevlerinden kurtaracak ve sonsuz yaşamla onurlandıracaktır. Bu, Rab için cesareti nasıl teşvik eder?

3. Bergama'daki kiliseye verilen mesaj bizi uyanık olmaya çağırmaktadır, çünkü Hristiyanlar Şeytan'a bir açıdan (zulüm gibi) direnirken sadık olabilirler ama onun başka bir açıdan (yanlış öğreti gibi) arka kapıdan girmesine izin verebilirler. Asla bir alandaki sadakatin her alandaki sadakat olduğunu varsaymayın. Mesih'e tam anlamıyla sadık olmak ne demektir?

4. Tiyatira'daki kiliseye verilen mesaj, Mesih'in her gizli yeri ve yüreği gören Yargıç olduğunu hatırlamamız için bizi teşvik eder. Eğer bu dünyanın putları ve zevkleriyle oynar, yüreğimizi onlara bağlarsak, O bizi ağır bir şekilde cezalandıracaktır. Öte yandan, lütuf sayesinde, O'na kurtarışı için şükranla itaat edersek, O'nunla birlikte krallar olarak hüküm süreceğiz! Mesih sizin yüreğinize ve yaşamınıza baktığında ne görüyor?

3. BÖLÜM

1. Sart'taki kiliseye verilen mesaj, bir kilisenin etkinliklerle dolu, ama gerçekte ölü olabileceği konusunda bizi uyarmaktadır. Hristiyanlar sadece dışsal hizmeti değil, Ruh'un meyvesini de gözetmek zorundalardır. Bir kilisede ölü olmanın ilk belirtileri nelerdir?

2. Filadelfya'daki kiliseye verilen mesaj, küçük ve zayıf kiliseleri sadakatlerinde ve Mesih'e tanıklıklarında sebat etmeye teşvik etmektedir. Rab onları zayıflıklarından dolayı azarlamaz, onlara zafer vaat eder. Hangi vaatler sizi sebat etmeye teşvik ediyor?

3. Laodikya'daki kiliseye verilen mesaj, gururlu ve Mesih'e bağlı olmayan kiliseleri azarlamaktadır. Onlar kendilerini güçlü sanırlar, ama Mesih onları iğrenç bulur! Yine de onları kendisine geri çağırır. Mesih bir kilisenin kapısını nasıl çalar?

4. BÖLÜM

1. 4. bölümdeki sembollerin ardında eşsiz yüceliğe sahip bir Tanrı durmaktadır. Kendisini bir "taht" imgesiyle açıklaması, günümüzde seçim, eşitlik ve özgürlüğe yaptığımız bütün vurguya rağmen, Tanrı'nın Kral olarak bilinmek istediğini gösterir. Kendinizi O'nun tahtının önünde dururken hayal edin. O'nun yüceliği sizi nasıl etkilerdi? Neden etkilerdi?

2. Kilise ve dünya arasındaki çatışmanın temelinde şu vardır: "Kime veya neye ibadet edeceksiniz?" Vahiy'in büyük sorusu budur. Bu bölüm bize Tanrı'ya ibadet etmenin ne anlama geldiği ve Tanrı'ya ibadeti neyin motive ettiği hakkında ne öğretiyor?

5. BÖLÜM

1. Ancak ve ancak Mesih, Tanrı'nın tasarısını kendi kanı pahasına yerine getirmiştir. Buna layık olan yalnızca O'dur. O fetheden Aslan'dır, ama günahkârlar için boğazlanan Kuzu da O'dur. Tanrı'nın zaferini ve krallığını paylaşmanın tek yolu ancak ve ancak Mesih'e iman etmektir. Yalnız Mesih'e iman, O'na, "Yalnız sen benim güvenime layıksın" der. Siz Tanrı'nın lütfuyla, O'na güveniyor musunuz?

2. Mesih yok ise ağlamaktan başka bir seçeneğimiz yoktur ancak Mesih var ise O'nunla birlikte, ibadet etmekten başka bir seçeneğimiz de yoktur. Eğer melekler O'nun değerini terennüm ediyorlarsa, O'nun kanıyla satın alınan günahkâr erkekler, kadınlar ve çocuklar O'na ne kadar daha fazla boyun eğmeli, övgülerini ve dualarını sunmalılardır? Yaşamınız Mesih'e olan hayranlığınızı nasıl gösteriyor? O'na nasıl daha fazla tapınabilirsiniz?

6. BÖLÜM

1. Mesih'in gelişinden bu yana her yüzyıl; savaşların, kıtlıkların, hastalıkların ve şiddetli zulümlerin tahribatı altında titremiştir. Yine de korkmamalıyız. Mesih her şeye hükmetmektedir. Müjde her ulusa ulaşacaktır. Mesih'te ölenler şimdiden yüceliğin tadını çıkarmaktadır. Bugün dünyayı sarsan olaylar nelerdir? Mesih'e iman bizi bu olaylarla karşılaşmak üzere nasıl donatır?

2. "Kuzu'nun gazabı" ifadesi (16. ayet), sevgi dolu Kurtarıcı'yı yakıcı bir öfkeyle kışkırtan günahın kötülüğü karşısında bizi şaşırtmalıdır. Thomas Boston şöyle demiştir: "Günahkârları kurtarmak için gelmiş Olan tarafından mahkûm edilmek çifte lanetlenmektir. Ama öyle de olacak. Tanrı Kuzusu onlara karşı bir aslan gibi kükreyecektir." Tanrı Kuzusu'nu hafife almayalım. Kendimizin, ailelerimizin ve kiliselerimizin şimdi tövbe edebilmesi için dua edelim.

7. BÖLÜM

1. Tanrı'nın yaklaşan gazabı itaatsizleri dehşete düşürecektir, ama Mesih'e inananların yargı gününden korkmalarına gerek yoktur. Tanrı kendisine ait olan herkesi mühürlemiştir. Her birini adıyla tanır. Mesih'in kanıyla kurtardığı kişilerden hiçbiri Tanrı'nın öfkesi altında mahvolmayacaktır. Onlar O'nun sevgili İsraili'dir. Ey Tanrı çocukları, korkmayın, cesur olun!

2. Hristiyan yaşamı pek çok sıkıntı ve muhalefetle doludur. Ancak imanlılar Tanrı'nın Krallığı'na vardıklarında her şeye değecektir. Siz gerçek bir imanlı mısınız? Eğer öyleyseniz, bu bölümdeki vaatleri düşündüğünüzde, hangi vaadi özellikle tatlı buluyorsunuz? Neden? Bu vaadi ezberleyin ve yanınızda taşıyarak önümüzdeki gün boyunca üzerinde derin düşünün.

8. BÖLÜM

1. Tanrı dualara karşılık verir. Başkâhinimiz İsa Mesih'in işi sayesinde, imanlıların duaları Tanrı'ya hoş bir buhur gibi yükselir. Sevgili imanlılar, dua etmek ve pes etmemek üzere şevk bulun. Ancak tüm dualarımızın nihai yanıtının Mesih'in ikinci gelişi olduğunun farkına varın (Lu. 18:1-8). Çünkü O bizim yaşamımızdır ve Tanrı'nın tüm vaatleri O'nda halkı için gerçekleşecektir. Dua ederken, umudunuz Mesih'te olsun.

2. Rab her çağda felaketlere izin vermiştir. 2004 yılında bir tsunami bir günde 230,000 kişiyi öldürmüştür. 14. yüzyılın ortalarında Kara Ölüm (veya Kara Veba) Avrupa'da ve Asya'da 100 milyondan fazla insanı öldürmüştü. İkinci Dünya Savaşı'nda yaklaşık 60 milyon insan öldü. Böyle korkunç felaketler geldiğinde, Rab İsa

bize günahtan tövbe etmemizi öğretir, çünkü tövbe etmeyen tüm günahkârların yok olacağı bir yargı yaklaşmaktadır (Lu. 13:1-5).

9. BÖLÜM

1. Eğer insanlar bu dünyanın sözde zevklerinin ve ayrıcalıklarının ardındaki şeytanları görebilselerdi, geri çekilir ve dehşet içinde haykırırlardı. Baştan çıkarıcı kadının güzel saçlarının veya fatihin pırıl pırıl parlayan altın tacının ardında, aslan dişlerine ve akrep iğnelerine sahip bir çekirge vardır. Dua edin ki, Tanrı size günahın kötülüğünü sadece sonuçlarıyla değil, aynı zamanda O'na karşı içerdiği nefretle birlikte göstersin. Öyle ki, günahtan tamamen tövbe edesiniz.

2. Tanrı doğruları korumak ve kötüleri cezalandırmak üzere hükümetlere ölümcül güç kullanma yetkisi verse de (Rom. 13:1- 4), savaşların çoğunun şeytani bir iş olduğu doğrudur. Ulusunuzun savaşın dehşetine teslim olmaması için barış duası edin. Silahlı kuvvetlerde görev yapanlar için de dua edin ki, onlar Şeytan'ın en meşru askerî davalara bile kolayca bulaştırdığı kana susamışlığa ve yozlaşmaya kapılmasınlar.

3. Savaşlar ve felaketler ibadetlere ve dua toplantılarına katılımın geçici olarak artmasına neden olsa da, çoğu zaman insanlar hızla günahlarına geri dönerler. İnsanlık neden putlarına ve günahlarına bu kadar inatla sarılıyor? Bizde yanlış olan nedir?

10. BÖLÜM

1. Şeytani güçler öfkelenip insanlığı mahvetse de (9:1-21), İsa Rab'dir. Mesih'e inananların Şeytan'dan korkmasına gerek yoktur. Martin Luther'in dediği gibi, "Karanlığın prensi amansızsa da, titremeyiz onun için. Onun hiddetine dayanabiliriz, çünkü onun sonu kesin." Mesih'in krallığı başarısız olamaz, çünkü O'nun kurtuluşu gerçekleştirme işi zaten tamamlanmıştır. O hâlde O'nun krallığının bir parçası olmayı ne kadar arzulamalı ve bundan ne kadar zevk almalıyız! İsa sonsuza dek hüküm sürecektir.

2. Kutsal Kitap imanlılar için acı-tatlı bir kitaptır. Bir yandan, onun doğru yasaları ve güvenilir vaatleri onları kabul edenler için baldan tatlıdır. Öte yandan, bizi dünyadaki yalnızlığın ve zulmün acılığına çağırır. Siz Söz'ün tatlılığını yaşamınızda nasıl deneyimliyorsunuz? Peki ya, acılığını nasıl deneyimliyorsunuz?

11. BÖLÜM

1. Kilise, Tanrı'nın gücüne ve bizimle birlikte olduğuna büyük bir güvenle dünyaya tanıklık edebilir. Yine de tanıklık etmenin bir bedeli vardır; hatta bazen bu bedel Mesih için kanımızı dökme noktasına kadar varabilir. Rab için konuşma cesaretinizi nasıl artırabilirsiniz?

2. Yargı Günü yaklaşıyor. Bu dünyanın krallıkları ödünç alınmış bir zamanda yaşamaktadır; ve Mesih, dünyasını kötülerden geri almak üzere geri dönecektir. Bu, O'nun halkının büyük umududur. Rab İsa onların kendisine olan hizmetlerini unutmayacak ve sonsuz krallığında sadık hizmetkârlarını (kullarını) zengin bir şekilde ödüllendirecektir. Sevgili imanlı, yüreklen; Rab'be gayretle hizmet et ve Tanrı'ya kutsal korkuyla ibadet ederek cennet işine şimdi başla.

12. BÖLÜM

1. İmanlılar İsrail'in tarihini İsa Mesih'teki kendi ruhsal tarihlerinin bir örneği olarak okumayı öğrenmelilerdir. Eski Antlaşma bizi cesaretlendirmek ve eğitmek içindir (Rom. 15:4). Örneğin, Hristiyanlara kendilerini büyük bir göçün ortasında görmeyi, Tanrı'nın kurtarışını ve çölde sınanmayı deneyimlemeyi öğretir. Eski Antlaşma'nın Hristiyanlara yardımcı olmasının bir başka yolu da, Vahiy Kitabı da dahil olmak üzere Yeni Antlaşma'yı anlamamız için bize arka plan sağlamasıdır. Kutsal Kitap'ın tamamını inceleyin ve ona değer verin.

2. Hristiyanlar Şeytan'a karşı görünmez bir savaş verirler. Kilisenin düşmanı, onun tamamen yok edilmesinden ve mahkûm edilmesinden başka bir şey hedeflemez. Bu nedenle Hristiyanlar uyanık ve acı çekmeye hazır olmak zorundalardır. Günahlarının suçuna tek çözüm olarak İsa Mesih'e ve O'nun dökülen kanına sarılmak zorundalardır. Müjde'ye tanıklık etmekten asla vazgeçmemek, Tanrı'nın karşılaştıkları zulümleri kendisini yüceltmek ve kilisesini inşa etmek için kullanacağına güvenmek zorundalardır. 12. bölüm sizi Mesih için mücadelede kalmaya nasıl teşvik ediyor?

13. BÖLÜM

1. Şeytan dünyayı yönetmek için uzun zamandır siyasi zorbalığı sahte dinle birleştirmiştir. Babil, Roma imparatorları, Müslüman hükümetler, Roma Katolik prensleri ve Papalık, 17. yüzyıl İngilteresi'nin Stuart kralları veya 20. yüzyılın Nazi ve Komünist totaliter devletler olsun, her çağdaki imanlılar, zalim güçlerin bu tür kutsallıktan uzak ittifakları altında acı çekmişlerdir. İdeolojileri farklı olsa da tüm bu güçler Şeytan'ın yöntemini sergilemektedir; yani, insanları ortak bir putperestlik etrafında birleştirmek üzere şiddet ve ekonomik yaptırımlar kullanmak. Bu ilkenin bugün nasıl işlediğini görüyorsunuz?

2. Bu dünyaya uyma baskısına direnmeyi bu kadar zorlaştıran nedir? Kilise, Hristiyanları bu tür zulümlerle cesaret, umut ve sevgiyle yüzleşmek üzere nasıl donatabilir?

14. BÖLÜM

1. Mesih'in Gelini ne kadar güzeldir! Baskı, yalan ve putperestlikle dolu bir dünyanın ortasında, gerçek kilise tuz ve ışıktır. İçte yer etmeye devam eden günah tarafından engelleniyor olsalar da, Tanrı'ya yaraşır kişiler çarmıhlarını yüklenir, kendilerini inkâr eder ve Mesih'i izlerler. Kendilerini O'na adarlar ve dünyanın ruhsal zinasını reddederler. Siz bu kiliseye ait misiniz? Bu sadece –her ne kadar önemli olsa da– resmî bir üyelik sorusu değildir. Bu bölüme göre, İsa Mesih'in kilisesine gerçek, ruhsal üyeliğin işaretleri nelerdir?

2. Tövbe etmeyen günahkârlar cehennemde sonsuza dek acı çekeceklerdir. Kutsal Kitap kötülerin cehennemde yok edileceğini öğretmez. Bu onlardan esirgenen bir merhamet olurdu. Bunun yerine, günahlarından dolayı Tanrı'nın öfkesini sonsuza dek azap içinde yaşamak zorundalardır. Bu durum Hristiyanları Müjde'nin güvenilir tanıkları olmaları için nasıl teşvik etmelidir?

3. Bu dünya sonsuza kadar böyle devam etmeyecek. Yargı Günü yaklaşıyor. Şu anda her birimiz toprağa ekilmiş bir tohum gibiyiz, gelişiyor ve iyi veya kötü meyveler veriyoruz, ancak bir gün hasat zamanı gelecek. Her gününüzü Yargı Günü'nü göz önünde bulundurarak yaşayın.

15. BÖLÜM

1. Tanrı'nın kötüleri yargılaması, doğruları O'nu övmek üzere harekete geçirecektir. Bu intikamcı veya kana susamış bir ruhtan kaynaklanmaz. Aksine, Tanrı'ya yaraşır kişiler Tanrı'nın yargı işlerinde O'nun niteliklerinin güzelliğini görürler ve bu onları O'na tapınmaya yöneltir. Siz Kutsal Kitap'taki ilahi yargı tariflerine nasıl tepki veriyorsunuz? Tanrı'yı yargısı için övmek üzere nasıl bir yüreğe ihtiyacımız var?

2. İbadet ve küresel Müjde hizmetleri birbiriyle yakından ilişkilidir. Müjde hizmetleri, Tanrı'nın yeni ibadet edenler yaratmasını amaçlarken; ibadet, Tanrı'nın tüm insanların övgüsüne layık olduğunu ilan eder. İronik bir şekilde, bazen insanlar bu ikisini birbirine karşı kullanırlar. Şöyle ki, kilisedeki bir grup, ibadeti vurgulayıp müjdelemeyi ihmal ederken, başka bir grup, müjdelemeyi vurgulayıp ibadeti ihmal eder. Neden Müjde hizmetleri olmadan asla sadakatle ibadet edenler olamayız? Müjde hizmetleri neden ibadete dayanmak zorundadır?

16. BÖLÜM

1. Tanrı'nın gazabı, set çekilerek baraj yapılmış bir nehir gibidir. Bir baraj büyük miktarda suyu tutar; set kapakları açılıp kapandıkça bazen küçük bir akıntıya bazen de daha büyük bir akıntıya olanak tanır. Şu anda Tanrı günaha karşı gazabını ifade etmektedir (Rom. 1:18), ama gazabının büyük bir kısmını geri tutmaktadır

(zapt etmektedir). Ancak Tanrı'nın sabır barajının ardında büyük bir gazap deposu birikmektedir ve bir gün O dünyayı öfkesiyle dolduracaktır (Rom. 2:5). Tarihin en kötü felaketleri, kötülerin üzerine gelecek olan yargı fırtınasıyla kıyaslanamaz. Bu gazaptan kaçmak için nasıl hazırlıklı olabilirsiniz?

2. Kilise, dünya çapında bir imansızlar ve günah ordusu tarafından kuşatılmış gibi görünmektedir. Yargı beklentisi bir Hristiyan'ın dünyaya bakışını nasıl şekillendirmelidir? Bu bölümdeki gerçekler bir imanlıyı ruhsal olarak uyanık olmaya ve pes etmemeye nasıl teşvik edebilir?

17. BÖLÜM

1. Aden'deki düşüşten bu yana dünya bir fahişe olmuştur. Potifar'ın karısı gibi, dünya da zevk için siren çağrılarıyla bize gelir, ama onu reddedersek, en acı suçlayıcımız olur. Böylece dünya, insanları zevk ve acıyla manipüle eder. Dünya sizi nasıl manipüle etmeye çalışıyor?

2. Dünyanın ayartmalarının üstesinden gelmenin yolu yalnızca Tanrı'nın egemen lütfudur. Ancak ve ancak Tanrı tarafından seçilenler, Kuzu tarafından kurtarılanlar ve Ruh tarafından çağrılanlar sadık kalacaktır. Salt irade gücü başarılı olamaz. İnsan bilgeliği başarısız olacaktır. Yalnızca Mesih'e güvenin.

18. BÖLÜM

1. Mesih'in geri dönüşüne olan umut, ayrılık doğurur. Dünyadan ayrılmak fiziksel olarak uzaklaşmak anlamına gelmez, çünkü dünya, kötü arzularımız ve gururumuzla içimizdedir (1.Yu. 2:16). Manastırlarda veya Hristiyan mahallelerinde saklanamayız. Bununla birlikte ayrılık, dünyanın günahlarına, putperest ibadetine ve yüreği bozan etkilerine katılmayı reddetmemizi gerektirir. Siz bu anlamda dünyadan ayrılmış durumda mısınız?

2. Günahkârların zevkleri bir daha asla başlamamak üzere sona erecektir. Partileri sona erecek ve oyunları bitecektir. Tanrı onlardan her iyi armağanı alacaktır, çünkü onları kötüye kullanmış ve O'nun şerefini lekelemişlerdir. Kötüleri kıskanmayın; zamanı gelince hepsinin ayakları kayacaktır. Siz kalıcı zevk için, yani Rab'bin sevinci ve yüceliği için yaşayın.

19. BÖLÜM

1. Tıpkı bir gelinin düğün gününe hazırlandığı gibi, Hristiyanlar da Mesih'in geri dönüşüne hazırlanmalılardır. Peki nasıl hazır olabilirsiniz? İlk olarak, Mesih'in itaati sayesinde aklanmak zorundasınız. Tanrı bir günahkâra Mesih'e iman verdiğinde, o

günahkârı Rab İsa'ya bağlar ve Mesih'in kusursuz doğruluğunu ona yükler. İkinci olarak, Mesih'in Ruhu tarafından kutsal kılınmak zorundasınız. Bir kişiye iman veren Ruh aynı zamanda onun yüreğinde yaşar ve giderek artan bir kutsallık üretir. Tanrı'nın akladığı ve kutsal kıldığı kişi düğün için giyinmiştir. Siz hazır mısınız?

2. Günah bugün zararsız veya eğlenceli görünebilir, ama gerçekte her günah Tanrı'ya karşı bir ihanet ve savaş eylemidir. Rab'be karşı savaşmış olan herkes, kutsal düşmanları göklerde belirdiğinde hayrete düşecek ve dehşete kapılacaktır. Yenilgileri tam olacaktır, çünkü Tanrı güçlüdür. Lanetlenmeleri adil olacaktır, çünkü Tanrı doğrudur. Tanrı, Oğlu'nu kutsal gazabıyla göndermeden önce, putlarınızdan yüz çevirip diri Tanrı'ya dönerek hemen tövbe edin.

20. BÖLÜM

1. Kilise yeryüzünde acı çekse ve mücadele etse de Mesih'in Krallığı gelmiştir. Şeytan çarmıhta ve boş mezarda ilk ve son kez yenilgiye uğratılmıştır. Bugün Hristiyanlar, Şeytan onları fiziksel olarak fethediyor gibi görünse bile, ruhsal olarak bizzat fethettikleri bir paradoks içinde yaşamaktalardır. Bu dünyanın bize yapabileceği en kötü şey –ölüm– bizim kutsalların göksel hükümranlığına girişimiz anlamına gelir. Dolayısıyla, Mesih'e aitsek ne kilise için ne de kendi geleceğimiz için korkalım. İsa hüküm sürüyor.

2. Mesih'in ikinci gelişi, zaten iyi olan bir dünyanın havuzunda güç bela bir dalgalanmaya neden olacak bir şey değildir. O zamana dek de Hristiyanlar ulusların daha da iyiye gitmesini kesinlikle beklememelilerdir. Mesih'in geri dönüşü bu dünyanın bildiği her şeyi dehşet verici bir şekilde tersine çevirecektir. Vahiy, çağın sonunda yasasızlığın ve Tanrı'ya karşı isyanın fazlasıyla artacağı konusunda uyarıda bulunmaktadır. Hristiyanlar kendilerini gerçekçi, idealist ve iyimser bir umutla nasıl hazırlayabilirler?

3. Yargı Günü, "[Onları] meyvelerinden tanıyacaksınız" ifadesinin doğruluğunu gösterecektir (Mat. 7:20). Bir bütün olarak ele alındığında işleriniz sizin kim olduğunuz hakkında ne söylüyor? İşleriniz sizin Mesih'e inanan, O'nun kanıyla kurtulmuş gerçek bir imanlı olduğunuzu onaylıyor mu?

21. BÖLÜM

1. Tanrı'nın amacı, halkını fedakârlıkları ve sıkıntılarıyla iyi şeylerden yoksun bırakmak değil, halkına en iyi şeyleri, kalıcı hazineleri vermektir. Tanrı her şeyi yenileyecektir; sadece imanlıların zihinlerini ve ruhlarını değil, aynı zamanda onların bedenlerini ve içinde yaşadıkları dünyayı da yenileyecektir. İnsanlığın bu düşmüş dünyadaki tüm yüceliği, Rab'be iman edenleri bekleyen yüceliğin küçük bir gölgesinden başka bir şey değildir. Bu nedenle, sevin, ey Hristiyan!

2. Cennetin tüm zevklerinde parlayan yücelik, Tanrı'nın Mesih'teki yüceliğidir. Rab, kendi krallığının tatlılığı, güzelliği, zevki ve hazinesidir. Tanrı'yı Tanrı olduğu için sevmeyenler için cennetin hiçbir değeri yoktur. Rab'den ve kutsallıktan zevk almayanlar, oraya gidebilselerdi cennetten iğrenirlerdi. İsa Mesih'i ve O'nun kutsallığını seviyor musunuz? İmanlıları Tanrı'nın onları kendisiyle birlikte sonsuzluğa hazırladığına ikna edebilecek gerçek Tanrı sevgisinin bazı işaretleri nelerdir?

22. BÖLÜM

1. Kutsal Kitap, başka hiçbir kitaba benzemez, çünkü Tanrı Sözü'dür. Bunun için, her sözü sadık ve doğrudur. Kutsal Kitap'a inanmak ve itaat etmek kutsama yoludur. Kutsal Kitap yetkisinde eşsizdir. Biz de hiçbir insan geleneğini veya felsefesini onunla eşit tutmamalı ya da düşünce tarzımıza ters düştüğü için onun herhangi bir bölümünü bir kenara bırakmamalıyız. Bir Hristiyan Kutsal Kitap'ı Tanrı Sözü olarak kabul ettiğini yaşamıyla nasıl gösterir?

2. Kutsal Yazılar'ın en büyük teması, tamamen Tanrı ve tamamen insan olan Rab İsa Mesih'tir. O'nun lütfu günahkârlar için tek kurtuluştur. O'nun halkının günahları için bir kuzu gibi ölmesi, düşmüş insanların Tanrı'nın önünde sahip olabilecekleri tek doğruluktur. O'nun dirilişi ve gelecekteki gelişi dünyanın tek umududur. Tanrı'nın Oğlu, halkını en büyük beklentilerinin dahi ötesinde bir mutluluğa kavuşturacaktır, çünkü onları sonsuz iyiliğin, yani Üçlübirlik Tanrısı'nın sonsuz zevkine kavuşturacaktır. Hristiyanlığın üç temel ruhsal kutsaması da –iman, umut ve sevgi– İsa Mesih'e odaklanır. Siz Tanrı'nın Oğlu'na güveniyor, O'na umut bağlıyor ve O'nu seviyor musunuz? Eğer cevabınız hayır ise, sizi kurtarması için hemen şimdi Tanrı'ya seslenin. Eğer Mesih'i ve O'nun kurtuluşunu biliyorsanız, Rab'bin Günü'ne hazırlanırken her günü Mesih'e imanda, umutta ve sevgide daha da derinleşmek için lütuf aramak üzere kullanın.